

**SAGLIK EGITIMINE
VE SEKTÖRE
BÜYÜK YATIRIM**

LARGE INVESTMENTS
INTO THE HEALTH
EDUCATION AND
SECTOR

02

**AVRUPA
SANAYISIZ
OLAMAZ**

AVRUPA EKONOMİSİ
KRİZİ ATLATAMADI

EUROPE CANNOT BE
WITHOUT INDUSTRY
EUROPE COULDN'T
RECOVER FROM
THE CRISIS

Henry Ridgwell-Bernd Riegert

04

**PSİKOTRONİK VE
ELEKTROMANYETİK
SİLAHLAR:**

SINIR SİSTEMLERİNİN
DENETİMİ

PSYCHOTRONIC AND
ELECTROMAGNETIC
WEAPONS:
THE AUDIT OF THE
NEURAL SYSTEMS

Mojmir Babacek

06

**EKONOMİK KRİZ
KÜRESEL DENGELERİ
DEĞİŞTİRİYOR**

AB'NİN KALKINMA
YARDIMI AÇMAZI

THE ECONOMIC CRISIS
IS CHANGING THE
GLOBAL BALANCES
THE DEVELOPMENT AID
DILEMMA OF THE EU

Mathias Bölinger

12

**MONSANTO
TERMINATÖR
TOHURLARI VE:
TARIMIN
İMHASI**

MONSANTO
TERMINATOR
SEEDS AND:
DESTRUCTION OF
AGRICULTURE

Ulson Gunnar

15

AYDIN

Sayı / Issue: 21

GÜÇ MÜCADELESİ MERKEZİNDE UKRAYNA

UKRAINE: AT THE CENTER OF POWER STRUGGLE

Yrd. Doç. Dr. Özüm Sezin Uzun

2003 Irak Savaşından sonra Ortadoğu bölgesinde değişen güç dengeleri ve başta Irak olmak eden devletlerin yeniden yapılanma süreçleri dikkatleri Ortadoğu'ya çekmişti. Ancak 2000'li yıllar Avrasya bölgesi için de yeni fırsatlar ve çatışmalarla başlamış, bu bölge 11 Eylül 2001 sonrasında yeniden şekillenen dünya düzeninde büyük güçlerin mücadele alanı olmuştur. Ukrayna da jeopolitik konumundan dolayı bu mücadelenin merkezinde yer almıştır. 1991 yılında Sovyetler Birliği dağıldıktan sonra istikrara kavuşamayan Ukrayna'da, 2013 yılının Kasım ayında başkent Kiev'de başlayıp daha sonra birçok şehre yayılan gösteriler, toplumdaki bölünmüşlüğü ve radikalleşmeyi göstermiştir. Ukrayna'nın iç sorunları, jeopolitik konumu ve Soğuk Savaş yıllarını aratmayacak Batı-Rus güç mücadelesinden dolayı uluslararası bir boyut kazanmıştır. Ukrayna'daki istikrarsızlığın sebeplerini, sonuçlarını ve uluslararası bir krize evrilme sürecini değerlendirirken iç faktörlerle dış faktörlerin karşılıklı etkileşiminin analizini yapmak gerekir. İç faktörler çerçevesinde Ukrayna'nın toplumsal yapısı ve siyasal eğilimi, dış faktörler çerçevesinde de uluslararası sistem düzeyinde değişen siyasi dengeler dikkate alınarak Rusya, Avrupa Birliği (AB) ve ABD'nin Ukrayna merkezli dış politikaları incelenmelidir. İç faktörlere bakıldığında Ukrayna'daki istikrarsızlığın temel sebeplerinden bir tanesi toplumsal yapıdaki bölünmüşlüktür. Bu öyle bir bölünmüşlük ki Sovyetler Birliği dağıldıktan sonra diğer ülkelerden farklı olarak Ukrayna'nın bağımsız bir devlet olup olmayacağı tartışmaları gündeme gelmiştir. Ülkeyi doğu-batı ekseninde ikiye bölen Dinyeper ırmağı, coğrafi olmakla birlikte aynı zamanda farklı beklentileri olan iki toplumu da birbirinden ayırmaktadır. Sanayileşmiş, zengin ve Katolik olan ülkenin batısı Avrupa ile entegrasyonu desteklerken, Ortodoks olan doğu tarafı Avrupa yerine Rusya ile ilişkilerin geliştirilmesinden yanadır. Toplumdaki bu bölünmüşlük, Ukrayna'nın diğer eski Sovyetler Birliği ülkeleri gibi Rusya ve AB arasında sıkışmasına neden olmaktadır. Azerbaycan, Gürcistan ve Ermenistan gibi Ukrayna da AB'nin Doğu Ortaklığı Programı ile Rusya'nın Avrasya Birliği'ne dönüştürmeyi hedeflediği Gümrük Birliği arasında kalmıştır. 2005 yılında Turuncu Devrimle Batı yanlısı Viktor Andriyoviç Yuşchenko'nun Devlet Başkanlığını kazanması, Ukrayna dış politikasında Avrupa ile ilişkileri geliştirme sürecini hızlandırmış olmasına rağmen, Ukrayna ekonomisinin zayıflığı ve Rusya'ya olan enerji bağımlılığı Rusya'nın Ukrayna üzerindeki etkisini sürdürmesi sonucunu doğurmuştur.

DEVAMI SAYFA 3'DE

The changes in the balance of power throughout the Middle East due to the Iraq War of 2003 and the continuing reconstruction process of state in the aftermath of the collapse of the Saddam regime in Iraq and the authoritarian regimes in the Middle East and North Africa region as a result of the popular protests, known as the Arab Spring, signaled the developments in the Middle East. However, new opportunities and conflicts emerged in the Eurasia as well in the 2000s. In the aftermath of the 9/11 terrorist attacks, which triggered the construction of a new world order, Eurasia became an area of great powers' power struggle and Ukraine is located in the heart of this struggle between the West and Russia. Even though Ukraine has had its own instabilities since the collapse of the Soviet Union, the protests, which initially started in Kiev on November 2013 and then spread to several cities, reflected the division of Ukrainian society and alarmed radicalization of both sides. It is seen that these internal problems of Ukraine became an international issue recently. While analyzing the reasons and results of evolution of internal disputes of Ukraine to an international conflict, the mutual interaction of internal and external factors should be considered. Regarding the internal factors, the structure of Ukrainian society and its political tendency should be analyzed. Bearing in mind the changes in the balance of power at the international level, the external factors such as the foreign policies of Russia, European Union (EU) and the United States (US) towards Ukraine should be explored. One of the main reasons of instability in Ukraine is the societal division, which had led to the discussion whether Ukraine would be an independent state in the aftermath of the collapse of Soviet Union. Dnieper River not only divided the country into two in the means of geography, but also separated two societies that have different demands. On the one hand the industrialized, rich and Catholic Western part of Ukraine supports the integration with the EU, on the other hand the Orthodox Eastern part of Ukraine backs the improvement of relations with Russia, rather than the EU. This division at the societal level caused Ukraine to be squeezed between EU and Russia. Like Azerbaijan, Georgia and Armenia, Ukraine became indecisive between the EU's Eastern Partnership and Eurasian Customs Union, which was launched as an initial step towards forming a Eurasian Union, EU-type economic alliance for the former Soviet states.

CONTINUES ON PAGE 3

SAĞLIK EĞİTİMİNE VE SEKTÖRE BÜYÜK YATIRIM

LARGE INVESTMENTS INTO THE HEALTH EDUCATION AND SECTOR

Ülkemizde hızla büyüyen sağlık sektörünün yapılan reformlar doğrultusunda nitelikli personel ihtiyacı gün geçtikçe artmaktadır. Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de, yetişmiş insan gücüne kamu ve özel sağlık kuruluşlarında ihtiyaç duyulmaktadır. Sağlık hizmetlerinin yararlı olabilmesi için hekimler kadar yardımcı sağlık personelinin de iyi eğitilmiş ve tecrübeli olması kaliteyi ve memnuniyeti arttıracaktır. Toplum sağlığının ve yaşam kalitesinin yükseltilmesini kendisine amaç edinen İstanbul Aydın Üniversitesi her türlü çağdaş, bilimsel, teknolojik ve sosyal değişimleri yakından takip ederek, araştırmacı, insani ve etik değerlere saygılı, mesleki alanlarda uluslararası düzeyde bilgi ve beceriye sahip gençler yetiştirmektedir. İstanbul Aydın Üniversitesi, tüm gereksinimlere ve yeniliklere uygun laboratuvar alt yapısıyla, konusunda uzman hekim ve akademisyen kadrosuyla sağlık alanına büyük yatırımlar yapmaktadır.

Sağlık Eğitiminde Tek Adres

Sağlık Bilimleri Fakültesi'nde Odyoloji, Çocuk Gelişimi, Sağlık Kurumları Yöneticiliği ve Hemşirelik bölümleri bulunan İstanbul Aydın Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulunda Ağzı ve Diş Sağlığı, Anestezi, Diş Protez Teknolojisi, Fizyoterapi, İlk ve Acil Yardım, Optisyenlik, Ortopedik Protez ve Ortez, Radyoterapi, Tıbbi Görüntüleme Teknikleri, Tıbbi Laboratuvar Teknikleri programlarıyla mesleki yeterliliğe sahip konusunda uzman insan kaynağı yetiştirmektedir. 2014-2015 eğitim öğretim yılında yeni açılacak Ameliyathane Hizmetleri, Diyaliz, Odyometri, Engelli Bakımı ve Rehabilitasyon, Elektrofizyoloji, Patoloji Laboratuvar Teknikleri, Perfüzyon Teknikleri, Tıbbi Dokümantasyon ve Sekreterlik programlarıyla sağlık alanında fark yaratmaya hazırlanan İAÜ, Medical Science Laboratuvarlarıyla sektöre ön emli hizmetler vermektedir.

ARA ELEMAN DEĞİL ANA ELEMAN

Sağlık alanında özgün eğitim ve araştırmalar yaparak, deneyimli kadrosu, güncel teknolojik donanımı, uluslararası düzeyde işbirlikleri ve bilimsel araştırmalarıyla ulusal ve uluslararası düzeyde tanınan ve tercih edilen İstanbul Aydın Üniversitesi, meslek yüksekokullarında alanında uzman dünyanın her yerinde mesleğini icra edebilecek ara değil ana elemanlar yetiştirmektedir. Önlisans programlarını, lisans, yüksek lisans ve doktora programlarıyla destekleyerek eğitimin sürekliliğini sağlayan İstanbul Aydın Üniversitesi sağlık alanında ülkenin ve dünyanın ihtiyaçlarını göz önüne alarak yatırımlarını gerçekleştirilmekte ve eğitim programlarını dizayn etmektedir.

İstanbul Aydın Üniversitesi, insan hayatına verdiği önemi ve eğitim alanında yarattığı farklılıkları Florya Yerleşkesinde yaptığı sağlık yatırımlarıyla ortaya koyuyor.

İstanbul Aydın University reveals the importance it attaches to human life and the differences it has generated in the field of education by the investments it has performed in its Florya Campus.

The need for qualified personnel of the rapidly growing health sector in our country is increasing day by day in parallel to the realized reforms. As it is the case in the whole world, educated labour force is needed by public and private health institutions in our country, too. That also the assistive health personnel are well educated and experienced as much as the physicians in order to ensure that health services are beneficial will increase the quality and satisfaction. İstanbul Aydın University, which made enhancing public health and living quality to its objective, follows any type of contemporary, scientific, technological and social changes, trains youth, who are researching, respecting human and ethic values, have knowledge and skills at international level in professional fields. İstanbul Aydın University performs with its laboratory infrastructure, suitable for all needs and innovations, its specialist physician and academician staff in their fields, great investments in the field of health.

The Single Address for Health Education

İstanbul Aydın University, which has the Audiology, Child Development, Health Institution Administration and Nursing departments at its Faculty of Health Sciences, educates specialist human resources with professional qualification in their fields with its Oral and Dental Health, Anaesthesia, Dental Prosthesis Technology, Physiotherapy, First and Emergency Aid, Opticianry, Orthopaedic Prosthesis and Orthesis, Radiotherapy, Medical Visualization Techniques, Medical Laboratory Techniques programmes. İAU, which prepares to create a difference in the field of health its new to be established Surgery Services, Diagnostics, Audiometry, Handicapped Care and Rehabilitation, Electro-Neurophysiology, Perfusion Techniques, Medical Documentation and Secretaryship programmes in the academic year 2014-2015, provides important services to the sector with its Medical Science Laboratories.

NOT INTERIM PERSONNEL, BUT MAIN PERSONNEL

İstanbul Aydın University, which is known and preferred due to its collaborations and scientific searches at international level by performing authentic education and researches, its experienced personnel and its modern technological equipment in the field of health, is training at its vocational schools of higher education, not interim, but main personnel who are specialists in their fields and capable to perform their profession anywhere in the world. İstanbul Aydın University, which provides the continuity of education by supporting associate degree education with undergraduate, graduate and postgraduate educations, performs its investments and designs its educations by taking into consideration the needs of the country and the world in the field of health.

Medical Science Laboratuvarlarına Büyük İlgi / Great Interest for the Medical Science Laboratory

Hayati öneme sahip olan "Sağlık" konusunda iyi bir laboratuvar hizmeti sunmak, doğru ve güvenilir sonuçların elde edilmesini sağlamak amacıyla İstanbul Aydın Üniversitesi Florya Yerleşkesinde kurulan Medical Sciences Tıbbi Bilimler Laboratuvarları; öğrencilere, akademisyenlere ve araştırmacılara hizmet vermektedir. Uluslararası standartlarda en üst teknolojik cihazlarla donatılan Medical Sciences Labo-

ratuvarları sağlık alanında tanı, tedavi ve hastalıkların takibi sürecinde tüm testlerin uygulanabildiği önemli bir sağlık merkezidir. Anatomi, Anestezi, Biyokimya, Diş Protez, Fizyoterapi, İlk-Acil Yardım, Mikrobiyoloji, Odyoloji ve Optisyenlik Laboratuvarlarının yer aldığı merkez, kamu ve özel yataklı tedavi kurumlarının çoğalmasıyla ihtiyaç duyulan kaliteli sağlık personelinin yetiştirilmesine olanak sağlamaktadır.

The Medical Science Laboratory, established in the Florya Campus of the İstanbul Aydın University in order to provide good laboratory services in the field of "Health", having a vital importance, and to ensure the obtainment of accurate and reliable results, provides services to students, academicians and researchers. The Medical Science Laboratories, equipped with high technology devices at international devices, is an important health centre

where all tests during the diagnostics, treatment and follow-up monitoring processes of diseases in the field of health can be performed. The centre, which includes an Anatomy, Anaesthesia, Bio-Chemistry, Dental Prosthesis, Physiotherapy, First-Emergency Aid, Micro-Biology, Audiology and Opticianry Laboratory, allows the training of qualified health personnel needed by the increase of the public and private inpatient treatment institutions.

GÜÇ MÜCADELESİ MERKEZİNDE UKRAYNA

UKRAINE: AT THE CENTER OF POWER STRUGGLE

BAŞ TARAFI SAYFA 1'DE

Bu dönemde Ukrayna'nın NATO üyeliği Ukrayna dış politikasında en önemli hedeflerden biri haline gelmiş ve NATO ile ilişkilerin güçlendirilerek Ukrayna'nın Batı sistemine entegrasyonu için gerekli olan reformlara da hız verilmiştir. Ancak iç siyasetteki dalgalanmalar, toplumda artan hoşnutsuzluk ve Rusya'nın Ukrayna'nın NATO ve AB ile ilişkilerine dair ikazları, bu sürecin hızını kesmiştir. 2010 yılında Viktor Yanukoviç'in Devlet Başkanı olmasıyla AB ile ilişkileri yavaşlatmaktan öte Moskova ile yakınlaşmanın derecesi artmaya başlamıştır. Yanukoviç iktidarı AB ile Ortaklık ve Serbest Ticaret Anlaşmasını imzalamayacağını duyurarak AB ile ilişkileri askıya almıştır. Akabinde 21 Kasım 2013 günü Kiev Bağımsızlık Meydanı'nda protesto gösterileri başlamıştır. Yanukoviç'in Moskova ziyaretinden sonra Rusya ile daha fazla yakınlaşma kararı, protesto gösterilerinin Ukrayna geneline yayılarak toplumsal bir tepkiye dönüşmesine neden olmuştur. Protestocular kamu binalarına girerek illerin yönetimini ele geçirmeye başlamıştır. Sonuç olarak gösterilerin üçüncü ayında 21 Şubat 2014 günü Yanukoviç iktidarı devrilmiştir. İlk günlerde meydanları dolduran üniversite öğrencileri, sanatçılar ve toplumun ileri gelenlerine daha sonraki günlerde başka grupların da katılımıyla protestolar toplumsal bir niteliğe dönüşmüştür. Bunlar arasında eski Başbakan Yulia Timoşenko'nun serbest bırakılmasını talep eden ana muhalefet ve ne AB ile ilgilenen ne de parlamenter demokrasi talebi olan radikal aktivistler vardı. Protestoculara karşı uygulanan sert tedbirler, protestocuların sayılarının ve hükümetin istifasını talep etmeye varan taleplerinin artmasına neden olmuştur. "Avrupa'ya Entegrasyon / Rusya'ya Hayır" sloganı ise göze çarpan taleplerdendir.

Yanukoviç iktidarının devrilmesinden sonra Ukrayna parlamentosu tarafından Yanukoviç'in yetkileri geçici olarak Aleksandr Tuşçinov'a devredilmiş, geçiş sürecindeki Ukrayna'da toplumsal istikrarın sağlanabilmesi ve normalleşme için adımlar atılmış, 25 Mayıs 2014 gününde Devlet Başkanı seçiminin yapılması karar verilmiştir. Ancak Ukrayna'daki iktidar değişimi, Rusya ile ilişkilerine olumsuz yansımış, Rusya'nın Kırım'ı ilhak etmesiyle çatışmacı ortam şiddetlenmiştir. Petro Poroshenko, Devlet Başkanı seçilmesinin ardından Rus yanlısı ayrılıkçı gruplarla yapılmış olan ateşkes kararını önce sona erdirmiş, sonra 14 maddelik barış planı kapsamında tek tarafı ateşkes ilan etmiştir. Bu süre zarfında Poroshenko ve AB liderleri tarafından Rusya'nın barış planına destek vermesi gerektiğinin vurgulanmasına karşı Rus Devlet Başkanı Vladimir Putin'in Ukrayna'daki barışın sağlanmasında en büyük engelini Poroshenko'nun devam eden askeri faaliyetleri görmesi, Ukrayna'nın doğusundaki istikrarsızlığın kolay kolay bitmeyeceğini göstermektedir.

Dış faktörler kapsamında uluslararası sistem düzeyinde değişen siyasi güç dengesinin şekillendiği Rusya, AB ve ABD'nin dış politikaları incelenmelidir. Bu çerçevede Ukrayna'nın AB ve Rusya için önemi, NATO-Rusya ilişkileri ve Rusya'nın ABD ve AB ile ilişkileri önemlidir. Öncelikle Ukrayna'nın, jeopolitik konumundan dolayı, Doğu ya da Batı eksenli bir dış politika tercihi, Doğu Avrupa, Karadeniz, Kafkasya ve Orta Asya bölgelerini derinden etkileyebileceği potansiyeline sahiptir. Bu nedenle Ukrayna'nın sorunları iç mesele olmaktan çıkarak kolaylıkla uluslararası bir krize dönüşmektedir. Avrupa kıtasının her geçen gün artan enerji ihtiyacı ve bu ihtiyacı düşürmek için maliyetle karşılaşma isteği de bu denkleme eklenince, Ukrayna topraklarından geçen enerji güzergahlarının önemi daha da artmaktadır. Rusya perspektifinden Ukrayna'nın kendi etki alanı içerisinde kalması, enerji ekonomisi kadar siyasi olarak da stratejik önemdedir. Ukrayna'nın Avrupa-Atlantik sistemiyle birleşmesi Rusya tarafından milli güvenliğine ve Avrasya politikalarına tehdit olarak algılanmaktadır. Hatta Rus yetkililer Rusya'nın Ukrayna üzerinden çevrenin kendisine inandığını düşünmektedir. Bu algı, Rusya'nın enerji kaynaklarından elde ettiği gücü siyasi bir koz olarak kullanmasında sebep olmaktadır. Nitekim, 2005-2006 ve 2008-2009 yıllarında Rusya'nın bu kozu kullanarak fiyat anlaşmazlığını ileri sürerek Ukrayna'ya doğalgaz akışını durdurması siyasi stratejisinin bir sonucuydu. En büyük doğalgaz rezervine sahip olan Rusya, bu gücünü siyasi bir yumuşak güce dönüştürerek Ukrayna'yı kendi etki alanında tutmaya çalışmaktadır. Böylelikle Karadeniz'i kontrol altında tutacak ve güç dengesini kendi lehine muhafaza edecek olan Rusya, Batı'ya karşı Avrasya coğrafyasındaki siyasi ve ekonomik çıkarlarını da garanti altına alacaktır. Rusya-Ukrayna ilişkileri değerlendirilirken Rusya'nın NATO algısı ve NATO'nun genişleme stratejisine karşı politikaları da dikkate alınmalıdır. Soğuk Savaşın bitmesinden sonra Varşova Paktı'nın lağvedilmesine rağmen NATO'nun varlığını koruması, hatta NATO'nun yeni üye devletlerle genişlemesi Rusya tarafından NATO'nun varlığının sorgulanmasına neden olmaktadır. NATO'nun genişleme sürecinin askeri ittifakın ötesinde demokratikleşme ve insan hakları gibi değerler çerçevesinde ilerleyerek üye devletler için Batı ile entegrasyon sürecinin bir parçası olması, Rusya'da NATO'nun genişleme sürecini kendisini çevreleme politikası olarak algılanmaktadır. Bu çerçevede Turuncu Devrimden sonra hız kazanan Ukrayna-NATO arasındaki yakınlaşma da

HEAD SIDE IS ON PAGE 1

Even though the election of Victor Andriyovych Yushchenko as a President with the Orange Revolution in 2005 created a ground to improve bilateral relations with the EU, the weaknesses of Ukrainian economy and its dependency on Russian energy led Russia to maintain its influence over Ukraine. During the Presidency of Yushchenko, the required reforms were accelerated to integrate with the Western world and the membership of Ukraine to NATO became one of the main objectives in foreign policy. However, the fluctuations in domestic politics, the increasing discontent among Ukrainians and the warning of Russia about the improving relations between Ukraine and NATO and EU slowed down the momentum of the rapprochement process with the West. Victor Yanukovich, who became the President in 2010, prioritized the relations with Russia, rather than the EU. When Yanukovich declared that signing of the Association Agreement was suspended, a wave of protests started in Kiev Independence Square on 21st November 2013. Furthermore, the decision to improve relations with Russia after the visit of Yanukovich to Moscow led people to go out to protest in several cities. Protestors entered to the public buildings and gained the power of provinces. In fact, the government of Yanukovich was overthrown in the third month of the demonstrations. It is seen that the brutal policies of the government to suppress protestors increased the numbers of demonstrators. At the end of the demonstrations, main opposition group that demanded freedom for former Prime Minister Yulia Tymoshenko and radical activists joined to university students, artists, and intellectuals. It also led protestors to demand for the resignation of government. "Integration to Europe / No Russia" was one of the noteworthy slogans.

After the defeat of Yanukovich government, Ukrainian parliament passed the authority of Yanukovich to Alexander Turchynov temporarily. At this period, it is decided to conduct Presidential election on 25th May 2014 as a part of steps for ensuring normalization and stability. However, the changes of government in Ukraine deteriorated its relations with Russia and Russia's invasion of Crimea worsened the conflictual relations. When Petro Poroshenko was elected as the President, he firstly ended the ceasefire that was made with the pro-Russia separatist groups. Then, he declared unilateral ceasefire as a part of a 14-point peace plan. While Poroshenko and EU leaders emphasized the need of Russia's support to the peace plan, Russian President Vladimir Putin perceived Poroshenko's continuing military activities as a main obstacle to peace. Regarding two sides' perception, it can be said that it would not be easy to end instability in the Eastern part of Ukraine.

Considering the external factors, Russian, EU and US foreign policies, which are mainly determined by the changes in political balance of power at the international level, should be examined. In that respect, it is noteworthy to understand the importance of Ukraine for EU and Russia, the NATO-Russia relations and the relations between Russia and the US and EU. First of all, the preference of Ukraine over having Western or Eastern oriented foreign policy would most likely change the balance of power and politics in the Eastern Europe, Black Sea, Caucasasia and Central Asia. Therefore, the internal issues of Ukraine would not be limited within Ukrainian territory and become an international crisis. Furthermore, the existence of energy routes passing through the Ukrainian territory makes ensuring stability in Ukraine to be more important. In that respect, the increasing energy demand and the desire to get it at a low price lead the EU to involve in Ukrainian crisis.

Rusya tarafından tehdit olarak görülmektedir.

AB perspektifinden Ukrayna'nın hem siyasi hem de ekonomik önemi vardır. Siyasi açıdan Batı etki alanı içine dahil edilmek ve Ukrayna üzerinden Rusya'nın Karadenizdeki gücü sınırlandırılmak istenmektedir. Aynı zamanda AB için Ukrayna 46 milyonluk nüfusu ve önemli tarım arazilerinden dolayı hem büyük bir pazar, hem de gıda arzı açısından önemli bir kaynaktır. Çok daha önemlisi, doğalgaz ihtiyacı her geçen gün artan ve dışarıya bağımlı olan AB için Ukrayna'nın önemi tartışılmaz. AB, doğalgaz ihtiyacının yaklaşık %25-30'unu Rusya'dan karşılamakta, bu miktarında da yarısı Ukrayna üzerinde Avrupa'ya taşınmaktadır. Aynı zamanda Rusya'nın Avrupa'ya ihraç ettiği enerji nakil hatlarının da neredeyse tamamı Ukrayna üzerinden geçmektedir. Bu sebepler dikkate alındığında Rusya-Ukrayna arasındaki soğuk ilişkiler iki ülke arasındaki çatışmadan ziyade uluslararası bir soruna dönüşme potansiyeline sahip olduğu görülmektedir. Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra Ukrayna içerisinde özerk bir statü kazanan Kırım'ın Rusya tarafından ilhak edilmesi ve referandum sonucunda Kırımlıların Rusya ile bütünleşme kararı alması, Ukrayna iç krizini uluslararası boyuta taşımıştır. Kırım'ın jeopolitik konumu hem bölgesel hem de uluslararası güç dengesi için kilit bir öneme sahiptir. Rusya'nın Kırım'ı ilhak etmesiyle de sorun iki ülke arasındaki çatışma boyutundan çıkmış, AB dahil bölge dışı aktörler de çıkarları doğrultusunda soruna dahil olmuşlardır. Poroshenko'nun Devlet Başkanlığına seçilmesinden sonra AB devlet ve hükümet başkanları ortak bir bildiri yayınlarak Rusya'nın Kırım'ı ilhakını tanımayacaklarını yineleyerek Rusya'nın yeni seçilen ve meşru Devlet Başkanı Poroshenko ile işbirliği yapmasını, silahlı kuvvetlerini Ukrayna sınırından çekmeye devam etmesini ve Ukrayna'nın doğusunun istikrarı için silahlı ayrılıkçılar üzerindeki etkisini kullanmasını belediklerini açıklamışlardır. Aynı zamanda Ukrayna'nın ekonomik istikrarı için Rusya ile yapılmış olan doğalgaz anlaşmasının önemine vurgu yaparak Avrupa'nın doğalgaz ihtiyacını karşılanmasında Rusya'nın mevcut yükümlülüklerine de değinmişlerdir.

Türk dış politikasında da Kırım'ın özel bir yeri vardır. Son yıllarda Türk yetkililerinin Ukrayna'ya yapmış oldukları ziyaretlerde Kırım'a da uğramaları bu önemi göstermektedir. Türkiye-Kırım arasında ticari ilişkiler sınırlı da kalsa sosyal ve kültürel projeler hız kazanmıştır. Rusya'nın Kırım'ı ilhak etmesini tanımayacağını açıklayan Türkiye için yaklaşık 300 bin nüfuslu soydaşları kadar Karadeniz'de değişen güç dengeleri de önemlidir. Gürcistan toprakları içerisinde bağımsızlıklarını ilan eden Osetya ve Abhazya'yı tanıyan Rusya'nın Kırım'ı da ilhak ederek siyasi gücünü arttırması Türkiye'yi endişelendirmektedir. Ancak geçen süre zarfında Türk dış politikasının, Kırım krizinin Tatar-Rus veya Türkiye-Rusya krizine dönüşmesi temeline şekillendiğini söylemek mümkündür.

Kırım krizinin, Türkiye'yi enerji politikalarındaki risk ve fırsatları gözden geçirmeye teşvik ettiği söylenebilir. Enerji Bakanı Taner Yıldız, Rus doğalgazını Ukrayna'ya devre dışı bırakarak deniz altından Bulgaristan'a, oradan da Avrupa'ya taşınmasını mümkün kılacak olan Güney Akım boru hattının Türkiye topraklarından geçmesini görmeye hazır olduklarını söylemiştir. Güney Akım boru hattı gerçekleştirse Avrupa'nın yıllık doğalgaz ihtiyacının %10'dan fazlasının karşılaması beklenmektedir. Ancak Kırım krizinden sonra AB-Rusya arasında artan gerilimden dolayı Avrupa Komisyonu'nun enerjiden sorumlu üyesi Günther Oettinger, Güney Akım projesiyle ilgili görüşmelerin askıya alındığını açıklamıştır. Bu açıklamaya rağmen, Rus tarafından rapfları açıklamalar Güney Akım projesinin tamamen yafıla kalmadığını da göstermektedir. Sonuç olarak, Ukrayna krizi ve Kırım'ın ilhakı Avrupa-Atlantik ittifakı ve Rusya arasındaki güç mücadelesiyle şekillenmektedir. Ukrayna üzerinde siyasi gücünü muhafaza edecek ve/veya arttıracak olan tarafın Karadeniz'de ve Avrasya bölgesinde ciddi bir nüfuz alanı elde edeceği aşikardır. Ancak ekonomik anlamda her iki tarafın da birbirine olan karşılıklı bağımlılığı, siyasal çatışmaların Ukrayna'da bir iç savaş veya bölgesel bir savaşa dönüşmemesi için gereken tedbirlerin alınmasını gerekli kılmaktadır. Bu anlamda Türkiye'nin Ukrayna dış politikasında da arabuluculuk ya da çatışmaları önleme stratejilerinin ön plana çıkması beklenmektedir.

From the Russian perspective, Ukraine has strategic importance beyond its energy policies. The integration of Ukraine with the Trans-Atlantic system has been perceived as a threat to Russian national security and its Eurasian politics. Moreover, Russian leaders believe that the Ukrainian crisis testified to the attempts of Western countries to contain Russia. This perception leads Russia to use its energy sources for political gain. In 2005-2006 and 2008-2009, for instance, Russia used this tool and stopped supplying natural gas to Ukraine, asserting the discord over the price. Having the greatest natural gas reserve, Russia attempts to maintain Ukraine within its sphere of influence through using this advantage as a soft power. By this way, Russia would not only control Black Sea and maintain the balance of power in favor of itself in this region, but also guarantee its political and economic interests in the Eurasia against the West.

Analyzing the relations between Russia and Ukraine, the perception of Russia about NATO and its enlargement strategy should be considered as well. Even though the Warsaw Pact was demolished with the end of the Cold War and the collapse of the Soviet Union, the existence and the ongoing enlargement of NATO has been questioned by Russia. Since the existence and enlargement of NATO is seen as being related about the norms, including democratization and human rights, in addition to being a military alliance, the membership of NATO for new countries represents the integration with the West. Therefore, Russia perceives the enlargement of NATO as a containment policy against itself. In that respect, the rapprochement between Ukraine and NATO, which gained momentum after the Orange Revolution, was perceived as a threat by Russia.

From the EU perspective, Ukraine has both political and economic importance. Politically, including Ukraine to the sphere of influence of the West would mean to control Russian power. In addition, Ukraine, which has 46 million population and fertile land, represents a huge market. Most importantly, the increasing energy demands of the EU and its dependency on Russian energy makes Ukrainian territory vital. Almost 25-30% of EU's energy need has been met by Russia and nearly half of this amount has been transferring via Ukraine. In addition, most of the energy routes of Russian energy to Europe are passing through the Ukrainian territory. Regarding these reasons, the enmity relations between Russia and Ukraine would potentially turn to an international crisis.

The seizure of Crimea, which gained autonomy within Ukraine after the collapse of the Soviet Union, and the decision taken by a referendum to be annexed to Russia, brought the Ukrainian domestic issue to the international level. The geopolitics of Crimea is significant for both regional and international balance of power. The Crimean issue became more than an internal problem of Ukraine with the invasion of Russia, which led the EU countries to be involved. After the election of Poroshenko, leaders of EU countries announced a common declaration, which condemns Russian invasion of Crimea and emphasizes the need of Russian cooperation with Poroshenko, withdrawal of Russian armed forces from Ukrainian border and the expectations from Russia to use its soft power over the separatist armed groups in the Eastern part of Ukraine in favor of stability. In addition, they emphasized Russian responsibilities to meet EU's energy demand, underlying the constructive role of natural gas agreement between Russia and Ukraine in favor of Ukrainian stability.

Crimea has special place in Turkish foreign policy as well. In recent years, the visit of Turkish leaders to Crimea when they went to Ukraine demonstrated Turkey's stance towards Crimea. Even though trade relations between Turkey and Crimea remained limited, the social and cultural projects have accelerated recently. Turkey declared that it does not recognize the Crimean referendum, calling it illegal. It seems that after the Russian recognition to the independence of Ossetia and Abkhazia, the annexation of Crimea to Russia strengthens Russian influence on the region, which is one of the major concerns of Turkey. However, it is observed that Turkish foreign policy has been determined to prevent the Crimean issue to turn into a Tatar-Russian or Turkey-Russia crisis.

In retrospect, the Crimean crisis led Turkey to revise its energy policies taking into account the risks and opportunities. Taner Yıldız, Minister of Energy and Natural Resources, stated that Turkey supports to negotiate on South Stream pipeline project that provides an alternative route, by-passing Ukraine. If the project will be realized, it is expected to meet 10% of energy demands of Europe by the South Stream. However, Günther Oettinger, European Commissioner for Energy in the European Commission, stated in the aftermath of the Crimean crisis that the South Stream project was suspended. Contrary to this declaration, the statements of Russian leaders demonstrate that the South Stream project has not yet been shelved.

In conclusion, the struggle over the balance of power between the Trans-Atlantic alliance and Russia is the main determinant in the Ukrainian crisis and the seizure of Crimea. It is certain that either side, which will maintain or increase its political influence on Ukraine, will gain strategic sphere of influence in the Black Sea and Eurasia. However, the mutual economic interdependency of both sides requires taking necessary steps to prevent political crisis to turn to a civil war in Ukraine or a regional war. In that respect, it is expected to witness the prioritization of mediation and conflict resolution strategies in Turkey's foreign policy on the Ukrainian crisis.

Avrupa Birliği, ekonomik büyüme tahminlerini olumlu yönde değiştirdi. AB, bu kararı, Yunanistan'ın bütçede artıya geçmesiyle ekonomik kurtarma paketinin yeni bir dilimini daha garantilemesi üzerine aldı. İtalya'daysa yeni hükümet durgun ekonomiyi canlandırma sözü verdi. Peki bu müjdeli haberler, euro krizinin geride kalacağını göstergesi mi? Birçok uzman, bu soruya olumsuz yanıt veriyor. Avrupa Birliği, Uluslararası Para Fonu ve Avrupa Merkez Bankası'nın oluşturduğu uluslararası kredi troykasının denetçileri, Atina'da hiç de hoş karşılanmadı. Yunanistan'ın 12 milyar 8 milyon dolarlık Mayıs ayı ödemelerini karşılaması için ekonomik kurtarma paketinin yeni taksidine ihtiyacı var.

Yunanistan'ın çalışma reformlarını ağırından aldığı gerekçesiyle görüşmeler aylardır yapılamıyor. Protestocular 'insanların hayatı söz konusuyseniz siz kar-zarar hesabı yapıyorsunuz' diyerek denetçilere tepki gösterdi. Yunanistan ekonomisi 2008'den bu yana yüzde 25 oranında küçüldü. İşsizlik oranıysa yüzde 28. Kemer sıkma politikalarından sonra bütçede ilk kez gayri safi milli hasılanın yüzde bir buçuğu oranında artıya geçildi. Ancak Londra'daki Avrupa Reform Merkezi'nden Simon Tilford'a göre Yunanistan'ın önünde daha çok uzun bir yol var: "Hiçbir gelişmiş ülke ya da ikinci dünya ülkesi, Yunanistan'ın başardığı oranda bir mali ayarlama yapmayı başaramadı. Ancak Yunanistan'ın borç yükünden kurtulması için bütçede çok daha yüksek oranda fazlaya ihtiyaç var."

AB, kısa süre önce büyüme tahminlerinde değişiklik yaptı. Buna göre euro bölgesi bu yıl yüzde 1,2, 2015'te de yüzde 1,8 oranında büyüyecek. Olli Rehn, AB Ekonomi ve Mali İşler Sorumlusu: "Ekonomik iyileşme, hala mütevazı ölçülerde de olsa AB ülkelerinde hızla yayılıyor. Ekonomik faaliyetlerin en zor durumdaki ülkelerde de artış göstermesi, çok iyi haber." Bu ülkelerden biri de İtalya. Floransa eski belediye başkanı 39 yaşındaki Matteo Renzi, ülkenin en genç başbakanı oldu. Renzi, hükümet harcamalarını ve vergileri azaltma sözü verdi, İtalyan ekonomisinde devrim yapacağını söyledi: "Bu parlamentonun dışında hiç kimse, siyasetçilerin iş yapabileceğine inanmıyor. Bu nedenle büyük bir risk alıyorum ve reform sürecini hızlandırıp takvime uygun şekilde tamamlamak istiyoruz." Avrupa Reform Merkezi'nden Simon Tilford, İtalya'da esen siyasi değişim rüzgarları ve euro bölgesinde ekonomik iyileşmenin filiz vermesiyle bazılarının euro krizinin sona ereceği umuduna kapıldığını söylüyor: "Ekonomik büyümenin yeniden başlaması ve mali pazarların durulması nedeniyle gevşeme havasına girme riski var. Avrupalı siyasetçiler euro bölgesinde ciddi kurumsal reformlar yapmadan, örneğin risk havuzu oluşturmadan da kriz batağından kurtulabileceklerini düşünebilir."

The European Union has amended the growth forecasts in positive direction. The EU has made this resolution upon that Greece has guaranteed a further new portion of the economic rescue package by setting over to plus in terms of its budget. And the new government in Italy has promised to vitalize the stagnating economy. But are these good news indicators of that the Euro crisis will remain in the past? Many specialists give an unfavourable-reply to this question. The auditors of the international credit troika, constituted by the European Union, the International Monetary Fund and the European Central Bank, were not welcomed in Athens at all. Greece needs the new settlement of the economic rescue package in order to pay its May payments of USD 12 Billion 8 Million. The negotiations cannot be performed since months due to the preamble that Greece would procrastinate the labour reforms. The protestants have reacted against the audits by saying 'you are making profit-loss calculations whilst it is about the lives of people'. The Greek economy shrunk by 25 percent since 2008. And the unemployment ratio is 28 percent. The budget has set for the first time to a plus of 1.5 percent of the gross national product after the retrenchment policies. But Greece has according to Simon Tilford of the European Reform Centre in London a very long way in front of it: "No developed country or second world country has achieved to perform a financial adjustment as achieved by Greece. But there is a need for a surplus at a much greater ratio in the budget in order for that Greece can relief from its debt burden."

The EU has recently amended its growth forecasts. According to this will the Euro-Region grow by 1.2 percent this year and by 1.8 percent in 2015. Olli Rehn, EU Economic and Financial Affairs Responsible said: "The economic recovery, even if in modest scales, spreads rapidly in the EU countries. It is very good news that the economic activities show an increase even in the countries in the worst fix." One of these countries is Italy." 39 years old Matteo Renzi, former mayor of Florence, became the youngest premier-minister of the country. Renzi promised to decrease the government expenditures and taxes and said that he would revolutionize the Italian economy: "None except this parliament believes that the politicians could succeed in this work. Therefore, we take risks and want to accelerate the reform process and to complete it pursuant to the schedule." Simon Tilford of the European Reform Centre says that some entertain hope on that the Euro crisis would end due to the winds of political change in Italy and the burgeoning of the economic improvement in the Euro region: "There is a risk for entering an atmosphere of relaxation due to the re-initiation of the economic development, and the stagnation of the financial markets. European politicians may think that they can get rid of the crisis swamp without initiating serious institutional reforms, for example, establishing a risk pool."

The share of the industry sector at the Gross Domestic Production reaches in Germany 22 percent. This ratio is pretty above the EU average. European Parliamentarian Herbert Reul of the German Christian Democratic Union criticizes

ALMANYA'NIN İHRACAT GÖZDELERİ

EXPORT FAVOURITES OF GERMANY

Sabina Kinkartz

Alman hükümeti Alman firmalarının yurtdışında yatırım yapabileceği en cazip ihracat pazarlarının listesini açıkladı. Bu ülkelerin başında Çin, Gana, Endonezya, Kolombiya, Güney Kore ve İngiltere geliyor. Alman ekonomisinin başarısının sırrı ne? Kuşkusuz teknolojik ilerlemenin etkisi var. Ama burada Alman firmalarının da payı büyük. Sadece büyük şirketler değil, küçük ya da orta ölçekli işletmeler de yurtdışı pazarında şansını deniyor. Federal Ekonomi Bakanlığı Müsteşarı Stefan Kapferer, sadece büyük şirketlerin değil, küçük ve orta ölçekli işletmelerin de ihracat pazarında aktif olduğunu söylüyor. Federal Ekonomi Bakanlığı her yıl Alman şirketlerine danışmanlık yapan dış ticaret kuruluşu Germany Trade & Invest'le (GTAI) birlikte ihracat pazarını mercek altına alıyor ve Alman firmalarına tavsiyelerde bulunuyor.

Bakanlığın listesine girecek ülkeler için beş önemli kriter aranıyor: Söz konusu ülke ortalamasının üzerinde büyüme oranına sahip olmak zorunda. Alman orta ölçeği için önemli 8 temel branşta olumlu bir gelişme kaydetmesi gerekiyor, özellikle de makine, tıp ve çevre teknolojileri alanında. Ülkenin ithalat hacminin 10 milyar doların üzerinde, Alman ihracatının ise bir milyar euronun üzerinde olması şart. Söz konusu ülke Dünya Bankası'nın Doing Business Report, yani iş yapma kolaylığı raporuna uygun olarak, istikrarlı bir ticaret ortamına sahip olmak zorunda. Geçen yıl Tayland, Gana, Baltık ülkeleri, Şili, Kanada ve Polonya ihracat pazarı açısından en iyi ilk altı içindeydi. Bu yıl ise Çin, Gana, Endonezya, Kolombiya, Güney Kore ve İngiltere listenin en üst sıralarında. Bu liste-

The German government has declared the list of the most attractive export markets in which the German companies could invest abroad. These countries are lead by China, Ghana, Indonesia, Colombia, South Korea and United Kingdom. What is the secret of the success of the German economy. There is no doubt that there is an influence of the technological development. But the share of the German companies at this is great, too. Not only large companies, also small and medium sized enterprises try their chance at the abroad market. State Secretary of the Federal Ministry of Economy, Stefan Kapferer, says that not only large companies, but also small and medium sized enterprises are active in the export market. The Federal Ministry of Economy holds together with Germany Trade & Invest (GTAI), which provides consultancy for German companies, the export market annually under the microscope and makes suggestions to German companies.

Five important criterions are requested for the countries to be included into the list of the Ministry: The country in question must have growth rate above the average. It must record a positive development in 8 basic branches which is important for the German medium scale, particularly in the fields of machinery, medicine and environment technologies. The import volume of the country must be above USD 10 Billion and the German export must be above EUR 1 Billion. The country in question must have a stable business environment according to the Doing Business Report, meaning the business facility report, of the World Bank. Last year was Thailand, Ghana, the Baltic countries, Chile, Canada and Poland among the top six with regards to the export market. And this year are the top positions held by China, Ghana, Indonesia, Colombia, South Korea and England. The German companies

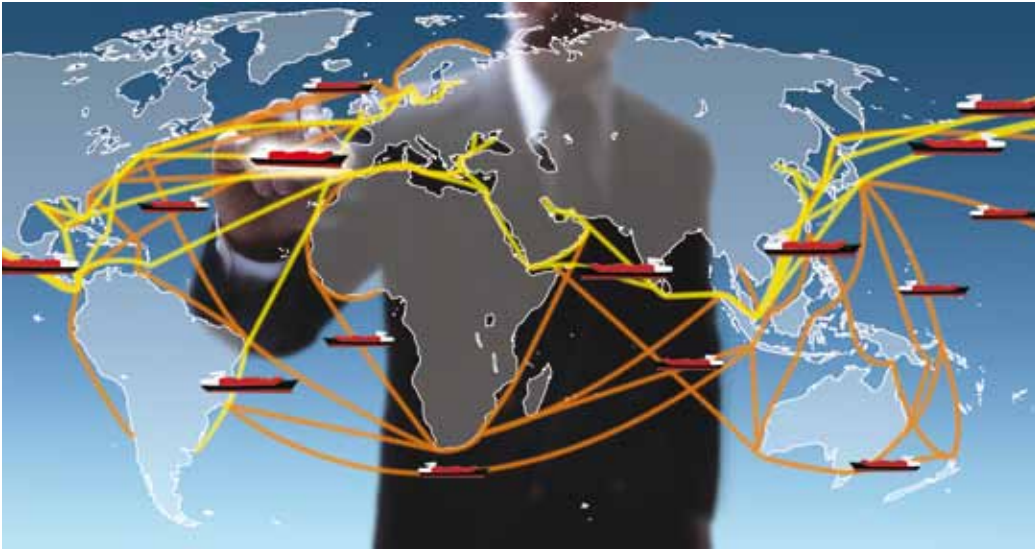
Peki Çözüm Ne? Well, What is the Solution?

Birçok uzman, reformlar yapılmazsa Avrupa'nın ekonomik sorunlarını çözemediği görüşünde. Ancak en zayıf ekonomilerin bile canlanma sinyalleri vermesi, yedi yıldır süren ekonomik durgunluk ve kemer sıkma döneminden sonra Avrupa'ya rahat bir nefes aldıracağı benziyor.

Avrupa ülkeleri ekonomik kriz ve işsizlikten sanayi sektörü olmadan kurtulamayacağını sonunda fark etti. Sanayi sektörünün milli gelir içindeki payının yüzde 20'ye çıkarılması hedefleniyor. Avrupa Birliği büyüme hızındaki tikanıklığı atlatmak ve istihdam yaratmak için sanayi sektörüne ağırlık vermeyi kararlaştırmıştı. Avrupa sanayinin teşviki kulağa çok çarpıcı gelse de, 28'ler Avrupa'sı daha fazla katma değer yaratmak ve yüzde 12'yi bulan işsizlik oranını azaltmak için sınai üretimin artmasından medet umuyor. Ukrayna krizi olmasaydı son AB devlet ve hükümet başkanları zirvesinin ağırlıklı konusu endüstri politikası olacaktı. AB Komisyonu sanayi sektörünün teşviki için öngördüğü adımları, 'Avrupa sanayinin yeniden doğuşu' başlıklı bir raporla liderlerin onayına sundu. Brüksel'deki diplomatlar, Avrupa'daki ekonomik krizin atlatılmasında imalat sanayi kilit rol üstleneceğinden sanayi politikasının önemini koruduğunu belirtiyorlar. AB Komisyonu'nun sanayiden sorumlu İtalyan üyesi Antonio Tajani de sanayi sektörünün yeniden canlandırılması gerektiğini söylüyor. Sanayinin AB yurttıcı gelirindeki payı 2013 yılında yüzde 15'i bulmaktaydı. Komisyon 2020 yılına kadar bu oranın yüzde 20'ye çıkması gerektiği görüşünde. "Hizmetler sektörüne, araştırmaya ya da bankalara karşı değilim", diyen Tajani, büyüme ve istihdam yaratmak suretiyle Avrupalılara yardım etmek gerektiğini söylüyor.

Many specialists think that Europe will not be able to the economic problems when reforms are not initiated. But that even the weakest economies give signals for vitalization seems as if Europe will take a breath of fresh air after the economic stagnation and retrenchment period of seven years.

European countries have finally recognized that they cannot rid of from the economic crisis and the unemployment without the industry sector. It is aimed to increase the share of the industry sector at the national income to 20 percent. The European Union had decided to put weight on the industry sector in order to overcome the blockage of the growth speed and to create employment. Even if the encouragement of the European industry doesn't sound much striking, the 28s Europe places hope on the increase of the industrial production in order to generate more added value and to increase the unemployment, which reaches 12 percent. The weighted subject of the last EU state and government leaders would have been industry policy when there wouldn't have been the Ukraine crisis. The EU Commission has presented the steps it has foreseen for the encouragement of the industry sector to the approval of the leaders in report with the title 'The Renaissance of the European Industry'. The diplomats in Brussels note that the industry preserves its importance since the manufacturing industry will undertake a key role at the recovery from the economic crisis in Europe. The Italian member of the EU Commission, responsible from the economy, Antonio Tajani, says that the industry sector needs to be re-vitalized, too. The share of the industry in the EU domestic income had reached 15 percent in 2013. The commission thinks that this ratio needs to be increased to 20 percent by 2020. Tajani, who says "I am not against the service sector, research or banks", notes that it is necessary to help the European by generating growth and employment.

deki en ideal ülke Çin. Alman firmaları 70 milyar dolarlık mal satıyor Çin'e. Almanya için Çin, en önemli beş ihracat pazarından biri. Federal hükümet yüzde 7,5 oranında büyüme beklentisi nedeniyle bu potansiyelin daha da büyülebileceğini düşünüyor. Alman şirketlerine danışmanlık yapan tış ticaret kuruluşu Germany Trade & Invest Genel Müdürü Benno Bunse, Çin sanayisindeki hızlı modernleşme nedeniyle Almanya'da üretilen makine ve tesislerin çok ilgi gördüğünü belirtiyor. Çin sanayisinin sadece modernleşmediğini, giderek daha çevre dostu olduğunu bunun için de büyük yatırımların planlandığını söylüyor. İngiltere için Bunse, İngiltere'de sadece kişisel tüketimin artmakla kalmadığını, konut inşaatının hızlandığını ve yeniden sanayileşme için atılımın gözlemlendiğini belirtiyor. Analistlere göre 2011 yılından, yani AB ile serbest ticaret sözleşmesi imzalanmasından bu yana makina, enerji ve çevre teknolojileri, sağlık ürünleri, gıda ürünleri ve motorlu araçlar için pazar şansı daha da arttı.

Batı Afrika'da Gana'nın yıldızı parlıyor

Germany Trade & Invest Genel Müdürü Bunse Alman firmaları için önemli bir potansiyele sahip bir başka bölge olarak Batı Afrika'ya işaret ediyor: "Gana küçük bir ülke ama iyi bir yatırım merkezi olma özelliği taşıyor. Özellikle Gana diğer Afrika ülkeleri, özellikle de Nijerya ile bir köprü fonksiyonu olma özelliğini taşıyor. Batı Afrika büyüyen bir bölge ama diğer yandan güvenlik ve siyasi alanlarda ciddi sorunlara sahip." diye konuşuyor. (dw)

sell China goods with a volume of USD 70 Billion. China is for Germany one of the most important export markets. The federal government thinks that this potential can further grow due to the growth expectation of 7.5 percent. Benno Bunse, President of Germany Trade & Invest, a foreign trade institution which provides consultancy for German companies, notes that the machines and facilities manufactured in Germany attract great interest due to the rapid modernization of the Chinese industry. He says that the Chinese industry is not only modernizing, but becomes progressively environment friendly and large investments are planned for this. And with regards to England, Bunse notes that only the personal consumption increased in England, but that the housing construction has accelerated and a re-industrialization attempt is observed. According to the analysts has the market chance for machine, energy and environment technologies, health products, food products and motor vehicles further increased since 2011, meaning as of the subscription of the free trade agreement with the EU.

The star of Ghana is shining in West Africa

Bunse, General Director of Germany Trade & Invest, notes on West Africa as another region with an important potential for German companies and says: "Ghana is a small country, but has the feature to be a bridge to the other African countries, particularly to Nigeria. West Africa is a growing region, but has on the other hand serious problems in the fields of security and policy." (dw)

Sanayi sektörünün Gayrı Safı Yurtiçi Hâsıla içindeki payı Almanya'da yüzde 22'yi buluyor. Bu oran AB ortalamasının bir hayli üzerinde. Alman Hristiyan Demokrat Birlik partili Avrupa milletvekili Herbert Reul, sanayi sektörünü ihmal ettikleri gerekçeyle AB ülkelerini şöyle eleştiriyor: "Münferit Avrupa ülkeleri sanayisizlikte karar kıldı. İngiltere, hizmetler sektörü ve finans branşı üzerinden geleceği yönetebileceğine inandı. Bu ülkeler hata yaptıklarını şimdi anladı. Enerji politikasını Avrupa düzeyinde düşüncesizce iklim politikasına indirdedik. Ama enerji politikası sadece iklim politikası değildir."

Herbert Reul dünyanın diğer bölgelerinde sanayi sektörünün payının daha büyük olduğunu belirttikten sonra Avrupa'nın geriye düşmesinden duyduğu endişeyi dile getiriyor: "Avrupa'da çıkarılan bütün yasaların sanayi sektörünü büyütme hedefine uygun olup olmadığı araştırılmalı ve sanayiye frenleyen uygulamalardan kaçınılmalı. Bir yandan ille de sanayi deyip, diğer yandan bu sektöre ek yükler getirmek olmaz."

Tüketicinin ve iklim korunmasına öncelik tanıyan Avrupa milletvekilleri bu görüşü paylaşıyor. Birçok kural ve yönetmelik yüzünden gelişmesine engel çıkarılan işletmelere kolaylık gösterilmesini isteyen Komisyon Başkanı Jose Manuel Barroso orta yolun bulunmasına çalışıyor. Barroso iklimin uzun vadede korunmasının yalnızca modern sanayi tesisleriyle mümkün olabileceğini belirtiyor.

İklim-sanayi çelişkisi

AB ülkelerinin iddialı iklimi koruma hedeflerini tutturması da kolay olmayacak. Komisyon 2030 yılına kadar karbondioksit emisyonunun yüzde 40 oranında azaltılmasını, ısı ve elektrik üretimindeki yenilenebilir enerji payının da yüzde 27'ye çıkarılmasını önermişti. Aralarında Polonya'nın da bulunduğu bazı üyeler bu hedefin aşırı ölçüde azimli olduğunu ve milli sanayiye zarar vereceğini savunuyor. Avrupa sanayinin canlandırılmasında düzenleme ve yönetmeliklerin sayısı azaltılırken aynı zamanda mali teşvikler de uygulanacak. Bölgesel kalkınma fonunun tarımdan sanayiye kaydırılması, ulaşım altyapısıyla internet ağının genişletilmesi planlanıyor.

Alman Sanayiciler Birliği Başkanı Ulrich Grillo önümüzdeki yasama döneminin çekirdek projesinin Avrupa sanayinin güçlendirilmesi olması gerektiğini söylüyor. Sanayiciler öncelikle enerji maliyetindeki artışın önüne geçilmesini talep ediyorlar. Almanya'daki sanayi işletmelerinin kısmen yeşil enerjinin finansmanından muaf tutulması, rekabet kuralına aykırı olduğu gerekçesiyle AB Komisyonu tarafından inceleme alındı. Komisyon rekabet eşitliğini bozduğuna karar verirse Alman sanayi işletmelerinin üretim maliyeti daha da artacak.

İş çevrelerinde güven kırılması

Kırım krizi Alman iş çevrelerinin güvenini kırıldı. Konjonktür barometresi yerine geçen İfo endeksi son kez ekim ayında puan kaybetmişti. İş çevrelerinin beklentilerini ölçen Alman İfo endeksinin ekim ayından bu yana ilk kez düşüş göstererek 111,3'ten 110,7 puana gerilemesine, Kırım krizi ve bazı genç sanayi ülkelerinin artan problemleri gerekçe gösteriliyor. Münih'teki İfo Ekonomik Araştırma Enstitüsü, nün,7 bin şirket yöneticisiyle yapılan ankete göre hazırladığı iş dünyası güven endeksi önümüzdeki aylarla ilgili olumsuz beklentiler yüzünden cüzi de olsa puan kaybetti. Cari endeks ise özel şirketlerin durumlarını çok daha iyi değerlendirdiklerini gösteriyor.

Enstitü Başkanı Hans Werner Sinn, Kırım gerginliği ve yükselen ülkelerden bazılarının krize sürüklenmesinin ihracata dayalı üretim yapan Alman sanayi şirketlerini endişelendirdiğini söyledi. Endekste ki gerileme sürpriz olmadı. Uzmanlar endeksin 111 puanın altına inmesini beklemekteydi. Puan kaybının sınırlı kalması, şirket yöneticilerinin ekonomik durumu olumlu değerlendirmesinden ve sanayi sektörünün ihracat beklentilerinin olumlu yönde olmasından kaynaklanıyor. (voa ve dw)

the European countries as follows for having neglected the industry sector: "Individual European countries have decided on non-industrialization. England believed that it could manage the future through the service sector and finance sector. These countries have now recognized that they made a failure. We have reduced the energy policy inconsiderately to a climate policy only at European level. But energy policy is not only a climate policy." Herbert Reul mentions his concerns regarding that Europe would fall back after having said that the share of energy sector is higher in other regions of the world: "It must be examined whether all laws issued in Europe complies with the goal to increase the industry sector, or not, and applications restraining the industry should be avoided. It cannot be to say industry in any case on the one hand and to bring additional loads for this sector on the other hand." European parliamentarians, who prioritize the protection of the consumers and the climate, don't share this opinion. Jose Manuel Barroso, the Chairman of the Commission, who wants that facilitations should be implemented for establishment which are hindered to develop due to many rules and directives, tries to find a golden mean. Barroso notes that the protection of the climate in the long term will only be possible by modern industrial facilities.

The Climate-Industry Contradiction

The achievement of the assertive climate protection targets of the EU countries will not be easy, too. The commission had suggested the decrease of the carbon dioxide emissions to 40 percent and the increase of the share of the renewable energy at the heat and energy generation to 27 percent by 2030. Some members like Poland argue that this target is extreme determined and will harm the national industry. Whilst the number of the regulations and directives will be reduced, also financial incentives will be applied at the same time regarding the vitalization of the European industry. It is planned to shift the regional development fund from agriculture to industry and to expand the transportation infrastructure and the Internet network.

President of the German Federation of Industrialists, Ulrich Grillo, says that the core project of the upcoming legislative year needs to be the strengthening of the European industry. The industrialists primarily request the prevention of the increase of the energy costs. The exception of the industrial facilities in Germany from the partial green energy financing has been taken into an examination by the EU Commission on the grounds that this is contrary to the competition rules. The production costs of the German industrial facilities will further increase when the Commission decides that this would harm the competition equality.

Lack of Confidence in the Business Environments

The Crimea crisis broke the confidence of the German business environment. The Ifo Index, which is accepted to be the conjuncture barometer, has lost points in October the last time. The decrease of the German Ifo Index, which measures the expectations of the business environments, for the first time as of October from 111,3 points to 110,7 points is justified with the Crimea crisis and the increasing problems of some young industrial countries. The business world confidence index, prepared by the Ifo Economic Research Institute in Munich based on the interviews conducted with 7.000 company managers, has, even if slightly, lost points due to the negative expectations regarding the upcoming months. And the current index indicates that the companies that the companies assess their situation much better.

Hans Werner Sinn, the President of the Institute, said that the Crimean tension and that some of the emerging countries are pushed into the crisis is concerning the German industrial companies, which perform export based production. The regression of the index wasn't a surprise. The specialists were expecting that the index would decrease below 111 points. That the point loss remained limited is due to the positive assessment of the economic situation by the company managers and that the export expectations of the industry sector were in positive direction. (voa and dw)

PSİKOTRONİK VE ELEKTROMANYETİK SİLAHLAR: SİNİR SİSTEMLERİNİN DENETİMİ

PSYCHOTRONIC AND ELECTROMAGNETIC WEAPONS: THE AUDIT OF THE NEURAL SYSTEMS

Düşük frekanslı dalgalar veya ışınlar, beyin dalgalarını etkileyebiliyor, psikolojik durumları değiştirebiliyor veya bir kişinin düşünce süreçlerine doğrudan telkinler ve talimatlar aktarmayı mümkün kılıyor. Yüksek dozdaki mikrodalgalar ise, iç organların işleyişlerine zarar verebiliyor, davranışları kontrol ediyor veya hatta kurbanları intihara dek sürükleyebiliyor.

Low frequency waves or rays can influence the brain waves, can change the psychological situations or enable the direct transmission of suggestions and instructions to the thinking processes of a person. And microwaves at high doses can harm the functioning of the inner organs, control the behaviours or can even drag the victims up to suicide.

Mojmir Babacek

2 Mart 2012 günü Rus Savunma Bakanı Anatoly Serdyukov şöyle bir açıklama yapmıştı: “Yeni fizik ilkelerini temel alan silah sistemlerinin geliştirilmesi, doğrudan enerjiyle çalışan silahlar, jeofizik silahlar, dalga enerjisiyle çalışan silahlar, genetik silahlar, psikotronik silahlar, 2011-2020 dönemi için devletin silah satın alma programının bir parçasıdır.” Dünya medyası, elektromanyetik dalgaların, insan beynine basit sesler aktarmak için kullanıldığı 1960’lı yıllardan beri bilimsel deneylerin yayımlanması suretiyle psikotronik silahların açık kullanımı konusundaki imalara tepki gösterdi. Bununla birlikte, birçoğu, o dönemden beri bu alanda dünya çapında yoğun bilimsel araştırmaların gerçekleştiğini söylemekten de imtina etti. Sadece Kolombiya’da yayımlanan bir gazete olan El Spectador, bu alandaki girişimlerin tümünü kapsayan, kapsamlı bir makale yayımladı.

Britanya’da yayımlanan Daily Mail de, bir diğer istisna olarak, elektromanyetik silahlar üzerindeki araştırmaların 1950’li yıllardan beri ABD ve Rusya’da gizlice gerçekleştirildiğini yazdı ve “düşük frekanslı dalgalar veya ışınlar, beyin dalgalarını etkileyebiliyor, psikolojik durumları değiştirebiliyor veya bir kişinin düşünce süreçlerine doğrudan telkinler ve talimatlar aktarmayı mümkün kılıyor. Yüksek dozdaki mikrodalgalar ise, iç organların işleyişlerine zarar verebiliyor, davranışları kontrol ediyor veya hatta kurbanları intihara dek sürükleyebiliyor.” 1975 yılında, bir nöropsikolog olan ve Veterans Administration Hospital’da Deneyel Nöropsikoloji Laboratuvarları direktörlüğü yapan Don R. Justesen’in “yaşayan canlıların davranışları üzerinde mikrodalgaların etkisi” konusunda “American Psychologist”te bir makalesi yayımlandı. Justesen, makalesinde, meslektaş olup, aynı zamanda Amerikan Donanması’nın gizli bir projesi olan Pandora’da çalışan Joseph C. Sharp tarafından kendisine aktarılan bir deneyin sonuçlarından şöyle bahsetmişti. “Sharp ve Grove, sesli modülasyonlu mikrodalgalarla, kelimeleri ışın halinde yayarak, dokuz kelimeyi işitip, tespit edip aralarındaki farkı bulabilecek düzeye gelmişlerdi. Yapay ses boruları ile üretilen ve işitilen sesler, insan gırtlığından çıkma seslere çok benziyorlardı.”

10 Ocak 2007’de Washington Post’ta aynı konuda bir başka makale yayımlandı: “2002 yılında, Hava Kuvvetleri Araştırma Laboratuvarı, tam da bu tür bir teknolojinin patentini aldı: Bir kişinin beynine sözcükler göndermek için mikrodalganın kullanımı. Araştırma laboratuvarının enerji bölümünün sözcüsü olan Rich Garcia, bu alandaki patenti veya halihazırda yürütülen ya da ilgili araştırmaları bizimle tartışmaya açmayı reddetti; laboratuvarın, mikrodalga çalışmaları hakkında yorum yapmama konusundaki politikasından söz etti. Bu makale için bilgi almak üzere doldurulan Bilgi Edinme Hakkı başvurusuna yanıt olarak ise, ABD Hava Kuvvetleri, 2002 yılında alınan patente ilişkin gizliliği olmayan belgeleri açıkladı: Açıklanan belgelerde patentin, Hava Kuvvetleri Laboratuvarı’nı da Ekim 1994’te bir insan deneyini temel aldığı, bilimadamlarının insanların beynine –ancak marjinal düzeyde bir anlaşılabilirliği olan- cümleler aktarabildikleri belirtildi. Araştırmanın en azından 2002 yılına kadar devam ettiği görülüyor. O dönemden beri bu çalışmaların ne noktaya vardığı net değil – araştırma laboratuvarı, gizliliği işaret ederek, bu konuyu tartışmayı veya ilgili başka materyalleri açıklamayı reddetti.” Dünya medyası, insanların sinir sisteminin uzaktan denetimine dair araştırmalardaki ilerlemeler konusunda ayrıntılı haberler yapmaktan ısrarla imtina ediyor. İki kez Nobel Ödülü’ne aday gösterilmiş olan Dr. Robert Becker, “Vücut Elektrikliği” adlı kitabında, 1974 yılında J. F. Schapitz’in gerçekleştirdiği bir deneyden –Bilgi Edinme Kanunu çerçevesindeki bir başvuru sayesinde edinilen bilgiler ışığında- söz eder. J.F. Schapitz şöyle yazar: “Bu soruşturma sırasında, hipnozcuunun sözlü olarak ifade ettiği kelimenin, aynı zamanda modülasyonlu elektromanyetik enerji yoluyla doğrudan insan beyninin bilin-

The Russian Defence Minister, Anatoly Serdyukov, had made such a statement on March 22nd 2012: “The development of weapon systems based on new physics principles, directly with energy operating weapons, geophysical weapons, genetic weapons, psychotronic weapons are a part of the weapon purchase program of the state for the period 2011-2020”. The world media has reacted on the implications regarding the clear usage of psychotronic weapons by the publication of the scientific experiments since the 1960s where electromagnetic waves are used in order to transmit simple sounds to human brain. Nevertheless, many of them abstained since that period from saying that intensive researches are performed worldwide in this field. Only El Spectador, a newspaper published in Columbia, has published a comprehensive article, covering all of the initiatives in this field.

Also the Daily Mail, published in Britain, as another exemption, wrote that researches on electromagnetic weapons are secretly conducted in Teh USA and Russia as of the 1950s and said “Low frequency waves or rays can influence the brain waves, can change the psychological situations or enable the direct transmission of suggestions and instructions to the thinking processes of a person. And microwaves at high doses can harm the functioning of the inner organs, control the behaviours or can even drag the victims up to suicide”. In 1975 is in the “American Psychologist” an article of Don R. Justeen, who is a psychologist and the director of the Experimental Neuropsychology Laboratories at the Veterans Administration Hospital, on “effects of microwaves on the behaviour of living creatures”. Justeen said about the results of an experiment transmitted him by Joseph C. Sharp, a colleague of him and who worked at Pandora, a secret project of the American Navy at the same time: “Sharp and Grove had achieved the level to distribute words in forms of rays with sound modulated microwaves, to hear, identify nine words and find the differences between them. Sounds, generated by artificial larynx, and heard, sounded very similar to sounds out of the human larynx.”

Another article was published in Washington Post on January 10th 2007 on the same issue: “In 2002 has the Air Force Research Laboratory patented exactly such a technology: The usage of microwaves for the transmission of words to the brain of a person. Rich Garcia, the spokesman of the energy department of the research laboratory, denied us to open the patent or the actually conducted or related researches for discussion; he mentioned about the policy of the laboratory not to make any comments on the microwave studies. And the US Air Force has stated non-confidential information related to the patent obtained in 2002 as a response to the filled Information Acquisition Right petition filled in order to obtain information for this article: It is noted in the revealed documents that the

İNSAN-MAKİNA: TEKNOLOJİ GELECEĞİN İNSANINI DA TASARLIYOR

HUMAN-MACHINE:

TECHNOLOGY DESIGNS THE FUTURE OF HUMAN

‘Oculus Rift’ adlı sanal gerçeklik oluşturan gözlükleri tasarlayan Oculus firmasını da satın alan Facebook, ürünü daha da geliştirmeyi planlıyor. Uzmanlar, mühendislerin yavaş yavaş ‘siborg insan’ tasarladığı görüşünde. Sosyal medya, tablet bilgisayarlar, akıllı telefonlar... Daha şimdiden geçmişin teknolojileri mi oldular? Facebook ya da Google gibi internet devleri ise sadece şu sorularla ilgileniyor: Yarın ne gelecek? Yarından sonra? Gelecekte internetin kullanılacağı “kutsal kâse” ne olacak? Ve onu ilk önce kim bulacak? NDR editörlerinden Svea Eckert’e göre, geleceğin teknolojileri doğrudan vücuda bağlanan ve ko-

Facebook, which has acquired also the company Oculus, which designed the virtual reality creating glasses called ‘Oculus Rift’, plans to further develop the product. Specialists think that the engineers design slowly the ‘cyborg human’. Social media, tablet computers, smart phones... Are these already the technologies of the past. And Internet giants like Facebook and Google are only interested in these questions: What will come tomorrow? What will the “Holly Grail” in which the Internet is used be? And who will find it first? According to Svea Eckert of the NDR editors will the technology of the future will be the “wearable devices” in ques-

nuşma komutu ya da görsel sinyallere tepki gösteren internet bağlantılı söz konusu “giyilebilir” aletler olacak. Eckert, bir nevi insan-makine yani “siborg insan” tasarlandığını belirtiyor. Örneğin “Google Glass” gibi aletlerin bu yönde atılmış adımlar olduğu ifade ediliyor. Sesli komut sistemiyle çalışan gözlük sayesinde, “take a picture” (fotoğraf çek) ya da “record a video” (video çek) komutlarıyla, eş zamanlı olarak o anın görüntüsü ve fotoğrafı çekilebiliyor. Navigasyon hizmeti de sunan gözlük, adres komutundan sonra görüş ekranının sağ tarafına gidilmek istenen adresin tarifini çıkartıyor. Gözlük test aşamasında olsa da Google geleceğin

çaltı kısımlarına da aktarılabileceği görülmüştü. Yani, mesajları almak veya kodlarını çözmek için herhangi bir teknik araç kullanmaksızın ve bilgi girişini bilinçli bir şekilde denetleme şansına sahip olmak kaydıyla bu tür bir etkiye maruz kalmaksızın...” Bu maksatla yapılan dört deneyden birinde, deneklere yüz soruluk bir test veriliyor ve sorular basitten daha teknik olanlara doğru uzanıyor. Daha sonra ise, denekler, boş bıraktukları sorulara yanıtlar öneren bilgi ışınlarına maruz kalacaklar, doğru cevap verdikleri bazı sorular konusunda amnezi yaşayacaklar, diğer doğru cevaplar hakkında da belleklerinde tahrifat yaşanacak. İki haftadan sonra testi yeniden geçmeleri istenecek. İkinci testin sonuçları hiçbir zaman yayımlanmadı. Bu deneylerde insanların beynine, beynin algılayabileceği türden, ancak denegin fark etmediği ultrason frekanslar gönderildi.

Elektromanyetik dalgalar aracılığıyla insan beynine sözlerin aktarılması, araştırmacılar açısından, en zorlu görevlerden biridir kuşkusuz... İnsanların düşüncelerini, karar alma süreçlerini ve davranışlarını motive eden insan heyecanlarını denetlemek, çok daha zor olmalı. Bu tür araçlarla yapılan deneylerden muztarip olduklarını iddia eden insanlar, gaipden sesler duymanın yanı sıra, sahte duygulara kapılmaktan (orgazm da dahil) ve iç organlarında bazı sancılar hissetmekten şikayet etmektedirler. Bu sancıları doktorlar da teşhis edememektedir.

Kasım 2000’de, Rusya Devlet Duması Güvenlik Komitesi, insanların sinir sisteminin uzaktan kontrolünü veya sağlık sisteminde yaşanan sıkıntıların uzaktan denetimini sağlayan yeteneklerin, birçok gelişmiş devletin elinde mevcut olduğunu belirtmiştir. Ancak, Nuremberg yasalarına ters düşecek şekilde, söz konusu teknolojilerin insanlar üzerinde onlar farkında olmadan bir takım deneyler için kullanıldıkları da aşıkardır. 2001 yılında, Amerikan donanmasının gazetesi olan Defense News, İsrail’in Filistinliler üzerinde söz konusu silahlarla bir takım deneyler yaptığını yazmıştı. Devrik Honduras cumhurbaşkanı Manuel Zelaya da, Honduras’taki Brezilya büyükelçiliğine sığındığı sırada, “baş ağrısı ve organların istikrarının bozulmasına” sebep olan “mikrodalgalar eşliğinde elektron bombardımanına” maruz kaldığı yönünde bir şikayette bulunmuştu.

Bu silahların kullanımı uygun zaman istiyor ve siyasi krizler dönemlerinde aniden ortaya çıkıyorlar. Rus gazetelerine göre, Mikhail Gorbacov’a karşı 1991’de gerçekleşen başarısız darbe sırasında, General Kobets, Rus Beyaz Sarayı’nın korumalarını, zihin kontrol teknolojisinin onlara karşı kullanılabileceği konusunda uyarıyordu. Darbenin ardından, SSCB Bilimadamları Başkan yardımcısı Victor Sedlecki’nin, Rus gazetesi Kom-

tion, which are directly connected to the body and react on verbal commands or visual signals. Eckert notes that a kind of human-machine, meaning the “cyborg human”, is being designed. For example, it is expressed that devices like “Google Glass” are steps made in this direction. The video or image of the moment can be shot simultaneously by the “take a picture” or “record a video” commands thanks to the glasses, operating with a voice command system. The glasses, which also provides navigation services, shows the description of the targeted address after the address command. Even if the glasses are in test stage, Google seems to be one step ahead in the race regarding the trends of the future.

Facebook indicated that it is included into this race by acquiring Oculus. The company is developing the data glasses called “Oculus Rift”, which provides a three dimensional view to the virtual world. The glasses react on the head movements. Even if its designed for video games at the moment, Facebook aims to use in future for attending the lessons at school from home or consulting physicians for example. As “Google Glass”, also “Oculus Rift” is

patent is based on a human experiment in October 1994 in the Laboratory of the Air Force, that the scientists could transmit words to human brain – but with an intelligibility at a marginal level. It is to be seen that the research continued at least until 2002. It is not clear which point these studies reached since that period – the research laboratory made reference to confidentiality and rejected to discuss or reveal any other related material on this issue.” The world media insisently abstains from making any detailed news regarding the progresses at the researches regarding the remote control of the neural system of the persons. Dr. Robert Becker, who was nominated twice for the Nobel Award, mentions – in the light of information obtained within the frame of the Information Acquisition Code – in his book “Body Electricity” an experiment performed by J. F. Schapitz in 1974. J.F. Schapitz writes: “It was seen during this investigation that the verbal expressed word by the hypnotizer can also be transmitted to the subconscious sections of the human brain by means of modulated electromagnetic electricity. This means, without using any technical device in order to receive the messages or to solve their codes and without being subjected to such an effect by having the change to control the information input deliberately...” The subjects are given a test of hundred questions in one of four experiments performed for this purpose and these questions stretch from simple to more technical questions. And later will the subjects be subjected information rays, which suggest answers for questions they left empty, they will experience amnesia regarding some questions they have answered correctly, and a damage will be experienced in their memories regarding the other questions they answered correctly. They will be requested to pass the test again after two weeks. The results of the second test are never published. During these experiments are ultrasound frequencies sent to the brain of the persons, which can be perceived by the brain but not recognized by the subjects.

For the researchers is the transmission of words to human brain with electromagnetic waves is doubtless one of the most challenging tasks... Controlling the human excitements, which motivate the human thoughts, decision processes and behaviours must much more difficult. Persons, who express to suffer from experiments performed with such devices, complaint from having fake feelings (including orgasm)

somolskaya Pravda’da bir açıklaması yayımlandı ve burada şöyle dedi: “Bir uzman ve tüzel bir kişi olarak, psikotronik biyogeneratörlerin üretimimin Kiev’de başlatıldığını beyan ederim, bu, oldukça ciddi bir meseledir. Darbe sırasında tam olarak Kiev jeneratörlerinin mi kullanıldığını elbette net bir şekilde açıklayamam. Bununla birlikte, kullanılmış olabilecekleri bana büyük bir ihtimal dahilinde geliyor. Peki, psikotronik jeneratörler nelerdir? İnsan organizmasında güdümlü denetim etkisi üreten elektronik bir ekipmandır. Özellikle korteksin sağ ve sol yarılarını etkiler. Bu, ayrıca, Amerikan Zombie 5 Projesi’nde kullanılan bir teknolojidir.” ABD’de halihazırda sinir sisteminin uzaktan manipülasyonundan şikayet eden yüzlerce insan, FBI, Savunma Bakanlığı ve diğer ajanslara karşı şikayet dilekçeleri hazırlıyor; onlardan, kendilerine ilişkin dosyaları açıklamalarını, kendi bedenlerini hedef alan tehlikeli radyasyonları tespit etmelerini ve bu radyasyonların kaynaklarını belirlemelerini talep ediyorlar. Belki de 2000’in üzerinde insan, Rusya’da, 200’ün üzerinde insan Avrupa’da, 300’ün üzerinde insan Japonya’da ve onlarca insan da Çin ve Hindistan’da, bu konuda şikayetlerde bulunuyorlar.

Rus Devlet Duması Güvenliği Komitesi’nde çalışan Rus siyasetçi Vladimir Lopatin, bu teknolojilerin kullanımını yasaklayan bir yasa teklifi sundu ve Psychotronic Weapon and Security of Russia/ Psikotronik Silah ve Rusya’nın Güvenliği adlı kitabında da (Sinteg Yayınları, Moskova, 1999) Rusya’nın insanlar üzerinde, onlar farkına varmadan bir takım deneyler yürüttüğünü açıkladı. Şunu da unutmamak gerekir ki, bu insanların çoğu akıl hastanelerinden geçiyorlar. Vladimir Lopatin, 1999 yılında ABD’yi, SSCB Savunma ve Devlet Güvenliği Meseleleri Yüksek Sovyet Komitesi’nin Askeri Reform Alt-Komitesi başkanı olarak ziyaret etti ve burada Richard Cheney ile görüştü. O dönemde Lopatin, “Sovyet muhafiliflerin yeni yüzü ve lideri” olarak tanımlanmaktaydı. Daha sonraları, Rus siyaset dünyasının üst kademelerinden silindi adı ve yok oluverdi. Peki, bu araştırmalar neden ve nasıl bu zamana dek gizli kaldı? Bunun iki açıklaması var:

DEVAMI SAYFA 8’DE

and feeling some pains at their inner organs along with hearing sound from the unseen. The physicians are not able to determine these pains, too.

The Security Committee of the Russian State Duma has noted in 2000 that the talents, which provide the remote control of the neural system or the remote control of the experienced suffers in the health system of the persons, are available to many developed countries. But it is also apparent that the technologies in question are used on humans without their knowledge for some experiments contrary to the Nuremberg Code. The newspaper of the US Navy, Defence News, had written in 2001 that Israel had performed some tests on the Palestinians with the weapons in question. Also the overthrown President of Honduras, Manuel Zelaya, had complaint as he took refuge in the General Consulate of Brazil in Honduras regarding that he was subjected to an “electron bombardment along with microwaves” which caused “headache and the deterioration of the organ stability”.

The utilization of these weapons requires the appropriate time and they suddenly appear during political crisis periods. According to Russians newspapers had General Kobets warned the security of the Russian White House during the unsuccessful putsch attempt against Mikhail Gorbachev on that the brain control technologies might be used against them. A statement of the Vice-Chairman of the USSR Scientists, Victor Sedlecki, is published in the Russian newspaper Komsomolskaya Pravda after the revolution and he said there the following: “I declare as a specialist and a juridical person that the production of psychotronic bio-generators is initiated in Kiev, this is a rather serious issue. Of course, I cannot clearly declare whether the Kiev generators are used during the revolution or not. However, it seems to be within a great probability for me that they might have been used. But, what are psychotronic generators? This is an electronic equipment, which generates controlled audit effect on human organism. It influences particularly the right and left halves of the cortex. Beside this, is this a technology used at the American Zombie 5 Project.” There are actually hundreds of persons in the USA who complaint against the remote manipulation of the neural system, they are preparing complaint petitions against the FBI, the Defence Ministry and the other agencies; they request from them to explain them the files related to them, to determine the dangerous radiations which have targeted them and to identify the sources of these radiations. Probably 2000 persons in Russia, more than 200 persons in Europe, more than 300 persons in Japan and dozens of persons in China and India make complaints in this issue.

The Russian politician Vladimir Lopatin, who worked in the Security Committee of the Russian State Duma, has placed a law proposal which prohibits the usage of these technologies and stated in his book with the title Psychotronic Weapon and Security of Russia (Sinteg Press, Moscow, 1999) that Russia would conduct a set of experiments on human without they noticed it. It shouldn’t be forgotten that the majority of these persons pass through psychiatric hospital. Vladimir Lopatin has visited the USA in 1999 as the President of the Military Reform Subcommittee of the High Soviet Committee of the USSR Defence and State Security Affairs and met here Richard Cheney. Lopatin was defined as the “new face and leader of the Soviet oppositions” during that period. Later, he was erased and eliminated from the upper stages of the Russian political world. Well, why and how could these researches remain secret until today? This has two explanations:

CONTINUED IN THE PAGE 8

trendleri yarışında bir adım önde görünüyor.

Facebook da Oculus’u satın alarak bu yarışa dâhil olduğunu gösterdi. Firma, sanal dünyaya üç boyutlu bakabilme imkânı sunan “Oculus Rift” adındaki veri gözlüklerini geliştiriyor. Gözlük, kafa hareketlerine tepki gösteriyor. Şimdilik video oyunlarını için tasarlanırsa da Facebook gelecekte örneğin evden okuldaki derslere katılabilmek ya da doktorlarla görüşebilmek için de kullanmak istiyor. “Google Glass” gibi “Oculus Rift” de şu anda test aşamasında. Zürih Üniversitesi’nden Max Rheiner, “Oculus Rift”i deneyenlerden. Ancak Rheiner, teknolojinin henüz tam olgunlaşmadığı görüşünde. Gözlüğün komutlara çok yavaş tepki verdiğini kaydeden Rheiner, resimlerin de çok net olmadığını belirtiyor. Öte yandan, “Google Glass”i deneyen bazı denekler ise mide bulantısı şikâyetinde bulundu. (dwellle)

at the test stage at the moment. Max Rheiner from Zurich University is one of those who have tested “Oculus Rift”. But Rheiner thinks that the technology is not fully developed. Rheiner, who records that the glasses react too slow on the commands, notes that the images are not very sharp. On the other side have some subjects, who have tested “Google Glass”, complaint from nausea. (dwellle)

1- Süpergüçlerin bu alanda net bir üstünlük elde etmek için rekabet ettikleri ve bu şekilde tüm dünyanın denetimini kendi ellerine almayı istedikleri bir dünyada halihazırda gizli bir silah yarışı süregitmektedir.

2- Hükümetler, yanlış kararlarının sonucu olarak ortaya çıkması muhtemel bir krizi kontrol edemeyecekleri durumlarda kullanmak üzere belli başlı teknolojileri, ellerinini altında hazırda bekletmektedirler.

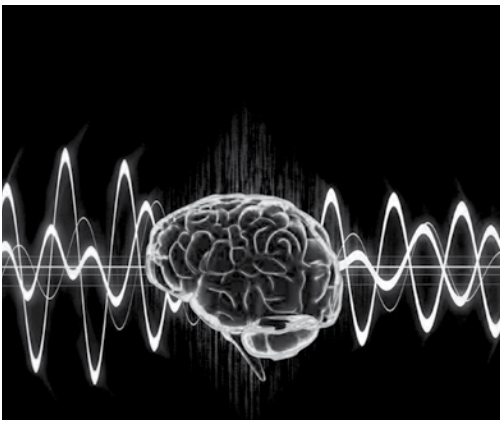
Her iki durumda da, demokrasi çağı ve insanların özgürlüğü son bulacak. Rusya Savunma Bakanı Anatoly Serdjukov'un açıklamasına göre, "bu silahların resmi olarak Rus askeri cephaneliğinin bir parçası haline gelmesi için en fazla sekiz yıl kaldı." Demokrasi açısından bu durum, sonun başlangıcı anlamına geliyor. Her halükarda, geçmişte Ruslar, tüm bu araçları devreye koymak konusunda kararlı değillerdi. Amerikan sistemi HAARP'ın inşasının başlatıldığı dönemde, söz konusu sistemin, gezegenin geniş bölgelerini hedef altına alabileceği netlik kazanmamıştı. HAARP'ın deneyinde, beyin frekansları hedef alınmamıştı, ancak HAARP sistemi, pekala beyin frekanslarına da ulaştırılabilirdi.

Rusya, zihin kontrol teknolojilerini yasaklamak konusundaki istekliliğini açıklamıştır. Rus Devlet Duması ve Bağımsız Devletler Topluluğu bünyesindeki Parlamentolararası Meclis, BM'ye, OBSE'ye ve Avrupa Konseyi'ne, bilgi sağlama amaçlı olarak, zihin kontrol silahlarının geliştirilmesi ve kullanılmasını yasaklayan uluslararası bir konvansiyon önerisi sundu. Rus gazetesi Segodnya'nın Mart 1998'de açıkladığı gibi, bu mesele BM genel sekreteri Kofi Annan ile görüldü ve BM Genel Kurulu'nun gündemine alındı.

Ancak ABD bu sözleşmeyi BM'de müzakere etmeyi reddetti ve sonuç itibarıyla bu silahlara getirilmesi önerilen yasak, BM Genel Kurulu'nda tartışmaya açılmadı. O dönemde ABD Kongresi'nde de, zihin kontrol teknolojilerinin yasaklanmasını öneren bir yasa teklifi gündeme gelmişti. Ancak tüm bunlar sadece çok kısa bir süre içindi. Yasa tasarısı daha sonra değiştirildi ve yeni tasarıda bu teknolojilere getirilecek yasak, Uzun Koruma Yasa Tasarısı dışında bırakıldı. Ne ABD kongresi ne de ABD Başkanı, zihin kontrol amaçlı silahların yasaklanması doğrultusunda herhangi bir çaba ortaya koymadı. Avrupa Parlamentosu da, insanlığın manipülasyonunun yasaklanmasını ve HAARP sistemin inşasının başlatılmasına karşı tepki gösterdi.

Avrupa Parlamentosu'nun Bilim ve Teknolojik Değerlendirme Paneli çerçevesinde hazırlanan raporda, "Kalabalık Kontrol Teknolojileri" doğrultusunda Avrupa Parlamentosu'nun ilk önerdiği yasa teklifinden söz edilmekte. Avrupa Parlamentosu bu raporda, "uluslararası bir konvansiyon ve kimyasal, elektrik ve ses titreşimi veya insan beyninin diğer işlevleri hakkındaki bilgileri uygulamak amacıyla gerçekleştirilen ve insanlığın herhangi bir şekilde manipülasyonuna sebep olan tüm araştırma ve geliştirme faaliyetlerine –sivil olsun askeri olsun- yönelik küresel bir yasak getirilmesi" çağrısında bulunuyor. Aynı raporda, ABD'nin bu silahların kullanımını destekleyen başlıca ülkelerden biri olduğu belirtilip şöyle deniyor: "Ekim 1999'da NATO, öldürücü olmayan silahlara ve bunların, müttefiklerin cephaneliklerindeki yerine dair yeni bir politika açıkladı. 1996 yılında, Amerikan ordusunun tespit ettiği öldürücü olmayan araçlar arasında, güdümlü enerji ve radyofrekans sistemleri bulunuyor."

Güdümlü enerji sistemleri, Avrupa Parlamentosu raporunda daha ayrıntılı bir şekilde şöyle tanımlanmıştır: "Güdümlü enerji silahı sistemi, radyofrekans kaynağını, sinaps düzeyinde insan beyninin faaliyetleriyle ilişkilendirmek üzere tasarlanmıştır." 1976 yılında, Başkan Carter'ın ilerleyen yıllarda Ulusal Güvenlik danışmanı olacak olan Zbigniew Brzezinski, "Between Two Ages, America's Role in the Technetronic Era" (Penguin Books, 1976, Massachusetts) başlıklı, "İki Çağ Arasında: Amerika'nın Teknelektronik Çağdaki Rolü" bir kitap yazmıştır. Kitapta, şöyle bir öngöründe bulunmuştur: "Teknolojinin gelişimini temel alan daha kontrollü ve güdümlü bir toplum oluşacak, burada bir elit grup öncü rol oynayacak, ve bu grup; süregiden sosyal krizlerden avantaj sağlayıp, halkın davranışlarını etki-

PSİKOTRONİK VE ELEKTROMANYETİK SİLAHLAR: SİNİR SİSTEMLERİNİN DENETİMİ

PSYCHOTRONIC AND ELECTROMAGNETIC WEAPONS: THE AUDIT OF THE NEURAL SYSTEMS

CONTINUED FROM PAGE 7

1- Actually a secret armament race is continuing in a world, where the super powers compete to obtain the superiority in this field and aim to get thus the control of the whole world in their hands.

2- The governments keep definite technologies available in their hands in order to use them in situations when they cannot control a crisis possible to develop as a result of wrong decisions.

In both cases will the democracy era and the liberty of people find an end. According to the statement of the Russian Defence Minister Anatoly Serdjukov "there are maximal eight years left until these weapons become officially a part of the Russian military arsenal." This situation means with regards to democracy the beginning of the end. In any case, the Russians were not determined to enable all these tools in the past. In the period, when the construction of the American HAARP system was initiated, it wasn't clear that it could target large portions of the planet. The brain frequencies weren't targeted during the test of the HAARP, but it could very well be transmitted to the brain frequencies. Russia has stated its readiness to prohibit brain controlling technologies. The Russian State Duma and the Inter-Parliamentary Assembly of the Commonwealth of Independent States have presented the UN, the OSCE and the European Council an information purposed suggestion regarding an international convention for the prohibition of the development and utilization of brain control weapons. As the Russian newspaper Segodnya stated in March 1998 is this issue negotiated with the United Nations General Secretary Kofi Annan and included into the agenda of the UN General Assembly.

Bu USA has rejected the negotiations of this convention at the UN and the suggested prohibition regarding these weapons isn't opened for discussion at the UN General Assembly. Also a law proposal suggesting the prohibition of brain control technologies came to the agenda in the US Congress. But all these were only for a very short duration. The law draft is changed later and the prohibitions to be brought for these technologies are excluded from the Space Protection Law Draft in the new law draft. Neither the US Congress, nor the US President has shown any efforts regarding the prohibition of brain control purposed weapons. Also the European Parliament reacted to the prohibition of the manipulation of the human and the initiation of the construction of the HAARP system. The law proposal suggested first by the European Parliament pursuant to the "Crowd Control Technologies" is mentioned in the report prepared within the frame of the Science and Technological Assessment Panel of the European Parliament. The European Parliament calls in this report "for a an international convention and the global prohibi-

lemek ve toplumu yakın denetim ve gözetim altında tutmak üzere en son modern teknolojileri kullanacak." Zihin kontrol teknolojilerinin kullanımı, Amerikan Ordusu Savaş Koleji'nin Stratejik Araştırmalar Enstitüsü tarafından 1994 yılında yayımlanan bir yayında da öngörülmüştü. Enstitü tarafından hazırlanan 2000 yılına dair bir senaryoda, terörizmin artması, uyuşturucu ticareti ve kriminal faaliyetlerin hız kazanması bekleniyor ve şöyle bir sonuca varılıyordu: "ABD Başkanı, askeri meselelerde devrimin ana çekirdeğini oluşturan psikoteknolojinin kullanımına tabidir. Düşmanların ve gelecekte potansiyel düşmanların zihinlerini ulusal ve uluslararası düzeylerde manipüle etmeyi engelleyecek etik yasaklamaları yeniden düşünmek gerekir. Kalıcı çabalar ve çok sofistike ulusal "bilinç artışları" yoluyla, kişisel mahremiyet ve ulusal egemenliğe dair demode kavramlarda da bir değişim yaşandı. Teknoloji, gücün uygulanma biçimini değiştirdiği için, kişisel cesaret, yüz yüze liderlik ve "savaşçılık" zihniyeti gibi kavramlar da artık anlamsız bir hale geldi." "Dünya çapında isyanların potansiyel veya muhtemel destekçileri, kapsamlı bir İstihbarat Ajanslararası Entegre Veritabanı kullanmak suretiyle tespit edildi. Bu kişiler, "potansiyel" veya "aktif" olarak kategorilendirildi; her biri için psikolojik çalışmalar geliştirmek, düzenlemek ve odaklanmak için de sofistike kişilik simülasyonları kullanıldı. Araştırma lara göre, 2000 yılında söz konusu teknolojiler o denli ilerlemiş olacak ki, insanlığını özgürlüğünden mahrum etmek, kişiliğini, yönetimdeki elitin arzularına göre şekillendirmek mümkün hale gelecek. Büyük olasılıkla söz konusu teknolojiler, 1994 yılında zaten bu düzeyde."

Dünya kamuoyunu bu silahların varlığından haberdar etmeye dönük tüm çabalar, sistematik bir şekilde bastırıldı. Vladimir Lopatin şöyle yazdı: "Silah yarışı, gizlilik sebebiyle hız kazanıyor. Gizlilik, insanlar üzerinde uygulanan acımasız denetimi, onların yaratıcılığını engelleme biçimlerini ve onları biyolojik robotlara dönüştürme süreçlerini güvence altına almanın ilk aşamasıdır. Ve bu psikotronik savaş, daha şimdiden herhangi bir savaş ilanı olmaksızın gizli bir şekilde gerçekleşiyor." Bu teknolojilerin hükümetler tarafından kullanımını cezalandıran hiçbir mevzuat bulunmuyor. Sadece Rusya'da ve ABD'nin bazı eyaletlerinde hükümet-dışı birimlerin bu teknolojilere sahip olmasını veya teknolojilerin pazarlanmasını cezalandıran yasalar var. Örneğin Michigan eyaletinde, bu suçun cezası, kitle imha silahlarına sahip olmak veya ticaretini yapmakla eşdeğer. (Kanada merkezli düşünce kuruluşu Global Research, 16 Mart 2014)

tion all research and development activities – whether civil or military – in order to apply the knowledge on the chemical, electrical or sound vibration or other functions of the human brain and resulting in the manipulation of the human in any form". It is noted in the same report that the USA one of the major countries which support the utilization of these weapons and said as follows: "NATO has declared in October 1999 a new policy regarding non-lethal weapons and their locations of these in the arsenals of the allied. Directed energy and radiofrequency systems are available among the non-lethal tools determined by the American army in 1996."

Directed energy systems are defined in a more detailed manner in the report of the European Parliament as follows: "Directed energy weapon system is designed in order to link together the radiofrequency source with the activities of the human brain at synapse level." In 1976 has Zbigniew Brzezinski, who should become the National Security Consultant of President Carter in the following years, written a book with the title "Between Two Ages, America's Role in the Technetronic Era" (Penguin Books, 1976, Massachusetts). He had such a foresight in the book: "A more controlled and directed society based on the development of the technology will be created, and here will the elite group play the pioneer role and this group will: use the latest modern technologies in order to take advantage from ongoing social crisis and to influence the behaviour of the people and to keep the society under close control and monitoring." The usage of brain control technologies was also foreseen in a publication published by the Strategic Research Institute of the American Army War College in 1994. According to a scenario prepared by the institute for 2000, it was expected that terrorism would increase, drug trafficking and criminal activities would accelerate and such a result was achieved: "The US President is subject to the usage of psychotechnology, which constitutes the main core of the revolution on military issues. It is necessary to reconsider the ethic prohibitions which will prevent manipulate the brain of enemies and potential future enemies at national and international levels. There is a change experienced at outdated terms regarding privacy and national sovereignty by permanent efforts and very sophisticated national "consciousness raises", too. Terms like personal courage, face-to-face leadership and "belligerence" mentality became now senseless, too, since technology has changed the application method of power." Potential and probable supporters of revolts worldwide are determined by utilizing a comprehensive Intelligence Agencies Integrated Database. These persons are categorized as "potential" or "active"; sophisticated personality simulations are used in order to develop psychological studies for, arrange and focus on each of them. According to the researches will the technologies in question be developed until 2000 such that it will be possible to deprive the human from his liberty, to form his personality according to the desires of the administrating elite. It is greatly possible that the technologies in question are already at that level by 1994." All efforts to inform the world public on the existence of these weapons are systematically suppressed. Vladimir Lopatin writes: "The armament race accelerates due to the confidentiality. Confidentiality is the first stage to ensure the merciless control applied on human, the form of the prevention of the creativity and the process to convert them into robots. And this psychotronic war is performed secretly without any declaration of war as of now." There is no legislation which penalizes the usage of these technologies by the governments. There are only in Russia and in some states of the USA, which penalizes possession of these technologies by non-governmental organizations. For example, the penalty for this crime is in Michigan is equal to that for possessing or trading with mass destruction weapons. (Global Research, March 16th 2014, a think tank with headquarters in Canada)

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ UYGULAMA GAZETESİ

AYDIN

İSTANBUL AYDIN UNIVERSITY PERIODICAL JOURNAL

1 Haziran-1 Ağustos 2014 / 1st June – 1st August 2014

SAYI / ISSUE: 21

İmtiyaz Sahibi / Beneficiary
İAÜ Müttevelli Heyet Bşk. / *IAU Chairman of the Board of Trustees*
Dr Mustafa AYDIN

Genel Yayın Yönetmeni / Chief Editor
Özgül YAMAN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü / Editor in Charge
Av. Nigar ÇELİK

Yazı İşleri Müdürü / Editor
Nabi SARIBAŞ

Haber Merkezi / News Center
Erhan YÜKSEL

Dünya Haberleri / World News
Turquie Diplomatieque

Tasarım ve Uygulama / Design and Application
İAÜ Görsel Tasarım Birimi / *IAU Visual Design Unit*
Arif İBİŞ

Basım Yeri / Printing House
Ceren Matbaa / *Ceren Printing House*
Namik Kemal Mah. 122. Sok No: 8 Esenyurt İSTANBUL

İletişim / Contact
İstanbul Aydın Üniversitesi Florya Yerleşkesi
Beşyol Mah. İnönü Cad. No: 38
Küçükçekmece / İSTANBUL
0212 444 1 428 - 1224

Gazetede yayımlanan yazılar kurumun değil, yazarların görüşleridir
The articles published in the journal are the views of the authors, not of the entity.

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ'NDE TÜRK VE OSMANLI TARİHİNE DERİNLEMESİNE BAKIŞ

‘Modern Türkiye Tarihi’ ve ‘Dünya Tarihinde Türkler’ eserleriyle Osmanlı ve Türk tarihine farklı bir bakış açısı getirerek, Türkiye’nin iki yüzyıllık tarihi geçmişini araştıran Prof. Dr. Carter V. Findley İstanbul Aydın Üniversitesi’nde öğrencilerle bir araya geldi. Türkiye Araştırmaları Merkezi’nin konuğu olarak üniversiteye gelen ve öğrencilerle Türk tarihine dair yaptığı çalışmaları ve deneyimlerini paylaştı Türkiye Bilimler Akademisi Onur Üyesi ve Ohio Devlet Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Carter V. Findley, Türkiye’nin toplumsal yapısını değerlendirdi.

Konferansta, Türkiye hakkında yazdığı kitapları hazırlarken bir çok problemlerle karşılaştığını söyleyen Findley, “Bu sorunları nasıl çözebiliriz diye düşündüm. Türkler, birliği ve çeşitliliği çok fazla olan bir kategori. Dünya tarihindeki Türkler arasında farklılıklar, benzerlikler nelerdir diye düşündüm. Sadece Osmanlı ve Türkiye ile değil, bütün Türklük alemi ile meşgul oldum.

Türkler nereden geldiler, onları bir araya getiren etkenler nelerdir bugün onları anlatmak için buradayım,” şeklinde konuştu.

“Türkler, iki büyük eşikten geçmiştir”

Tarihte Türklerin farklılıkları olmasına rağmen ortak yönlerinin çok olduğunu söyleyen, Türklerin kimliğini kervan imgesi ile ifade eden ve Türk kervanının iki büyük eşikten geçtiğini belirten Findley, “Kervan fotoğrafında insan, hayvan ve hayvanlara yüklenen bambuları görürüz ve bu kervan tüm Çin’den Halep’e yolculuk ederek Avrasya’yı gezer. Türk kervanının geçtiği ilk büyük eşik, Müslümanlığı seçmek oldu. İslam medeniyeti ortalama 10. yüzyıldan itibaren Türk kültürüne büyük bir damga vurdu. İkinci eşik ise Türklerin modernlik evrenine girmesidir. Bu da zamanın şartlarına göre gelişti ve Türklerde kolayca uyum sağladı” dedi.

Türkiye’deki Türkler ile Orta Asya’daki Türkler arasındaki farkları değerlendiren Carter Findley, Orta Asya’daki Türklerin birliklerini kaybetmelerine karşın Türkiye’deki Türklerin ne olursa olsun siyasal birliklerine sahip çıktığını söyledi. Türkiye’deki Türkler ile Orta Asya’daki Türkler arasındaki farkları değerlendiren Carter Findley, Türklerin ilk ortaya çıkışını araştırmak için Orta Asya’nın en uzak yerlerine bakmak gerektiğini belirterek “Orta Asya’daki Türkler devlet kurmakla meşhurdurlar. Dil, kültür, bozkır hayatı ve Müslümanlık gibi etkenler Türkleri bir araya getiriyor. Bazı Türklerin devlet iktidarına direnmesi, devletsiz yaşamak istemesi ve genetik benzerlikleri ya da benzersizlikleri ise onları ayırıştırıyor. Çünkü bazı Türkler, Avrupalı tipine benzerken bazıları da Moğollara benziyor” dedi. Findley, “Orta Asya’da Türkler, siyasal birliklerini koruyamadılar. Sonucunda Rusların ve Çinlilerin arasında kayboldular. Osmanlı ise siyasal birliğin kay-

bolmasını engelledi. Osmanlı Devleti, son dönemlerinde çok uluslu bir devlet olarak milliyetçilikle karşı karşıya kaldı. Diğer yandan ise emperyalizm ile uğraşmak zorundaydı. İki tarafta da mücadele verdi” şeklinde konuştu.

Osmanlı Devleti’nden Türkiye Cumhuriyeti’ne geçiş sürecindeki din hareketlerini değerlendiren Findley, “Birbirinden bir şeyler öğrenen akımlar, diyalektik bir biçimde son iki yüzyılın Osmanlı ve Türkiye tarihlerini biçimlendiriyor. Özellikle 60’lı yıllardan öğrenilen en olumlu ders, eşit ve farklı olmak yani vatandaşların çeşitliliklerinin eşitlikler arasında barınmasıdır. En olumsuz sonuç ise çatışmaların giderek kötüleşmesi ve sonuca ulaşmamasıdır. Türkiye’nin siyasi tarihine baktığımızda aynı dönemde birden fazla etkili siyasi parti yok, hep bir parti çok baskın oluyor. Farklı olma ve eşit olma aynı anda mümkündür fakat Cumhuriyet’in ilk yıllarında böyle değildi, elitler vardı” dedi.

Prof. Dr. Carter V. Findley Kimdir

Osmanlı ve Türk Tarihi hakkındaki araştırmalarıyla tanınan ABD’li akademisyen Prof. Findley, doktoraasını 1969 yılında Harvard Üniversitesi’nde tamamlayarak, 1972 yılından Ohio Devlet Üniversitesi öğretim üyesi olarak göreve başladı. 1987 yılında profesör unvanı alan Findley, o tarihten beri Türkiye’de ve Fransa’da misafir öğretim üyesi olarak bulundu ve önemli araştırmalara imza attı. Findley’in son kitabı 2009 yılında Yale Üniversitesi tarafından Modern Türkiye Tarihi: İslam, Milliyetçilik ve Modernlik ismiyle yayınlandı. 2010 yılında, Ohio Tarih Akademisi Yayın Ödülü’nü ve Milliyetçilik Çalışmaları Derneği tarafından verilen 2010 Joseph Rotschild Ödülü’nü kazanan Prof. Findley, iyi derecede Türkçe bilmekte ve kitabında büyük ölçüde orijinal kaynaklara dayanarak okumalar yapmaktadır. Son dönem tarihi şekillendiren iki ana akımı Radikal (Laikçi) ve Muhafazakâr olarak tanımlayan Prof. Dr. Carter V. Findley, bu iki kavram arasındaki diyalektik ilişkiyi, pozisyon değişikliklerini ve modernleşme mücadelesini kitaplarında ele almaktadır.

An In-Depth Look to the Turkish and Ottoman History at Istanbul Aydın University

Prof. Dr. Carter V. Findley, who studied the history of Turkey of the last two centuries by introducing a different perspective to the Ottoman and Turkish History with his works “History of Modern Turkey” and “Turks in World History”, has come together with the students at Istanbul Aydın University. Prof. Dr. Carter V. Findley, Turkey Sciences Academy Honorary Member and Ohio State University Academician, who visited the university as the guest of the Turkey Studies Centre and shared his works and experiences regarding the Turkish history with the students, evaluated the social structure of Turkey.

Findley, who said during the conference that he faced many problems during the preparation of the books he wrote about Turkey, said “I thought about how I could solve these problems. The Turks are a category with a large unity and diversity. I thought about what the differences, similarities between the Turks in the world history are. I not only dealt with the Ottoman state and Turkey, but the whole Turkish universe. Where do the Turks come from, what are the factors that brought them together, I am here to talk about these,” Findley, who said that the Turks have many common as-

pects though they have differences in the history, expressed the identity of the Turks with image of a caravan and noted that the Turkish caravan passed two large thresholds, said “In the image of a caravan, we see people, animals and bamboo loaded on animals and this caravan travels from China to Aleppo and passes Eurasia. The first great threshold passed by the Turkish caravan was the selection of Islam. And the second threshold was the entrance of the modernization universe by the Turks. This developed according to the conditions of that time and the Turks have adapted easily to it”.

Carter Findley, who evaluated the differences between the Turks in Turkey and the Turks in Central Asia, said that though the Turks in Central Asia have lost their unity, the Turks in Turkey have always, no matter what happened, protected their political unity. Carter Findley, who evaluated the differences between the Turks in Turkey and the Turks in Central Asia, noted that it has to be looked at the utmost far places in Central Asia in order to research the initial appearance of the Turks, said “The Turks in Central Asia are famous for founding states. Factors like language, culture, steppe life and Islam bring the Turks together.

That some Turks resist against the state power, wants to live stateless and their genetic similarities or dissimilarities differentiates them. That’s

because whilst some Turks look like the European type, some look like the Mongolians”. Findley said “The Turks in Central Asia couldn’t preserve their political unity. As a result, they got lost among the Russians and the Chinese. But the Ottoman State prevented the loss of the political unity. The Ottoman State was confronted as a multinational state with nationalism during its last periods. It had to struggle with imperialism on the other side. It was scrambled on both sides”. Findley, who evaluated the religious movements during the transition period from the Ottoman State to the Republic of Turkey said “Movements, which learn something from each other, form the Ottoman and Turkish history of the last two centuries in a dialectic manner.

This positive lesson taken from particularly the 1960s is being equal and different, meaning that the diversities of the citizens are accommodated between equalities. And the most negative result is that the confrontations progressively worsened and could not reach any result. And when we look at the political history of Turkey, there are not more than one influential parties during the same period, there is always a single party dominating. Being different and being equal at the same time is possible, but this wasn’t the case during the first years of the Republic, there were elites”.

Who is Prof. Dr. Carter V. Findley

The US academician Prof. Findley, who is known for his researches about the Ottoman and Turkish History, has completed his postgraduate education in 1969 at Harvard University and became an academic at Ohio State University in 1972. Findley, who got the professor title in 1987, was in Turkey and France as guest ins-

tructor since that date and has set his name under important researches. The last book of Findley is published in 2009 by Yale University with the title “History of Modern Turkey: Islam, Nationalism and Modernity. Prof. Findley, who was awarded in 2010 with the Ohio History Academy Publication Award and the Joseph Rotschild Award 2010, given by the Nationalism Studies So-

cietiy, has Turkish language skills at good level and performs readings in his book, largely based on original sources. Prof. Dr. Carter V. Findley, who defines the two main movements, forming the history of the last period, as Radical (Secularist) and Conservative, handles the dialectic relation between these two notions, position changes and modernization scramble.

KRİZ AVRUPA'DA DENGELERİ DEĞİŞTİRDİ

Borçlanma krizi, Avrupa Birliği Komisyonu ve Avrupa Parlamentosu'nu zorladı. Avrupa Birliği'nde zengin üye ülkelerin sözünün geçmeye başlaması, Avrupa'daki güç dengelerini değiştirdi.

Avrupa Parlamentosu Başkanı Martin Schulz, 2011'in ekim ayında düzenlenen AB Liderler Zirvesi'nde Avrupalı devlet ve hükümet başkanlarının politikasını Viyana Kongresi ile karşılaştırmıştı. 19'uncu yüzyılın başlarında Avrupa'nın birkaç güçlü ülkesi yaptıkları gizli pazarlıklar sonucu, Avrupa'yı aralarında paylaşmıştı. Demokrasi ise henüz yabancı bir sözcüktü. Avrupa'nın ortak yasalarını aslında Avrupa Birliği'nde ulusal hükümetlerin temsilcisi olan Bakanlar Konseyi ve Avrupa vatandaşlarının temsilcisi konumundaki Avrupa Parlamentosu'nun birlikte oluşturması gerekiyor. Yasa tasarıları üzerinde çalışan Avrupa Birliği Komisyonu'nun da aynı zamanda Avrupa antlaşma-

larına bağlı kalınıp kalınmadığını denetlemesi gerekli. Sistemin böyle işleyeceğine ilişkin temel kriterler, üye ülkelerin imzaladığı Lizbon Antlaşması'nda açık bir şekilde yer alıyor. Ancak borçlanma krizinin patlak verdiği 2010 yılından bu yana sistem, kuralların belirlediği şekilde işlemiyor. Yunanistan'ı içinde bulunduğu borç batağından kurtarmak için üye ülkelerin temsilcileri geçici çözümler üreterek Avrupa Birliği'ni belirleyen kuralların dışına çıktı. Bu adımlardan biri de Yunanistan gibi ekonomik sıkıntıdaki ülkelere yardım için oluşturulan kurtarma fonuydu. Sundukları gerekçe ise akla yatkın geliyordu: Zaman ve mali piyasaların baskısına karşı Avrupa Birliği kuramları yeterli kadar hızlı yanıt verememişti.

THE CRISIS HAS CHANGED THE BALANCES IN EUROPE

The debt crisis has challenged the European Union Commission and the European Parliament. That rich member countries in the European Union started to call the tune has changed the power balances in Europe.

Martin Schulz, President of the European Parliament, had compared at the EU Leaders' Summit in October 2011 the policy of the European heads of state and government with the Vienna Congress. Some powerful states in Europe had divided Europe among them as a result of secret negotiations they had made at the beginning of the 19th century. And yet democracy was a foreign word. The common laws of Europe need actually to be established jointly by the Council of Ministers, which represent the national governments and the European Parliament, which is the representative of the European citizens in the European Union. The European Commission, which works on the law proposals, needs at the same time to inspect whether

the European agreements are complied with or not. The basic criterions regarding that the system will work this way are clearly indicated in the Lisbon Treaty subscribed by the member countries. But the system doesn't work as determined by the rules since 2010, when the debt crisis broke out. The representatives of the member countries have developed temporary solutions in order to rescue Greece from the debt spiral it is in and went beyond the rules which define the European Union. One of these steps was the rescue fund, established in order to help countries in a bad fix like Greece. And justification they presented seemed rational: the institutions of the European Union couldn't respond rapidly against the pressure of time and the financial markets.

DEMOKRASİ İŞLEMEDİ

Bernd Riegert

Avrupa Parlamentosu ve ulusal parlamentolar da gece geç saatlerde alınan kararlara ya riayet etmek ya da gece oylamalarıyla kabul etmek zorunda kaldı. Güney Avrupa ülkelerinde art arda yaşanan mali sıkıntılar, Avrupa Birliği ülkelerini daha fazla bütçe disiplini öngören bir Mali Pakt oluşturma noktasına getirdi. Mekanizmanın kurallarını belirleyen yeni sözleşmeye, AB'nin 27 üyesinden 25'i onay verdi. Ancak pakt henüz yürürlüğe girmedir. Fransa'nın eski cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy ile birlikte Mali Pakt'ın önderliğini yapan Almanya Başbakanı Angela Merkel'e göre, Avrupa Birliği hukukunu oluşturan antlaşmaların dışına çıkılarak oluşturulan yeni sözleşme, bulunan "ikinci en iyi çözüm".

Euro Bölgesi'nde baş gösteren borçlanma krizi, "Parayı veren düdüğü çalar" sözünün Avrupa politikasında da geçerli olduğunu gösterdi. Bataktaki ülkelerin kurtarılmasına ilişkin önlemler alınırken ortak Avrupa kuramlarının değil, mali açıdan güçlü olan Birlik ülkelerinin sözü geçti. AB Komisyonu Başkanı Jose Manuel Barroso da Komisyon'un sadece istatistik tuttuğunu ve rapor yazdığını belirterek bu konudaki rahatsızlığını dile getirdi. Avrupa Parlamentosu'na da bütçe disiplini sağlanması için hazırlanan yasal önlemlere onay vermek kaldı. Esaslı kararların alınmasında Avrupa Parlamentosu milletvekillerine pek söz düşmedi. Berlinli siyaset bilimi uzmanı Profesör Herfried Münkler'in Alman "Der Spiegel" Dergisi'ne verdiği "Daha fazla demokrasi Avrupa'da mutlaka daha iyi bir siyaseti beraberinde getirmeyebilir" şeklindeki demeci dikkat çekici. "Demokrasi, Avrupalı seçkinlerin daha iyi saltanat sürmesine yol açmamalıdır" diyen Münkler, "şu anda Avrupa'nın demokratikleşmesini talep edenlerin Avrupa'nın hızla parçalanması ile son bulacak riskli bir oyun oynadığını" belirtiyor. Demokrasiyi yaşanmakta olan krize bir tepki olarak kullananların bunun farkında olmadığını kaydeden Münkler, "Demokrasinin şu anda Avrupa'da bulunmayan önkoşullara ihtiyacı var" diyor. Avrupa'nın bir ulus-devlet olmadığını dikkat çeken Herfried Münkler, siyasi ve etnik çıkar gruplarının bulunduğunu kaydediyor. Almanya ve Fransa yıllardan beri Avrupa'daki gelişmelerin lokomotifliğini üstleniyor. Borçlanma krizi, kurtarma politikalarında iplerin mali açıdan daha güçlü olan Almanya'nın elinde olduğunu gösterdi. Küçük ülkeler, büyük Almanya'nın görüşlerini kabul ettirmek için bastırmasına kızgınlığını gizlemedi. (dwelle.de)

DEMOCRACY DIDN'T WORK

And the European Parliament and the national parliaments were forced to either comply with the resolutions made at late hours in the night or by night polls. The financial problems experienced one after the other in Aouth European countries have brought the European Union to such a point to establish a Financial Pact, which foresees a greater budget discipline. 25 of the 27 members of the EU have approved the new agreement, which determines the rules of the mechanism. But the pact didn't enter into force yet. According to Nicolas Sarkozy, former president of France, and German Chancellor Angela Merkel, the leaders of the Financial Pact, is the new agreement, established by going beyond the agreements which constitute the jurisdiction of the European Union, the "second best solution" found. The debt crisis, which broke out in the Euro Region, has shown that the expression "who pays the piper calls the tune" is also valid for the European policy. Not the common European institutions, but the financial strong member countries called the tune when measures regarding the rescue of the countries in the spiral were taken. And Jose Manuel Barroso, President of the EU Commission, said that the Commission only recorded statistics and wrote reports and verbalized his discomfort on this issue. And the European Parliament was forced to approve the legal measures in order to provide a budget discipline. The representatives of the European Parliament didn't have much to say at the resolution of essential decisions. The statement of the political sciences specialist Professor Herfried Münkler from Berlin to the German periodical "Der Spiegel", in which he says "More democracy must not definitely bring along a better policy in Europe along with it" is attracting attention. Münkler, who says "Democracy shouldn't result in that the European elites wield the sceptre better", notes "those who request the democratization of Europe, play a risky game, which will result in a rapid deterioration of Europe". Münkler, who noted that those, who use democracy as a reaction to the confronted crisis aren't aware of this, says "Democracy need preconditions which don't exist in Europe at the moment". Herfried Münkler, who attracts the attention on that Europe isn't a nation-state, records that there are political and ethnical interest groups. Germany and France undertake since years the role of the locomotive for the development in Europe. The debt crisis has shown that Germany, which is stronger in financial terms, has the aces at the recue policies. Small countries didn't hide their anger on that great Germany had pressed in order to achieve the acceptance of its opinions. (dwelle.de)

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ AVRUPA ŞAMPİYONU OLARAK TARİH YAZDI

ISTANBUL AYDIN UNIVERSITY WRITES HISTORY BY BECOMING
EUROPE CHAMPION

Istanbul Aydın Üniversitesi Sporcuları, sezon boyunca devam eden başarılarına bir yenisini daha ekleyerek Avrupa Şampiyonu oldu. Türk Tenis sporuna adını altın harflerle yazdıran sporcularımız Hollanda'da tarih yazdı.

Istanbul Aydın University Sportsmen, added another success to its continuing success this season by becoming Europe Champion. Our sportsmen who wrote their names in golden letters in Turkish Tennis, wrote history in The Netherlands.

Istanbul Aydın Üniversitesi sahip olduğu eğitim kalitesini öğrencilerinin sosyal hayatlarına da yansıtarak başarılarını desteklemeye devam ediyor. Eğitim başarılarının yanı sıra sanat, spor, teknoloji gibi birbirinden farklı birçok alanda öğrencilerimiz büyük başarıları imza atıyor. İstanbul Aydın Üniversitesi, oluşturduğu tüm takımlarda ve katılım sağladığı tüm ferdi yarışmalarda kürsüde olmayı hedefleyerek başarılarına hergün bir yenisini daha ekliyor. Son iki yıldır sporda altın çağını yaşayan İstanbul Aydın Üniversitesi, Hollanda'nın Rotterdam şehrinde 24 Temmuz - 8 Ağustos 2014 tarihleri arasında 35 ülke, 180 üniversite ve

Istanbul Aydın University, supports its students' successes by reflecting its quality of education in student's social lives. Besides their quality of education, the students of IAU are also very successful in branches such as art, sports, and technology. Like past seasons, the students of Istanbul Aydın University brought home numerous trophies and prizes this year as well. Istanbul Aydın University helps the students prepare its sportsmen for their future professional sports careers with professional coaches specializing in not only Soccer and Basketball but also for Volleyball, Arm Wrestling, Tennis, Boxing, Futsal, Wrestling, Karate, Muay-Thai Kickboxing, Swimming, Mountain Biking, Snowboarding, Rallying, Beach Volleyball, and American Football. IAU, in all team and individual competitions, always aimed for success and has achieved its aim. In this regard, Istanbul Aydın University sportsmen who are living their golden age for the past two years, achieved the title of "Champion of Europe" in the city of Rotterdam in a competition that took place between 35 countries, 180 universities and 2900 sportsmen in the 2nd Europe Universities Sports Games. The games took place between July 24- August 8 and held competitions in Badminton, Basketball, Soccer,

hendisliği (İng.) öğrencisi Zülküf Seçkin'in yaptığı ve İAU Sanat Yönetimi Bölümü öğrencisi Umud Barış Ergüden, İAU Sanat Yönetimi Bölümü öğrencisi Barkın Yalçınkale, İAU Bilgisayar Mühendisliği (İng.) Bölümü Öğrencisi Bulut Yılmaz, İAU İç Mimarlık Bölümü öğrencisi Sercan Şencan'dan oluşan Erkek Tenis Takımımız, finalde Polonya Kozminski Üniversitesi ile 6 saat süren zorlu bir müsabakanın ardından Avrupa Şampiyonu olarak bir ilki başarmış ve ülkemize ilk kez Üniversitelerarası Avrupa Müsabakalarında Tenis branşında şampiyonluk kupasını getirmiştir. Moskova/ Moscow State University of Economics and Statistics ve Çek Cumhuriyeti / Technical University of Ostrava'yı yenerek gruptan birinci olarak çıkan İstanbul Aydın Üniversitesi Erkek Tenis Takımı, çeyrek finalde İngiltere Stirling Üniversitesi'ni, yarı finalde ise Moskova / Moscow State University of Economics and Statistics'i yenerek finale çıkmaya hak kazandı. Avrupa Üniversitelerarası Oyunları'nda ülkemizi başarıyla temsil eden İstanbul Aydın Üniversitesi Tenis Erkek Takımı, 16 ülkeyi geride bırakarak Avrupa Şampiyonu oldu.

2900'ün üzerinde sporcunun katılımıyla düzenlenen ve Badminton, Basketbol, Futbol, Futsal, Hentbol, Kürek, Rugby, Masa Tenisi, Tenis, Voleybol branşlarında gerçekleştirilen II. Avrupa Üniversitelerarası Spor Oyunları'nda Avrupa Şampiyonu oldu.

Tenis Branşında erkekler kategorisinde ülkemizi ve üniversitemizi başarıyla temsil eden, Antrenörlüğünü Öğr. Gör. Pero Duygu Dumangöz, Yardımcı Antrenörlüğünü İAU Yazılım Mü-

Futsal, Handball, Rowing, Rugby, Ping Pong, Tennis and Volleyball. In the branch of Tennis, Men's Tennis category the sportsmen who successfully represented our university and country were Coach IAU Teacher Duygu Dumangoz, Co-coach IAU Software Engineering Student (Eng.) Zulkuf Seckin. The sportsmen representing Turkey were IAU Art Management Department Student Umud Baris Erguden, IAU Art Management Department Student Barkin Yalcinkale, IAU Computer Engineering (Eng.) Student Bulut Yilmaz, IAU Interior Architecture Student Sercan Sen-can. IAU's team played against Poland's Kozminski University in a breath taking 6 hour struggle and after a long struggle managed to, in the first time in Turkish history, become European Champions and for the first time in history brought home the Interuniversities Europe Competition championship trophy. By defeating Moscow State University of Economics and Statistics and Czech Republic's Technical University of Ostrava, Istanbul Aydın University's Men's Tennis Team won the right to join the quarter finals. In the quarter finals Istanbul Aydın University won against United Kingdom's Stirling University and in the semi-finals won against Moscow State University of Economics and Statistics and won the right to attend the finals against Poland's Kozminski University. Istanbul Aydın University, who represented our nation with success in the finals became European Champion by leaving 16 universities behind.

EKONOMİK KRİZ KÜRESEL DENGELERİ DEĞİŞTİRİYOR AVRUPA BİRLİĞİ'NİN KALKINMA YARDIMI AÇMAZI

*THE ECONOMIC CRISIS IS CHANGING THE GLOBAL BALANCES
THE DEVELOPMENT AID DILEMMA OF THE EUROPEAN UNION*

Dünyada başka hiçbir ülke ya da devletler topluluğu Avrupa Birliği (AB) kadar kalkınma yardımı yapmıyor. Avrupa Parlamentosu seçim kampanyalarında bu konunun hemen hiç rol oynamaması dikkat çekiyor. Ekonomik kriz içindeki Avrupa kamuoyunda, dış yardımlara ilişkin bir rahatsızlık sözkonusu. Kalkınma yardımlarında izlenen stratejinin, dış politika çıkarlarıyla doğrudan ilintili olduğu eskilere dayanan, bilinen bir görüş.

No country or commonwealth of the world provides that much development aids as the European Union (EU). That this issue does nearly play no role at the election campaigns of the European Parliament is attracting the attention. There is a discomfort against abroad aids at the European public which is faced with an economic crisis. That the strategy, followed at the development aids, is directly related to the foreign policy interest, is an old, known opinion.

Mathias Bölinger

25 Mayıs'ta Avrupa Parlamentosu'nun yeni üyeleri seçilecek. Avrupa Parlamentosu seçim kampanyasının Almanya ayağında ekonominin kurtarılması, bankaların kontrol altına alınması ve kırtasiyeciliğin azaltılması gibi konular öne çıkıyor. Siyasi partilerin Afrika'daki açıklıkla mücadele, Asya'nın ekonomik gelişmesi ya da Latin Amerika'da insan haklarının güçlendirilmesi gibi konularla seçmen kazanmaya önem vermesi ilk bakışta akla yaktın görünüyor. Çünkü Strasbourg'daki parlamentoda Avrupalıların temsilcileri oturuyor. Avrupa Parlamentosu kalkınma komisyonu üyesi Sosyal Demokrat Norbert Neuser, kalkınma politikasının seçmenin tercihinde rol oynamadığını söylüyor. Oysa Avrupa, Afrika ülkeleriyle işbirliğinde önemli mesafe kat etmiş ve bin yıl hedeflerinde ölçülebilir başarı kazanılmıştı. AB ülkeleri kalkınma politikasını aralarında daha iyi koordine ediyor ve iklimin korunmasında da kalkınma halindeki ülkelere yol gösterici olabiliyor.

AB'nin kalkınma yardımları politikasını iyi devlet yönetimi ile beşeri ve ekonomik gelişme ilkeleri belirliyor. Tabii aynı zamanda doğal kaynakların sürdürülebilir kullanımı ve açıklıkla mücadele de öncelik verilen konular arasında yer alıyor. Göçün önlenmesi için yapılan yatırımlar da, Komisyon teslim etmese de AB'nin dolaylı kalkınma yardımı hedeflerinden sayılabilir. Kalkınma ve fakirlikle mücadele Avrupa'nın da lehine. Aksi takdirde fakirlerin Avrupa'ya akın etmesi önlenemeyecek. Küresel kalkınma yardımlarının yarısından fazlasını yapan AB'nin dış, tarım ve ticaret politikaları ise yardım hedeflerine ters düşüyor. Alman sivil kalkınma politikası kuruluşları birliği yönetim kurulu üyesi Christa Randzio-Plath, "AB'nin bir yandan açıklık ve fakirliği yenmek için elinden geleni yaptığını, diğer yandan ise gıda maddesi ihraç ederek kendi gayretlerini boşa çıkardığını" söylüyor. Bayan Randzio Plath, pazarlarının ucuz Avrupa ürünleriyle dolup taşmasının Afrikalı küçük üreticiye hiçbir faydasının olamayacağını belirtiyor.

'Anlaşmalar çıkarıcılık temeline dayandırıldı'

Avrupa Parlamentosu üyesi Norbert Neuser de AB'nin Üçüncü Dünya ülkeleriyle yaptığı ticaret anlaşmalarının çıkarıcılık temeline dayandırıldığını belirtiyor: "Avrupa Birliği'nin hazırlamakta olduğu ticaret anlaşmaları oldukça problemli. Kalkınma halindeki ülkelere adil davranılmadığı için bu anlaşmaların ayrıntılarıyla ele alınması gerekir." Ortaklık anlaşmalarını kalkınma halindeki ülkelerin pazarlarını Avrupa mallarına ve Avrupa hizmetler sektörüne açmasını öngörüyor. Norbert Neuser kalkınma halindeki elit tabakanın başarısızlığını ise AB'ye mal edilemeyeceğini söylüyor: "Nijerya'yı örnek verebiliriz. Petrol zenginini bir ülke ama bu zenginliğin kaymağını küçük bir zümre yiyor. Katlanılabilecek bir durum değil. Petrolü işleten ve Karun gibi zengin olan patronlar sorumluluğa ortak edilmeli."

Kalkınma yardımları ve dış politika

Soğuk Savaş döneminde kalkınma yardımları ideolojik mücadelenin parçasıydı. Peki gelişmekte olan ülkeler bugün kalkınma yardımları ile neyi amaçlıyor? Sivil toplum örgütleri ne düşünüyor?Almanya, 1961 yılında önemli bir adım atarak Batının ilk Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Bakanlığı'nı kurdu ve Almanya'nın bu adımını diğer ülkeler de izledi. Sömürge döneminin sona ermesiyle birlikte, bir gecede, yeniden yapılanması gereken onlarca ülke bağımsızlığını ilan etmişti. Bu ülkelere destek verilmesi gerekiyordu. Ancak kısa bir süre sonra bazı kesimler, "Paralarımızı çarçur ediyorlar" sözleriyle kalkınma politikalarını eleştirmeye başladı. Bu görüşe karşı çıkanlar da kalkınma yardımları ile dış po-

According to the latest data of TİKA are 46.6 percent of the development aids of Turkey provided to the Middle-East, 31 percent to Africa, 18 percent to South and Central Asia and 3 percent to the Balkan and East European countries.

TİKA'nın son verilerine göre Türkiye'nin kalkınma yardımlarının yüzde 46.6'sı Ortadoğu'ya, yüzde 31'i Afrika'ya, yüzde 18'i Güney ve Orta Asya'ya ve yüzde 3'ü Balkanlar ile Doğu Avrupa ülkelerine yapıldı.

The new members of the European Parliament will be elected on May 25th. Issues like the rescue of the Euro, control of the banks and reduction of the bureaucracy come to the forefront at the Germany leg of the election campaign for the European Parliament. That the political parties don't attach importance to gain voters with issues like the fight with starvation in Africa, the economic development of Asia or the strengthening of human rights in Latin America seems rational at first sight. The reason is that the representatives of Europe are sitting in the parliament Strasbourg. Social Democrat Norbert Neuser, member of the development commission of the parliament, says that the development policy doesn't play a role at the preference of the voters. But Europe had covered an important distance regarding the relations with African countries and a considerable success was achieved in terms of the millennium targets. European countries coordinate the development policy among them better and are able to be a loadstar for developing countries regarding the preservation of the climate, too.

The EU development aid policy is determined by good state government and principles of human and economic development. Of course are at the same time the sustainable utilization of natural resources and the fight against starvation among the prioritized issues. Also the realized investments in order to prevent migration can be counted among the indirect development aid targets of the EU, even if the Commission shouldn't acknowledge it. Development and fight against starvation is also for the benefit of Europe. Otherwise will the raid of the poor to Europe not be able to be prevented. But the foreign, agricultural and trade policies of EU, which provides more than the half of the global development aids, are contrary with its aid targets. Christa Randzio-Plath, member of the administrative board of the

litikada milli çıkarların gözetildiğini düşündü.

Kalkınma yardımlarında izlenen stratejinin, dış politika çıkarlarıyla doğrudan ilintili olduğu eskilere dayanan, bilinen bir görüş. Avrupa'nın Afrika ve Asya'daki sömürgelerinin bağımsızlıklarını elde etmelerinin ardından, ABD ve dönemin Sovyetler Birliği, 20'inci yüzyılın ikinci yarısından itibaren kalkınma yardımlarıyla yeni devletleri kendilerine bağlamaya çalışıyordu. Bu yolla iki süper güç, Soğuk Savaş dünyasının ükra köşelerine taşıdı. Fransa gibi diğer Batı ülkeleri ise kötü üne sahip diktatörlere verilen büyük miktarlardaki mali yardımlarla eski sömürgelerinin sadakatini güvence altına almaya çalışmakla adından söz ettirdi.

Almanya'da yetkililer, kalkınma yardımlarının dış politikanın unsurlarından olduğunu açıkça ifade ediyor. Almanya'da kalkınma yardımları organizasyonu GTZ'nin başkanı Bernd Eisenblätter de bu kişilerden biri. Eisenblätter, kurumunu güvenlik politikalarının bir parçası olarak gördüğünü söylüyor: "Sadece Afganistan, Sudan ve Demokratik Kongo Cumhuriyeti'ni düşünmek yeterli... Çok sorun var ve salt klasik güvenlik politikalarıyla bu sorunlarla mücadele edilemez. Öncelikle sorunlara yol açan nedenler, kalkınma alanında kalıcı işbirliğiyle bertaraf edilmeli."

Güvenlik ve kalkınma

2001 yılındaki 11 Eylül saldırıları, Batı'ya yönelik tehdidin artık sadece güçlenmekte olan rakip devletlerden değil, zayıf ve çökmekte olan ülkelerden de geldiğini gösterdi. Ve Afganistan sadece askeri bir hedef değil, aynı zamanda Batı'dan gelen kalkınma yardımlarının en önemli alıcısı konumuna dönüştü. Ayrıca kalkınma yardımlarıyla dış ve güvenlik politikaları arasındaki yeni işbirliğini deney sahası haline de geldi. Kalkınma

German civil development policy organizations' union, says that "the EU does anything it can in order to eliminate starvation and poverty, but on the other side exports food and invalidates its own efforts. Miss Randzio Plath notes that the overflow of the markets with cheap European products cannot have any benefit for the African small producer.

'The treaties are based on a sordidness foundation'

And Norbert Neuser, member of the European Parliament, notes that the trade agreements of the EU with Third World Countries are based on a sordidness foundation: "The trade agreements prepared by the European Union are rather problematic. These agreements need to be handled in detail since the developing countries are not threatened fair." The partnership agreements foresee that the markets of the developing countries are opened for European goods and the European service sector. Norbert Neuser says that failure of the elite in the developing countries cannot be attributed to the EU: "We can give Nigeria as an example. It is an oil-rich country, but the cream of this richness is eaten by a small class. This is an unacceptable situation. The bosses, who control the oil and become as rich as Croesus, need to be included into the responsibility."

Development aids and foreign policy

Development aids were a part of the ideological fight during the cold war. But what target the developing countries now with the development aids? What do non-governmental organizations think? Germany has made an important step in 1961 and established the first Ministry for Economic Collaboration and Development of the West and this step of Germany was followed by the other countries, too. Many countries, which needed to be re-structured, had declared their independence over the night by the end of the colonial period. These countries needed to be supported. But some started to criticize the development policies after a short term, saying "They are wasting our monies". And those, who objected this opinion, thought that the national interests are pursued by the development aids.

That the strategy, followed at the development aids, is directly related to the foreign policy interests, is an old, known opinion. After the colonies of Europe in Africa and Asia had declared their independence, the USA and USSR of the period tried as of the second half of the 20th century to bind the new countries to themselves by development aids. The two super powers have carried the cold war to far corners of the world by this way. And the other western European countries like France became popular for trying to ensure the loyalty of their old colonies by providing large financial supports to disrepute dictators. The authorized in Germany clearly state that development aids are one of the elements of foreign policy. And Bernd Eisenblätter, Chairman of the German Development Aid Organization GTZ, is one of these persons. Eisenblätter says that he deems his organization as a part of the security policies: "It is enough to consider only Afghanistan, Sudan ve Democratic Republic of Congo... There are many problems and these problems cannot be solved only by classical security policies. Primarily need the reasons for the problems be eliminated by permanent collaboration in the field of development."

Security and development

The 9/11 attacks in 2001 showed that the threat against the West doesn't only come from strengthening competing countries, but also from weak and collapsing countries. And Afghanistan not only converted into a military target, but at the same time into the most important receiver of the development aids from the West. Beside this, it became an experiment field of

örgütleri, askerler ve polisler, Afganistan'da yeni-den yapılanmada görev alan ve PRT olarak adlandırılan bölgesel kalkınma ekipleri içinde birlikte çalışıyor. Batılı devletler, bu işbirliğine hükümet dışı örgütleri de dâhil etmek istiyor.

Ancak kalkınma alanında çalışan Alman sivil toplum örgütlerinden VENRO çalışanı Jürgen Lierser, buna direndiklerini söylüyor: “Yardım kuruluşları olarak son yıllarda bizim de karşı karşıya kaldığımız güvenlik sorunları, sivil çalışmalarla askeri görevlerin iç içe geçmesinden de kaynaklanıyor. Bu, Afganistan'daki direnişçilerin işgalci güç olarak saldırdıkları askeri birliklerle, işgalcilerle işbirliği yaptıklarını düşündükleri yardım kuruluşları arasında ayırım gözetmemesine yol açtı.”

Alman kalkınma yardımlarının büyük bölümü ise geleneksel olarak Afrika'ya akıyor. Bununla birlikte Alman Bilim ve Politika Derneği'nden Dennis Tull, kıtada Almanya'nın çıkarlarının çok da göze çarpmadığına dikkat çekiyor: “Almanya'nın son on yıldaki Afrika politikasının kalkınma politikalarıyla sınırlı olduğunu söylemek yerinde olur.” Bu arada Afrika kıtasında birçok değişiklik meydana geldi. Son yıllarda bazı ülkelere ekonomik büyüme yaşanmaya başlandı. Çin'den sonra Hindistan da Afrika pazarında yeni rakip güç olarak ortaya çıktı. Almanya'nın Afrika politikasını etkileyen bir diğer gelişme de kıtada artan istikrarsızlık ve siyasi gerilimler. Alman uzman Tull, bu nedenle son yıllarda Afrika politikasına daha geniş bir perspektiften bakıldığını, henüz yolun başında olmakla birlikte bakış açısında değişimin başladığına dikkat çekiyor.

Kalkınmada yeni strateji

2030 yılına kadar dünyada açlık ve aşırı yoksulluğu sona erdirmeyi hedefleyen BM, sürdürülebilir kalkınma için yeni bir stratejiye bel bağlıyor. BM, 2030 yılına kadar dünyada açlık ve aşırı yoksulluğu sona erdirmeyi hedefliyor. ‘2015 sonrası gündemi’ adı verilen hedefler, kalkınma için küresel ortaklık düşüncesi üzerine kurulu. Buna göre ekonomik ve sosyal kalkınmanın çevre ve doğa ile uyum içinde ve sürdürülebilir olması gerekiyor. Bu kalkınma modelinin uzun vadede barış ve güvenliği güvenceye alması hedefleniyor. BM Genel Sekreteri Ban Ki Moon'un 2015 sonrası kalkınma planlamasındaki özel danışmanı Amina Muhammed yeni kalkınma konseptini şöyle açıklıyor: “Kalkınma konusundaki yeni paradigma değişimine ayak uydurmak öncelik taşıyor. Artık kuzey ve güney arasındaki eski ilişki modeli ya da sadece dar kapsamda yoksulluğa odaklanma söz konusu değil. Artık küresel bir gündemden, yoksulluğu sona erdirmede yeni yollar açacak sürdürülebilir kalkınmadan söz ediyoruz.”

Gerek sanayi ülkeleri ile gelişmekte olan ülkeler arasındaki, gerekse ülkelerin kendi içindeki sosyal eşitsizliklerin sona erdirilmesi, yeni stratejide kilit önem taşıyor. BM'nin bu amaç doğrultusunda hazırladığı hedefler kataloğunun 2015 yılı eylül ayında onaylanması planlanıyor. Tüm siyasi kararların sürdürülebilirlik ilkesi uyarınca alınması ve ekonomik büyümenin istihdamda artış şartına bağlanması hedefleniyor. Sürdürülebilir kalkınma hedefleri üzerinde çalışan uluslararası çalışma grubu, elde ettiği sonuçları bu yıl eylül ayında açıklayacak. Bolivya Planlama ve Kalkınma Bakanı Viviana Caro, bu çalışmalarda milenyum hedeflerindeki eksikliklerin de giderilmesi gerektiği görüşünde: “Kuzey ülkelerinin kalkınma konsepti sürdürülebilirlik ile kalkınmanın doğal kaynaklar ve çevreyle uyumlu olması düşüncesini ihmal ediyor. Tek konu, ekonomik göstergeler... İklim koruma konusunda sanayi ülkeleri kalkınmakta olan ülkelere borçlu. Bu konuda sadece ilke-

the new collaboration between development aids and foreign and security policies. Development organizations, soldiers and policemen are working together in the regional development teams, which take charge in the re-structuring in Afghanistan and are called PRT. Western countries want to include non-governmental organizations into this collaboration, too.

But Jürgen Lierser, staff of VENRO of the German non-governmental organizations in the field of development, says that they resist against this: “The safety problems, which we are also faced with during recent years as relief organizations is due to that civil works are intertwined with each other, too. This resulted in that the resisters in Afghanistan didn't differentiate between the military units, which they attacked as occupant powers, and the relief organizations, which they accepted to be collaborators with the occupants.”

And a large portion of the German development aids flow traditionally to Africa. Nonetheless attracts Dennis Tull of the German Science and Policy Society that the interests of Germany in the continent do not stand out that much: “It would be appropriate to say that the Africa policy of Germany is limited to development policies in the last years.” By the way, there have many changes incurred in Africa. An economic development is started to be experienced in some countries during the recent years. After China has also India emerged as a new competing power in the African market. Another development, which influenced the Africa policy of Germany is the increasing instability and political tensions. The German specialist Tull notes that the Africa policy is handled in a wider perspective during the recent years, that, though being at the beginning of the path, that the change of the perspective has started.

New strategy for development

The UN, which targets to end starvation and extreme poverty until 2030, reckons on a new strategy for sustainable development. The UN targets to end starvation and extreme poverty until 2030. The targets, called the 'agenda after 2015', are based on the global partnership idea for development. Economic and social development need to be in accordance with the environment and nature and sustainable. It is targeted that this development model ensures peace and security in the long term. Amina Muhammed, the special advisor of the UN General Secretary Ban Ki Moon for the post 2015 development planning explains the new development concept as follows: “Stringing along with the new paradigm change regarding development has priority. It is no more focussed on the old relation model between the North and the South or on poverty in the narrow sense. Now we are talking about a global agenda, about sustainable development, which will open new ways for ending the poverty.”

The end of social inequalities both between the industrialized and developing countries, as well as within the countries themselves has a key importance at the new strategy. It is planned to poll the targets catalogue prepared by the UN regarding this target in September 2015. It is targeted that all political decisions are made according to the sustainability principle and that the economic growth is bound to the employment increase precondition. The international work group, which works on the sustainable development targets, will declare the results it has achieved in September this year. Bolivian Planning and Development Minister Viviana Caro thinks that also the deficits of the millennium targets need to be eliminated at these works: “The development concept of the Northern countries neglect sustainability and the accordance of development with the natural resources and environment. The only subject is the economic indicators... Industrial countries are indepted against developing countries with regards to climate preservation. Not

lerin tanımlanması değil, BM tarafından denetlenebilecek açık kurallar getirilmesi gerekiyor.” Kalkınmakta olan, kalkınmanın eşliğindeki ve sanayileşmiş ülkeler için aynı şekilde geçerli olan sürdürülebilir küresel kalkınma hedefleri talebi, iki yıl önce Rio zirvesinde Kolombiya ve Guatemala gibi Latin Amerika ülkelerinden gelmiş, Ekvador ve Bolivya da bu girişimi desteklemişti. Bu ülkeler, iyi bir yaşamın sadece ekonomik refah anlamına gelmediğini, kültürel ve sosyal değerlerin korunması ve doğaya saygının da önemli rol oynaması gerektiği görüşünde.

‘Türkiye daha yardımsever’

Türkiye, 2013'te milli gelire oranla gelişmekte olan ülkelere yapılan yardımlarda Almanya, Japonya ve ABD gibi gelişmiş ülkeleri geride bıraktı. Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü (OECD) Kalkınma Yardımları Komitesi'nin geçtiğimiz Nisan sonunda açıkladığı rakamlara göre, gelişmekte olan ülkelere yapılan yardımlar 2013'te 134 milyar 800 milyon dolara ulaşarak yeni bir rekor kırdı.

Milli gelirine oranla 2013'te en çok yardım yapan ülkelerin başında Birleşik Arap Emirlikleri geliyor. Ülke, 2013 yılı tahmini rakamlarına göre, gelişmekte olan ülkelere 5 milyar 100 milyon dolar yardımda bulundu. Bu yardım rakamıyla ülke milli gelirinin yüzde 1,25'lik bir kısmını yardımlara ayırmış oldu. Birleşik Arap Emirlikleri'nin bu yardım performansının arkasında Mısır'a yaptığı yardımların büyük payı bulunuyor. Birleşik Arap Emirlikleri'nin Mısır'a toplamda 3 milyar dolarlık yardımı 2013 Temmuz'unda yapılan askeri darbe sonrası gerçekleşti.

2013'te BM'nin yardım hedefinin altında kalan ülkeler arasında ise dünyanın büyük ekonomilerinin olması dikkat çekiyor. Geçen yıl hacim olarak en çok yardımı ABD yaptı. Ülke, gelişmekte olan ülkelere 31 milyar 500 milyon dolar yardım yaptı. Fakat bu yardım hacmi, milli gelirine oranla yüzde 0,2 seviyesinde kaldı. Benzer şekilde Almanya'nın da 2013'te 14 milyar 100 milyon dolar yardım yapmasına rağmen, yardımlarının milli gelire oranının yüzde 0,4'ler seviyesinde kaldığı görülüyor.

Türkiye gelişmiş ülkeleri geride bıraktı

Türkiye'nin milli gelirine oranla gelişmekte olan ülkelere yaptığı yardımlarda ABD ve Almanya gibi gelişmiş ülkeleri geride bıraktığı görülüyor. OECD rakamlarına göre, Türkiye 2013 yılında 3 milyar 300 milyon dolarlık yardım yaptı. Türkiye, milli gelirinin yaklaşık olarak yüzde 0,5'ini gelişmekte olan ülkelere yardım olarak aktardı. Türkiye bu oranla ABD, Japonya, Avustralya ve Rusya gibi kendisinden daha büyük ekonomiye sahip ülkeleri de geride bırakmış görülüyor. 2002'de 85 milyon dolarlık yardım yapan ülkenin 11 yıllık süreçte 3 milyar 300 milyon dolarlık yardım rakamına ulaşmasında iki unsurun etkili olduğu görülüyor. Bunlardan ilki Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanlığı'nın (TİKA) Türkiye'nin dış politikası gereğince faaliyetlerinin ve kullandığı bütçeleri genişletilmesi oldu.

Merkezi bütçe rakamlarına göre, 2013'te TİKA'nın personel ve diğer giderlerine ayrılan bütçe 2012 yılına göre yüzde 15 artarak 100 milyon TL seviyesine yükseldi. TİKA'nın yaklaşık 110 ülkede faaliyetleri bulunuyor. Bunun yanında Türkiye'nin bölgesinde yaşanan çatışma ortamı da yardım rakamlarına etki etti. Ekonomi Bakanlığı rakamlarına göre, 2012 yılında Türkiye, Suriye'ye 4 milyon dolarlık insani yardım malzemesi gönderirken, 2013'te bu rakam 124 milyon dolar oldu. (dw)

only the definition of principles, but also the establishment of clear, auditable rules by the UN is necessary on this issue.” The request for sustainable development targets, which are equal applicable to developing countries, to countries at the threshold of development and industrial countries, was placed two years ago at the Rio Summit by Latin American countries like Colombia and Guatemala and this initiative was supported by Ecuador and Bolivia. These countries think that a good life doesn't mean only wealth and that cultural and social values need to be protected and that respect for nature needs to plan an important role, too.

‘Turkey is more humanitarian’

Turkey has outdistanced in 2013 developed countries like Germany, Japan and the USA and Germany with regards to the aids it gave to developing countries compared to its national income. According to the figures declared by the Economic Collaboration and Development Organization (OECD) Development Aids Committee by the end of April have the aids provided to developing countries reached in 2013 134 Billion 800 Million USD and broke a new record.

The countries, which have provided the most aid in 2013 compared with their national income, are lead by the United Arab Emirates. The country has provided developing countries according to the estimated figures for 2013 aids with a volume of 5 Billion 100 Million USD. The country has reserved by this aid volume a share of 1.25 percent of its national income for aids. The share of the aids of the United Arab Emirates to Egypt at this aid performance is great. The aids of 3 Billion USD of the United Arab Emirates to Egypt are realized after the military putsch in July 2013. hat the large economies of the world are under the aid target of the UN in 2013 is attracting attention. The most aid in terms of volume is provided last year by the USA. The country has provided developing countries aid with a volume of 31 Billion 500 Million USD. But this aid volume remained at a level of 0.2 percent compared with the national income. Similarly, though Germany has provided in 2013 aid with a volume of 14 Billion 100 Million USD, it is to be seen that its aids remained at levels of 0.4 percent compared with its national income.

Turkey has outdistanced the developed countries

Turkey seems to have outdistanced developed countries like the USA and Germany with regards to the aids it gave to developing countries compared to its national income. Turkey has provided aid with a volume of USD 3 Billion 300 Million in 2013 according to the figures of the OECD. Turkey has transferred approximately 0.5 percent of its national income to developing countries. Turkey seems with this share to having outdistanced developed countries with a greater economy than it like the USA, Japan, Australia and Russia. It is seen that two factors were influential at that the country, which provided aid with a volume of USD 85 Million in 2002, reached an aid volume of USD 3 Billion 300 Million in a term of 11 years. The first of these is that the activities and used budget of the Turkish Collaboration and Coordination Agency (TİKA) was expanded pursuant to the foreign policy of Turkey. According to the central budget figures has the budget of the TİKA, reserved for personnel and other costs, increased by 15 percent in 2013 compared with 2012 and reached the level of 100 Million TL. TİKA is active in nearly 110 countries. Beside this has the conflict climate in Turkey's region influenced the aid figures, too. Whilst Turkey had sent according to the figures of the Ministry of Economy human aid materials with a value of 4 Million USD to Syria in 2012, this figure reached 124 Million USD in 2013. (dw)

Türkiye, önemli coğrafi komuyla Avrupa ile Orta Doğu ve Orta Asya'daki ülkeler arasında petrole doğal gaz transfer edilen boru hatlarının muhakkak geçmesi gereken bir yere dönüşmüş durumda... Avrupa ile Asya'nın birleştiği noktada bulunan Türkiye, bugünlerde, benzersiz doğal koşullara sahip coğrafi konumuna dayanarak kendini bölgesel enerji merkezi hâline getiriyor. Yabancı basında çıkan haberlere göre Taner Yıldız, 21 Nisan'da, Türkiye'nin gelecekte mavi akım boru hattından ithal ettiği Rus doğal gazı miktarını arttıracağını açıkladı ve "Rus tarafı ile anlaşmaya vardık, Mavi Akım Boru Hattının taşıma kapasitesi güçlendirilecek, şu an 16 milyar metreküp olan kapasite 19 milyar metreküpe çıkartılacak." dedi. 2000 yılı başlarında yapımına başlanan Mavi Akım Boru Hattı, Karadeniz'in dibinden geçmekte ve uzunluğu 1213 kilometre, toplam yatırım tutarı ise 3,2 milyar dolar. Türkiye, Rusya ve İtalya tarafından ortaklaşa inşa edildi. Rus doğal gazını Türkiye'ye taşıyan "ana güç" konumunda. Tasarım şartlarına göre Rusya bu doğal gaz boru hattı aracılığıyla her yıl Türkiye'ye 16 milyar metreküp doğal gaz gönderiyor.

Fakat son yıllarda ekonomisinin ve nüfusunun büyümesiyle birlikte Türkiye'nin enerji talebi de yükseldi, doğal gaz talebi iki kattan fazla artarak yaklaşık 47 milyar metreküpe ulaştı. Türkiye'nin enerji ithalatına ödediği miktar yıllık 60 milyar dolara ulaştı. Rusya ile daha önce yapılan anlaşmadaki ithalat miktarı görünüşe göre Türkiye'nin artan talebini karşılayamıyor.

Yıldız, aynı zamanda ithalattaki artış nedeniyle doğal gaz fiyatının şu anda Türkiye'nin oldukça endişe duyduğu meselelerden bir hâline geldiğini ifade ederek, "Rus doğal gaz şirketi ile doğal gaz tedariki, fiyat ayarlaması ve nükleer enerji iş birliği gibi konuları ele aldık. Rusya'nın uygun bir fiyat ayarlaması yapabileceğini, Türk özel sektör işletmelerine makul bir fiyattan doğal gaz satabileceğini umuyoruz." diye konuştu. Fakat Yıldız indirim miktarı konusunda bilgi vermedi. Bilindiği kadarıyla Türkiye, Rusya ile iş birliği dışında son yıllarda Azerbaycan ve İran gibi ülkelerle de ortak doğal gaz boru hattı projeleri yürütüyor. Türkiye, doğal gaz dışında petrol alanında da bazı faaliyetler yürütüyor. Reuters'ın haberine göre petrol üretmemesine rağmen Türkiye'nin, Akdeniz kıyısında bulunan Ceyhan'da, 2013 yılı sonunda devreye sokulan esas olarak Irak'ın Kürt Bölgesi'nden boru hattı aracılığıyla ithal edilen petrolün depolanması için kullanılan toplam kapasitesi 2,5 milyon varil bulan üç büyük petrol depolama tankı bulunuyor. Yıldız'a göre şuan Ceyhan Limanı'nda depolanan petrol yaklaşık 1,5 milyon varile ulaştı. Yıldız, "Depolanan petrol istenilen seviyeye ulaştığında dünya pazarlarına petrol tedarik etmeye başlayacağız, körü körüne petrol depolayamayız." dedi.

Ancak Yıldız, Irak hükûmeti ile Kürt Bölgesi hükûmeti arasında, ihraç edilen petrole ödeme yöntemi ve gelir paylaşımı meselelerinde bir uzlaşıya varılmasının zor olduğunu, bunun Türkiye'nin petrol ihracatına ciddi etkisi olduğunu kabul ediyor. Bunun dışında, Irak hükûmetinin kontrolü altında Türkiye'ye giden petrol boru hattı, silahlı militanların sık sık zarar vermesi sebebiyle hiçbir zaman tasarlanan kapasitesine ulaşamadı. Yıldız, "Boru hattının Irak sınırlarında yer alan kısımları neredeyse kullanılamaz durumda. Bu, Irak için büyük bir kayıp."

FIRSATLAR VE TEHDİTLER İÇ İÇE: TÜRKİYE'NİN BÖLGESEL ENERJİ MERKEZİ OLMA MÜCADELESİ

OPPORTUNITIES INTERTWINED WITH MENACE: THE STRUGGLE OF TURKEY TO BECOME THE REGIONAL ENERGY CENTRE

Asya ile Avrupa'yı birbirine bağlayan Türkiye, önemli coğrafi komuyla Avrupa ile Orta Doğu ve Orta Asya'daki ülkeler arasında petrole doğal gaz transfer edilen boru hatlarının muhakkak geçmesi gereken bir yere dönüşmüş durumda. Türkiye gerçekten bir bölgesel enerji merkezi ve geçiş ülkesi hâline gelmek istiyor fakat belli zorluklarla da karşı karşıya.

Turkey, which connects Asia and Europe to each other, has converted with its important geographical location to a place, where the pipelines with which oil and natural gas is transferred between European and the Middle-East and Central Asian countries must definitely pass through. Turkey really aims to become a regional energy centre and transit country, but it is confronted with definite challenges.

Çin Haber Ajansı Xinhua / Chinese News Agency Xinhua

Turkey, which connects Asia and Europe to each other, has converted with its important geographical location to a place, where the pipelines with which oil and natural gas is transferred between European and the Middle-East and Central Asian countries must definitely pass through... Turkey, which is located at point, where Europe meets Asia, converts itself nowadays, based on its location with unique natural conditions, to a regional energy centre. According to the news, published in the foreign press, has Taner Yıldız on April 21st declared that Turkey will increase in future the natural gas amount it imports via the Blue Stream pipeline from Russia and said "We have agreed with the Russian party, the load capacity of the Blue Stream pipeline will be strengthened, and the capacity, which is actually 16 Billion cubic meters, will be increased to 19 Billion cubic metres." The Blue Stream Pipeline, which started to be constructed in 2000, passes on the ground of the Black Sea and has a length of 1213 kilometres and the total investment value is 3.2 Billion USD. It is constructed jointly by Turkey, Russia and Italy. Is has the position of the "main power", which transports the Russian natural gas to Turkey. Russia sends according to the design condition annually 16 Billion cubic meters natural gas to Turkey via this natural gas pipeline.

But also the energy demand of Turkey increased during the recent along with the growth of its economy and population and the natural gas demand rose more than two fold and reached approximately 47 Billion cubic metres. The amount paid by Turkey for energy import reached 60 Billion USD. It seems so that the import amount in the previous agreement undersigned with Russia is not able to meet the increased demand of Turkey.

Yıldız expressed at the same time that the natural

açıklamasında bulundu.

Bölgesel Enerji Merkezi İnşa Edilmesi

Doğal gaz ve petrol konusunda iki yönlü olarak Türkiye'nin umduğu bölgesel enerji merkezine dönüşme niyeti çoktan netleşti. Aslında bu yılın başında Türkiye'de düzenlenen Petrol ve Doğal-gaz Zirvesinde katılan tüm taraflar, Türkiye'nin nasıl bölgesel enerji merkezi olacağını ayrıca nasıl geçiş ülkesine dönüşeceği meselesini ele aldı.

Asya ile Avrupa'yı birbirine bağlayan Türkiye, önemli coğrafi komuyla Avrupa ile Orta Doğu ve Orta Asya'daki ülkeler arasında petrole doğal gaz transfer edilen boru hatlarının muhakkak geçmesi gereken bir yere dönüşmüş durumda. Türkiye Petrol Jeologları Derneği Yönetim Kurulu Başkanı İsmail Bahtıyar, Türkiye'nin sadece büyük bir enerji pazarı olmadığına aynı zamanda dünya enerji haritasında da köprü rolü oynadığına işaret etti. Türk Enerji Uzmanı Sohbet Karbuz, "Türkiye sadece bir enerji koridoru değil aynı zamanda bir enerji merkezi. Bunlar uzun vadeli politika ve strateji desteğine ihtiyaç duyar. Yurt dışı enerji stratejisi ve enerji diplomasinin uygulanması Türkiye'nin enerjisini geliştirmesinde bünyesinde barındırdığı avantajlardır." açıklamasında bulundu. Türkiye gerçekten bir bölgesel enerji merkezi ve geçiş ülkesi hâline gelmeyi istiyor fakat belli zorluklarla da karşı karşıya. Örneğin daha önce bahsi geçen Türkiye-Irak petrol boru hattının istikrarı, Kürt meselesinin etkisiyle büyük ölçüde azaldı. Bunun dışında Türkiye'nin ithal ettiği petrolün neredeyse yarısı İran'dan geliyor. Batı'nın yaptırım uyguladığı İran ile nasıl istikrarlı bir enerji iş birliğinin sürdürüleceği de Türkiye'nin karşı karşıya kaldığı sorunlardan biri.

gas price due to the increase of the import converted into an issue which Turkey is rather concerned about, and said "We have negotiated with the Russian natural gas company on issues like the natural gas supply, price adjustment and nuclear energy collaboration. We hope that Russia will be able to perform appropriate price adjustments and sell the Turkish private sector companies natural gas for a reasonable price." But Yıldız didn't provide any information on the discount amount. As far as is known is Turkey conducting joint natural gas projects with countries like Azerbaijan and Iran except the collaboration with Russia. Turkey is conducting some activities in the field of oil except natural gas. According to the news of Reuters has Turkey, though it doesn't produce oil, in Ceyhan at the Mediterranean coast, three large oil storage tanks, which are commissioned in 2013 and primarily used in order to store the oil imported from the Kurdish Region of Iraq via pipelines, with a capacity of total 2.5 Million barrels. According to Yıldız has the amount of the oil stored in Ceyhan at the moment reached approximately 1.5 Million barrel. Yıldız said "We will start to supply oil to the world markets when the stored oil has reached the desired level, we cannot blindly store oil."

But Yıldız accepts that it is difficult to find a consent between the Iraqi government and the government of the Kurdish Region regarding the payment method and income distribution at the exported oil and that this has a serious influence on the oil export of Turkey. Beside this has the oil pipeline to Turkey under the control of the Iraqi government never achieved its designed capacity due to frequent damages by armed militants. Yıldız stated "The portions of the pipeline at the Iraqi borders are nearly in and unavailable condition. This is a great loss for Iraq."

Constructing the Regional Energy Centre

Turkey's aim to convert into a regional energy centre it hoped to bidirectional with regards to natural gas and oil became already clear. All parties, which have participated to the Oil and Natural Gas Summit organized at the beginning of this year, have actually handled the issue how Turkey would become a regional energy centre and beside this convert into a transit country. Turkey, which connects Asia and Europe to each other, has converted with its important geographical location to a place, where the pipelines with which oil and natural gas is transferred between European and the Middle-East and Central Asian countries must definitely pass through. İsmail Bahtıyar, Chairman of the Administrative Board of the Turkish Oil Geologists' Society, pointed on that Turkey is not only a large energy market, but also plays the bridge role in the world energy map. The Turkish Energy Specialist Sohbet Karbuz said "Turkey is not only an energy corridor, but at the same time an energy centre. These require long termed political and strategic support. The application of abroad energy strategies and energy diplomacy is an advantage accommodated by Turkey within its entity for the development of its energy." Turkey really aims to become a regional energy centre and transit country, but it is confronted with definite challenges. For example. The stability of the Turkish-Iraqi oil pipeline mentioned before has greatly decreased by the effect of the Kurdish issue. Beside this comes nearly the half of the oil imported by Turkey from Iran. And how a stable energy collaboration will be conducted with Iran, which is sanctioned by the West, is one of the problems faced by Turkey.

Amerikan Dışişleri Bakanlığı ve USAID tarafından fonlanan söz konusu örgütün amacı, “muharebe alanlarını cömert meyve bahçelerine” dönüştürmek. Ancak, buradaki saydamlık noksanlığı, bunu nasıl yapacaklarını belirsizleştiriyor. USAID diğer “STKlar” yoluyla Afganistan’ın kurumsal açıdan sömürülmesini tetiklemek için “yardım” mekanizmasını kullanırken, Roots for Peace ile olan ilişkisi, kaçınılmaz şekilde bir takım kuşku doğuruyor.

Afganistan’daki savaş, Monsanto gibi tarım tekellerine, karayla kuşatılmış bu Orta Asya ülkesinde milyonlarca dolarlık köprü başları kurma imkanı veriyor. Ülke çapında haşhaş yetiştirmenin sonlandırılmasına dönük çabaların bir parçası olarak, ABD, Kabil’in sağlık araştırmalarını bir yana bırakıp, Monsanto’nun milyonlarca dolar değerindeki “RoundUp” markalı ürününü ülke çapında bitki öldürücü olarak kullanması konusunda ısrar ediyor. Ancak bu plan, halktan pek rağbet görmüyor. Şunu da belirtmekte yarar var, NATO’nun 2001 yılındaki Afganistan müdahalesi öncesinde, haşhaş üretimi zaten Taliban tarafından neredeyse sıfırlanmıştı. Afganistan çapında kitlesel düzeyde kullanılacak olan bitki öldürücülerin Afgan halkının sağlığını olumsuz yönde etkileyebileceğine dair korkulara ek olarak, ayrıca, yasal mahsullerin de yok edilebileceğine, çiftçilerin hasat zamanında sorunlar yaşayacağına, bundan dolayı öfkeleneceğine ve Taliban dahil silahlı aşiret üyeleriyle aynı safa geçmeye yöneleceğine dair korkular söz konusu.

Amerika’nın kapsayıcı planı çerçevesinde, yasal mahsullerin ve haşhaşın yok edilmesi, ideal bir çözümdür. İşte bu yüzden de Monsanto’nun RoundUp markalı bitki öldürücüsü hiç kimseyi ayırt etmeksizin Afganların başlarının üzerinden her yere spreylenecek; genetiği değiştirilmiş RoundUp Ready markalı terminatör tohumlar, Afganların ayaklarının altına ekilecek. Batılı tarım tekelinin kurduğu bir cephe olan Nutrition and Education International (NEI), Afganistan’ın geleneksel mahsullerinin yerine Monsanto’nun genetik mühendislik ürünü RoundUp Ready soya fasulyelerini ekmeyi ve bunun yanı sıra bol miktarda RoundUp hazır bitki öldürücü kullanmayı hedefliyor.

NEI, Afganistan’da bir “soya tohumu piyasası” kurarken her bir vilayete dek erişerek yaklaşık on yıldır sağladığı “başarılarla” böbürleniyor. Söz konusu piyasa, NEO ve onun kurumsal sponsorlarının, USAID’in yardımıyla, kasten Afgan halkını bağımlı kıldıkları bir mahsulün fikri mülkiyet haklarını elinde bulunduran yabancı şirketler tarafından yönetilen bir piyasa... Afganistan’da saldırıların hedefinde olan tek USAID “STK”sı Roots for Peace değil elbette. Aynı zamanda, Afganistan’ın tarımsal açıdan yeniden düzenlenmesine yardımcı olan Development Alternatives Inc. (DAI) de bulunuyor. DAI’nin çabaları, yabancı kurumsal tekelileri davet etmeye çalıştığı “haşhaş imhası” ve “ekonomik kalkınma” çabaları, içlerinde Cargill ve Monsanto’nun bulunduğu gibi devlerin bulunduğu, uzunca bir “müşteri” listesiyle destekleniyor. Bu şirketler ve onların “STK” cepheleri, Amerikan hükümetinin USAID gibi ajanslarıyla birlikte, “haşhaş imhasını” ve “kötü beslenme” kozunu kullanarak, Afgan halkını, yabancı şirketlerin kontrolündeki bir tarım tekeline mecbur bırakmaya çalışıyor. Söz konusu yabancı şirketler, Afganistan’da büyüyen her bir bitkinin “fikri mülkiyet” haklarını ellerinde tutacaklar ve bu bitkilerin devamlılığını sağlamak için gereken kimyasalların üretimi, denetimi, dağıtımı ve satışından sorumlu olacaklar.

Tamamen yabancı şirketler tarafından denetlenen gıda, sadece tehlikeli değil; aynı zamanda insanları sömürmeye de dayalıdır; bu tür bir “kurumsal sömürge” şekli çerçevesinde insanların haysiyeti ve özgürlüklerini suistimal eder. NATO birlikleri ülkeyi terk ederken ve onun Kabil’deki Batı-yanlısı hükümeti, kaçınılmaz bir yok edişle karşı karşıya kalırken, Batı’nın büyük tarım devlerinin çabaları, kısa vadede karlı olsa da, uzun vadede devam etmeyebilir. Afganistan’ın Batılı çıkarlar karşısındaki “müşteri devlet” statüsü, kısmen Kabil’in, büyük tarım devlerinin bu Orta Asya ülkesindeki gündemini ilerletmek veya geri planda tutmak doğrultusundaki çabaları tarafından belirlenecek. Küresel açıdan bakıldığında, Irak ve Afganistan gibi yerlerdeki şirketlerin başarıları, hem modern Batı emperyalizminin etkisini, hem de bu emperyalizmin kurmaya çalıştığı imparatorluğun gücü ve sürekliliğini geçerli kılacak. *Globalresearch-Canada*

MONSANTO TERMINATÖR TOHUMLARI VE: TARIMIN İMHASI

MONSANTO TERMINATOR SEEDS AND: DESTRUCTION OF AGRICULTURE

TIME dergisinde kısa süre önce çıkan bir makalede, “Roots for Peace” (Barışın Kökenleri) isimli Amerikan STK’sı konu edilmiş ve bu STK’nın, yeni “demokratikleştirilmiş” Afganistan’ı kontrolü altına almak isteyen ve yeniden gruplaşan Taliban’ın kurbanı olduğunu ileri sürmüştü.

In a recently published article in the periodical TIME is the American NGO “Roots for Peace” handled and it was alleged that this NGO is a victim of the Taliban, which aims to control the new “democratized” Afghanistan and groups.

Ulson Gunnar

The target of the organization in question, funded by the American Ministry of Foreign Affairs and USAID, is to convert “battlefields into generous orchards”. But the transparency deficit here obscures how they will do this. Whilst USAID used the “aid” mechanism in order to trigger the exploitation of Afghanistan in institutional terms via the other “NGOs”, its relation with Roots for Peace results inevitably in some doubts.

The war in Afghanistan provides agriculture monopolies like Monsanto the possibility to establish Million Dollar bridgeheads in this Central Asian country which is surrounded with land. As a part of the efforts regarding rounding out the country wide poppy production has the USA left the health researches of Kabul and insists on that Monsanto’s Million Dollar product of the brand “RoundUp” is used as plant killer across the country. But this plan doesn’t find much favour in the public. It is good to note that the poppy production was nearly rounded out by the Taliban before the intervention of the NATO in Afghanistan in 2001. In addition to the considerations regarding that the plant killers to be used Afghanistan wide at mass level could negatively affect the health of the Afghan people, there are considerations that also legal crops could be destroyed, that the farmers will face problems during the harvest period, be angered due to that and head toward go to the same ranks with armed clan members including the Taliban.

Within the frame of the covering plan of America is the destruction of legal crops and poppies an ideal solution. And therefore will the plant killer of Monsanto of the brand RoundUp sprayed everywhere above the heads of the Afghans without distinguishing anyone; the genetically changed terminator seeds of the brand RoundUp Ready will be set out under the feet of the Afghans. The Nutrition and Education International (NEI), a front established by the western agriculture monopolies, intend to plant Monsanto’s genetic engineering product RoundUp Ready soy beans instead of the traditional crops of Afghanistan and to use richly RoundUp ready plant killers.

The NEI boasts with “the successes” it has achieved by reaching every province since ten years while establishing a “soy seed market” in Afghanistan. The market in question is a market, which is controlled by foreign companies, which hold the intellectual property rights of a crop, to which they wilful subjected the Afghan people by the aid of NEO and its corporate sponsors and the USAID... Of course is Peace for Peace not the only USAID “NGO” in the target of the attacks in Afghanistan.

There is also the Development Alternatives Inc. (DAI), which helps for the agricultural restructuring of Afghanistan. The efforts of DAI, its effort for “poppy destruction” and “economic development” to which it tries to invite foreign corporate monopolies, are supported by a long “customer” list which includes giants like Cargill and Monsanto. These companies and their NGO front tries together with agencies of the US government like the USAID to force the Afghan people to an agriculture monopoly under the control foreign companies by using the “poppy destruction” and “bad nutrition” ace. The foreign companies in question will hold the “intellectual property” rights of any plant which grows in Afghanistan and will be responsible for the production, control, distribution and sales of the necessary chemicals in order to provide the continuity of these plants.

*Food, which is fully controlled by foreign companies, is not only dangerous; but also based on the exploitation of people; such a type of “institutional exploitation” method abuses the honour and freedom of people. Even if the efforts of the western agriculture giants should be profitable in short term, this might not continue in the long term while the NATO units leave the country and its west-oriented government in Kabul is confronted with an inevitable extinguishment. The “customer country” status of Afghanistan against western interests will be determined by the efforts of, partially Kabul, to progress or keep at the background the agenda of large agricultural countries in this Central Asian country. From a global perspective, the successes of companies in countries like Iraq and Afghanistan will validate both the effect of the modern western imperialism and the power and continuity of the empire intended to be established by this imperialism. *Globalresearch-Canada**

UKRAYNA KRİZİ OBAMA'YI ZORLUYOR

THE UKRAINE CRISIS STRAINS OBAMA

Rusya'nın Ukrayna'nın doğusundaki olaylar nedeniyle Batı ile çatışması Rus doğal gazına bağımlı olan Avrupa ülkelerinde yeni bir enerji krizine yol açabilir. Avrupa gaz ihtiyacının yaklaşık üçte birini Rusya'dan karşılıyor ve bunun yarısını Ukrayna üzerinden sevkediliyor. Avrupalılar Rusya'ya bağımlılıklarını azaltmak için alternatif enerji kaynakları aramaya başladı.

Michael Bowman

The conflict of Russia with the West due to the incidents in the east of Ukraine could result in a new energy crisis in the European countries which are dependent on the Russian natural gas. Europe meets nearly one third of its gas need from Russia and half of this is delivered via Ukraine. The Europeans started to search alternative energy resources in order to reduce their dependency on Russia.

Ukrayna'da çatışmalar artarken Amerika'nın giderek tırmanan krize vereceği yanıt, Washington'da tartışma konusu olmaya devam ediyor. Cumhuriyetçiler Obama'nın attığı adımların etkisiz kaldığını, Rusya'ya karşı daha sert bir politika izlenmesi gerektiğini savunuyor. Odesa'daki çatışmalar, kararlık bir tablonun habercisi. Ukrayna, her geçen gün Kiev'daki Batı yanlısı hükümetle Rusya yanlısı milisler arasında çıkabilecek iç savaşın eşiğine biraz daha yaklaşıyor. Rusya Cumhurbaşkanı Vladimir Putin ve yakın çevresini hedef alan yaptırımlar Moskova'nın Ukrayna'ya yönelik saldırı tavrını dizginlemeye yetmedi. Başkan Obama, eleştiriler oklarının hedefinde. Cumhuriyetçi Senator Marco Rubio da Başkan'ı eleştirenler arasında: "Putin hakkında sert konuşmalar yapmasına rağmen şimdiye kadar Obama'nın attığı adımlar Putin'in hesaplarını değiştirmeye yetmedi." Senato'daki Cumhuriyetçi Partililer geçen hafta Rus bankalarını ve diğer kilit sektörleri cezalandırmayı amaçlayan bir tasarı hazırlamıştı: "Ekonomimizin sağlığı, ulusal güvenliğimize bağlıdır. Başkan Obama bu gerçeği anlamıyor. Obama küresel olayları şekillendirmek yerine olaylara sadece tepki gösteriyor."

Başkan Obama, Cumhuriyetçi Parti'nin tasarılarındaki bazı noktaları gözardı etmiyor: "Rusya mevcut tavrını koruduğu takdirde başvurabileceğimiz yöntemler var. Rus ekonomisinin bazı sektörlerine yönelik yaptırımlar bunlardan bir bölümü." Ancak Başkan Obama, Almanya Başbakanı Angela Merkel'le düzenlediği basın toplantısında diplomasi sayesinde yeni yaptırımlara gerek kalmayacağını umduğunu söyledi: "Umudumuz, yaptırımlara başvurmak zorunda kalmamak. Rus halkını cezalandırmak istemiyoruz. Vladimir Putin ve ekibinin kötü ve gereksiz kararlar verdiğini düşünüyoruz. Putin, bu yoldan geri dönmek zorundadır." Ukrayna'daki krize verilecek yanıt, Obama yönetimi ve Cumhuriyetçi Parti arasında dış siyasette yaşanan sürtüşmelerden sadece biri. Birçok Cumhuriyetçi, hatta bazı Demokratlar, Amerika'nın Suriye'deki kanlı çatışmalara çok daha yüksek ses çıkarması gerektiğini düşünüyor ve İran'ın nükleer faaliyetlerinin diplomasi yoluyla kısıtlanması çabalarına da şüpheyle bakıyor.

ABD Ukrayna'dan Çalınan Parayı Arıyor

Amerika, Viktor Yanukoviç'in Ukrayna cumhurbaşkanı olduğu dönemde çalıştığı iddia edilen milyonlarca doları, Ukraynalı yetkililere geri vermeye kararlı. Yanukoviç'in 20 milyar dolar çalmış olabileceği söyleniyor. Viktor Yanukoviç Ukrayna'yı ve cumhurbaşkanlığını terk edip kaçtığı anda, halk, çalıştığı iddia edilen paralarla ne-

The response of the USA to the rising crisis continues to be the discussion subject in Washington while the conflicts in Ukraine are increasing. The republicans argue that the steps made by Obama remain inefficient and that a more rigid policy against Russia needs to be followed. The conflicts in Odesa are the herald of a dark picture. Ukraine approaches by every day a little bit more the threshold of civil war possible to break out between the Pro-West government in Kiev and the Pro-Russian militia. The sanctions against the Russian President Vladimir Putin and his close environment weren't enough to rein back the aggressive behaviour of Moscow against Russia. Also the republican senator Marco Rubio is among those who criticize the President: "Though he spoke harshly about Putin, the steps made by Obama until now weren't sufficient to change the calculations of Putin." The republicans in the senate had

lerin alındığını görme fırsatı bulmuştu. Amerika Adalet Bakanı Eric Holder, gerek Washington'un gerek diğer müttefiklerin, çalınan paraların Ukrayna'ya geri iade edildiğini görmek istediklerini söyledi: "Ukrayna halkından çalınan, onlara geri verme konusunda son derece kararlıyız."

Holder, 35 ülkenin Ukrayna'ya bu konuda yardım etmek için biraraya geldiği Londra'daki bir toplantıda konuştu: "Milyarlarca dolardan bahsediyoruz demek yanlış olmaz. Bu da sorunun boyutunu ve önemini gösteriyor." Peterson Uluslararası Ekonomi Enstitüsü uzmanı Gary Hufbauer'e göre, Yanukoviç'in çaldığı paranın miktarı yirmi milyar dolara yakın olabilir: "Ukrayna'dan kaçarken bir milyar dolar nakit parası vardı, Moskova'da elli milyon dolara görkemli bir malikane satın aldı."

Hufbauer, Yanukoviç'in parasının batılı bankalar haricinde başka yerlere yatırılması duru-

prepared a law proposal in order to punish Russian banks and other key sectors: "The health of our economy depends on our national security. President Obama doesn't understand this fact. Obama only reacts on incidents instead of shaping global incidents."

President Obama doesn't overlook some issues in the draft of the Republican Party: "There are methods we can implement when Russia should maintain its existing behaviour. Sanctions against some sectors of the Russian economy are a part of these." But President Obama said at the press conference he held with German Chancellor Angela Merkel that he hopes that no new sanctions will be necessary thanks to diplomacy: "Our hope is not to be forced to implement sanctions. We don't want to punish the Russian population. We think that Vladimir Putin and his team make bad and unnecessary decisions. Putin has to return from this path." The response to

AB GENİŞLEMESİ ASIL KİME YARADI?

WHO PROFITED ACTUALLY FROM THE EXPANSION OF THE EU?

Avrupa Birliği 1 Mayıs 2004'te on ülkenin daha katılmasıyla tarihinin en büyük genişleme adımıını atmış oldu. Avrupa büyük beklentiler içindeydi. Sadece eski AB ülkelerindeki özel şirketler tedirgindi. Bundan tam on yıl önce on yeni AB üyesi ülkenin başkentlerini havai fişek gösterileri ve Avrupa bayrakları süslemekteydi. Yeni üyeler Brüksel'de candan karşılanmıştı. Sevinç kadar büyük beklentiler de vardı. Sadece eski AB ülkelerindeki şirketler doğuya genişlenmesini karışık hislerle karşılamıştı. Avrupa iç pazarının genişlemesi, daha fazla tüketici ama aynı zamanda da rekabetin artması anlamına geliyordu. Alman özel sektörü tarafından finanse edilen Köln'deki ekonomik araştırma enstitüsünün uzmanlarından Michael Grömling yeni üyelere on çok Alman şirketlerinin çekindiğini hatırlatıyor.

Ayrıca yeni üyelerle aralarındaki refah farkı ve yüksek işsizlik yüzünden Batı Avrupa yönünde işgücü göçünün başlamasından da endişe edilmekteydi. Bundan on yıl önce yeni üyelereki fert başına düşen milli gelir eski AB ülkeleri ortalamasının yarısını ancak bulmaktaydı. Alman inşaatçılar birliği başkanı Felix Pakleppa da genişlemeden endişe duyduklarını saklamıyor. O yıllarda Alman inşaat-

The European Union has made the greatest expansion step of its history by the addition of further ten countries on May 1st 2004. Europe had great expectations. Only the private companies in the old EU countries were uncomfortable. Exactly ten years ago were the capitals of the ten new EU member countries bedecked with fireworks shows and Europe flags. The new members became a cordial welcome in Brussels. There were also expectations as much as happiness. Only the companies in the old EU countries had greeted the expansion to the east with mixed feelings. The expansion of the European market meant more consumers but at the same time the increase of the competition. Michael Grömling from the economic research institute in Cologne financed by the German private sector reminds that German companies refrained the most from the new members.

Beside this, there were considerations regarding that labour force migration towards the west could start due to the wealth difference between them and the new members. Ten years ago was the per capita national income in the new members only the half of the old EU countries' average. President of the German Constructors' Union, Felix

çılığının durgunluk geçirmekte olduğunu hatırlatan Pakleppa, "Durumumuz kötüydü ve şirketler zayıf düşmüştü. Ücret farkından dolayı rakip yabancı şirketlerin düşük fiyat vermesinden çekiniyorduk", diyor. Ama korkulduğu gibi olmadı. 2004 yılından sonra Almanya'nın yeni üyelerle olan ticareti ikiye katlandı. Alman mallarının en iyi müşterisi Polonya. Macaristan ile ticarete ise gerileme kaydedildi. Doğuya genişlemeden önemli ölçüde etkilendiğini söyleyen işletmecilerin oranı yüzde onu geçmiyor.

Ama genişlemenin Almanya açısından olumsuz etkisinin olmadığı da söylenemez. Genişlemeyle birlikte Alman inşaatçılık piyasasında rekabet arttı. Yevmiye, sosyal sigorta primi ve saat ücretlerinin farklı olması yüzünden Almanya'da kayıtlı işgücü şirketlere çok daha pahalıya geliyor. AB'nin Doğu Avrupa'ya genişlemesini arzulayanların arasında da hayal kırıklığına uğrayanlar var. AB'ye on yeni ülke daha alınmasını Alman şirketleri ihtiyatlı iyimserlikle karşılamıştı. Ekonomist Grömling genç sanayi ülkelerindeki hızlı büyüme nedeniyle Alman şirketlerinin doğudaki ortaklarından ziyade dünya piyasasına ağırlık vermesinin de bunda rol oynadığını belirtiyor. İnşaatçılar birliği başkanı Pakleppa da işletmeler yeni üyelere alıştığı

munda bulunmasının bir hayli zor olacağını belirtiyor: “Eğer para Batı Avrupa haricinde, Arjantin ya da Endonezya gibi ülkelere gittiye bulmak çok daha zor olacak, çünkü bu ülkeler soruşturmaları desteklemeyecek. Bunun yanında karışımıza birçok farklı sahte şirket de çıkacak. Ancak Hufbauer’a göre, Yanukoviç kaçarken parayı saklayacak zaman bulamamış olabilir: “Cumhurbaşkanlığı koltuğundan düşüşü çok çabuk oldu, o nedenle sahte şirketler kurup, paraları batı Avrupa’daki bankalardan zamanında belki de çıkaramadı.” Hufbauer, Ukrayna’nın parasını Ukrayna’ya iade etme sürecinin birkaç yıl sürebileceğini tahmin ediyor.

Ukrayna Ordusu Rus İşgalini Önleyemez

Ukrayna ordusu ve güvenlik kuvvetleri, ülkenin doğusunda aralarında Ruslar’ın da olduğu silahlı milislerin faaliyet gösterdiği bölgelerin kontrolünü sağlamaya çalışırken, gerilim artıyor. Batılı yetkili ve uzmanların tahminlerine göre Ukrayna Savunma Bakanlığı’na bağlı 70 bin ile 130 bin arası asker bulunuyor. Ancak Amerika Dış Politika Konseyi’nden Stephen Blank’e göre Ukrayna ordusuyla ilgili büyük sorunlar var. Uzman, emir-komuta zincirinde sorunlar olduğunu ve krizin başından bu yana savunma bakanıyla birlikte bazı komutanların da defalarca değiştiğini belirtiyor. Blank, bunun yanı sıra Ruslar’ın uzun süredir ülke istihbaratının içine nüfuz ettiğini, ayrıca orduya yeterince yatırım yapılmadığını, yolsuzluk ve kötü liderliğin kurumları zayıf bıraktığını belirtiyor.

Ukrayna ordusunu modernleştirmeye çalışıyor

Oxford Çatışma Araştırmaları Merkezi Başkanı Keir Giles, Ukrayna’nın bir süredir ordusunu modernize etmeye çalıştığını söylüyor. Giles buna rağmen Ukrayna’nın çalışmalarının Rusya ile karşılaştırıldığında sınırlı olduğunu ve bu nedenle Ukrayna’nın elindeki teçhizatın Rusya’nın vadesi dolmuş teknolojileriyle sınırlı olduğunu belirtiyor. Uzman, bu eski teknolojilerin eski tip insan gücüne dayandığını ve genel olarak Ukrayna ordusunun Sovyetler Birliği’nin yıkılmasından bu yana geçirdiği değişimin, Rusya’nın Gürcistan’la savaşından bu yana geçirdiği değişimden daha sınırlı olduğunu söylüyor.

Uzmanlar Rusya’yı ordusunu modernleştirmeye iten nedenin, 2008 yılında Gürcistan’la yaptığı beş günlük savaşta yaşadığı sorunlar olduğuna dikkat çekiyor. Reformlardan biri Rus ordusunu daha çevik ve yerel çatışmalara hızla yanıt verebilecek hale getirmek olmuş. Bu reformların sonucu, geçen ay Rusya’nın Kırım’ı işgalinde gözleendi. Uzmanlar Ukrayna’nın hala Sovyet tarzı büyük bir orduya sahip olduğunu belirtiyor. Giles, Ukrayna ordusunun bir diğer sorununun askerlerin bağlılığı olduğuna dikkat çekiyor.

Ukrayna ordusu içinde bölünmeler var

Giles Ukrayna’nın doğusundan gelen saf değiştirme haberlerinin hepsine inanmanın doğru olmayacağını, ancak ordunun komuta kademelerinin Sovyet döneminde Rus silah arkadaşlarıyla beraber çalıştığı gerçeğinin de göz ardı edil-

be given to the crisis in Ukraine is only one of the disputes experienced at the foreign policy between the Obama administration and the Republican Party. Many Republicans and even some Democrats think that USA needs to speak much louder about the bloody conflicts in Syria and that looks with doubt on the effects to restrict the nuclear activities of Iran by diplomacy.

USA is Searching the Money Stolen from Ukraine

The USA is determined to return the Millions of Dollars, asserted to be stolen during the period when Viktor Yanukovich was the President of Ukraine, to the Ukrainian authorized. It is told that Yanukovich might have stolen 20 Billion Dollars. The people had the opportunity to see what was purchased with the monies asserted to be stolen when Viktor Yanukovich left Ukraine and the presidency and flew. US Justice Minister Eric Holder said that both Washington and the other allied want to see the re-

memesi gerektiğini belirtiyor. Giles, olayların ilk başladığı günlerde pek çok subayın açıkça Rusya taraftarlığını gizlemediğini söylüyor. Rusya yanlısı ayrılıkçılar, doğuda 10 kadar kent ve kasabayı kontrolleri altında bulunduruyor. Rusya 40 bine yakın askerini Ukrayna sınırına dayamıştı.

Keir Giles, Ukrayna güçlerinin Rus işgalini durduracak güçte olmadığını söylüyor. Uzman Ukrayna’nın savaş hazırlığı düzeyinin ve teçhizatının mevcut durumda Rusya’ya karşı koymakta yeterli olmayacağını söylese de, Rusya’nın da geniş ve uzun süreli bir işgali sürdürebilecek kapasiteye sahip olmadığına dikkat çekiyor. Giles, bu nedenle Ukrayna’da gerçekleşebilecek herhangi bir operasyonun, Gürcistan ya da Kırım kadar çabuk ve karşılık görmeden sonlandırılması gerektiğini belirtiyor. Uzmanlar Rusya’nın Ukrayna’yı işgal etmesi durumunda özellikle gerilla tarzı bir direnişle karşılaşır, uzun vade- li savaş riskiyle karşı karşıya kalacağını savunuyor. Uzmanlara göre bu, Moskova’nın tercih ettiği bir senaryo değil. (vua)

turn of the stolen monies to Ukraine: “We are determined to return the Ukrainian people that what is stolen from them.”

Holder spoke at a meeting in London, where 35 countries came together in order to help Ukraine on this issue: “It wouldn’t be wrong to say that we are talking about Billions of Dollars. And this shows the dimension and importance of the problem.” According to Gary Hufbauer, the specialist of the Peterson International Economy Institute, can the money stolen by Yanukovich be close to Twenty Billion Dollars: “He had One Billion Dollar cash money when he flew from Ukraine, he has purchased a pompous mansion in Moscow for Fifty Million Dollars.”

Hufbauer notes that it will be rather difficult to find when Yanukovich should deposit his money elsewhere except the western banks: “It will be very difficult to find when the money should have gone to Argentina or Indonesia except West Europe since these countries will not support the investigations. Beside this, we will be faced with many fake companies, too.” But, according to Hufbauer, it might be that Yanukovich didn’t have to hide the money when he was fleeing: “His fall from the chair of the president was very rapid, it might therefore be that he couldn’t establish fake companies and transfer the monies from the western banks timely.” Hufbauer estimates that the return process of Ukraine’s money to Ukraine could take a couple of years.

The Ukrainian Army Cannot Hinder a Russian Occupation

The stress is increasing while the Ukrainian army and security forces try to provide the control of the regions in the east of the country where armed militia are active, among which are Russians, too. According to the estimations of western authorized and specialists, there are 70 thousand to 130 thousand soldiers subject to the Ukrainian Ministry of Defence. But there are, according to Stephen Blank of the American Foreign Policy Council, great problems related to the Ukrainian army. The specialist notes that there are problems at the order-command chain and that along with the Defence Minister some commanders are changed several times since the beginning of the crisis. Blank notes that in addition to this the Russian have penetrated into the intelligence of the country, and that beside this not sufficient investments are made into the army and that corruption and bad leadership has weakened the institutions.

Ukraine tries to modernize its army

The President of the Oxford Conflict Studies Research Centre, Keir Giles, says that Ukraine tries to modernize its army for some time now. Giles notes that though that the efforts of Ukraine remain limited compared with Russia and that therefore the equipment of Ukraine is limited to the matured technology of Russia. The specialist says that these old technologies are based on old style human force and that in general the changed experienced by the Ukrainian army since the collapse of the Soviet Union is more limited than the change experienced by Russia since the war with Georgia.

The specialists attract attention on that the reason, which forced Russia to modernize its army, are the problems it encountered during the five days war with Georgia in 2008. One of the reforms was to convert the Russian army more agile and such to respond quickly to local conflicts. The result of these reforms is observed during the occupation of Crimea by Russia. The specialists note that Ukraine has still a Soviet type large army. Giles points on that one of the problem of the Ukrainian army is the loyalty of the soldiers.

There are separations in the Ukrainian army

Giles notes that it will not be correct to believe all of the incoming rank change news from the east of Ukraine, but that the fact that the command echelon of the army has worked during the Soviet era together with their Russian brothers in arms needs not to be neglected, too. Giles says that many officers clearly didn’t hide their Russian partisanship during the days when the incidents had started. Pro-Russian separatists hold near to 10 cities and towns in the east under their control. Russia had positioned near to 40 thousand soldiers at the Ukrainian border.

Keir Giles says that the Ukrainian forces don’t have the power to stop a Russian occupation. Even if the specialist says that the war preparation level and equipment of Ukraine will not be sufficient in order to resist against Russia in the existing situation, he attracts the attention on that Russia doesn’t have the capacity to sustain a broad and long termed occupation. Giles notes that therefore any possible operation in Ukraine needs to be ended rapidly and without any resistance as in Georgia or Crimea. The specialists argue that Russia will be confronted with a long termed war risk when it should occupy Ukraine, particularly when it should face a guerrilla type resistance. According to the specialists is this not a scenario which is preferred by Moscow. (vua)

Pakleppa, doesn’t hide that they were considered about the expansion, too. Pakleppa, who reminded that the German construction sector experienced a stagnation in these years, says “Our situation was very bad and the companies felt into a decline. We were fearing that the competing foreign companies would give low prices due to the wage differences.” But it didn’t happen as it was worried. The trade of Germany with the new members jack-knifed after 2004. The best customer of German goods is Poland. And a regression is experienced at the trade with Hungary. The share of the managers, which allege to have been affected from the expansion to the east, doesn’t exceed ten percent.

But it cannot be said that the expansion didn’t have any negative effects with regards to Germany. The competition in the construction market increased along with the expansion. The labour force registered in Germany comes more dear to the companies due to the difference of the daily wage, social insurance premium and hourly wage differences. There are also disappointed ones among those who desired the expansion of the EU to the East. The German companies had welcomed the addition of ten new countries to the EU with a cautious optimism. The economist Grömling notes that the German companies focussed rather on the world markets than their partners in the east due to the rapid growth in the young industrial countries played also a role at this. And Pakleppa, President of the Constructors’ Union, says that they aren’t afraid of the expansion of the EU since the companies got used to the new

için AB’nin genişletilmesinden artık çekinmediklerini söylüyor. Bunda Almanya’nın nüfus yapısının değişmesi de rol oynuyor. Doğu Avrupa’daki kalifiye işgücüne artık başka gözle bakılıyor. Vasıflı Alman gençlerinin sayısı azaldığı için Orta ve Doğu Avrupalı işgücü potansiyeli bundan on yıl öncesine göre çok daha farklı değerlendiriliyor. Rayna Breuer, Almanyanın Sesi Radyosu

members. The change of the population structure of Germany played at this a role, too. The qualified labour force in the East is viewed now from a different perspective. The labour force potential in Central and Eastern Europe is now assessed very different compared with ten years ago since the number of the qualified youth in Germany decreased. Rayna Breuer, Radio Deutsche Welle

AZERBAYCAN: ENERJİNİN YENİ ADRESİ

AZERBAIJAN: THE NEW ADDRESS OF ENERGY

Azerbaycan, Hazar Denizi'nden çıkardığı enerji kaynaklarıyla hem kendisi, hem Türkiye hem de Avrupa'nın geleceğini hazırlıyor. Azeri yetkililerin geleceğe dönük planlarında herhangi bir nedenden ötürü aksama olmazsa, bundan 10 yıl sonra Bakü'ye gittiğinizde kendinizi günümüz Dubai'sinde hissedebilirsiniz.

Azerbaijan prepares with the energy resources it exploits from the Caspian Sea the futures of both itself, of Turkey and of Europe. You might feel yourself as if in today's Dubai when you travel to Baku in 10 years after now when there shouldn't be any interruption at the future oriented plans of the Azerbaijani authorities.

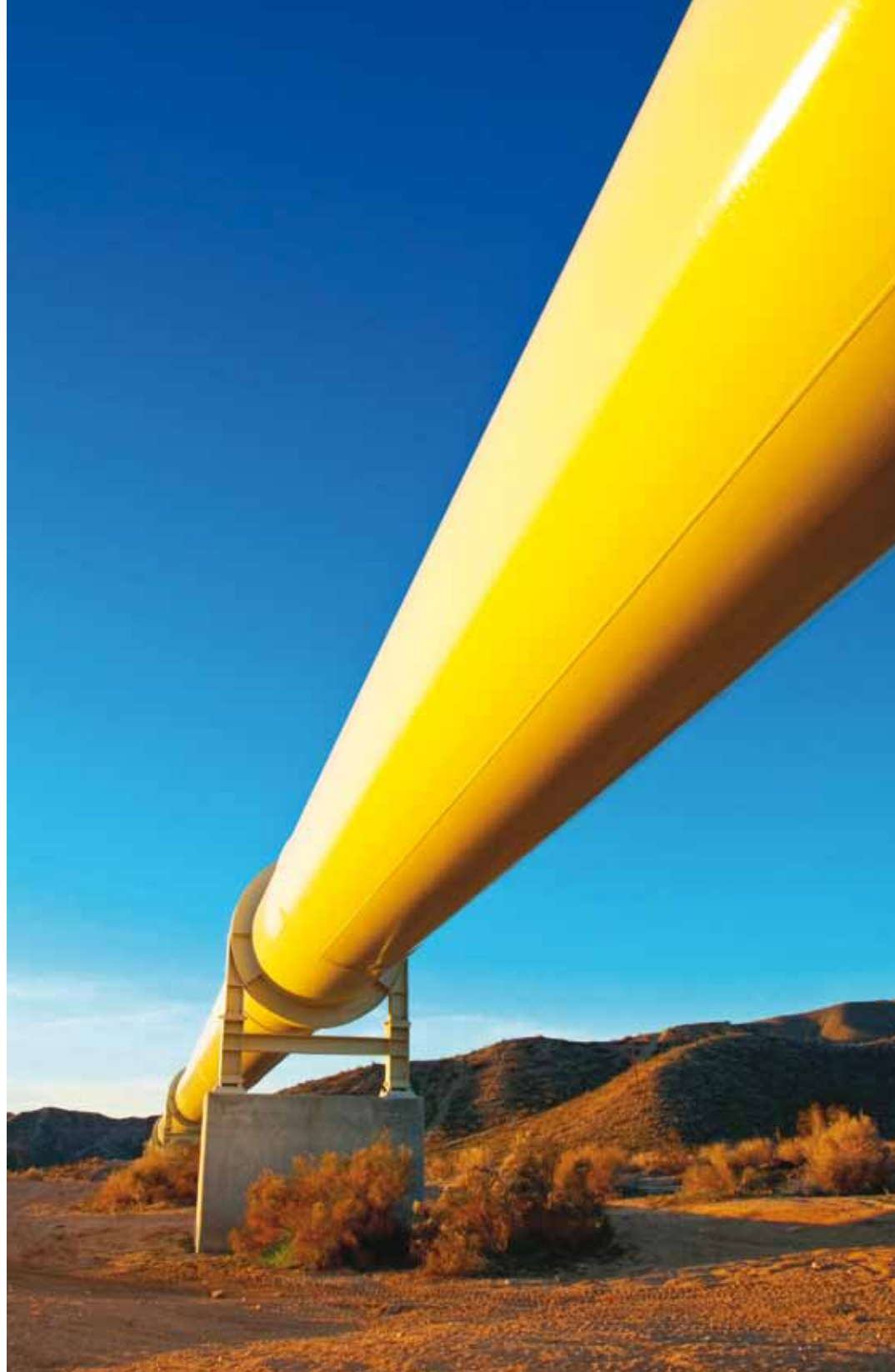
“Enerji Azerbaycan için o kadar önemli ki artık ‘enerji diplomasisi’nden söz ediliyor.” Bakü’nün yaklaşık 30 km. dışın-da Sangaçal petrol ve gaz terminalindeyiz. Dünya-nın en büyük gaz-petrol terminallerinden biri bu-rası, hatta en büyüğü. Yaklaşık 1768 km uzunlu-ğundaki Bakü-Tiflis-Ceyhan petrol boru hattının başladığı yer. Dev tesisi işleten BP (British Petro-leum) İletişim Müdürüsi Tamam Bayatlı “Bu petrol hattıyla gurur diyoruz” diyor ve bu yıl nisan ayında Ceyhan limanından 2 bin 500’üncü tankere yük-leme yapıldığını söylüyor. Sangaçal ayrıca Bakü-Tiflis-Erzurum (doğalgaz) ve Bakü-Tiflis-Supsa (petrol) hatlarının da ana terminali konumunda. BP yetkilileri dünyada ilk petrol kuyusunun açıldı-ğı topraklar üzerinde olduğumuzu da hatırlatma-dan edemiyor. İlk petrol kuyusunun 1848 yılında Bakü yakınlarındaki Bibi Heybat petrol sahasın-da açıldığını ve 1900 yılında Azerbaycan’ın dünya petrol üretiminin yüzde 50’sini (11.4 milyon ton) tedarik ettiğini öğreniyoruz. Nobel kardeşler de 1879 yılında Bakü’de “Brothers Nobel Oil Com-pany – Branobel” adlı bir şirket kurmuş ve ülke-de petrol endüstrisinin gelişmesine önemli katkı-da bulunmuşlar. Nobel kardeşlerin Bakü’de 40 yıl yaşadıkları “Villa Petrolea” adlı 1848 yapımı ev şu anda kentin en gözde müzelerinden biri. Bakü’nün doğusundaki çorak topraklarda yerden adeta pet-rol fışkırıyor. Öyle ki petrol ve gaz nedeniyle yüz-yıllardır sönmeden aralıksız yanan topraklar var. Ülkenin “Ateş Diyarı” olarak adlandırılmasının nedeni de buradan geliyor. Tamam Bayatlı, İkinci Dünya Savaşı sırasında SSCB’deki petrol üretimi-nin yüzde 80’inin Bakü’den sağlandığını, açık de-nizde ilk “offshore” petrol aramalarına da 1924 yı-lında Azerbaycan’ın Hazar Denizi kıyılarında baş-landığını bildiriyor. Azerbaycan SSCB sonrası ba-ğımsızlığını kazandıktan sonra 1990’lı yılların or-talarından itibaren petrol ve doğalgaz çalışmalarına hız verilmiş. Sangaçal terminalinde ilk operasyon-lar 1997 yılında başlamış.

Muhtemel rezerv 7 trilyon

Azerbaycan, Hazar Denizi’ndeki Azeri-Çırac-Güneşli ve Şah Deniz sahalarından çıkarılan pet-rol ve doğalgaz sayesinde şimdi Türkiye ve Avrupa için Rus gaz ve petrolüne alternatif bir yol oluştu-ruyor. Azerbaycan Enerji Bakan Yardımcısı Natiq Abbasov, ülkenin kanıtlanmış doğalgaz rezervinin 2,6 trilyon metreküp, muhtemel rezervin 7 tril-yon olduğunu söylüyor. Azeri bakan, kanıtlanmış petrol rezervini 2 milyar ton, muhtemel petrol rez-ervini ise 4 milyar ton olarak açıklıyor. Hazar Denizi’nde 1999 yılında keşfedilen Şah Deniz ya-tağının 1,2 trilyon metreküp doğalgaz ve 240 mil-yon ton kondensat rezerv barındırdığı belirtiliyor. BP yetkilileri Şah Deniz-2 adı verilen yatağın BP tarafından bugüne kadar işletilmiş en büyük pro-jelerden biri olduğunu söylüyorlar... Azeri-Çırac-Güneşli hazvasından ise günümüzde 77 kuyudan aylık ortalama 2,8 milyon ton petrol ve 1,1 mil-yar metreküp doğalgaz üretilmekte.

TANAP’ın transfer kapasitesi artacak

Bakü-Tiflis-Erzurum doğalgaz hattı ile Nisan 2014’e kadar Gürcistan’a 3,8 milyar metreküp, Türkiye’ye ise 27 milyar metreküp gaz gönderildi. Bakü-Tiflis-Ceyhan petrol boru hattının yıllık ka-pasitesi ise 50 milyon tona ulaşmış durumda. Bu hattan bugüne kadar dünya pazarlarına 1 milyar 918 milyon milyon varil petrol ihraç edildi. Tür-kiye ile beraber gerçekleştirilecek TANAP (Trans Anadolu Doğalgaz Boru Hattı) projesinin 2018 yılında tamamlanması öngörüldü. TANAP’ın ilk etapta yıllık 18 milyar metreküp olan trans-fer kapasitesi 2023 yılında 23, 2026 yılında ise 31 milyar metreküp çıkarılacak. TANAP 2020 yılından itibaren TAP (Trans Adriyatik Doğalgaz Boru Hattı) projesiyle Türkiye’nin Yunanistan sı-nırından ve Arnavutluk üzerinden İtalya’ya da do-ğalgaz taşıyacak. İtalya üzerinden de büyük olası-lıkla Avrupa’nın kuzeyine. TANAP ve TAP pro-jeleri Avrupa’nın enerji sektöründe Rusya’ya ba-ğımlılığına karşı alternatif bir yol olması bakımın-

“Energy is so important for Azerbaijan that it is talked about an ‘energy diplo-macy’ now.” We are in the Sangacal oil and gas terminal approximately 30 km away from Baku. This is one of the greatest gas-oil terminals of the world, it is even the greatest. It is the place where the 1768 km long Baku-Tbilisi-Ceyhan oil pipe-line starts. Tamam Bayatlı, the Communica-tion Director of BP (British Petroleum), which op-erates the giant facility, says “We are proud of the oil line” and adds that by the end of April this year the 2.500th oil tanker is loaded in Ceyhan Har-bour. Beside this is Sangaçal the main terminal of the Baku-Tbilisi-Erzurum (natural gas) and Baku-Tbilisi-Supsa (oil) pipelines, too. The BP authorized cannot stand back from reminding that we are on the soils where the first oil well of the world was opened. We learn that the first oil well was opened in 1848 on the Bibi Oil Field near Baku and that Azerbaijan supplied 50 percent (11.4 Million tons) of the world oil production in 1900. Also the Nobel Brothers had founded in 1879 in Baku a company named “Brothers Nobel Oil Company – Branobel” and made important contributions to the develop-ment of the oil industry in the country. The house named “Villa Petrolea” built in 1848, where the Nobel brothers lived 40 years in Baku, is one of the most favourite museums of the city. Oil is merely pullulating from the arid soils in the East of Baku.

dan stratejik öneme sahip. Son Ukrayna krizi TA-NAP ve TAP projelerinin Avrupa açısından öne-mini artırmış görünüyor. Ancak AB içinde henüz ortak bir enerji politikası yok. Rus doğalgazına bağımlılık, enerji güvenliği ve alternatif yollar ko-nularındaki tartışmaların önümüzdeki aylardan itibaren hızlanması bekleniyor.

Peki enerjiden gelen para nereye gidiyor?

Özetlemek gerekirse Azerbaycan artık enerjiden bol para kazanıyor. Peki, bu para ne yapılıyor? Ne-reye gidiyor? Azerbaycan Cumhurbaşkanlığı Dış İlişkiler Daire Başkanı büyükelçi Novruz Mam-madov paranın üç istikameti olduğunu söylüyor ve ana hedeflerini gelecek nesilleri “petrole bağım-lılıktan kurtarmak” olarak açıklıyor. “Petrol gelir-leri insan kaynaklarına, eğitime aşılanıyor” diyor. İkinci hedefi “Azerbaycan’ı modernleştirmek ve bölgenin kalkınmış kültürel ve ekonomik merke-zine dönüştürmek” şeklinde özetliyor. Son olarak da başta Avrupa olmak üzere dünyanın dört bir yanındaki yatırım projelerini gösteriyor. On yıl-lık bir dönemde sadece Türkiye’ye 17 milyar dol-ar tutarında yatırım yapmakta olduklarını belir-tiyor. Azerbaycan; İtalya, Yunanistan, Hırvatistan ve Slovenya gibi ülkelerde de önemli yatırımlara hazırlanıyor. Başbakan Yardımcısı Ali Hasanov da amaçlarının petrole bağımlılığı asgariye indirmek

Such that there are since centuries burning soils due to oil and gas. That’s why the country is called the “Land of Fire”. Tamam Bayatlı notes that 80 per-cent of the oil production in the USSR was provided from Baku during the World War II and the first “offshore” oil explorations starts in 1924 at the Cas-pian Sea coasts of Azerbaijan. Azerbaijan has ac-celerated its oil and natural gas works as of the mid of the 1990s after having achieved its independence from the USSR. The first operations at the Sangaçal terminal started 1997.

The Possible Reserve is 7 Trillion

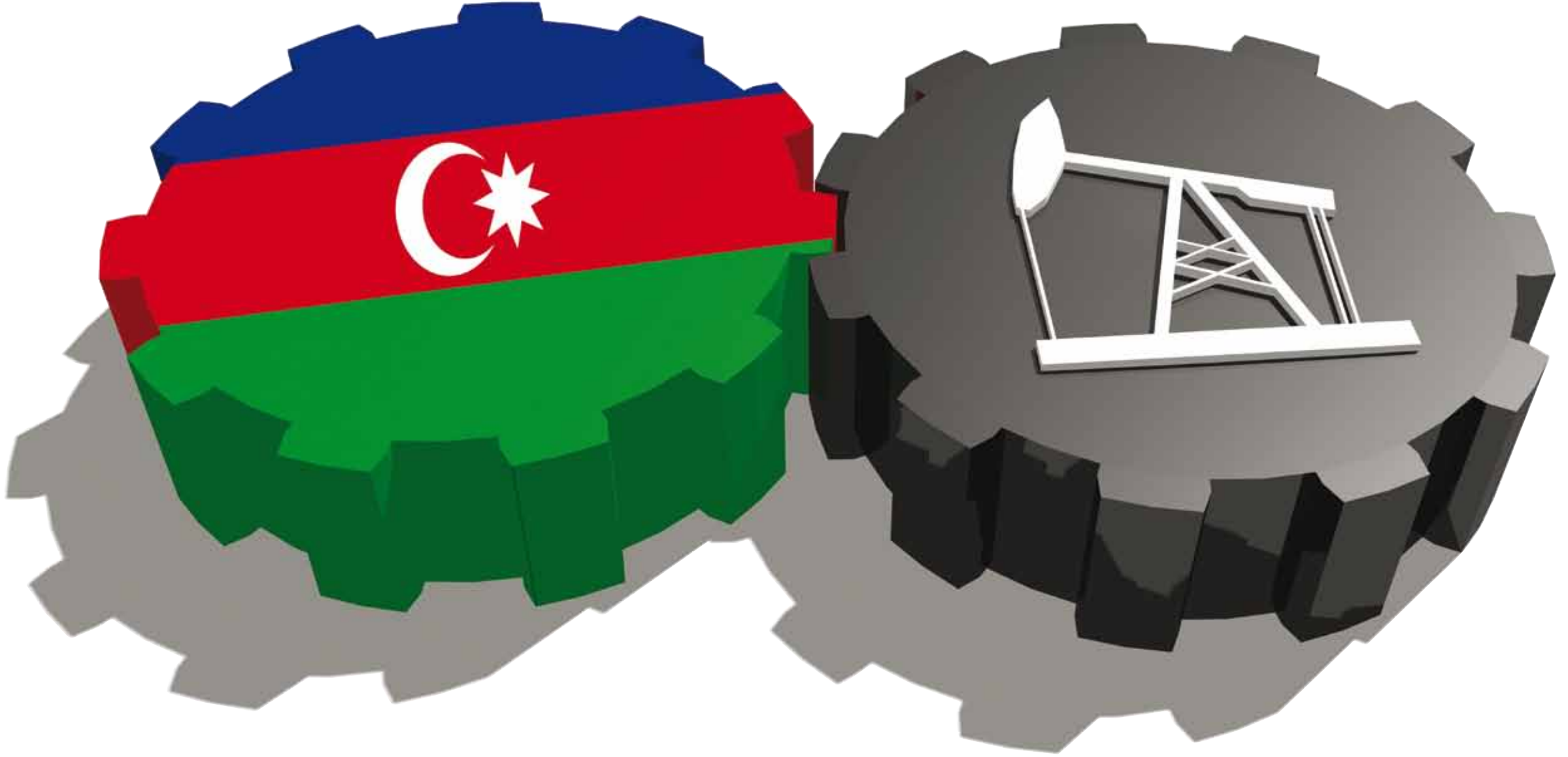
Azerbaijan constitutes now for Turkey and Eu-rope an alternative for the Russian gas and oil thanks to the oil and gas exploited from the Azeri-Çırac-Güneşli and Şah Deniz fields in the Caspian Sea. Vice-Minister for Energy of Azerbaijan, Natiq Abbasov, says that the approved natural gas reserve of the country is 2.6 trillion cubic metres and that the possible reserve is 7 trillion cubic metres. The Az-erbaijani minister declares the approved oil reserve as 2 Billion tons, and the possible oil reserve as 4 Billion tons. It is noted that the in 1999 in the Cas-pian Sea discovered Şah Deniz Field contains 1.2 Trillion cubic metres natural gas and 240 Million tons condensate reserve. BP authorized express that the field named Şah Deniz-2 is one of the greatest projects which are operated by BP until today... To-day is in average monthly 2.8 Million tons oil and 1.1 Billion cubic metres natural gas produced in 77 wells from the Azeri-Çırac-Güneşli basin.

The transfer capacity of TANAP will increase

3.8 Billion cubic metres natural gas to Georgia and 27 Billion cubic metres natural gas to is sent to Turkey until April 2014 via the Baku-Tbilisi-Erzu-rum natural gas pipeline. And the annual capacity of the Baku-Tbilisi-Ceyhan oil pipeline has reached 50 Million tons. 1 Billion 918 Million barrels oil is exported to the world market via this line until to-day. It is foreseen that the TANAP (Trans Anatolian Natural Gas Pipeline) project to be realized jointly with Turkey will be completed in 2018. The capac-ity of TANAP, which will be 18 Billion cubic metres at the initial stage, will be increased to 23 Billion cubic metres in 1923 and to 31 Billion cubic metres in 2026. TANAP will transport as of 2020 with the TAP (Trans Adriatic Natural Gas Pipeline) project natural gas to Italy via the Greece border of Turkey and Albania, too. And with a high possibility to the North of Europe via Italy. The TANAP and TAP projects have a strategic importance due to being an alternative way against the dependence of the energy sector in Europe on Russia. The last Ukraine crisis seems to have increased the importance of the TAN-AP and TAP projects for Europe. But yet, there is no common energy policy within the EU. It is expected that the discussions regarding the dependency on the Russian natural gas, energy security and alternative ways will accelerate as of the upcoming months.

But where does the incoming money from the energy go?

In brief, Azerbaijan is now earning much money from energy. But what is made with this money? Where does it go? Consul Novruz Mammadov, Chief of the Foreign Relations Department of the Presidency of Azerbaijan, says that the money has three targets and their main goal is to “relief future generation from the dependency on oil”. He says that “the oil incomes are transferred to human re-sources, education”. He summarizes the second goal as “to modernize Azerbaijan and to convert it into the developed cultural and economic centre of the region”. And to the final, he shows the investment projects all around the world, lead by Europe. He notes that they have invested during a period of ten years 17 Billion Dollars solely into Turkey. Azerbai-jan prepares to realize important investments in Ita-ly, Greece, Croatia and Slovenia, too. Deputy Prime Minister Ali Hasanov says also that their goal is to minimize the dependency on oil and shows 2020

Modernleşen Bakü

TAP projesi nedeniyle Azerbaycan'ın özellikle İtalya ve Yunanistan'la ticari ve siyasi ilişkileri de ilerlemekte. İtalya'nın ünlü moda markalarının hemen hepsinin Bakü merkezinde lüks butikleri mevcut. İtalya şu anda Azerbaycan'ın AB içindeki en önemli ticari ortağı olma özelliğine sahip. İspanya da yakında Bakü'de elçilik açmaya hazırlanıyor. Azerbaycan'ın en önemli ticari ortaklarından Türkiye'nin markalarına da Bakü'nün her yerinde rastlamak mümkün. Bakü merkezindeki lüks AVM'lerin İstanbul'dakilerden hiçbir farkı yok. Kentin içinde ve dışında dev modern gökdelenler yükseliyor. Sovyet döneminden kalma köhne binalar temizleniyor. Azerbaycan Diplomasi Akademisi gibi Batı ülkelerinde dahi eşine az rastlanırlar uluslararası üniversiteler kuruluyor. Türk inşaat sektörü Azerbaycan'a önemli yatırımlar yapmış. Türk firmaları Azerbaycan müteahhitlik hizmetleri sahasında Başkanlık sarayları, Milli Meclisin restorasyonu ve ek binasının tamamlanması, havaalanı inşası, yol, su, elektrik, enerji nakil hatları gibi sahalarda önemli projeler gerçekleştirmiş. Türkiye şu anda İngiltere, Norveç, ABD ve Japonya'nın ardından Azerbaycan'a en fazla yatırım yapan 5'inci ülke konumunda. TANAP ve TAP projeleri son yıllarda AB tarafından desteklenen Nabucco projesinin sonu anlamına mı geliyor? Natiq Abbasov Nabucco'nun gündemden düşmediği görüşünde: "Nabucco Türkmenistan, Irak, İran ve Azerbaycan doğalgazları hesaba katılarak dizayn edilmişti. İhrac edilebilir hacim avantajlı değildi. TAP'ın verdiği teklifler Nabucco'nun verdiğinden daha avantajlıydı. Fakat Nabucco yeniden gündeme gelebilir. Türkmenistan Avrupa pazarını öncelikli görüyor. Mevcut şebeke Türkmen gazı için yeterli değil. Avrupa'nın Türkmenistan'la görüşmeleri devam ediyor. Bana göre Azeri gazından sonra Türkmenistan da Azerbaycan örneğini izleyecek..." ABD yönetimi ve ABD'nin dev petrol şirketleri de Hazar Denizi altından Türkmen gazını Avrupa pazarlarına taşıyacak projeleri destekliyorlar. Fakat bu olası projelerin 2020'li yıllardan önce gündeme gelmesi şimdilik öngörülüyor. Bu arada Enerji Bakan Yardımcısı Abbasov'un, Azerbaycan'ın nükleer yatırım projesi olmadığını, bunun yerine rüzgâr ve güneş enerjisi projelerine yatırım yapmak istediğini belirttiğini de not edelim. Azeri bakan, 2020 yılında ülke enerjisinin yüzde 20'sini güneş ve rüzgârdan sağlamak hedefinde olduklarını söylüyor.

as the target for this: "We plan to minimize the dependency on oil until 2020. We want to eliminate poverty by 2020. The poverty ratio of 45 percent in 2003 is today at a level of 5.6 percent. We target to become a developed country at UN standards by 2020, too..."

Azerbaijan has established a State Oil Fund for the management of the oil incomes. The Deputy Chief of the Fund, İsrail Mammadov, talks about "converting black gold into human gold" and adds: "Baku's situation was terrible at the beginning of the 1990s. There was no electricity, the roads were terrible. Now we are exporting electricity. We are reconstructing the country thanks to the oil income." It is foreseen that the accumulated capital of 36 Billion Dollars at the moment in the fund, exceed 150 Billion Dollars in 10-15 years. The Oil Fund, which has invested only in US Dollars, Euros and Pounds until today within the scope of the investment strategy, has started to invest in Turkish Liras, Russian Roubles and Australian Dollars in the recent times, too. The fund invests also in stock certificates, gold and real-estates. It has last purchased a luxury building in South Korea's capital Seoul with a value of 450 Million Dollars.

Everyone points on the State Oil Company SOCAR when you say oil and gas in Azerbaijan. This cannot be deemed surprising when you consider that 84 percent of Azerbaijan's annual export of nearly 24 Billion Dollar is oil sourced. Deputy President of SOCAR, Vitaliy Barlarbayov, doesn't hide that they are Azerbaijan's largest income and tax source. He reminds that the TANAP ve TAP, of which they are the main actor, is with an investment of 45 Billion Dollars "one of the greatest energy projects of the world". He notes that SOCAR sets its name under huge investments in many countries and points on the investments regarding Petkim in Turkey. SOCAR asserts to realize and investment of 9.8 Billion Dollars into the Petkim Peninsula and to convert the region into "one of the largest production centres of Europe". There is also a harbour project among the investments which will surpass the Piraeus Harbour of Greece. The company targets an export of 5 Billion Dollar solely in 2023 by Petkim. Vitaliy Baylarbayov suggests also that Turkey shouldn't remain limited to TANAP: "Turkey needs not to be contented with Azerbaijan, enter into relation with many natural gas suppliers and market the natural gas it has purchased to the other countries as a transit country."

Energy is so important for Azerbaijan that it is talked about an 'energy diplomacy' now. Elman Abdullayev, spokesman of the Azerbaijani Ministry of Foreign Affairs, explains this situation with "Azerbaijan wants to play an active role at the energy security of Europe. It aims to be a stable energy source. It wants to be a key player. Our target is to become a reliable partner as a consistent player". He emphasizes that Azerbaijan develops its authentic energy diplomacy itself. Azerbaijan prepares with the energy resources it exploits from the Caspian Sea the futures of both itself, of Turkey and of Europe. You might feel yourself as if in today's Dubai when you travel to Baku in 10 years after now when there shouldn't be any interruption at the future oriented plans of the Azerbaijani authorities. (Almanyanın Sesi)

olduğunu söylüyor, hatta bunun için 2020 yılını hedef gösteriyor: "2020 yılına kadar petrole bağımlılığı asgariye indirmeyi planlıyoruz. 2020'de yoksulluğu ortadan kaldırmak istiyoruz. 2003 yılında yüzde 45 olan yoksulluk oranı bugün yüzde 5,6 düzeyinde. 2020 yılında BM standartlarında kalkınmış bir ülke olma hedefimiz de var..."

Azerbaycan, petrol gelirlerinin yönetimi için bir Devlet Petrol Fonu da kurmuş. Fonun Başkan Yardımcısı İsrail Mammadov, "kara altını insan altınına dönüştürmekten" söz ediyor ve ekliyor: "1990'ların başında Bakü'de durum korkunçtu. Elektrik yoktu, yollar feciydi. Şimdi elektrik ihraç ediyoruz. Petrol gelirleri sayesinde ülkeyi yeniden inşa ediyoruz." Fonda şu anda 36 milyar dolar olan birikmiş sermayenin 10-15 yıl içinde 150 milyar doları aşması öngörülüyor. Yatırım stratejisi kapsamında bugüne kadar sadece ABD doları, euro ve sterline yatırım yapan Petrol Fonu, son zamanlarda Türk lirası, Rus rublesi ve Avustralya dolarına da yatırım yapmaya başlamış. Fon; hisse senetleri, altın ve emlağa da yatırım yapıyor. Son olarak Güney Kore'nin başkenti Seul'da 450 milyon Dolar değerinde lüks bir bina satın almış.

Azerbaycan'da petrol ve gaz dediğinizde herkes size Devlet Petrol Şirketi SOCAR'ı işaret ediyor. Azerbaycan'ın yıllık yaklaşık 24 milyar dolar tutarındaki ihracatının yüzde 84'ünün petrol kaynaklı olduğu dikkate alındığında şaşırtıcı sayılmaz. SOCAR Başkan Yardımcısı Vitaliy Barlarbayov, Azerbaycan'ın en büyük gelir ve vergi kaynağı olduklarını saklamıyor. Baş aktörü oldukları TANAP ve TAP'ın 45 milyar dolar değerindeki yatırımla "dünyanın en büyük enerji projelerinden biri" olduğunu hatırlatıyor. SOCAR'ın birçok ülkede dev yatırımlara imza attığını belirtip, Türkiye'de Petkim'e yönelik yatırımlarını örnek gösteriyor. SOCAR, Petkim yarımadasına 9,8 milyar dolarlık yatırım yaparak bölgeyi "Avrupa'nın en büyük üretim merkezlerinden biri" yapma iddiasında. Yatırımlar arasında Yunanistan'ın Pire limanını geride bırakacak bir liman projesi de var. Şirket, Türkiye'de Petkim sayesinde 2023 yılında tek başına 5 milyar dolar ihracat hedefliyor. Vitaliy Baylarbayov, Türkiye'ye TANAP ile sınırlı kalmaması gerektiği konusunda tavsiyede de bulunuyor: "Türkiye'nin Azerbaycan'la yetinmemesi, çok sayıda doğalgaz tedarikçisiyle ilişki içinde olması ve transit ülke olarak satın aldığı doğalgazı diğer ülkelere pazarlaması lazım."

Enerji Azerbaycan için o kadar önemli ki artık "enerji diplomasisi"nden söz ediliyor. Azerbaycan Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Elman Abdullayev bu durumu, "Azerbaycan Avrupa'nın enerji güvenliğinde aktif rol oynamak istiyor. İstikrarlı bir enerji kaynağı olmak niyetinde. Bir kilit oyuncu olarak güvenilir ortak haline gelmek" ifadesiyle açıklıyor. Azerbaycan'ın kendine özgü enerji diplomasisini kendisinin oluşturduğunu vurguluyor. Azerbaycan, Hazar Denizi'nden çıkardığı enerji kaynaklarıyla hem kendisi, hem Türkiye hem de Avrupa'nın geleceğini hazırlıyor. Azeri yetkililerin geleceğe dönük planlarında herhangi bir nedenden ötürü aksama olmazsa, bundan 10 yıl sonra Bakü'ye gittiğinizde kendinizi günümüz Dubai'sinde hissedebilirsiniz. (Almanyanın Sesi)

Modernizing Baku

Azerbaijan's commercial and political relations with particularly Italy and Greece is progressing due to the TAP project, too. Nearly all famous fashion brands of Italy have luxury boutiques in the centre of Baku. Italy has the feature to be the most important commercial partner of Azerbaijan in the EU. And Spain prepares to establish a consulate in Baku, too. It is also possible to see the brands of Turkey, one of Azerbaijan's most important commercial partners, everywhere in Baku, too. The luxury malls in the centre of Baku are just like those in Istanbul. Giant, modern skyscrapers are rising in and outside the city. Ratty buildings, left from the Soviet era, are being cleaned. International universities, rarely precedent even in western countries, like the Azerbaijan Diplomacy Academy, are being established. The Turkish construction sector has made important investments in Azerbaijan. Turkish companies have realized important projects in fields like the Presidency Palace, restoration of the National Assembly and completion of the additional building, airport construction, fields like roads, water, electricity, energy transmission lines in the Azerbaijani undertaking services. Turkey is actually the 5th country with the most investments in Azerbaijan after England, Norway, the USA and Japan. Do the TANAP and TAP projects mean the end of the Nabucco project, which was supported by the EU in the recent years? Natiq Abbasov thinks that Nabucco is not off the agenda: "Nabucco was designed by taking the Turkmen, Iraqi, Iranian and Azerbaijani natural gases into account. The exportable volume wasn't advantageous. The quotations provided by TAP were more advantageous than those of Nabucco. But Nabucco can come to the agenda again. Turkmenistan prioritizes the European market. The existing network is not sufficient for the Turkmen gas. The negotiations of Europe with Turkmenistan are continuing. According to me will also Turkmenistan follow the Azerbaijan sample after the Azerbaijani gas..." The US government and the giant oil companies in the USA support the projects which will transport Turkmen gas under the Caspian Sea to the European markets. But it is at the moment not foreseen that these possible projects come to the agenda before the 2020s. By the way, we should remark that the Vice-Minister for Energy, Abbasov, noted that Azerbaijan doesn't have any nuclear investment project and that it intends to invest into wind and solar energy projects instead of this. The Azerbaijani minister says that they target to provide 20 percent of the energy of the country by solar and wind energy in 2020.

Mısır'ın halihazırdaki siyasi sahnesine “Sisi çılgınlığı” damgasını vurmuş durumda; keza yeni liderin destekçileri, Sisi markalı son moda tüketim ürünlerini satın almak için adeta kendi aralarında yarışıyorlar. Bu “vatan-sever tüketici hareketinin” cinsiyetçi bir okuması ise, Mısır'ın şekli değiştirilmiş siyasi düzeni içerisindeki vatandaşlık kavramının müzakereye açılmasındaki rolünü ortaya koyuyor. “Son kerte-de, sanırım kuzenim olan Subay ile evleneceğim,” diye iç çekiyor yataya uzanmış haldeki kahverengi saçlı mahcup kadın, bir yandan da elindeki telefonla konuşurken. Mısırlıların çoğunun, haftalık ve çok izlenen TV Programı için hicivci Bassim Youssif'in yarattığı en popüler karakterlerden biri olan Gamahir'i tanımaları zor değil.

Gamahir talipleri arasında bir tercihte bulunuyor. Güllünc bir şekilde, shaabilere (alt sınıf) özgü olarak, ucuz naylondan leopar desenli bir battaniye ve kuzen kelimesini kasten peltek bir şekilde telaffuz etmesi (ibn-khalchi diyor; ibn-khalti demek yerine) unsurları kullanılıyor. Gamahir daha önceki bölümlerde, iki talibi arasından birini seçmeye uğraşıyordu: bir savaşçı pilot ve bir İslamcı pilot arasında kalmıştı. İlk kocasıyla 30 yıllık ilişkisi sona erdikten sonra bu iki adam onu elde etmek için rekabet halindeler. İslamcı pilottan yana tercihini ortaya koyan Gamahir, kısa süre sonra yakınmaya başlar: Kocasının çok sayıdaki ağabeylerinin ona sürekli olarak karışması, yeni kocasının değişmesi ve aciz bir adama dönüşmesine yol açmıştı. Ancak, Gamahir'in imdadına, kendi kuzenlerinden biri, Subay olanı, yetmişmişti. Kuzenine yönelik övgü düzeyi arttıkça tizleşen sesile, kendisini, si-si-si-si-si-si-sayed olarak tanımlar (yani, Mısır'da gündelik konuşma diline göre, aile içerisinde mutlak ve tartışmasız bir güç ve otoriteye sahip olan, dominant ve herşeye kadir kişi). Birbirlerine karşı eşit derecede çekim gücü hissettiklerine emin olan Gamahir, Subay'ın “hızla çarpan kalbinin” ihtiyaçlarına kulak vermede tuhaf biçimde çekingen davranıldığını fark eder. Bir an gelir; geçmişteki ilişkilerini masaya yatırır ve herhangi bir evlilik-içi ilişkisini ona arzu ettiği azmi sağlayıp sağlamayacağına dair kuşkularını dillendirir.

Bu hicvin özünde siyasi niteliği, aslında tamamen ortada. Gamahir'in anlamı “kitleler”. Pilot, hem pilot, hem de “yol”un eşşeslisi. İslamcı pilot (yani İslami yoldan giden kişi), Muhammed Mursi; savaşçı (yani askeri bir yol izleyen) pilot ise Ahmed Shafık; yani Hüsnü Mübarek'in devrik rejimiyle yakın bir şekilde ilişkilendirilen devrik aday. 30 yıllık evliliğin ardından ilişkisini sonlandırdığı ilk kocasının ise, bahtsız Mübarek olduğunu söylemeye bile gerek yok. Si-si-si-si-si hecesinin güllünc bir şekilde sürekli yinelenmesi ise, Mursi'nin Müslüman Kardeşler hükümetinin askeri açıdan güçlü kişiliği ve Savunma Bakanı General Abdel Fatah el-Sisi'nin, 30 Haziran günü seçilmiş devlet başkanını “kitleler” adına koltuktan indirmesine bir atıftır. Bununla birlikte, tam anlamıyla gelişmiş haldeki “Sisi çılgınlığı”nın geçmişi birkaç ay öncesine dayanıyor. 7 Temmuz günü “kitleleri” sokaklara dökülmeye ve Mısır'ı yönetmesi için orduya yetki verdiklerini göstermeye davet eden televizyon konuşmasının ardından, kişilik kültü odaklı portreler hazırlanmaya ve etrafta sergilenmeye başladı. Time dergisinin “Yılın Kişisi” başlıklı halk oylamasında Sisi'nin kazanma olasılığı üzerine Eylül ayı boyunca medyadaki heyecan da buna eklendi.

Yeni liderin popüler ikonografisinde uzunca bir süredir, ilginç ve paralel gelişmeler vuku buluyor; kendi isminin markasını taşıyan ve yetişkinlere dönük envai çeşit tüketici ürünü piyasaya sürülüyor. Bunlar arasında en çok bilinenleri; büyük bir adamın ismi ve/veya imajını sahiplenmek yoluyla üstün kalitelerini göstermeye çalışan fast-food veya şeker markalarının yönelik TV reklamları yer alıyor. Hatta Sisi markalı yemek pişirme yağı da piyasaya sürüldü; gıdanızı daha lezzetli ve besleyici hale getirdiği yönünde güvence veriyor.

Öte yandan, popüler dergiler de piyasaya çıkmaya başladı ve bu dergilerde Diktatör, bir tür “Süper-erkek” olarak resmediliyor – ya açık açık ve “Bir Aslanın Kalbi” gibi atıflarla; veya zımnı bir şekilde, süper insan gücü ve erkekliğine sahip olduğunun ima edilmesi yoluyla, lideri “Atlas” gibi kelimelerle betimleyerek, tüm dünyanın ağırlığının onun abartılmış kas sisteminin üzerine yüklendiğini belirterek... Erkeklerle yönelik tüketim ürünlerinin gündeme gelmesinden kısa süre sonra, bu ürünler temel olarak dijital ve sosyal medyada yayılmaya başladılar ve alıcılar, yeni liderin endamı ve erkekliğinden biraz da kendilerine edinmek için bu ürünlerden ediniyorlar.

Bu “Sisi çılgınlığının” gelişimi, Kadın Giyim departmanına da sıçradı. Yeni liderin imajı ve/veya isminin baskısının olduğu envai çeşit kadın giyim malzemesi bulunuyor. Kadınlara yönelik bazı ürünler görece olarak pek orijinal değil – örneğin kolyeler ve bilezikler. Diğerleri ise, çok daha tartışılmalı nitelikte: Sevgililer Günü'nde alınan Sisi markalı iç çamaşırları ve fincanlar gibi... Öte yandan, güya İslam'a uygun görülme ve Müslüman Kardeşler'in yasakladığı ahlak-dışı uygulamalardan biri olan Sevgililer Günü'nün de kutlandığını gözden kaçırmamak gerekiyor. Ve bunların çoğu, açıkça mahremiyeti ihlal eder nitelikte: sü-

MISIR'DA NEO-LİBERAL KÜRESELLEŞMİŞ EKONOMİK DÜZEN VE SİSİ ÇILGINLIĞI

THE NEO-LIBERAL GLOBAL ECONOMIC ORDER IN EGYPT AND SISI FRENZY

Sisi çılgınlığı'nın geçmişi birkaç ay öncesine dayanıyor. Yeni liderin popüler ikonografisinde ilginç gelişmeler vuku buluyor; isminin markasını taşıyan envai çeşit ürün piyasaya sürülürken bu ürünler çoğunlukla sosyal medyada yayılıyor. Alıcılar yeni liderin endamı ve erkekliğinden biraz da kendilerine edinmek için bu ürünleri satın alıyorlar.

The history of the Sisi madness is based on a couple of months ago. Interesting developments occur in the popular iconography of the new leader; whilst all kinds of products are introduced into the market with the brand of his name, are these products mostly spread in the social media. The customers purchase these products in order to procure from the stature and the manhood of the new leader.

Leyla Zeki Çahravarti

The “Sisi Madness” has put its stamp on the actual political stage of Egypt; the supports of the new leader merely compete with each other in order to purchase the latest fashion consumer products of the brand Sisi. And the sexist reading of the “patriotic consumer movement” reveals the role of it at the opening of the notion of citizenship within the political regime of Egypt with a changed shape for debate. The blonde ashamed women who lies on the bed sighs “I think I will marry the officer who is my cousin in the last instance” while she talks on the phone on the other side. It is not difficult that most of the Egyptian recognize Gamahir, one of the most popular characters created by the satirist Bassim Youssif for the weekly and much watched TV program.

Gamahir makes a selection among her aspirants. The elements of a cheap nylon, leopard patterned blanket and an intentional lisper pronunciation of the word cousin (she says ibn-khalchi instead of ibn-khalti) as peculiar to the Shaabi (the lower class). In the previous parts was trying to chose one of her two aspirants: she straddled between a warrior pilot and an Islamist pilot. These two men compete in order to win her after her relation to her first husband

per erkeğin izinin kadınların pijamalarına, sutyenlerine ve hatta paçalı kadın donlarına dek ulaştığı bir çılgınlık bu... Bu “mahrem” kadın iç çamaşırlarının anlamlı bir mesaj taşıyabileceği, Süper Erkeğin savunmasız kadınlık üzerinde cinsiyetçi bir egemenlik kurabilmesi, yeni lideri tarif eden çizgi filmler ve posterlerin de ortaya çıkmasıyla paralellik arz etti. Örneğin Beyaz Şövalye, Mısır'ı kurtarmak üzere dört nala geliyor. Bir çizgi filmde ise, Mısır'ı “yok olmadan önce” güvenli bir limana taşıyan “Sisi-men” gösteriliyor. Benzer bir mesaj veren bir posterde ise, Mısır, “ay gibi güzel” bir gelin olarak resmedilirken, beyaz bir atın sırtında “maço” damat olarak Sisi tarafından taşınıyor. O esnada, Nasır ve Sedat'ın onaylayıcı bakışları söz konusu. Sisi çılgınlığını içeren tüketici ürünleri tedarik etmek ve reklamını yapmak üzere birçok üreticinin akın etmesi; güçlü bir tüketici talebinin olacağına dair öngörüye de ortaya koyuyor. Bununla birlikte, bu ürünlerin sunulacağı piyasa, Mısır'ın yaşadığı ekonomik sorunlar neticesinde (hatta Müslüman Kardeşler döneminde neredeyse çökmek üzere olan bir ekonomi söz konusuydu), gerekli olmayan veya lüks malların ön plana çıkmasına pek uygun bir piyasa değildi. Tüketicilerin çoğu, gıda ve

ended after 30 years. Gamahir, who revealed her preference for the favour of the Islamist pilot, begins to complain after a short while: that the numerous elder brothers of her husband always intervene him had resulted in that her husband had changed and converted into an incapable man. But one of her own cousins, the pilot one, rushed to the aid of Gamahir. She names him with her voice, which becomes shriller the more the praise level regarding her cousin increases, as “si-si-si-si-si-si-sayed” (meaning, according to the daily slang in Egypt, the dominant and all capable person in the family, who has an absolute and indisputable power and authority within the family). Gamahir, who is sure that they attract themselves mutual equally, recognizes that she behaves in a strange manner shy at hearing the needs of the “rapid beating heart” of the officer. There comes a moment; and she brings her relations in the past on the table and verbalizes her doubts on whether any inner-marriage relation would provide the tenacity she desired or not.

The political feature of this satire is in fact fully clear. Gamahir means “the masses”ç Pilot means both “pilot” and is the homophone of “the way”. The Islamist pilot (meaning the persons who follows an Islamic path), Muhammed Mursi; the warrior (meaning the persons who follows a militarist way) pilot is Ahmed Shafık; meaning the ousted leader who is closely associated with the overthrown regime of Husnu Mubarak. There is even no need to say that her first husband, to which her relation she ended after 30 years of marriage, is the unfortunate Mubarak. And the funny repetition of the syllable “si-si-si-si-si” is an attribution the dethroning of the elected president of the Moslem Brothers’ government on June 30th by the Minister of Defence General Abdel Fatah el-Sisi with his strong personality in military terms on behalf of the “masses”. Nevertheless, the history of the fully developed “Sisi Madness” goes back to a couple of months. Personality cult focussed posters are started to be prepared and to be presented in the environment after his TV speech on July 7th when he invited the masses to stream to the streets and to show that they authorized the army for the government of the country. Also the enthusiasm in the media has joined this during September upon the possibility that Sisi could win the public poll of the periodical with the title “The Person of the Year”.

Interesting and parallel developments occur since a long time in the popular iconography of the new leader; all kinds of products are introduced into the market with the brand of his name and adults oriented. The most known among these are; TV adds regarding fast-food or sugar brands, which try to show their superior quality by adopting the name and/or image of a great an. Even cooking oil of the brand Sisi is introduced to the market; it assures that it makes your food tastier and nourishing.

On the other side have popular periodicals started to be published and the “Dictator” is pictured in these periodicals as a kind of “super male” – either clearly by references like “The Heart of a Lion”; or in a hidden way by implying that he would have the power or manhood of a super person, by describing the leader with words like “Atlas”, by noting that the weight of the whole world is loaded on his exaggerated muscle system... A short time after consumption products regarding men came to the agenda have these products started to be spread principally in the digital and social media and the purchasers purchase these products in order to procure from the stature and the manhood of the new leader.

The development of this “Sisi-Madness” jumped over to the Women’s Clothes department. There are diverse female clothing products which bear the image or name of the new leader. Some products for women are visually not much original – for example necklaces and arm rings. Others have much more disputable features: like the Sisi branded underwear and cups purchased on Valentine’s Day... On the other side, it should not overlooked that also the Valentine’s Day, one of the immoral applications which is supposedly incompatible with Islam and prohibited by the Moslem Brothers, is celebrated. And most of the clearly violate the privacy: this is a madness, where the footprints of the super male reached the pyjamas, bras and even female slips with legs... That this “intimate” female underwear could bear a meaningful message, that the Super Male could establish a sexist hegemony on the vulnerable womanhood showed a parallelism to the appearance of cartoon and posters which describe the new leader. For example, the White Knight is coming in full gallop in order to rescue Egypt. And in another cartoon is “Sisi-Men”, who carries Egypt to a save harbour “before being destroyed”. Whilst on a poster with a similar message Egypt is pictured as a bride which is “as beautiful as the moon”, she is carried on the back of the white horse by the “macho” groom Sisi. At that moment are the approving looks of Nasir and Sedat to be seen. That many manufacturers have streamed in order to supply Sisi-Madness containing consumer products also reveals a foresight regarding that a strong consumer demand will incur. Nevertheless, the market, where these products will be offered, wasn’t a that much suitable market which would allow that unnecessary or luxury goods come to the foreground due to the economic problems experienced by Egypt (there was even an economy nearly

güvenlik gibi hayatta kalmalarıyla ilgili konulardan endişeliydi ve halen de öyleler.

Söz konusu Sisi çılgınlığı ürünleri ise, tüm bunlara rağmen, tüketici tercihleri anlamında ön plana çıkıyordu ve bu da, tüketici tercihleri ve siyasi ideolojinin, yeni rejim altında vatandaşlığın anlamına dair yapılan müzakerelerin önemli sacayakları haline geldiğini göstermekteydi. “Vatansever tüketici” kavramı, şekillenmeye başlıyor ve içirme ve dışlamaya dair “biz ve onlar” söylemi dahilinde kalıcı bir konumlandırma olarak merkezî bir önem kazanıyor. “Ulusa hizmet” yaklaşımı dahilinde kökleşmiş yeni bir tür “vatansever yurttaş” kategorisinin yaratılması, Mısır’da neo-liberal küreselleşmiş ekonomik düzene uygun olarak, yeni asker yanlısı milliyetçi bir ideolojinin konsolide edilmesinde kritik bir dönüm noktası olarak görülebilir. Ve, birbiriyle tutarsız popülerlik yarışmalarındaki halk oylamaları, özgün demokratik seçmen tercihinin yerini alan bir yapay deneyim sağlamak üzere kullanılıyor.

Sisi markalı ürünlerin çoğu, sosyal medya ve ilgili dijital kanallar yoluyla piyasaya getiriliyor. Dolayısıyla, “vatansever tüketiciler”in “rekabetçi tercihlerini” tek başlarına ve bireysel bir şekilde, küreselleşmiş neoliberal ekonomide talep tarafının mecburi parçalanması ve hatta atomlaşması ile tutarlı bir biçimde, uygulamak yoluyla sadakatlarının göstermek konusunda çok fazla tercihlere yok. Ve liderin herhangi bir siyasi parti kurmaması sebebiyle, vatansever tüketici-vatandaş destekçilerinin dayanışmalarını ifade etmek ve grup veya sosyalleşmiş bir temel üzerinde (liderlerinin onları zaman zaman davet ettiği aralıklı sokak gösterileri dışında) karşılıklı olarak birbirlerine güven verip güçlendirecekleri başka alanlar bulmaları gerekiyor.

Mısır’ın müsrif düğün kutlamaları geleneği ise, bunun için uygun bir ortam sağlıyor. Dolayısıyla, düğün seremonileri, maaşları enflasyon karşısında eriyen çoğu Mısırlının tasarruflarını yok etme ve gerekli olmayan lüks ürünlerin “cazip bir şekilde tüketimini” meşrulaştırma potansiyeline sahip. Yani, Sisi çılgınlığı ürünlerinin sadece yaptırma uğramakla kalmayıp bu spesifik sosyo-kültürel bağlam içerisinde olumlu bir şekilde teşvik edilen bir tür kamusal mahremiyet olarak, romantikliğin yaratıcı tezahürlerine eklenmesi için uygun bir zemin sağlıyor. Ortalıkta dolaşan bazı fotoğraflar şunu gösteriyor ki; Sisi çılgınlığı, daha önce sözü edilen “süper erkek” imajının açıkça “yalvarılması” yoluyla düğün kutlamalarına yavaş yavaş sızabilir. Dolayısıyla, alt sınıf düğünlerde damadın duruşu ve konumu, vatansever erkek tüketiciliğinin “Sisi erkek kolonya” markasının bir nevi aşırı bir versiyonu olarak görülebilir. Damat, Sisi posterinin önüne oturtulur ve gelini evliliklerini tamamına erdirmek üzere maço Aslan Kalpli kahramanın gücü ve mukteditliği ile telkin etmek için “markayı üstüne geçirmesi” sağlanır. Ve, Kahire’nin yüksek sosyete fotoğraflarından birinin Facebook sayfasındaki düğün fotoğrafları aşağıda yer alıyor. Facebook’a giren zenginlerin münhasır özel alanlarının, politikleşmeye ne kadar açık olduğunu da gözler önüne seriyor.

“Biz Sisi’nin kızlarıyız” Sisi-çılgınlığı, aktif vatandaşlığın, sosyal üyeliğin tanımı konusunda durdurak bilmeyen mücadele biçimlerini de gizliyor ve aslında bir yandan da içirme ve dışlamaya dair spesifik uygulamaların aslında kamusal yaşantıya farklı katılım yollarıyla ne kadar bağlantılı olduğunu da gözler önüne seriyor. Yukarıda sözü edildiği gibi özel alanın siyasileşmesi, tamamen cinsiyetçi şekilde gerçekleşiyor: kadınlar, vatandaş olmak yerine birer tüketici olarak kabul ediliyorlar ve muhafazakar davranışın pasif ve çekingen modelleri olarak görülüyorlar. Bu söylemde, evin özel mahremiyeti, siyasileştiriliyor; platonik bir şekilde vatandaşlık erdemi ve istikrarının sergilendiği bir alana dönüştürülüyor. Bu esnada, “yuvanın” dışındaki kamusal alanlar, giderek siyasetten arındırılıyor ve sterilize ediliyor. Bu alanlara girmeye herhangi bir kadın cesaret ederse, “disipline ediliyor” ve cinselliğini giderek daha vahşi bir hal alan bir ortamda müzakere etmek zorunda bırakılıyor: örneğin kalabalık içindeki erkeklerin Tahrir Meydanı’ndaki kadın protestocuları halkın gözünün önünde soyması, Ordu ve Polis’in tutukladığı kadın protestoculara zoraki “bekaret testi” getirilmesi gibi...

about to collapse during the period of the Moslem Brothers). Most of the consumers were and are still considered about issues related for their survival like good and security.

Though all these came the Sisi-Madness products in question to the forefront in the sense of consumer preferences and this was indicating that the consumer preferences and political ideology became important trivets of the negotiations conducted regarding the meaning of the citizenship under the new regime. The term “patriotic consumer” starts to get formed and gains a central importance as a permanent positioning within the expression “we and they” regarding inclusion and exclusion. The creation of a new type of a “patriotic citizen” rooted within the “service to the nation” approach can be seen as a critical turning point at the consolidation of a pro-military nationalist ideology pursuant to the neo-liberal globalized economic regime in Egypt. And the public polls at the popularity competitions, which are inconsistent with each other, is used in order to provide an artificial experience which replaces the authentic democratic voter preference.

Most of the products of the brand Sisi are brought to the market via the social media and related digital channels Consequently don’t the “patriot consumers” have much choice in order to present their loyalty by applying “competitive preferences” by themselves and in an individual way in a consistent way with the mandatory destruction and even atomization of the demand side in the globalized neoliberal economy. And the patriotic consumer-citizen supporters need to find other areas in order to express their solidarity and to assure and strengthen themselves mutually on a group or socialized foundation (except the interrupted street demonstrations they are invited to from time to time by their leaders) since the leader didn’t found any political party.

And the prodigal wedding celebrations of Egypt provide an appropriate for this. Consequently have wedding ceremonies the potential to shatter the savings of most Egyptians, whose wages are melting against the inflation, and to legitimate the “affordable consumption” of unnecessary luxury products. Meaning, that the Sisi-Madness is not only subjected to the sanction of its products, but also provide an appropriate ground to be articulated to the creative manifestations of this romance as a somehow public privacy which is positively encouraged within this specific socio-cultural context. Some circulating photographs shows that the Sisi-Madness slowly penetrate into the wedding celebrations by a clear “beseech” of the mentioned “super male” image. Therefore can the pose and position of the groom at the weddings of the lower class can be seen as a type of the extreme version of the “Sisi Male Cologne” of the patriot male consumption. The groom is set in front of a Sisi poster and provided that he “wears the brand” in order to suggest with the power and capability of the macho Lionheart hero in order to make the bride reach the whole of their marriage. And below, you will find wedding photographs on the Facebook page of one of the high society photographers in Cairo. It clearly reveals how open the individual private area of the rich are for politicization.

“We are Sisi’s daughters” Sisi-Madness handles the definition of the active citizenship, social membership and hides also the unknown fight methods and reveals in fact on the other side how connected specific applications regarding inclusion and exclusions with the different participation ways to the public life. As mentioned above is the politicization of the private area is realized in a fully sexist form: the women are accepted as consumers instead of citizens and are deemed to be the passive and shy models of the conservative behaviour. In this expression is the privacy of home politicized; it is converted in a platonic manner into an area where the merit and consistence of citizenship are presented. Meanwhile are public areas except the “homes”, progressively purified from politics and sterilized. Any woman, who dares to enter these areas, is “disciplined” and forced to compare her sexuality in a progressively wilder getting environment: for example, like the undressing of female protestants in the Tahrir Place by the male in the crowd in front of the people, that “virginity control” is brought to female protestants arrested by the Army and the Police...

DOLARIN BASILMA ÖYKÜSÜ

PRINT HISTORY OF THE DOLLAR

Amerikan İç Savaşı sırasında başkanlık yapan Abraham Lincoln döneminde kurulan Darphanenin direktörü Larry Felix, Amerikan banknotunun basılma sürecinin çok karmaşık olduğunu söylüyor: “Kağıt üzerine sade mürekkeple basılmış gibi görünüyor. Ama aslında bu banknot olağanüstü sayıda işlemden geçiyor.”

Larry Felix, the director of the mint established in the period of Abraham Lincoln, who was president during the American Civil War, says that the print process of the American banknote is very complex: “It looks as if it were printed with plain ink on paper. But this banknote is subjected to an extraordinary number of processes.”

Julie Taboh

Amerikan doları sadece Amerika’da değil dünyanın her yerinde ilgi gören bir para birimi. Dolayısıyla, banknotların güvenilir olmasını sağlamak çok önemli. Darphane, 1862 yılında, Amerikan İç Savaşı sırasında başkanlık yapan Abraham Lincoln döneminde kuruldu. Darphanenin direktörü Larry Felix, Amerikan banknotunun basılma sürecinin çok karmaşık olduğunu söylüyor: “Kağıt üzerine sade mürekkeple basılmış gibi görünüyor. Ama aslında bu banknot olağanüstü sayıda işlemden geçiyor.”

Basımın ilk aşamasında, arka plana renk veriliyor. Sonra, banknotlar, mürekkeple kaplı, çukur kalıplar arasında sıkıştırılıyor. Intaglio denilen bu kalıp tekniğiyle banknotların yüzeyi özel bir dokuya sahip oluyor: “Amerika, intaglio tekniğini diğer ülkelerde daha fazla kullanıyor. Banknotun hem ön hem de arka yüzüne çukur baskı yapılıyor.” Sonra seri numaraları ve damgalar ekleniyor. Darphane müdürü Larry Felix her işlemin banknotların güvenliği için olduğunu belirtiyor: “Bu özellikleri banknotlara ekleyerek insanlara yardımcı olmaya çalışıyoruz. Böylece para gerçek mi anlayabilirler. İşlemlerin her aşaması, banknotun sahte olup olmadığının anlaşılmasına yardım ediyor. Banknotlara karşı dijital teknolojinin yarattığı tehditleri ve gelişen teknolojinin banknotları nasıl etkileyeceğini sürekli değerlendiriyoruz. Potansiyel tehditleri öngörüp, banknotları ona göre tasarlıyoruz.”

Amerika Hazine Bakanlığı yetkilisi Rosie Rios, darphaneden sorumlu. Rios, piyasada dolaşan sahte banknot sayısının çok az olmasına rağmen, hükümetin Amerikan banknotlarını sürekli yeniden tasarlayarak, gelişen teknolojiyi kullanan dolandırıcılara karşı önlem aldığını söylüyor. Rios, örnek olarak da yeniden tasarlanan 100 dolarlık banknotu gösteriyor: “Ekim 2013’te piyasaya sürülen yeni 100 dolarlık banknotun gözle görebildiğiniz özellikleri arasında ilk dikkati çeken bu üç boyutlu mavi güvenlik şeridi.”

Bu şerit ve diğer yeni özellikler, banknotun sahte olup olmadığını belirlemeyi kolaylaştırırken taklit edilmesini zorlaştırıyor. Hazineden Rosie Rios, Amerikan dolarının dünyaca tanınan ve güvenilen bir para birimi olduğunu belirtiyor: “Amerikan doları dünyaca tanınan ve güvenilen bir para birimi. Biz de güvenli banknotlar üretmek insanların bu para birimini kullanmaya devam etmesini sağlamak istiyoruz.” Rios, nakit para işlemlerinin geçmişte kaldığını düşünenlere katılmıyor: “Son birkaç yılda elektronik işlemlerde büyük bir artış görülse de, ürettiğimiz banknot sayısı artıyor. Yılda ortalama yedi milyar banknot üretiyoruz.”

Üretilen banknotların % 60’ı Amerika dışında işlem görüyor. Rios, Amerikan dolarına talebin uzun yıllar devam edeceğini de söylüyor. (Amerikanın Sesi)

The US Dollar is a currency, which draws attention, not only in the USA, but all around the world. Consequently, it is very important to provide the security of the banknotes. The mint is established in 1862, in the period of Abraham Lincoln, who was president during the American Civil War. Larry Felix, the director of the mint, says that the print process of the American banknote is very complex: “It looks as if it were printed with plain ink on paper. But this banknote is subjected to an extraordinary number of processes.”

The background is coloured at the first stage of the printing. Then are the banknotes compressed between ink coated graved receptacles. The surface of the banknotes receive a special pattern by this form technique called Intaglio: “The USA uses the Intaglio technique more in the other countries. Grave print is applied to both the front and the back face of the banknote.” Later are the serial numbers and stamps added. Larry Felix, director of the mint, notes that every process is for the security of the banknotes: “We try to help the people by adding these features to the banknotes. Thus they can recognize whether the money is real or not. Every stage of the processes helps to understand whether the banknote is counterfeit money or not. We continuously assess the threats of the banknotes by the digital technologies and how the developing technology will influence the banknotes. We foresee potential threats and design the banknotes accordingly.” Rosie Rios, authorized of the US Ministry for Treasury, is responsible for the mint. Rios says that the government continuously redesigns the US banknotes and takes measures against fraudsters though the number of the counterfeits circulating in the market is very low. And Rios shows as a sample the redesigned 100 Dollar banknote: “The first, which attracts the attention among the visible features of the redesigned 100 Dollar banknote introduced in October 2013 to the market is this three dimensional, blue security strip.”

Whilst this strip and the other new features facilitate the determination of whether the banknote is a counterfeit or not and makes an imitation difficult. Rosie Rios from the treasury notes that the US Dollar is a worldwide know and relied currency: “The US Dollar is a worldwide know and relied currency. And we want to produce secure banknotes and to provide that the people continue to use this currency.” Rios doesn’t agree with those who say that cash money processes is history: “Even if a great increase is to be seen at the electronic processes in the recent years, the number of the banknotes we are producing is increasing. We are producing annually in average Seven Billion banknotes.”

60% of the produced bank notes are processed except America. Rios says that the demand for American Dollars will continue long years, too. (Voice of America)

GIDA YENİ DÜNYA’NIN YÖNETİM ARACI HALİNE GETİRİLİYOR AÇLIKLA MÜCADELEDEKİ ENGEL: BÜYÜK SERMAYE

Dünya ekonomisinde söz sahibi olan ülkelerin gözü, büyük tarım arazilerinde. Mali açıdan güçlü, kalabalık nüfusa sahip, ancak su kaynakları veya tarım arazileri açısından yoksul olan ülkeler, gelişmekte olan ülkelerde hızla toprağa yatırım yapıyor. Kamu yatırımcıları ya da özel şirketler, gelişmekte olan ülkelerde satın alma ya da kira anlaşmalarıyla dev tarım arazilerini kendine bağlıyor. Buralarda üretilen gıda maddeleri, sadece yatırımı yapan ülkeye ihraç ediliyor. Yerli halk yerlerinden sürülüyor.

The eyes of countries which have a weight in world economy are directed towards large agricultural lands. Countries, which are financially strong, have a crowded population, but are poor in terms of water resources or agricultural lands, invest rapidly into soil. Public investors or private companies are binding huge agricultural lands in developing countries by acquisitions or leasing agreements. The foodstuff produced here is exported only to the country which has made the investment. The native population is expelled from their places.

**FOOD IS BEING CONVERTED TO THE MANAGEMENT
TOOL OF THE NEW WORLD
THE HINDRANCE FOR THE FIGHT AGAINST
STARVATION: LARGE CAPITAL**

Mirjam Gehrke - Sarah Steffen

Özel yatırımcıların gelişmekte olan bölgelerde toprak alıp kiralamasının yoksulların tarımcılık yapmasına engel oluşturduğu belirtiliyor. Dünya Bankası da bu tarz ticari ilişkileri desteklemekle eleştiriliyor. İleride çıkabilecek bir kıtlık veya gıda mahsulleri fiyatlarındaki artışlara karşı korunmak amacıyla uluslararası dev şirketler ve ülkeler tarafından kalkınmakta olan ülkelerde yapılan toprak satın alımlarına İngilizce’de “land grabbing” yani “toprak koparma” veya “toprak araklama” adı veriliyor.

Çin, Güney Kore, Körfez ülkeleri ya da Hindistan gibi ülkelere kamu yatırımcıları ya da özel şirketler, gelişmekte olan ülkelere satın alma ya da kira anlaşmalarıyla dev tarım arazilerini kendine bağlıyor. Buralarda üretilen gıda maddeleri, sadece yatırımı yapan ülkeye ihraç ediliyor. Dev arazilerde yerli halk yerlerinden sürülüyor, en büyük zarar kalkınmakta olan ülkelerdeki halk görüyor.

Yardım örgütü Oxfam’ın Almanya temsilciliğinden Marita Wiggerthale, kuşaklar boyu aynı aile tarafından ekilen, ancak tapuda kaydı olmayan bir arazinin günün birinde yabancı bir şirkete geçebileceğine dikkat çekiyor. Wiggerthale, “Bu vakalarda çoğunlukla toprakları kullanma hakkı çğneniyor, tarım yapan aileler yerlerinden sürülüyor ve sonuçta tüm geçim kaynakları ellerinden gidiyor” diyor.

Yoksulluk ve açlığa yol açıyor

Böylelikle savaş ya da kıtlık olmamasına rağmen yoksulluk ve açlık da artıyor. Oxfam, Ugand’da bu tür bir vakayı belgelemiş. İngiliz bir yatırımcının Ugandalı yetkililer ile yaptığı anlaşma yüzünden, dev bir çam ve okaliptüs plantasyonuna yer açmak için 22 bin 500 kişi yaşadıkları yerleri terk etmek zorunda kalmış. Bu çiftçilere ne önceden sorulmuş, ne haber verilmiş, ne de tazminat ödenmiş. Alman İnsan Hakları Enstitüsü’nün verilerine göre, açlıkla mücadele edenlerin yüzde 80’i kırsal bölgelerde yaşıyor. Bu oranın yarısını da küçük çiftçiler oluşturuyor. 2050 yılına kadar dünya nüfusunun 9 milyara ulaşacağı tahmin ediliyor. Nüfusun en hızlı arttığı ülkeler kalkınmanın eşliğinde veya kalkınmakta olan Çin, Hindistan ya da Nijerya gibi ülkeler. Nüfus artışıyla birlikte biyolojik yarıllara ve hayvan yemine olan talep de giderek artıyor. Dünya Bankası, eldeki bu verilere dayanarak, dünya nüfusunun gıda ihtiyacının karşılanması için tarımsal üretimin gelecek kırk yıla kadar yüzde 70 oranında artması gerektiğini tahmin ediyor.

Bu giderek büyüyen gıda ihtiyacının karşılanması amacıyla farklı yollar deniyor. Laboratuarlarda, yapay et üzerine araştırma yapılıyor, gıda uzmanları solucan ve böcekleri insanlık için yeni protein kaynakları olarak lezzetli hale getirmeye uğra-

It is noted that land acquisitions and rentals in developing regions by private investors constitute an hindrance for the agricultural activities of the poor. And the World Bank is criticized for supporting such type of commercial relations. The performed land acquisitions in developing countries by international huge companies and countries in order to guard against a possible famine or price increases of foodstuff is called “land grabbing”. Public investors or private companies from countries like China, South Korea, the Gulf States or India are binding huge agricultural lands in developing countries by acquisitions or leasing agreements. The foodstuff produced here is exported only to the country which has made the investment. The native population is expelled from their places in huge lands and the greatest damage incurs to the population in the developing countries. Marita Wiggerthale of the Germany representation of the aid organization Oxfam attracts the attention on that an agricultural land, cultivated by the same family since generations, but not registered in the deed office, can one day pass over to a foreign company. Wiggerthale says “In these cases are the land exploitation right mostly violated, families which have their livelihood in agriculture are expelled and at the end are all their income sources taken away from them”.

Results in poverty and starvation

Thus, also poverty and starvation increases though there is no war or famine. Oxfam has documented such a case in Uganda. 22,500 persons had to leave the place they lived in order to open space for a huge pine and eucalyptus plantation due to an agreement of an English investor with the Ugandan authorities. These farmer were neither asked in prior, nor informed and nor indemnified. According to the data of the German Human Rights Institute are 80 percent of those, who struggle with starvation, living in rural regions. And half of this ratio is constituted by small farmers. It is estimated that the world population will reach 9 Billion until 2050. The countries with the highest population increase ratio are countries at the threshold of development or developing countries like China, India or Nigeria. Also the demand for biological fuel and animal feed is progressively increasing along with the population increase. The World Bank estimates based on these existing data that the agricultural production needs to increase by 70 percent in the coming forty years in order to meet the food need of the world population.

Different methods are tried out in order to meet this progressively increasing food need. Researches on artificial meat are performed in laboratories, food specialists try to convert worms and bugs tasty for human as a new protein source. However, these solutions are future oriented. Therefore is the number of government or private investors, who acquire or lease suitable lands for agricul-

şıyor. Ne var ki bu tür çözümler geleceğe yönelik. Bu nedenle, her tarımsal faaliyetlere uygun toprak satın alan veya kiralayan hükümet ve özel yatırımcıların sayısı her geçen yıl artıyor. Hedef, kendi ülkeleri için buğday, pirinç, hayvansal yem ya da biyoyakıtı yurt dışında üretebilmek.

Alman İnsan Hakları Enstitüsü Başkanı Michael Windfuhr, 2007-2008 yıllarında dünya genelinde patlak veren gıda krizi nedeniyle toprak ticareti-

tural activities, increasing every passed year. The goal is to be able to produce wheat, rice, animal feed or biological furl for their land abroad. Michael Windfuhr, President of the German Human Rights Institute, attracted the attention on that the land trade has increased due to the food crisis which broke out worldwide during the years 2007-2008. Windfuhr expressed that the reason for that the interest of private investors in this field along with banks, insurance companies or retirement funds is

KAZANAN VE KAYBEDEN HİÇ DEĞİŞMİYOR

THE WINNER AND LOOSER NEVER CHANGES

Milyonlarca insan uluslararası işletmelerin ticari faaliyetlerinden zarar görüyor. Çocuk işçiler, orman yangınları, zehirli atıklar örneklerden sadece birkaçı. Pek çok Avrupalı şirket de bundan kazanç sağlıyor. Üstelik de oldukça legal bir şekilde. Nitekim AB’nin, Avrupalı işletmelerin kalkınmakta olan ülkelerdeki ticari faaliyetleri sırasında ekolojik ve sosyal sorumluluk almalarını sağlayacak bir yasal düzenlemesi bulunmuyor. AB Komisyonu Sanayi ve İşletmeler Genel Müdürlüğü yetkililerinden Thomas Dodd’un Brüksel’deki küçük odasına pek fazla ziyaretçi uğramıyor. Todd’un masasının üstünde uluslararası işletmelere ait yığınla broşür duruyor. Avrupa genelindeki işletmelerin diğer ülkelerdeki ticari faaliyetleri sırasında daha fazla sorumluluk alması konusunda çalışan komisyon yetkilisi, Çin ve Hindistan ile amansız bir rekabet içinde bulunmalarına rağmen yine de 500 milyon Avrupalı için istihdam alanları ve refah ortamı sağlamaya çalışan Avrupalı şirketlere ek masraf çıkarmanın önemli bir çıkılmaz olduğunu dile getirdi.

“Günümüzde işletmeler, güçsüz ülkelerin gelişmesi, yoksullukla mücadele ve insan haklarının güvence altına alınması gibi alanlarda önemli katkılar sağlıyor. Haliyle işletmelerin çoğunun zaten sorumluluk bilinci ile hareket ettiğini ve özellikle büyük işletmelerin bu tür sorunlara daha yapıcı ve yenilikçi yaklaştığını düşünüyorum” şeklinde konuşan Todd, ek masraflardan ve sorumluluk-tan kaçınan işletmeler olduğunu da sözlerine ekledi. Nitekim, AB genelinde Avrupalı işletmeleri çevre ve sosyal sorumluluk konularında bağlayıcı bir

Millions of people are harmed by the commercial activities of international companies. Child workers, forest fires, toxic wastes are only some of the samples. Many European companies profit from this. And this in a rather legal manner. Hence, the EU doesn’t have a legal regulation which will provide that the European companies undertake ecological and social responsibility during their commercial activities in developing countries. Not many visit the office of Thomas Dodd in Brussels, one of the authorized of the Industry and Facilities General Directorate of the EU Commission. There are masses of brochures regarding international companies on Todd’s table. The commission authorized, who works on that the companies across Europe undertake more responsibilities during the commercial activities in other countries, expressed that it is an important dilemma to cause additional expenses to European companies, which try to generate employment areas and a wealth environment for 500 Million Europeans though they are in a cruel competition with China and India.

Todd, who said “Today are companies providing important contribution in fields like the development of weak countries, fight against poverty and the assurance of human rights. At that, I think that the majority of the companies already handle with a responsibility awareness and that particularly large companies approach these type of problems more constructive and innovative” added to his words that there are also companies which avoid additional costs and responsibility. Hence, there is no legal regulation across Europe which would bind European companies in environmental and

nin arttığına dikkat çekti. Windfuhr, banka, sigorta şirketleri ya da emeklilik fonlarının yanı sıra özel yatırımcıların da bu alana ilgisinin büyük olmasının bir diğer sebebinin ise ABD'deki gayrimenkul piyasasının artık kazanç getirmemesi nedeniyle oluşan büyük sermaye olduğunu ifade etti.

En büyük yatırımcılar arasında, hızla büyüyen ve büyüdükçe nüfusun ihtiyaçlarını hızla karşılamak zorunda olan gelişmekte olan ülkeler yer alıyor. Öte yandan petrol zengini ülkeler de işlenebilecek tarım alanları satın alıyor. Zira bu sayede çöl ikliminden çok daha ucuz maliyetlerle tarımsal üretim yapabiliyorlar. İngiltere merkezli uluslararası yardım kuruluşu Oxfam, bu yüzyılın başlarından bu yana dünya genelinde 227 milyon hektar toprağın satılıp, kiralandığını tahmin ediyor. Bu tür ticari faaliyetler özellikle de 2008 yılında gıda ürünleri fiyatlarındaki patlamadan sonra artmaya başladı. Oxfam'dan Marita Wiggerthale, yatırımcıların ticari ilişkilerini çok daha kolay yürütebilecekleri ülkeleri seçtiğini belirterek, hükümetlerin de böylesi ticari ilişkilere onay vererek, küçük çiftçilerin işini bitirdiğini ifade etti.

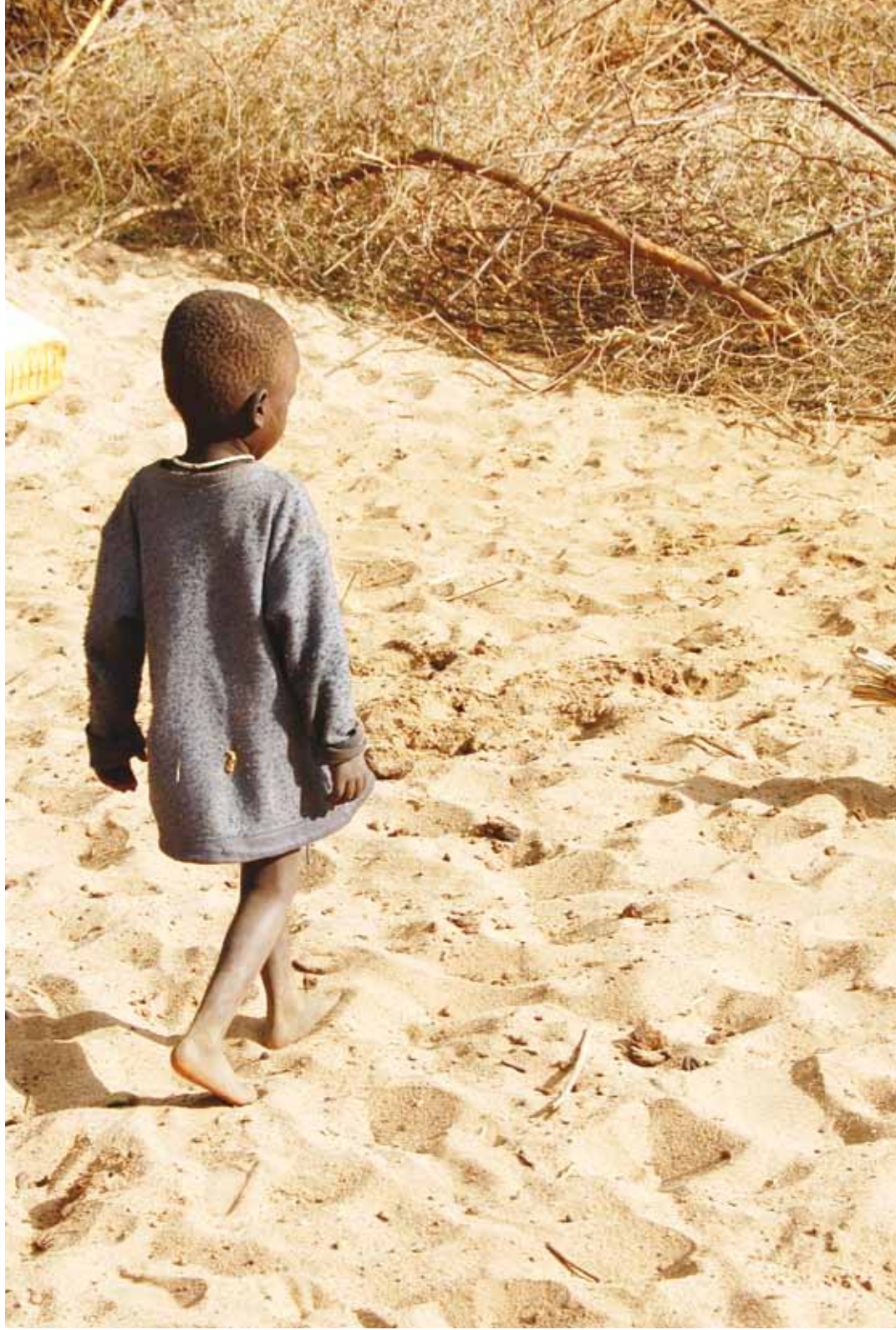
‘İnsanlar tehcir ediliyor’

Söz konusu ticari faaliyetlerin çoğu, Dünya Bankası bünyesindeki Uluslararası Finans Korporasyonu IFC tarafından finanse ediliyor. IFC'nin görevi, gelişmekte olan ya da kalkınmanın eşiğindeki ülkelerdeki özel sektörü teşvik etmek. Ancak aynı zamanda bu teşvikler, yatırım yapılan ülkelerde krizlere yol açabiliyor. Oxfam'dan Marita Wiggerthale, Honduras'ta Uluslararası Finans Korporasyonu'nun hurma yağı şirketi Dinant'a yaptığı yatırım sonrasında, Ajo Aguan bölgesinde 2009-2012 yılları arasında 92 kişinin öldürüldüğünü ifade etti. Wiggerthale, Dünya Bankası'na bağlı denetçilerin soruşturması sonrasında şirketin, bölgedeki insanların tehcirinden sorumlu olanlar arasında olduğunu anlaşıldığına dikkat çekti.

Birleşmiş Milletler teşkilatı 2 yıl önce halkın toprak gaspından korunmasını da sağlamak için 'Arazi yönetimi ve toprak kullanım hakları' başlığında bir yönetmelik hazırladı. Yönetmeliğin temelini, insanların gıdaya erişimi oluşturuyor. Yönetmelik, uluslararası alanda toprak, orman, balıkçılık kaynakları gibi alanlarda, kamulaştırma ve tazminat davalarında, tarımsal reformlarda geçerli olabilecek önlemlere yönelik öneriler içeriyor.

Alman İnsan Hakları Enstitüsü Başkanı Michael Windfuhr, Dünya Bankası'nda da bu konuda bir zihniyet dönüşümü gözlemlediğini söylüyor. Dünya Bankası'nın daha önce kullanılmayan tarım alanlarının yoksullara dağıtılmasını öngören tarım reformlarına karşı çıktığını söyleyen uzman, bu konudaki yeni düzenlemeleri memnuniyetle karşıladığını ifade ediyor.

Her yıl Afrika, Asya ve Latin Amerika'daki milyonlarca hektarlık arazi yabancı yatırımcının eline geçiyor. Toprak kapatmanın ceremesini köylü

the large capital which accumulated due to that the real-estate market in the USA doesn't bring profit anymore. Rapid growing developing countries, which need to meet the needs of their population rapidly the more they grow are among the greatest investors. On the other side acquire also oil producing countries farmable agricultural

social responsibility issues. Rather the “voluntary responsibility” principle is foreseen. Nearly 250 non-governmental organizations and the European Coalition for Corporate Justice (ECCJ) advocate the same opinion like Sven Gigold, too. German Watch, which defines itself as “a lobby organization which efforts for the provision of the social and ecological continuity” and which has an office in Brussels, requests three important legal regulations: primarily that the European companies stand bail for their affiliates and even for their supplier companies in other countries. It is argued that thus it will be prevented that countries and companies flee from responsibility. The second request is that companies prepare a social and ecological report regarding their commercial activities. According to this thesis will the consumers select producers, which undertook responsibility and decrease the risk for being a victim. And the third request is explained by Gustavo Hernandez of the European Coalition for Corporate Justice as follows: “The citizens of the developing countries should have the right to access European courts when they should be harmed by European companies. There is still an important legal gap in this issue. These companies can escape from their social responsibilities. This a problem to be met everywhere. We are in the 21st century, but our laws are residuals of the 20th century.” Thomas Dodd, authorized of the Industry and Facilities General Directorate of the EU Commission, who said “Primarily need countries, which are harmed this way, be determined to initiate the legal process against perpetrator companies. This is not always easy. Therefore helps the EU such countries at the establishment of an operational government and legal system along with the development aids”, expressed that the EU is determined to bring exactly this problem to a solution. The EU Commission will declare a new strategy document regarding the responsibility of companies. And it is planned to prepare a law draft until the end of the year, which will provide that the companies present a report regarding their commercial activities in other countries. Kathrin Matthaei, Radio Deutsche Welle

ve küçük üretici çekiyor. Rakamlar göz kamaştırıyor; Son yıllarda Üçüncü Dünya ve genç sanayi ülkelerinde 32,9 milyon hektarlık arazi yabancılara satıldı ya da kiraya verildi. Bu arazilerin toplam genişliği Almanya'nın yüzölçümüne eşit. 54 milyon hektarlık tarımlık alanın satış görüşmeleri ise sürüyor. Çeşitli sivil toplum kuruluşları tarafından sunulan bu tahmini rakamlar son derece endişe verici bir gelişmeye işaret ediyor. Kalkınma literatürüne “toprak kapatma” adıyla geçen dış ülkelerde arazi satın alma fenomeni son yıllarda manşetlerden düşmez oldu. 2008 yılında gıda maddesi fiyatları üç katına çıkınca, ucuz tarımlık arazi talebinde patlama oldu. Öncelikle Suudi Arabistan ve Hindistan gibi besin riski bulunan ülkeler, kendilerine gıda maddesi üretebilmek için dış ülkelerde toprak alıyor. Büyük gıdacılık şirketleri binlerce hektarlık arazi kapatarak pirinç, soya ve organik yakıt hammaddesi yetiştiriyor. Finans yatırımcısı da ilerde para getireceğini düşündüğü yerlerde arazi satın alarak spekülatif kâr peşinde koşuyor.

Büyük toprak satışı

“Toprak kapatma” başta Latin Amerika, Asya ve Sahra Altı olmak üzere bütün dünyaya yayılıyor. Sivil toplum kuruluşlarının verilerine göre Etiyopya hükümeti 4 milyon hektar genişliğindeki araziyi icara açmış. Etiyopya yabancı yatırımcıyı cezbetmek için tarımlık arazisini 99 yıllığına ve hektarı 1 eurodan kiraya veriyor.

Toprak kapatmanın meşru olup olmadığı tartışma konusu. Çoğu Afrika ülkesindeki araziler tümüyle devlete ait. Hükümetler döviz gelirlerini artırmak için tarımlık alanları satıyor ya da kiraya veriyor. Elden çıkarılan mümbit topraklar su kaynaklarına yakın yerlerde bulunuyor. Küçük çiftçinin on yıllardır işlediği ya da hayvanlarını otlatdığı bu topraklara “kullanılmayan araziler” deniyor. Bu uygulamanın olumsuz sonuçlarına katlanmak zorunda bırakılan bölge ahalisi, üzerindeki köylerini kurduğu topraklardan çıkarılıyor. Bu uygulamaya yüzünden tek geçim kaynağını da kaybeden küçük çiftçilerin sayısı yüz binleri buluyor.

DEVAMI SAYFA 24'TE

lands. That's because they can conduct agricultural production at much lower costs than in desert climate. The international aid organization Oxfam with headquarters in England estimates that worldwide 227 Million hectares land are acquired or leased since the beginning of this century. This type of commercial activities particularly started to increase as of 2008, after the burst of the food products' prices. Marita Wiggerthale of Oxfam expressed that the investors select countries, with which they can conduct their commercial relations easier, and that the governments settle the hash of the small farmers by approving such commercial relations.

‘People are being deported’

The majority of the commercial activities in question are financed by the International Finance Corporation (IFC) within the entity of the World Bank. The duty of the IFC is to encourage the private sector in developing or countries at the threshold of development. But these incentive can at the same time result in crisis in the countries invested in. Marita Wiggerthale of Oxfam expressed that 92 persons were killed between 2009-2012 in the Ajo Aguan Region after the investment of the International Finance Corporation into the date oil company Dinant in Honduras. Wiggerthale attracts the attention on that the auditors of the World Bank determined that the company was among those who were responsible for the deportation of the people in the region.

The United Nations have prepared two years ago a directive with the title “Land Management and Land Utilization Rights” in order to provide the protection of the population against land seizure. The directive includes suggestions regarding the measures possible to be applicable to expropriation and indemnity trials, agricultural reforms in fields like soil, forest, fishery resources. Michael Windfuhr, President of the German Human Rights Institute, says that there is a mentality conversion observed on this issue at the World Bank, too. The specialist, who says that he objected the reforms of the World Bank, which foresee the distribution of unused agricultural lands to the poor before, expresses that he welcomes the new regulations on this issue.

Each year is Millions of hectares agricultural land handed over to foreign investors in Africa, Asia ve Latin America. The ones who suffer under the land confinement are the villagers and small producers. The figures are dazzling; during the last years are lands of 32.9 Million hectares sold or leased to foreign investors in the Third World Countries young industrial countries. The total surface of these lands corresponds to the surface of Germany. And the negotiations regarding the sale of 54 Million hectares agricultural area are continuing. These estimated figures presented by diverse non-governmental organizations are indication on an extreme threatening development. The land acquisition phenomenon, which is called “land confinement” in the literature, stays always in the captions during the recent years. There was a break out at the cheap agricultural land demand when the food prices increased three fold in 2008. Primary like Saudi Arabia and India with a food risk purchase land abroad in order to produce food for themselves. Large food companies confine lands of thousands of hectares and grow rice, soy and organic fuel material. And finance investors are running after speculative investments by acquiring land at locations where they think that it would bring profit in the future.

“Land confinement” is spreading in the whole world, lead by Latin America, Asia and the Sub-Sahara. According to the data of non-governmental organizations has the Ethiopian government opened 4 Million hectares land for lease. Ethiopia is leasing its agricultural land for 99 years and for 1 Euro per hectare in order to attract foreign investors. Whether land confinement is legal or not is a matter in question. The lands belong all the state in many African countries. The governments sell or lease agricultural lands in order to increase their foreign currency incomes. Bartered off fertile lands are located close to water sources. These lands, cultivated by small farmers or where they pastured their animals for decades are called “unused lands”. The inhabitants of the region, who are forced to last out the negative results of this application, are dismissed from the lands on which they had founded their villages. The number of the small farmers, who have lost their sole income source due to this application, reaches hundreds of thousands.

CONTINUED ON PAGE 24

yasal düzenleme bulunmuyor. Daha ziyade “gönüllü sorumluluk” esası öngörülüyor.

Yaklaşık 250 kadar sivil toplum örgütü ve Avrupa İşletme Sorumluluğu Birliği (ECCJ) de Sven Gigold ile aynı görüşü savunuyor. Kendisini “Sosyal ve ekolojik devamlılığın sağlanması çaba sarfeden bir lobi kuruluşu” olarak tanımlayan ve Brüksel'de de subesi bulunan German Watch, önemli üç yasal düzenleme talep ediyor: Öncelikle Avrupalı şirketlerin, kardeş şirketleri ve hatta diğer ülkelerdeki tedarikçi kuruluşlara da kefil olmaları isteniyor. Bu sayede hükümetlerin ve işletmelerin sorumluluktan kaçmalarını engelleneceği savunuluyor. İkinci talep, işletmelerin ticari faaliyetlerine ait sosyal ve ekolojik bir rapor hazırlamaları. Bu teze göre, tüketiciler de sorumluluk almış üreticileri seçerek mağdur olma riskini azaltmış olacak. Üçüncü talebi ise Avrupa İşletme Sorumluluğu Birliği'nden Gustavo Hernandez şöyle açıkladı: “Kalkınmakta olan ülkelerin vatandaşları, Avrupalı işletmelerden zarar gördüklerinde, Avrupa mahkemelerine ulaşma hakları olabilmeli. Bu konuda hâlâ önemli bir hukukî açık bulunuyor. Bu işletmeler, sosyal sorumluluklarından kaçabiliyor. Bu her yerde varolan bir sorun. 21'inci yüzyıldayız ancak yasalarımız hâlâ 20'inci yüzyıldan kalma.”

“Öncelikle bu şekilde zarar gören ülkelerin, suç işleyen işletmelere karşı hukukî süreci başlatmada kararlı olması gerekiyor. Bu her zaman kolay olmuyor. Bu nedenle AB bu tür ülkelere kalkınma yardımı yapmanın yanı sıra işler durumda bir hükümet ve hukuk sisteminin kurulmasına da yardımcı oluyor” diyen AB Komisyonu Sanayi ve İşletmeler Genel Müdürlüğü yetkililerinden Thomas Dodd, AB'nin tam da bu sorunu çözüme kavuşturmada kararlı olduğunu ifade etti. AB Komisyonu'nun işletmelerin sorumluluğu konusunda yeni bir strateji belgesi açıklayacak. Yıl sonuna kadar ise işletmelerin diğer ülkelerdeki ticari faaliyetleri hakkında rapor sunmalarını sağlayacak bir yasa tasarısı hazırlanması planlanıyor. Kathrin Matthaei, Almanyanın Sesi Radyosu

Dünya Bankası ve Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Teşkilatı FAO ise yabancılar tarafından tarım arazilerine yapılan yatırımların önemli bir fırsat olduğunu savunuyor. Buna, yatırımcının ülkeye teknoloji ve uzmanlık bilgisi getirmesi gerekçe gösteriliyor. Bu sayede küçük üreticinin büyük tarımcılık işletmelerinin metodlarından yararlanabildiği ve yerel altyapının geliştirildiği belirtiliyor. Ancak toprağını kapattıran ülkeler ilerlemeden çok hazinenin gelirlerini arttırmaya önem veriyor. 2012 yılının mayıs ayında kabul edilen ancak bağlayıcı olmayan Birleşmiş Milletler yönetmeliği yerel halkın ve küçük tarım işletmelerinin geliştirilmesini öngörüyor. Tarım arazisi ticaretinde bölge halkının çıkarlarına daha fazla önem verilmesini de içeren yönetmelik, uyma mecburiyeti olmadığı için, fakirler lehine bir düzelme olmasını sağlamadı.

2000 yılından 2012’ye kadar, 83 milyon hektarlık arazi yatırımcılara satıldı ya da kiralandı. Bunun büyük bir çoğunluğu Afrika’da. Sivil toplum örgütleri ve devletlerarası örgütlerden oluşan Uluslararası Toprak Koalisyonu (ILC) adlı kuruluş, toprak yatırımlarının takip edilebileceği bir internet sitesine sahip. Çoğu anlaşmanın gizli kapaklı yapıldığını söyleyen Uluslararası Toprak Koalisyonu’ndan Michael Taylor, yine de bu veri bankasının eksiksiz olmadığını belirtiyor. Ancak veriler incelendiğinde en çok hangi ülkelerin etkilendiği ortaya çıkıyor. Özellikle Sudan, Etiyopya, Mozambik, Tanzanya, Madagaskar, Zambiya ve Demokratik Kongo Cumhuriyeti gibi Afrika ülkelerindeki topraklar alınıp satılıyor. Ana yatırımcıların ise Hindistan, Çin, ABD, Suudi Arabistan ve Birleşik Arap Emirlikleri gibi ülkelere olduğu belirtiliyor. Bu ülkeler de yönetmeliği onaylayan ülkeler arasında. Taylor, şu anda yapılan toprak anlaşması görüşmelerinde yerel halk için fırsattan çok riskler gördüklerini kaydediyor. Yatırımcıların küçük çiftçilerle işbirliği yapmasının en mantıklı yol olacağını ifade eden Taylor, pek çok ülkenin çiftçilerin haklarını güçlendirmek için çeşitli adımlar attığını söylüyor:

“Madagaskar ve Etiyopya gibi ülkeler, arazi sahipliğini teyit edecek sertifikalar dağıtmaya başladı. Bunlar bizim sahip olduğumuz tapularla aynı anlama gelmiyor ancak yine de bir kişinin toprak sahibi olduğunu belgeliyor ve çok daha az masraflı. Madagaskar’da küçük çiftçiler için topraklarına sertifika almalarının bedeli 600 dolardan 15 dolara düştü.” Bu sertifika, küçük çiftçinin toprağını ekip biçmeye devam edebileceğini gösteriyor. Aksi halde büyük yatırımcılar yerel halkı bastırınca, artık ne ekip biçebilirler ne de ürünlerini kullanabilirler. Çünkü ürünler sıklıkla ihraç ediliyor. Uzmanlar, BM devletlerinin kabul ettiği bu yönetmeliğin yerel halkın durumunun güçlendirilmesi ve daha fazla şeffaflık sağlanması konusunda önemli bir ilk adım olduğunu konusunda hemfikir. Ancak kuralların bağlayıcılığı olmaması nedeniyle ne kadar etkili olacağı merak konusu.

Afrika topraklarına ilgi artıyor

Dünya genelinden yatırımcılar Afrika’daki tarım sektörünü keşfetmiş durumda. Pekî, Afrika’da tarım daha modern hale getirilebilir mi? Kısa adı UNIDO olan Birleşmiş Milletler Sınai Kalkınma Teşkilatı’ndan Mpoko Bokanga, Afrika’da tarıma yatırım yapan şirketlerin daha iyi mahsul ve kazanç sağlayabilmeleri için mutlaka bölgedeki çiftçilerin de desteklenmesi gerektiğini savunuyor. Bokanga, “Bunun için teknoloji kullanılabilir, iş mekanik hale getirilebilir. Bu, gençlerin tarlalarda çalışmalarını daha cazip hale getirir. Tabii ki verimliliği yükseltir. Tam bir kazan-kazan durumu olur” diyor. Bokanga sadece modern teknolojinin Afrika tarımının iyileştirilmesine yetmeyeceği görüşünde.

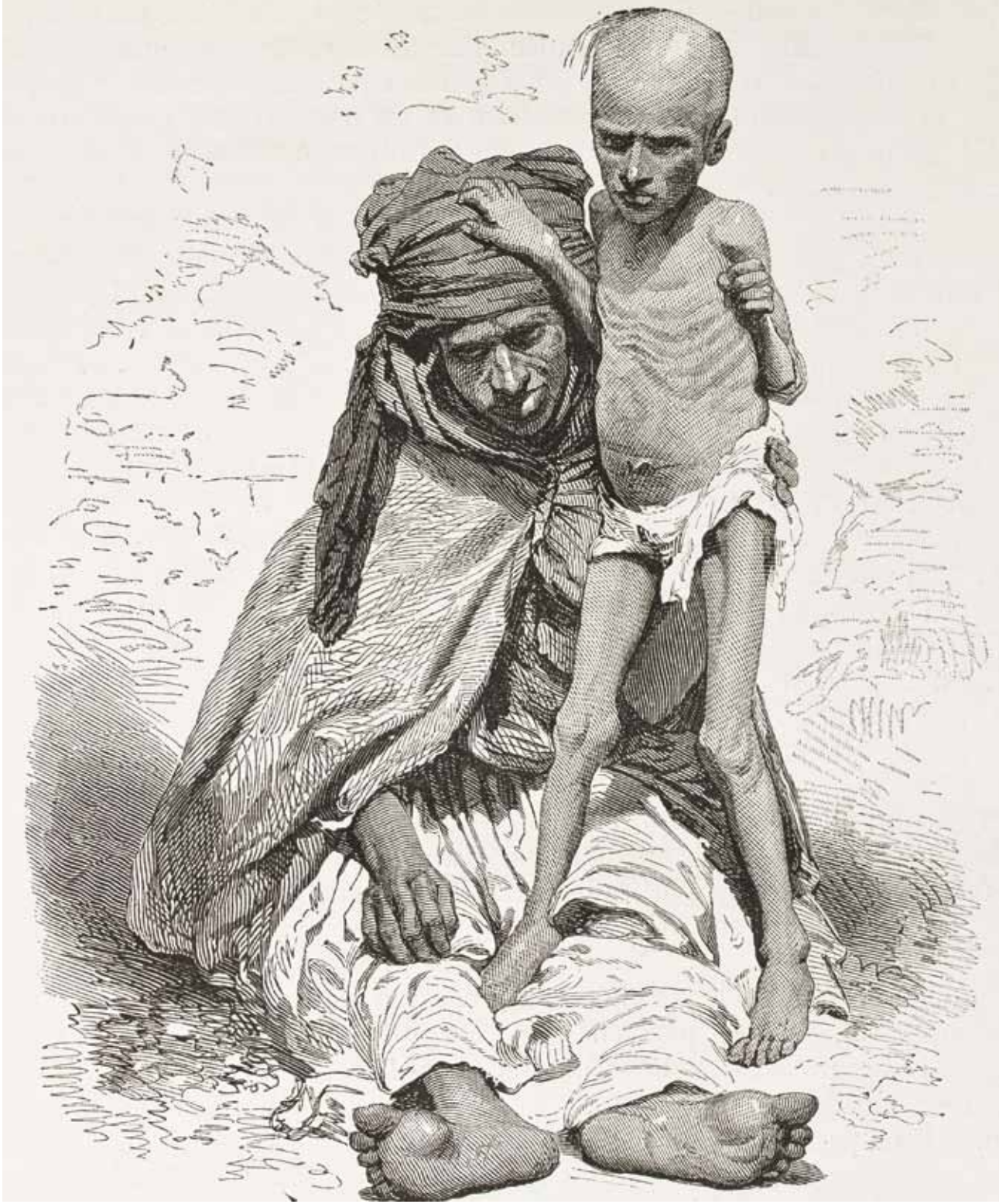
BM Sınai Kalkınma Teşkilatı bu nedenle üretim sürecinin tamamını göz önünde bulunduruyor. Yani tarlalara ürünün ekilmesi, toplanması, işlenmesi ve tarım ürünlerinin pazarlanması. Alman Amatheon firmasının yöneticisi işadımı Carl Heinrich Bruhn, yatırımcılarına yüksek gelir sunabilmek için Afrika’da verimli çiftlikler kurmak istiyor. Bruhn ilk projesi için Zambiya’da 99 yıllığına 30 bin hektar arazi kiraladı. Firması, bölgede üretim yapan çiftçilerle birlikte bir konsept geliştirdi. Bu proje sayesinde bugüne dek gübre, tohum ya da bitki koruma malzemelerinden yoksun olan çiftçiler artık bunları temin edebilecek. İşadımı Carl Heinrich Bruhn, yürüttükleri faaliyetleri şöyle anlatıyor: “Çiftçilerle merkezi bir çiftlik kurarak gübre, tohum gibi malzemeleri onlara temin etmek ve bu sayede daha küçük çiftliklerin üretime başlayabilmelerini mümkün kılmak istiyoruz. Sonra ikinci adım gelecek. Daha önce kendi ürünlerini pazara ulaştırma olanağına sahip olmayanlar için bu adım.

GIDA YENİ DÜNYA’NIN YÖNETİM ARACI HALİNE GETİRİLİYOR

AÇLIKLA MÜCADELEDEKİ ENGEL: BÜYÜK SERMAYE

FOOD IS BEING CONVERTED TO THE MANAGEMENT TOOL OF THE NEW WORLD

THE HINDRANCE FOR THE FIGHT AGAINST STARVATION: LARGE CAPITAL

CONTINUED FROM PAGE 23

And the World Bank and the United Nations Food and Agriculture Organization FAO advocate that the investments by foreigners into agricultural lands are an important opportunity. This is justified by that technology and know-how is brought to the country by the investor. It is noted that thus the small producer can benefit from the methods of large agricultural facilities and that the local infrastructure is developed. But countries, which loose their lands, rather attach importance to increase the income of the treasury than to development. The United Nations Directive, accepted in May 2012 but is not binding, foresees the development of the native population and small agricultural facilities. The directive, which also includes the attachment of more importance to the benefits of the regional population at the trade with agricultural lands, didn't provide any improvement for the favour of the poor since it doesn't have the obligation to comply with.

From 2000 to 2012 are 83 Million hectares agricultural land sold or leased to investors. A large majority of these are in Africa. The organization with the name International Land Coalition (ILC), which consists of non-governmental organizations and interstate organizations, has a website where land investments can be tracked. Michael Taylor of the International Land Coalition, who states that many agreements are made secretly, says that these data are not complete. But when you examine the data, it is revealed which countries are affected the most. Land are acquired and sold in African countries like particularly Sudan, Ethiopia, Mozambique, Tanzania, Madagascar, Zambia and Democratic Republic of Congo. And it is noted

Pazara girme şansına sahip olarak, üretilen ürünleri satabilme şansı doğacak. Bu ürünleri başkente getirerek, burada satılabilmeyi istiyoruz.”

İlgiye karşı şüphe

Dünya Doğayı Koruma Vakfı (WWF) Afrika topraklarına ilginin giderek artmasına biraz şüpheyle yaklaşıyor. Vakfın Almanya şubesinde tarımdan sorumlu uzman olarak görev yapan Birgit Wilhelm, Afrika’da gıda maddelerinin üretiminin artırılmasının zarurî olduğunu hatırlatarak, dünya genelinde kullanılmayan tarım arazilerinin yüzde 60’ının Afrika’da olduğuna dikkat çekiyor. Ancak Wilhelm, Afrika’da zeminin özellikle besleyici maddeler açısından dünyanın geri kalanındaki diğer kullanılmayan tarım arazilerinden daha yoksul olduğunu da belirtiyor. Yatırımcıların bunun farkında olduğunu vurgulayan Wilhelm, “Toprağın zayıf olduğu söylenip gübrelenmesi isteniyor, ancak ekoloji, özel koşullar dikkate alınmıyor. Bu gübreleme işlemi çok masraflı. Tüm bunların anlamı, uzun vadeli yatırımın gerekli olduğu. Tarım arazilerine yatırım yapılacaksa, işte o zaman bu en az 10 yıl sürecek uzun vadeli bir yatırım olarak düşünülmeli” şeklinde konuşuyor. Wilhelm özellikle biyolojik yakıtta kullanılan bitkiler söz konusu olduğunda yatırımcıların hızlı kar sağlama beklentisi içinde olmaması gerektiğini, aksi takdirde arazilerin tahrip olacağını ve sürekli yeni tarım alanlarına ihtiyaç duyulacağını söylüyor. Alman uzman, bu kısır döngünün uzun vadede zeminin üretkenliğini de kötüleştireceğini, biyolojik çeşitliliğe büyük zarar vereceğini vurguluyor. (du)

that the main investors are from countries like India, China, USA, Saudi Arabia and the United Arab Emirates. And these countries are among those which had approved the directive. Taylor records that he sees rather risks than opportunities for the native population at the land agreement negotiations conducted at the moment. Taylor, who expresses that it would be the most rational when the investors collaborate with the small farmers, says that many countries takes diverse steps in order to strengthen the rights of the farmers:

“Countries like Madagascar and Ethiopia started to issue certificates, which approve the land ownership. These don't mean the same as the deed sheets we have, but they though document that a person is the owner of the land and have much lesser costs. The fee for a certificate for their lands is decreased from 600 USD to 15 USD for small farmers in Madagascar.” This certificate indicates that the small farmer can continue to cultivate his land. Otherwise can they neither plant and harvest, nor can they use their products when the great investors suppress the native population. That's because these products are often exported. The specialists are unanimous on that this directive accepted by the UN is an important first step in order to strengthen the position of the native population and to provide more transparency. But there are concerns on how far this will be efficient since the rules are not binding.

The interest for African land is growing

Investors worldwide have discovered the agricultural sector in Africa. But can the agriculture in Africa be converted more modern? Mpoko Bokanga of the United Nations Industrial Development Organization, briefly UNIDO, advocates that also the farmers in the region must definitely be supported in order to provide that the companies, which invest into agriculture in Africa, can obtain a better crop and revenue. Bokanga says, “Technology can be used, the work can be converted mechanical for this. This would convert the work in the field more attractive for the youth. It would of course increase the efficiency. A real win-win situation.” Bokanga thinks that modern technology alone will not be sufficient in order to improve the agriculture in Africa.

The UN Industrial Development Organization takes therefore the whole of the production process into consideration. Meaning, the planting of the products in the field, the harvest, processing and marketing of the agricultural products. The businessman Carl Heinrich Bruhn, manager of the German company Amatheon, wants to establish yielding farms in Africa in order to be able to provide its investors high revenues.

Bruhn has leased for its first project land of 30 hectares in Zambia for a term of 99 years. His company has developed together with the farmers in the region a concept. The farmers, who were deprived from fertilizers, seeds or plant protection materials until today, will be able to procure these by this project.

Businessman Carl Heinrich Bruhn tells the following about the activities they conduct: “We want to establish a central farm with the farmers and supply them materials like fertilizers, seeds and thus allow smaller farms to start with the production. Then will the second step follow. This step is for those who didn't have the possibility to covey their own products to the market before. There will be the chance to sell the produced product by having the chance to enter the market. We want to bring these products to the capital and to be able to sell them there.”

Suspicion against the interest

The World Wildlife Fund (WWF) approaches the progressively growing interest for African lands with some suspicion. Birgit Wilhelm, working at the Germany branch of the fund as a responsible specialist for agriculture, reminds that it is mandatory to increase the food production in Africa and attracts the attention on that 60 percent of the worldwide unused agricultural lands are in Africa. But Wilhelm notes also that the soil in Africa is poorer in terms of nutritional materials particularly than the other unused agricultural lands in the rest of the world. Wilhelm, who emphasizes that the investors are aware of this, says “It is told that the soil is weak and requested that it is fertilized, but the ecology and other special conditions aren't taken into consideration. This fertilizing process is very costly. All this means that a long termed investment is necessary. When it is intended to invest into agricultural lands, then must this be considered as a long term investment with a duration of at least 10 years.” Wilhelm says that the investors shouldn't expect rapid profits when it is particularly about crops, which are used for biological fuel, and that otherwise the lands will be damaged and continuously new agricultural lands will be needed. The German specialist emphasizes that this vicious cycle will also worsen the productivity of the ground and harm the biological diversity seriously in the long term. (du)

PAZARIN LIBERALLEŞMESİ ENERJİDE TÜRKİYE’NİN KİLİT ROLÜ

Avrupa’ya petrol ve doğal gaz temini konusunda Türkiye’nin rolü yıllardır büyüyor. Ukrayna’daki krizin başlamasından beri Batı, Türkiye’den fazladan petrol ürünleri temin etmeyi ümit ediyor.

LIBERALIZATION OF THE MARKET THE KEY ROLE OF TURKEY IN ENERGY

Malgorzata Matzke

The role of Turkey at the supply of oil and gas to Europe is growing since years. The West hopes to procure additional petrol products from Turkey since the beginning of the crisis in Ukraine.

Türkiye, Kafkasya’ya, Orta Asya’ya, Orta Doğu ve Avrupa’ya yakınlığı bakımından gelecekte Avrupa kıtasının enerji arayışlarının önemli bir unsuru olma adına ideal bir coğrafik konuma sahip. Ukrayna’da siyasi kriz patlak verdiği andan itibaren Türkiye, Avrupa’nın enerji arayışlarının alternatifleri göz önüne alındığında stratejik ortaklık listesinde büyük bir pozisyon edindi. Avrupa’ya petrol ve doğal gaz temini konusunda Türkiye’nin rolü yıllardır büyüyor. Ukrayna’daki krizin başlamasından beri Batı, Türkiye’den fazladan petrol ürünleri temin etmeyi ümit ediyor. Türkiye, Kafkasya’ya, Orta Asya’ya, Orta Doğu ve Avrupa’ya yakınlığı bakımından gelecekte Avrupa kıtasının enerji arayışlarının önemli bir unsuru olma adına ideal bir coğrafik konuma sahip. Ukrayna’da siyasi kriz patlak verdiği andan itibaren Türkiye, Avrupa’nın enerji arayışlarının alternatifleri göz önüne alındığında stratejik ortaklık listesinde büyük bir pozisyon edindi. ConEnergy firmasından Christian Grun, “Öncelikle Türkiye’de, enerji pazarıyla, Avrupa ve uluslararası firmaların büyük ilgisini gözlemliyoruz.” dedi.

Birkaç sebepten dolayı bu ilgi ortaya çıkıyor. Türkiye, 2010 ve 2011 yıllarında yaklaşık yüzde 10 ekonomik büyüme elde etti. Oldukça dinamik olduğu değerlendirilen Türkiye, yaş ortalaması 28 olarak genç bir nüfusa sahip. Türkiye pazarının liberalleşmesi kendi içinde büyük sorunların yanı sıra şans ortamını da ortaya çıkarıyor. Grun, birçok bölgede Türkiye’nin tekelinden feragat ettiğini ve pazarının hem Türk hem de yabancı firmalar için açıldığını söyledi. Pazarın liberalleşmesi vesilesiyle enerji alanında hizmet teklif edenler, kendileri için burayı uygun gördü. Türkiye, enerji için ülke içi araştırmalarının çeşitlendirilmesi için birkaç enerji projesi üzerinde güncel olarak çalışıyor. Bunlardan bir tanesi, Hazar havzasından ve Orta Doğudan Avrupa’ya Rusya’yı arka planda bırakarak doğal gazın temin edileceği “Güney Gaz Koridoru” diye adlandırılan doğal gaz boru hattı. Bu koridorun bir kısmı, Azerbaycan’dan gelen doğal gazı Türkiye üzerinden Avrupa’ya ulaştıracak Trans Anadolu Doğal Gaz Projesi (TANAP)

Güney’den Rusya’yı diskalifiye edecek

TANAP’a ait gaz hattının inşasının 45 milyar doları bulması bekleniyor ve dört yıl içerisinde inşaatın bitmesi hedefleniyor. İnşaat 2015 yılında başlayacak. TANAP’ın 16 milyar metre küplük

Turkey has in terms of its closeness to the Caucasus, Central Asia, the Middle-East and Europe an ideal geographical location for being an important element of the energy searches of the European continent. Since the break out of the Ukraine crisis has Turkey with consideration on the alternatives of the energy searches of Europe acquired an important position in their strategic partnership list. The role of Turkey at the supply of oil and gas to Europe is growing since years. The West hopes to procure additional petrol products from Turkey since the beginning of the crisis in Ukraine. Turkey has in terms of its closeness to the Caucasus, Central Asia, the Middle-East and Europe an ideal geographical location for being an important element of the energy searches of the European continent. Since the break out of the Ukraine crisis has Turkey with consideration on the alternatives of the energy searches of Europe acquired an important position in their strategic partnership list. Christian Grun from the company ConEnergy said, “We primarily observe in Turkey the great interest of the energy market and the European and international companies.”

This interest is due to a couple of reasons. Turkey achieved in 2010 and 2011 a growth of nearly 10 percent. Turkey, which is assessed as rather dynamic, has a young population with an average age of 28 years. The liberalization of the Turkish markets brings, along with great problems within it, an opportunity environment. Grun said that Turkey waived from its monopoly in many regions and that its markets are opened for both Turkish and foreign companies. Those, who offer services in the field of energy has seen here appropriate for them due to the liberalization of the market. Turkey is actually working on some energy projects in order to diversify country internal energy researches. One of them is the natural gas pipeline called “Southern Gas Corridor, by which gas will be supplied to Europe from the Caspian basin and the Middle-East to Europe by leaving Russia in the background. A part of this corridor is the Trans Anatolian Natural Gas Project (TANAP), which will transfer the incoming natural gas from Azerbaijan to Europe

It will disqualify Russia in the South

It is expected that the construction of the TANAP pipeline will cost 45 Billion Dollars and be completed in four years. The construction will start in 2015. It is foreseen that TANAP transports 16 Billion cubic metres natural gas from Azerbaijan (Şah

doğal gazı Azerbaycan’dan (Şah Deniz II) taşıması öngörülüyor. Taşınacak doğal gazın 10 milyar metreküplük kısmı Avrupa pazarına, geriye kalan altı milyar metre küplük kısmı ise Türkiye pazarına temin edilecek. Gelecekte Türkiye’nin iş ortağı olan Kuzey Irak’taki Bölgesel Kürt Yönetimi, enerji politikası alanında önemli rol oynayacak. Türk medyası, Erbil merkezli (Özerk) Kürdistan Bölge Yönetiminin, Türkiye’ye 2017 yılından itibaren dört milyar dolarlık doğal gaz ihraç edeceği konusunda anlaştığını bildirdi. 2020 yılından itibaren yaklaşık doğal gaz miktarı 20 milyar metre küpe kadar yükselecek.

Kıbrıs ile İsrail arasında

Akdeniz Havzası’nın güney bölgesi de geçen yıllarda global enerji yönetiminin ilgi odağı oldu. İlgi odağı olmasına İsrail ve Kıbrıs kıyılarında yeraltı doğal gaz kaynaklarının keşfi neden oldu. Mehmet Ögütçü, Türk medyasına TANAP’ın şu an için güvenilen projelerden biri olduğunu ifade etti. Hatta TANAP’ın gerçekleşmesi durumunda bile Ögütçü, Türkiye’nin enerji araştırmalarının merkezinde olacağı kanaatinde değil. Deutsche Welle ile konuşmasında Ögütçü, “Bunun için 16 milyar metreküp değil 50 veya 60 milyar metreküp doğal gaz olması gerekir. Sadece AB’nin doğal gaz ihtiyacı en az 250 milyar metreküpe karşılık geliyor. Türkiye bu kadarını karşılayabilecek kapasitede değil.” dedi. Mehmet Ögütçü, Türkiye’nin Avrupa’ya sunduğu birçok opsiyona rağmen hiç kimsenin tamamen Rusya’dan bağımsız kalamayacağını, ama Türkiye’nin bu konuda kendi şemasını oluşturabileceğinin altını çizdi. Ögütçü, “Türkiye oldukça güvenli bir iş ortağı çünkü NATO, OECD, Avrupa Konseyi üyesi olmakla beraber AB’ye girmeye çalışan bir ülke. Bu durumda Avrupa enerji politikasının çeşitlenmesine en fazla katkıyı sağlayacaktır.

Uluslararası Enerji Ajansı Baş Ekonomisti Fatih Birol, Ukrayna’daki güncel krizin Türkiye’nin enerji araştırmasıyla ilgisi olmadığını ve önümüzdeki haftalarda da bu krizin bir etkiye sahip olmayacağını altını çizdi. Deutsche Welle ile konuşan Birol, “Türkiye, global enerji yönetiminde kilit bir role sahiptir. Konumu sayesinde enerjinin taşınması konusunda sorunsuz işleyen transit bir ülke.” diye konuştu. Birol, Rusya ile olan krizin çözüme kavuşturulabilecek bir mesele olduğunu ve böylece sorunların daima her bir ülkeyle yaşanabileceğini söyledi. (Polonya merkezli Wiadomosci.onet - 5 Mayıs)

Deniz II). 10 Billion cubic metres of the transported natural gas will be supplied to the European market and the remaining Six Billion cubic metres to the Turkish market. The Regional Kurdish Administration in Northern Iraq, which is a business partner of Turkey, will play an important role at its energy policy in future. The Turkish media has announced that the (Autonomous) Regional Kurdish Administration with its centre in Erbil has agreed on the export of natural gas with a volume of 4 Billion Dollars as of 2017. The natural gas amount will increase to up to nearly 20 Billion cubic metres as of 2020.

Between Cyprus and Israel

The southern region of the Mediterranean Basin was the focus of the interest of the global energy management during the recent years. The reason for its becoming a focus of interest was the discovery of the underground natural energy resources at the coasts of Israel and Cyprus. Mehmet Ögütçü told the Turkish media that TANAP is at the moment one of the reliable projects. And Ögütçü doesn’t think that Turkey will be in the centre of the energy researches even if TANAP is realized. Ögütçü said during his interview with Deutsche Welle “There needs to be 50 or 60 Billion cubic metres of natural gas for this, not 16 Billion cubic metres. Alone the need of the European Union for natural gas corresponds to at least 250 Billion cubic metres. Turkey doesn’t have the capacity to meet this.” Ögütçü underlined that though the many options Turkey provides to Europe, none can completely be independent from Russia, but that Turkey could establish its own scheme on this issue. Ögütçü said “Turkey is a rather reliable business partner, because, along with being a member of the NATO, OECD, European Council, it is a country which aims to enter the EU. In this case, it will provide the highest contribution to the diversification of the European energy policy.”

Fatih Birol, Chief Economist of the International Energy Agency, underlined that there is no relation between the actual crisis in Ukraine and the energy research in Turkey and that this crisis will not have any influence in the upcoming weeks. Birol, who spoke to Deutsche Welle, said “Turkey has a key role at the global energy management. It is a trouble-free functioning country at the transportation of energy thanks to its location.” Birol said that the crisis with Russia is a solvable issue and that such problems can be encountered at any time in any country. (Wiadomosci.onet / Poland – May 5th)

ENERJİ SAVAŞLARI TÜRKİYE, IRAK PETROLÜ İÇİN İDEAL GÜZERGAH

ENERGY WARS TURKEY, THE IDEAL ROUTE FOR THE IRAQI OIL

Ortadoğu uzmanı ve SAIS profesörü Daniel Serwer, Türkiye'ye petrol ve doğal gaz ihracatını arttırması durumunda Irak'ın Avrupa pazarlarına daha yakınlaşacağını ve Rusya'ya alternatif oluşturabileceğini söyledi. Bu arada Irak Yönetimi tarafından gönderilen petrolün uluslararası piyasalara Türkiye üzerinden aktarılacağı haberi, bazı diplomatik sorunlar yaratabilir.

The Middle-East Specialist and SAIS professor Daniel Serwer said that Iraq will come closer to European markets when it increases the oil and natural gas exports to Turkey and could constitute an alternative for Russia. By the way, the news that the oil sent by the Iraqi Government will be transferred via Turkey to the international market, can cause some diplomatic problems.

Amerikanın Sesi Radyosu / Radio America's Voice

Türk ve Iraklı enerji yetkililerinin geçen hafta Ankara'daki 13. Petrol ve Doğal Gaz Konferansı'nda bir araya gelerek, petrol ve doğal gaz ticareti konusunda olumlu açıklamalarda bulunması, iki ülke arasındaki siyasi sorunların aşılabileceği konusunda iyimser beklentilere yol açtı. Türkiye'nin geçtiğimiz yıllarda Irak'ın kuzeyindeki Kürt Bölgesel Yönetimi'yle başlattığı petrol ticareti, Ankara ve Bağdat arasında tansiyonu yükseltmişti. Ayrıca Suriye iç savaşında iki ülkenin izlediği farklı siyaset de bu gerginliği artırdı.

Nisan başında Ankara'ya giden Irak Petrol Bakanı Abdülkerim Luaybi, geçici olarak kapatılan Kerkük-Ceyhan boru hattını yeniden açacaklarını bildirdi. Enerji Bakanı Taner Yıldız da Türkiye'nin Irak'ta enerji alanında milyarlarca dolarlık projelerde yer aldığını söyledi. Bir süre önce Irak'ın kuzeyinde incelemelerde bulunan Ortadoğu uzmanı Daniel Serwer, Bağdat'ın ağırlıklı olarak Basra Körfezi üzerinden yürüttüğü petrol ihracatını, Türkiye'ye kaydırmasının jeopolitik açıdan yararlarına dikkati çekiyor. Serwer, bu konudaki bir makalesinde, Irak'ın hem batıdan Ürdün üzerinden, hem de kuzeyden Türkiye üzerinden yapacağı petrol ve doğal gaz ihracatının, Bağdat'ı Avrupa pazarlarına daha çok bağlayacağını ve doğal olarak bölgede enerji kaynağı üreten bir ülke olarak Rusya'ya alternatif olacağını düşünüyor. Serwer, bu noktada Irak'ın kuzeyinde de üretimin artırılması gerektiğini belirtiyor ve Türkiye'nin bu bölgede önemli bir yatırımcı olduğunun altını çiziyor. Johns Hopkins Üniversitesi İleri Uluslararası Çalışmalar Okulu (SAIS) profesörlerinden Daniel Serwer'in bu konuda görüşlerini aldık:

Irak'ın petrol ve doğal gaz kaynakları ve bunları dış pazarlara nakletme yollarını yeterli bulmadığınızı söylüyorsunuz. Bunu açar mısınız?

Ben Irak'ta hiç kimsenin günde 3 ya da 3 buçuk milyon varil petrol üretimini yeterli bulduğunu sanmıyorum. Irak'ın çok büyük rezervleri var. Enerjiden sorumlu Başbakan Yardımcısı Hüseyin el Şehristani'nin de bu durumdan memnun olduğunu sanmıyorum. Daha fazla üretip, daha fazla ihraç etmek istiyorlar.

Irak, petrolünün büyük bölümünü Körfez üzerinden ihraç ediyor. Üretim arttığında başka ihraç yolları açılması mümkün mü?

Evet, zaten Irak'ın güneyindeki ihraç kapasitesi neredeyse dolmuş durumda. Bu noktada Irak'ın hem kuzeyden hem de batıdan ihraç yolları açması gerek. Batı yolu Ürdün üzerinden, Akabe limanından. Iraklıların Ürdünlü yetkililerle bu konuyu görüştiklerini biliyorum. Umarım görüşmeler sonuç verir. Suriye zaten şu sırada olanak dışı. Diğer önemli olasılık ise Türkiye. Umuyorum ileride Türkiye'ye yalnızca Kürt bölgesinden değil, Irak'ın güneyinden de petrol nakletmek mümkün olur. Ama bunun için Irak'ın güneyiyle kuzeyi arasında bir petrol boru hattı inşası gerekiyor. Böyle bir şey de Irak'ı daha çok Türkiye'ye, Akdeniz'e ve Batı'ya bağlar, Körfez'e ve Doğu Asya'ya bağımlılığını azaltır.

Ankara'nın hem Irak hem de Erbil ile birlikte petrol ticaretine girişi şu sırada zor görünüyor. Eğer Türkiye ile Irak arasındaki siyasi sorunlar çözülürse, Kürt Bölgesel Yönetimi'ni de içine alacak şekilde düzenli petrol ve doğal gaz ticareti başlar mı?

Umuyorum öyle olur. Buradaki ana sorun, Erbil ve Bağdat arasında, petrol arama, üretim ve ihracat yetkileri konusundaki anlaşmazlık. Şu anda bir anlaşmaya varmış değiller. Bu da Kürt bölgesinin Türkiye'ye ihracat yapmasıyla sonuçlandı. Kürtler kendi kontrollerindeki bir boru hattından Türkiye'ye petrol ihraç etmeyi yasaklayacak bir kural olmadığını söylüyor. Bu sorunun çözülmesi gerek. Irak içindeki iç sorunlar çözüldüğünde; petrol arama, üretim ve ihracata kimin karar

That the Turkish and Iraqi authorized came together last week in Ankara at the 13th Oil and Natural Gas Conference and made positive statements regarding the oil and natural gas trade caused positive expectations regarding that the political problems between the two countries could be solved. The oil trade, which was started during the last years by Turkey with the Regional Kurdish Administration in the North of Iraq, had increased the tension between Ankara and Baghdad. Beside this have the different policies followed by the two countries, increased this tension.

Abdülkerim Luaybi, the Iraqi Oil Minister, who visited Ankara at the beginning of last April, stated that the Kirkuk-Ceyhan pipeline, which was closed temporarily, will be opened. And Taner Yıldız,

verceği kesinleştiğinde Irak'tan Türkiye'ye büyük miktarlarda petrol ve doğal gaz ihracatının başlaması mümkün. Bu Türkiye'nin gelişen ekonomisini besleyecek enerjiyi sağlayacak ve Avrupa'ya ulaşacak en ideal güzergah.

Irak'ın enerji konusunda Rusya'ya alternatif olabileceğini düşünüyorsunuz. Amerika'nın da bölgede istikrar arayışları bu amacı mı taşıyor?

Amerika'nın Erbil ve Bağdat arasında bir anlaşma için arabuluculuk yaptığını düşünüyorum. Türkiye de bu çabada rol alabilir. Türkiye Kürt bölgesinde önemli bir ekonomik güç ve aynı zamanda Irak'ın petrol ve doğal gazı için önemli bir güzergah.

Bölgesel ticarete Türkiye'nin ağırlığı nedir?

Türkiye başta inşaat alanında olmak üzere Iraklı

Minister of Energy, said that Turkey takes part at projects with a volume of Billion Dollars in Iraq in the field of energy. The Middle-East specialist Daniel Serwer, who performed some investigations a time ago in the North of Iraq, attracts the attention on the geo-political advantages of a shift of the oil export, which is mainly performed by Baghdad via the Persian Gulf, to Turkey. Serwer thinks in his article on this issue that the oil and natural gas export to be performed by Iraq via Jordan in the West and Turkey in the North will bind Baghdad more to the European markets and that it will naturally, as an energy source producing country in the region, constitute an alternative for Russia. Serwer notes that at that point also the production in the North of Iraq needs to be increased and underlines that Turkey is an investor in this region. We have acquired the opinions of Daniel Serwer on this issue, professor of the School for Advanced International Studies of the John Hopkins University:

You say that you don't think that the oil and natural gas resources and its transport methods to the foreign markets are insufficient. Can you detail this?

I don't think that anyone considers an oil production of daily 3 or 3 and a half Million barrels in Iraq as sufficient. Iraq has very large reserves. I don't think that the Deputy Premier responsible for energy, Hüseyin el Şehristani, is glad of this situation, too. They want to produce more and export more.

Irak is exporting the majority of the oil via the Gulf. Is it possible that further export ways will be opened when the production increases?

Yes, Iraq has already nearly exhausted its export capacity in the South. At this point needs Iraq to look for export ways both in the North and the West. The west route is via Jordan, from Akaba Harbour. I know that the Iraqis negotiate this issue with the Jordanian authorities. I hope that the negotiations yield. Syria is already impossible at the moment. The other important possibility is Turkey. I hope that it will be possible to transmit oil from the South of Iraq, too, and only from the Kurdish region. But this requires the construction of an oil pipeline between the South and North of Iraq. Something like this will bind Iraq more to Turkey, the Mediterranean and the West and decrease its dependence on the Gulf and East Asia.

That Ankara starts an oil trade with both Iraq and Erbil seems to be difficult at the moment. Would a regular oil trade such to include also the Regional Kurdish Administration start when the political problems are solved between Turkey and Iraq?

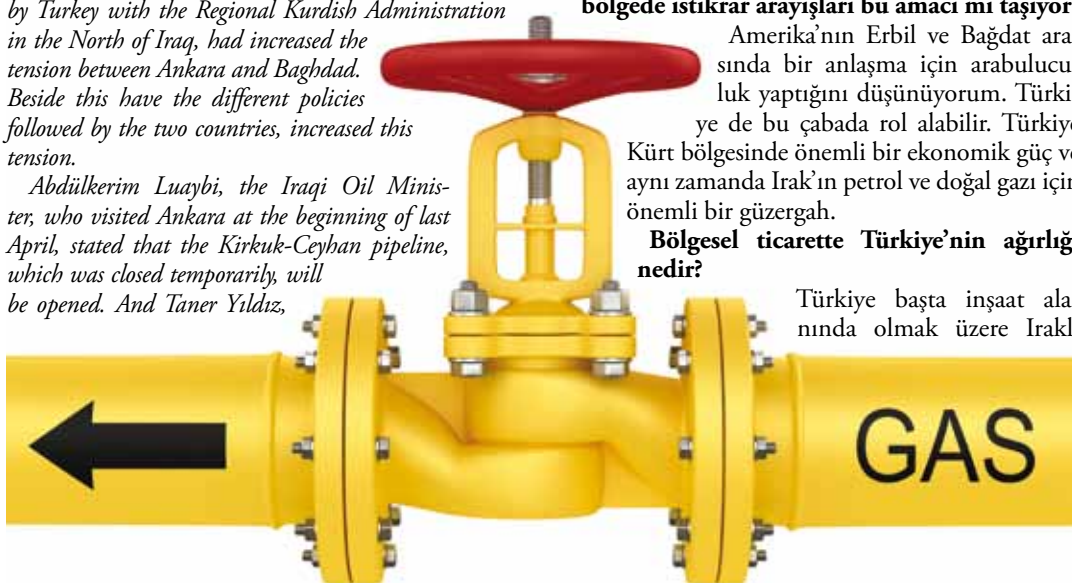
I hope that will be the case. The main problem here between Erbil and Baghdad is the dispute regarding the authority for oil search, production and export. They didn't reach an agreement yet. And this resulted in that the Kurdish Region exported to Turkey. The Kurdish say that there is no rule which would prohibit the oil export to Turkey via a pipeline under their own control. This problem needs to be solved. The export of large amounts of oil and natural gas from Iraq to Turkey is possible when the problems within Iraq are solved and it is determined who will decide on the oil search, production and export. This will provide the energy, which will feed the developing economy of Turkey and it is the ideal route to Europe.

We think that Iraq can constitute an alternative to Russia in terms of energy. Is that the purpose of that the USA wants a stability in the region?

I think that America conducts conciliation between Erbil and Baghdad for an agreement. Turkey can undertake a role at this effort, too. Turkey is an important economic power in the Kurdish region and it is at the same time an important route for Iraq's oil and natural gas.

What is the weight of Turkey for the regional trade?

Turkey conducts much business with the Kurds, lead by the construction sector. The region has very changed,

Kürtler'le çok iş yapıyor. Başka yatırımları da var. Bölge on yıl öncesine göre çok farklı durumda, ekonomik olarak çok canlı. Bu Türkiye açısından olumlu bir gelişme, çünkü Ankara, güney sınırında bir aciz devlet değil, canlı ekonomiye sahip, gelişen bir devlet istiyor. Bu Kürt yönetimi için geçerli. Irak için çok geçerli olduğunu söyleyemem. Ülkenin kendi siyasi ve mezhepsel sorunları var, bu da gelişmesini aksatıyor. Ancak Ankara ve Erbil, şu sıralarda son derece mutlu ilişkilere sahip. Türkiye'nin bu ilişkiden büyük ekonomik çıkarları var, Kürtler'e yönelik siyasi karşılığı azaldı. Bu iki taraf için de bir kazan-kazan durumu.

Öte yandan Ankara ve Bağdat aralarındaki sorunları tam olarak çözebilmiş değil. Bunlardan biri de Suriye. Ayrıca diğer sorunlar da var.

Ankara ve Bağdat kendilerini Suriye krizinde karşıt taraflarda buldu. Türkiye Suriye'deki devrimi destekliyor. Bağdat da bu devrime karşı değil, ama Suriye'de ucu açık bir çözüm istemiyor. Evet, Irak ve Türkiye Suriye konusunda anlaşamıyor, ama bir anlaşamadıkları nokta da Kürtler'in Türkiye'ye petrol ihracatı. Bölgesel sorunlara yönelik farklı perspektiflere sahipler. Ankara ve Bağdat arasında karşılıklı güçlü anlayış geliştirme yolunda çok çaba harcandı. Bence bu önemli bir durum, çünkü bu şekilde Irak petrolünü Türkiye'ye ihraç edebilir ve Türkiye'de bunun bir kısmını kullanır, diğer kısmını Avrupa pazarlarına aktarır. Ancak Ankara-Bağdat ilişkilerinin durumu, Ankara-Erbil ilişkilerinden daha zorlu görünüyor. On yıl önce Türkiye'nin Kürtler'le ilişkilerini düşünemezsiniz bile. Ama diplomasi böyle işliyor. Bazen bir sorunu çözüyorsunuz, kolay görünen bir sorunu ise çözemezsiniz.

Türkiye'nin enerji ve Irak'ın petrol bakanları Ankara'da bir araya geldi. Enerji Bakanı Tamer Yıldız, Türkiye'nin Irak'ta milyarlarca dolara varan petrol ve doğal gaz projelerinden söz etti. İki ülke arasındaki siyasi sorunlara dikkat çektiniz. Buna rağmen ticari ilişkilerin geleceği ne olur? Örneğin, Türkiye ve İsrail arasındaki siyasi ilişkiler de yıllardır iyi değil, ama ticari ilişkiler yürüyor. Irak için de benzer bir şey söz konusu olabilir mi?

Elbette. Türkiye sadece Kürt bölgesinde değil, Irak'ın diğer bölgelerinde de ihalelere güçlü bir şekilde katılıyor. Bu önemli bir şey. Ekonomik ilişkiler, her zaman siyasi ilişkilere göre inip çıkmıyor. Siyasi ilişkilere şu anda en fazla bağlı olan konu, Irak'tan Türkiye'ye petrol ihracatı. Bazı projelerde sözleşme imzalanırsa bile bunlar siyasi sorunların düzelmesine bağlı.

Amerika'nın bu konudaki ağırlığını tekrar soracağım. Makalenizde Amerika'nın Irak büyükelçisinin danışmanı Brett McGurk'ün Erbil ve Bağdat'ı yakınlaştırma çabalarına dikkat çektiniz. Amerika Irak'tan askerlerini çektikten sonra ne kadar ilgili bu konuyla?

“Brett McGurk bu konuda bölgede yoğun çaba yürütüyor. Ayrıca Başkan Yardımcısı [Joe Biden] ve diğer yetkililer de bu çabaların sonuç vermesi konusunda yakından ilgili. Belki bu Amerika'nın en birinci önceliği olmayabilir. Sonuçta, Ukrayna, Çin gibi bir dizi sorun mevcut. Ama bu Amerikan başkanının girişimiyle çözülmek zorunda değil. Erbil ve Bağdat'ın kendilerinin çözmesi gereken sorunlar var. Ben aralarındaki ana soru-

economically vitalized compared to ten years ago. This is a positive development with regards to Turkey because Ankara wants a developing country with a vital economy and not an incapable country in its south borders. This is valid for the Kurdish administration. I can't say that this is much applicable to Iraq. The country has its own political and denominational problems, and this hampers its development. But Ankara and Erbil have very happy relations at the moment. Turkey has great economic interests in this relation and its political opposition against the Kurdish is decreased. This is for both parties a win-win situation.

On the other side, Ankara and Baghdad couldn't solve the problems between them fully. One of these is Syria. There are also other problems, too.

Ankara and Baghdad have found themselves in opposite parties with regards to the Syria crisis. Baghdad isn't against this revolution, but it doesn't want an open end solution in Syria. Yes, Turkey and Iraq can't find a consent on the Syria issue, but another point, in which they can't find a consent is the oil export of the Kurdish to Turkey. They have different perspectives on the regional problems. There has been much effort shown between Ankara and Baghdad in order to develop a mutual, strong understanding. I think that this is an important situation, because Iraq can this way export its oil to Turkey and Turkey can use a part of this and transfer the rest to the European markets. But the status of the relations between Ankara and Baghdad seem to be more difficult than the relations between Ankara and Erbil. You wouldn't even imagine a relation between the Turks and the Kurds ten years ago. Bu this is how diplomacy functions. You can sometimes solve a problem, but cannot solve a problem which seems to be easy.

Turkey's minister for energy and Iraq's minister for oil came together in Ankara. Energy Minister Tamer Yıldız mentioned the oil and natural gas projects of Turkey in Iraq with a volume of Billions of Dollars. We had attracted the attention on the political problems between these two countries. What would the future of the commercial relations though that be? For example, the relations between Turkey and Israel aren't good since years, but the commercial relations are sustaining. Might the same apply for Iraq, too?

Of course, Turkey not only participates strongly to the tenders in the Kurdish region, but also in the other regions of Iraq. This is something important. The economic relations don't always fluctuate as the political relations. The issue, which depends the most on the political relations, is the oil export from Iraq to Turkey. Even if there should be agreements undersigned on some projects, these depend on the solution of the political problems.

I will ask the weight of the USA on this issue again. You have attracted in your article the attention on the efforts of Brett McGurk, the advisor of the American ambassador in Iraq, to bring Erbil and Baghdad. How far is the USA interested in this issue after it has withdrawn its soldiers from Iraq?

“Brett McGurk shows intensive efforts on this issue. Beside this is the Vice President [Joe Biden] and other authorities closely interested in that these efforts yield. May be that this is not the very first priority of USA. At the end, there are a series of problems like the Ukraine and China. But this doesn't have to be solved by the intervention of the US president. There are problems which have to be solved by Erbil and Baghdad themselves. I

nun petrol gelirinin paylaşımı, bunun yüzdesi olduğunu sanmıyorum. Zaman zaman Bağdat'ın, Erbil'e ödeneği kestiği oluyor. Bu da Kürtler'i çok rahatsız ediyor. Asıl sorun bu ödemelerin düzenli yapılıp yapılmayacağı; petrol aramaları, üretimi ve ihracatı konusunda kimin yetki sahibi olacağı. Bunlar çözüm bekleyen sorunlar. Aşağı yukarı herkes, Kürtler'in Irak nüfusuna oranla gelirden pay alacağı konusunda görüş birliği içinde. Bu da yüzde 17. Bazıları Kürtler'in nüfusunun yüzde 17'nin altında olduğunu iddia ediyor ama zaten asıl oran gelecek nüfus sayımında belli olur. Bağdat kendi masraflarını bu yüzde 17'lik miktardan düşüyor. Bu noktada sorunun ağırlığı petrol aramaları, üretimi ve ihracatı konusunda kimin ne kadar yetki sahibi olacağı.

K. Irak Petrolü ABD-Türkiye İlişkisini Etkiler mi?

Irak'ın kuzeyindeki Kürt Bölgesel Yönetimi (KYB) tarafından gönderilen petrolün uluslararası piyasalara Türkiye üzerinden aktarılacağı haberi, bazı diplomatik sorunlar yaratabilir. Irak'ın yarı özerk Kürt bölgesinden Türkiye'deki Ceyhan terminaline iletilen petrol, Aralık ayından bu yana depolanıyor. Türk ve KYB bakanları, terminalin doluluk kapasitesine yaklaşması nedeniyle bu ay ilk petrol satışını gerçekleştirmeyi amaçladıklarını söylüyor.

KYB'den Türkiye'ye her gün yaklaşık yüz bin varil petrol ithal ediliyor. Uzmanlar, bu oranın artacağı görüşünde. Milliyet Gazetesi yazarı Kadri Gürsel'e göre, petrolün satışına başlanması olumsuz sonuçlar doğurabilir. Gürsel; “Bu, KYB'nin bağımsızlığını güçlendiren ve dolayısıyla da Saddam Hüseyin sonrası Irak'ın geleceğini sorgulamaya neden olan bir adım” diyor. Kadri Gürsel, petrolün “Irak'ı bir arada tutan tek bağ” olduğunu söylüyor. Bölge uzmanları, petrol satışının Kürtler'i avantajlı konuma getirdiği görüşünde. Kürtler, enerji alanındaki anlaşmalar ve Türkiye ile geliştirilecek yakın ilişki sayesinde, ekonomik ve siyasi bağımsızlığı bir adım daha yaklaşmayı umut ediyor.

Türkiye, halen Irak'ın kuzeyinde hava-limanından otellere, yol yapımından, alışveriş merkezlerine kadar birçok altyapı ve şehirleşme projesi yürütüyor. Brüksel'deki Carnegie Enstitüsü uzmanı Sinan Ülgen, Ankara'nın bu durumdan yararlandığını belirtiyor; “Bu durum, Türk dış politikası için önemli bir başarı olacak. Kaynak güvenliği ve diğer ülkelere olan enerji bağımlılığından kurtaracağı için, Türkiye'nin enerji politikasında belirleyici özelliğe sahip” diyor. (Amerikanın Sesi)

don't think that the main problem among them is the oil income distribution or the percentage of it. It happens from time to time that Baghdad suspends the payment to Erbil. And this discomforts very the Kurdish. The main problem is whether these payments will be performed regularly or not; who will be authorized in terms of oil searches, production and export. These are problems which are awaiting a solution. Nearly everyone agrees on that the Kurdish should become a share from the income, which is proportional to the Iraqi population. And this is 17 percent. Some assert that the population of the Kurdish is below 17 percent, but the real ratio will already be determined at the next census. Baghdad deducts its own costs from this amount of 17 percent. At this point is the weight of the problem on who will be authorized in terms of oil searches, production and export.

Can the N. Iraqi Oil Affect the Relations Between the USA and Turkey?

The news that the oil sent by the Regional Kurdish Administration (RKA) in the North of Iraq will be transferred via Turkey to the international markets, can cause some diplomatic problems. The oil transmitted from the semi-autonomous Kurdish region of Iraq to the Ceyhan terminal in Turkey is being stored since December. Turkish and RKA ministers say that they intend to realize the first oil sale this month since the terminal has reached its fullness capacity.

Nearly One Hundred Thousand barrels oil is imported from RKA to Turkey per day. The specialists think that this ratio will increase. According to the columnist of the newspaper Milliyet, Kadri Gürsel, can the initiation of the oil sale cause negative results. Gürsel says; “This is a step, which reinforces the independence of the RKA and causes the questioning of the future of Iraq after Saddam Hussein”. Kadri Gürsel says that oil “is the only tie which holds Iraq together”. The region specialists think that the oil sale brings the Kurdish to an advantageous position. The Kurdish hope to come one step closer to independence by the agreements in the field of energy and the close relations to be developed with Turkey. Turkey is actually conducting many infrastructure and urbanization projects in North Iraq, from airports to hotels, from road construction to shopping centres. Sinan Ülgen in Brussels, specialist of the Carnegie Institute, notes that Ankara benefits from this; he says “This situation will be an important success for the Turkish foreign policy. It has a determining feature for the Turkish energy policy since it will provide a source reliability and relief if from the energy dependency on other countries”. (Voice of America)

İŞARET DİLİ EĞİTİMLERİ İLE İLETİŞİMDE ENGELLERİ KALDIRIYORUZ

İstanbul Aydın Üniversitesi Engelsiz Yaşam Araştırma ve Uygulama Merkezi ile İstanbul Büyükşehir Belediyesi Engelliler Müdürlüğü (ISEM) in ortaklaşa düzenlediği, ücretsiz “Türk İşaret Dili Kursu” başladı. Florya Yerleşkesinde gerçekleştirilen ve Türkiye İşitme Engelliler Federasyonu Başkanı Ercüment Tanrıverdi tarafından verilen dersler üç aylık dönemi kapsıyor. Türk İşaret Dili Alfabeti, Türk İşaret Dilinin gramer yapısı ve günlük işaret dili konuşma teknikleri üzerine devam eden eğitimlerle, işitme engelli bireylerin iş yaşamında ve günlük hayatta yaşamış oldukları iletişim güçlüklerinin aşılması hedefleniyor.

WE ELIMINATE THE HINDRANCES AT COMMUNICATION WITH SIGN LANGUAGE

The charge-free “Turkish Sign Language Course”, organized jointly by the Istanbul Aydın University - Unhindered Life Research and Application Centre and the Metropolitan Municipality of Istanbul Handicapped Directorate (ISEM), has started. The courses, realized at the Florya Campus and provided by Istanbul Aydın Ercüment Tanrıverdi, Chairman of the Turkish Hearing Impaired Federation, covers a period of three months. It is targeted by the trainings on the Turkish Sign Language Alphabet, the grammar structure of the Turkish Sign Language and the daily sign language speaking techniques, to overcome the communication challenges encountered by hearing impaired individuals during the work life and daily living.

ROTTERDAM BUSINESS SCHOOL İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİNİ ZİYARET ETTİ

ROTTERDAM BUSINESS SCHOOL HAS VISITED ISTANBUL AYDIN UNIVERSITY

Hollanda'nın en önemli işletme okullarından Rotterdam Business School İstanbul Aydın Üniversitesi ile ortak çalışmaları sonucunda “International Week” kapsamında İAÜ öğrencileri Rotterdam’ı, Rotterdam Business School öğrencileri ise İstanbul’u ziyaret etti.

The students of the IAU have visited Rotterdam and the students of the Rotterdam Business School have visited Istanbul during the “International Week” as a result of the joint work of the Rotterdam Business School, one of the most important business school of Netherlands and Istanbul Aydın University.

Hollanda'nın en önemli işletme okullarından Rotterdam Business School İstanbul Aydın Üniversitesi ile ortak çalışmaları sonucunda “International Week” kapsamında İstanbul Aydın Üniversitesi öğrencileri Rotterdam’ı, Rotterdam Business School öğrencileri ise İstanbul’u ziyaret etti. 5 gün boyunca İstanbul’da zaman geçiren 31 öğrenci ve 2 hocadan oluşan grup, İstanbul Aydın Üniversitesi Florya yerleşkesinde Öğr. Gör. Mehmet Çetin tarafından verilen Strategic Management in a Global Business Environment konulu seminere ve Yrd. Doç. Dr. Kemal Kağan Turan’ın İşletme üzerine olan seminerine katılım sağladılar. İstanbul Aydın Üniversitesi öğrencileriyle yuvarlak masa oturumları gerçekleştiren Rotterdam Business School öğrencileri Türk kültürünü, eğitimini öğrencilerden öğrenme fırsatını da yakaladılar. İstanbul Aydın Üniversitesi’nin 30.000 çözüm ortaklarından biri olan Rahmi Koç Müzesine ziyaret gerçekleştiren Rotterdam Business School öğrencileri ve hocaları, önümüzdeki sene gerçekleştirilecek olan “International Week” programında İstanbul Aydın Üniversitesiyle işbirliği yapmaktan mutluluk duyacaklarını ve bu etkinliği gelenekselleştirmek istediklerini belirttiler.

The students of the IAU have visited Rotterdam and the students of the Rotterdam Business School have visited Istanbul during the “International Week” as a result of the joint work of the Rotterdam Business School, one of the most important business school of Netherlands and Istanbul Aydın University. The group, consisting of 31 students and 2 lecturers, which spent 5 days in Istanbul, attended at the Florya Campus of Istanbul Aydın University the seminary with the title Strategic Management in a Global Business Environment provided by Instructor Mehmet Çetin and the seminary about Management by Ass. Prof. Dr. Kemal Kağan Turan. The students of the Rotterdam Business School, who have performed round table meetings with the students of Istanbul Aydın University, had the opportunity to learn about the Turkish culture, education from the students. The students and lecturers of the Rotterdam Business School, who visited the Rahmi Koç Museum, one of the 30,000 solution partners of Istanbul Aydın University, noted that they will be glad to collaborate with Istanbul Aydın University during the “International Week” program to be realized next year and that they want to traditionalize this activity.

İstanbul Aydın Üniversitesi Eğitim Fakültesi tarafından “Environmental Education” dersi kapsamında “Yeşil Gençlik” projesi düzenlendi. 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramında Sütlüklü Gölü ziyaret eden öğrenciler çevre bilinci oluşturmak ve yaşanılabilir bir dünya yaratmak amacıyla çevre temizliği gerçekleştirdi. Yrd. Doç. Dr. Ganime Aydın’ın danışmanlığında düzenlenen ve 26 öğrencinin katıldığı Yeşil Gençlik Projesinde, Sütlüklü Göl çevresindeki çöp yığınları, kıyı şeridi temizliği, söndürülmüş mangal ateşi kalıntıla-

rı temizlenerek hazırlanan uyarı levhaları çevreye yerleştirildi. Yöre halkıyla bir araya gelen öğrenciler evsel ve sanayi atığı olmadan sadece insanlar tarafından kirlenilen gölün bataklığa dönüşmemesi için çalışmalarını sürdüreceklerini belirtti. Proje için İstanbul Aydın Üniversitesi temizlik malzemesi, Koroplast firması çöp poşeti ve Bolu Millî Parklar Müdürlüğü toplanan çöplerin alınması için traktör yardımıyla bulundu.

The “Green Youth” project is realized by the Faculty for Education of the Istanbul Aydın University within the scope of the “Environmental Education” course. The students, who visited Sütlüklü Lake on the 19th May Youth and Sport Feast, performed an environment cleaning in order to establish environment awareness and to create liveable world. During the Green Youth Project, organized under the consultancy of As. Dr. Ganime Aydın and at which 26 students participated, are the waste piles, the cost line and extinguished grill fires around the Sütlüklü Lake cleaned and the prepared warning signs are placed in the environment. The students, who came together with the locals, noted that the will continue to conduct their activities in order to avoid that the lake converts into a bug, polluted only by people without domestic and industrial waste. For the project Istanbul Aydın University has supplied cleaning material, the Koroplast company has supplied waste bags and the Bolu National Parks Directorate has supplied a tractor in order to remove the wastes.

pared warning signs are placed in the environment. The students, who came together with the locals, noted that the will continue to conduct their activities in order to avoid that the lake converts into a bug, polluted only by people without domestic and industrial waste. For the project Istanbul Aydın University has supplied cleaning material, the Koroplast company has supplied waste bags and the Bolu National Parks Directorate has supplied a tractor in order to remove the wastes.

LİBYA DEVLETİ VE İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ’NDEN GIDA ALANINDA İŞBİRLİĞİ

COLLABORATION BETWEEN THE LIBYAN GOVERNMENT AND THE ISTANBUL AYDIN UNIVERSITY IN THE FIELD OF FOOD

Libya Devleti’ne bağlı Gıda Denetmenleri Heyeti, İstanbul Aydın Üniversitesi Gıda Mühendisliği Bölümüyle önemli bir işbirliğine imza attı. Eğitim alanında gerçekleştirilen işbirliği doğrultusunda İstanbul Aydın Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü ve Gıda Mühendisliği Bölümü ortaklığıyla hazırlanan “Gıda Denetim Uzmanlık Programı”na Libya Devleti Gıda Denetmenleri Heyetinden yaklaşık 35 kişi katılacak. İki ay boyunca devam edecek olan Gıda Denetim Uzmanlık Programı, konusunda uzman önemli birçok ismi bir araya getirdi. İstanbul Aydın Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Dekan Yardımcısı Prof. Dr. Güner Özay, Fen Bilimleri Enstitüsü Müdürü Prof. Dr. Haydar Özpınar ve Mühendislik Fakültesi Gıda Mühendisliği Bölüm Başkanı Prof. Dr. Şükrü Karataş’ın da yer aldığı kadro teorik eğitimin ardından Florya Yerleşkesinde bulunan Teknoloji Merkezi Gıda Laboratuvarlarında Libya’lı katılımcılara uygulamalı eğitim verecek. Program sonunda sertifika alan katılımcılar yıl boyunca farklı programlarla eğitimlerine devam edecek.

The Food Inspectors’ Delegation of the Libyan Government have set their signature under an important collaboration with the Istanbul Aydın University Food Engineering Department. Approximately 35 persons of the Food Inspectors’ Delegation of the Libyan Government will attend the “Food Inspection Expertise Program” prepared jointly by the Faculty for Natural and Applied Sciences and the Food Engineering Department of Istanbul Aydın University organized pursuant to the collaboration in the field of education. Food Inspection Expertise Program, which will continue two months, has brought many important names in their fields. The cadre, among which is also Deputy Dean of the Engineering Faculty of Istanbul University, Prof. Dr. Güner Özay, Director of the Natural and Applied Sciences Institute, Prof. Dr. Haydar Özpınar and Chairman of the Food Engineering Department of the Engineering Faculty Prof. Dr. Şükrü Karataş, will provide the Libyan participants applied training in the Technology Centre Food Laboratories in the Florya Campus after the theoretical education. The participants, who will be given a certificate by the end of the program, will continue their training in different programs during the year.

AMERİKA'DA GELİR UÇURUMU EN ÜST DÜZEYDE

THE INCOME GAP IS AT TOP LEVEL IN AMERICA

Amerika'daki gelir adaletsizliği 30 yıldır artış gösteriyor. İktisatçı Emmanuel Saez, 2008-2009 ekonomik krizinden sonra toparlanmanın başladığı 2009-2012 yılları arasında, Amerikan nüfusunun en çok kazanan yüzde 1'lik kesiminin, ülke genelinde elde edilen gelirin yüzde 95'ini aldığını gösteriyor.

The income injustice in America is increasing since 30 years. The economist Emmanuel Saez shows that the most earning share of 1 percent of the American population got 95 percent of the country wide obtained income during 2009-2012, where the recovery had started after the economic crisis between 2008-2009.

Amerikan nüfusunun en zengin yüzde 1'lik kesimi, geçen yılki hane başına düşen gelirden son 80 yılın yüksek payını aldı. Yüzde 1'lik en varlıklı kesim, en son 1928'de, yani Büyük Buhran'ı tetikleyen borsa krizinden bir yıl önce ülke genelindeki gelirin yüzde 19'unu almıştı. Öte yandan Amerikalıların en zengin yüzde 10'luk kesimiye 2012 yılında hane başına düşen gelirin yüzde 48'ini, yani neredeyse yarısını elde etti. Bu, konuya ilişkin istatistiklerin tutulmaya başlandığı 1917 yılından bu yana elde edilen en yüksek oran.

Bu veriler, kısaca IRS olarak bilinen Amerika İç Gelir (Vergi) Dairesi'nin istatistiklerini değerlendiren bağımsız bir kaynaktan elde edilmiş. Verileri inceleyen uzmanlardan biri de Berkeley'deki California Üniversitesi'nden iktisatçı Emmanuel Saez. Saez, en zengin Amerikalıların gelirinin geçen yıl daha da arttığını söylüyor. Bunun nedeni, geçtiğimiz Ocak ayında yürürlüğe giren ve sermaye gelirleri vergilerinin artırılmasını öngören yasa. Saez, yatırımcıların yasadaki etkilenmemek için hisse senetlerini satmayı tercih ettiğini belirtiyor. Veriler, Amerika'da gelir adaletsizliğinin 30 yıldır arttığını gösteriyor. İktisatçı Emmanuel Saez, 2008-2009 ekonomik krizinden sonra toparlanmanın başladığı 2009-2012 yılları arasında, Amerikan nüfusunun en çok kazanan yüzde 1'lik kesiminin, ülke genelinde elde edilen gelirin yüzde 95'ini aldığını gösteriyor. 2012'de en zengin yüzde 1'lik kesimin gelirleri yüzde 20 oranında arttı. Geri kalan yüzde 99'luk kesimin gelirleride yüzde 1'lik artış bile kaydedilemedi.

ABD'de Gelir Eşitsizliği Ciddi Sorun

Amerika'daki son kamuoyu yoklamaları, en zenginlerle en yoksullar arasındaki gelir uçurumunun giderek daha da derinleştiğine dikkat çekiyor. Kongre Bütçe Dairesi, nüfusun en zengin yüzde 1'lik kesiminin son 30 yılda gelir oranını yüzde 275 arttırdığını bildiriyor. Amerikan toplumunun büyük çoğunluğunu oluşturan orta sınıfın gelir düzeyiye aynı süre içinde yüzde 40'dan az arttı. Başkan Obama da Birliğin Durumu konuşmasında giden derinleşen gelir dağılımı eşitsizliğini ele aldı. California'daki milyarderlerin malikanelerinden Detroit'in merkezindeki sefaletle uzanan gelir eşitsizliği, giderek artıyor. Asgari ücretle çalışanlar daha çok gelir talebiyle geçtiğimiz günlerde Atlanta'da sokaklara döküldü. Washingtonlu Erica Gayles gibi fast food sektörü çalışanları, asgari ücretin yükseltilmesini istiyor: "Sıkıntı çekmekten bıktım. Sadece rahat yaşamak istiyorum."

Iowalı Demokrat Senatör Tom Harkin gibi siyasetçiler, sıkıntı içindeki dargelirlilere hak veriyor: "Sosyal merdivenin en altında yer alanlara, elinde avucunda hiçbir şeyi olmayanlara kötülük yapmak, onlara daha fazla sıkıntı çekirmek, büyük bir ülkeye hiç yakışmıyor." Başkan Obama, gelir dağılımındaki eşitsizliğe Birliğin Durumu konuşmasında geniş yer verdi: "Amerikan rüyasına kavuşmak için çalışmaya hazır herkes, hayallerindeki fırsatları elde edebilmeli, bu hedef tüm ülkeyi birleştirmeli, asla bölmemeli. Çok çalışmaya ve sorumluluk almaya razı olan herkese, hayatta başarıya ulaşma şansı verilmelidir."

Partilerüstü Politika Merkezi'nden John Fortier'e göre, Demokrat Parti seçim kampanyasında da bu temayı kullanacak: "Demokrat Parti'nin esas felsefesi, ekonominin sadece iyiye gitmesi değil, ekonominin toplumun tüm kesimleri için iyiye gitmesi olacak. Obama, sadece zenginler için iyileşen bir ekonomi görmek istemiyor."

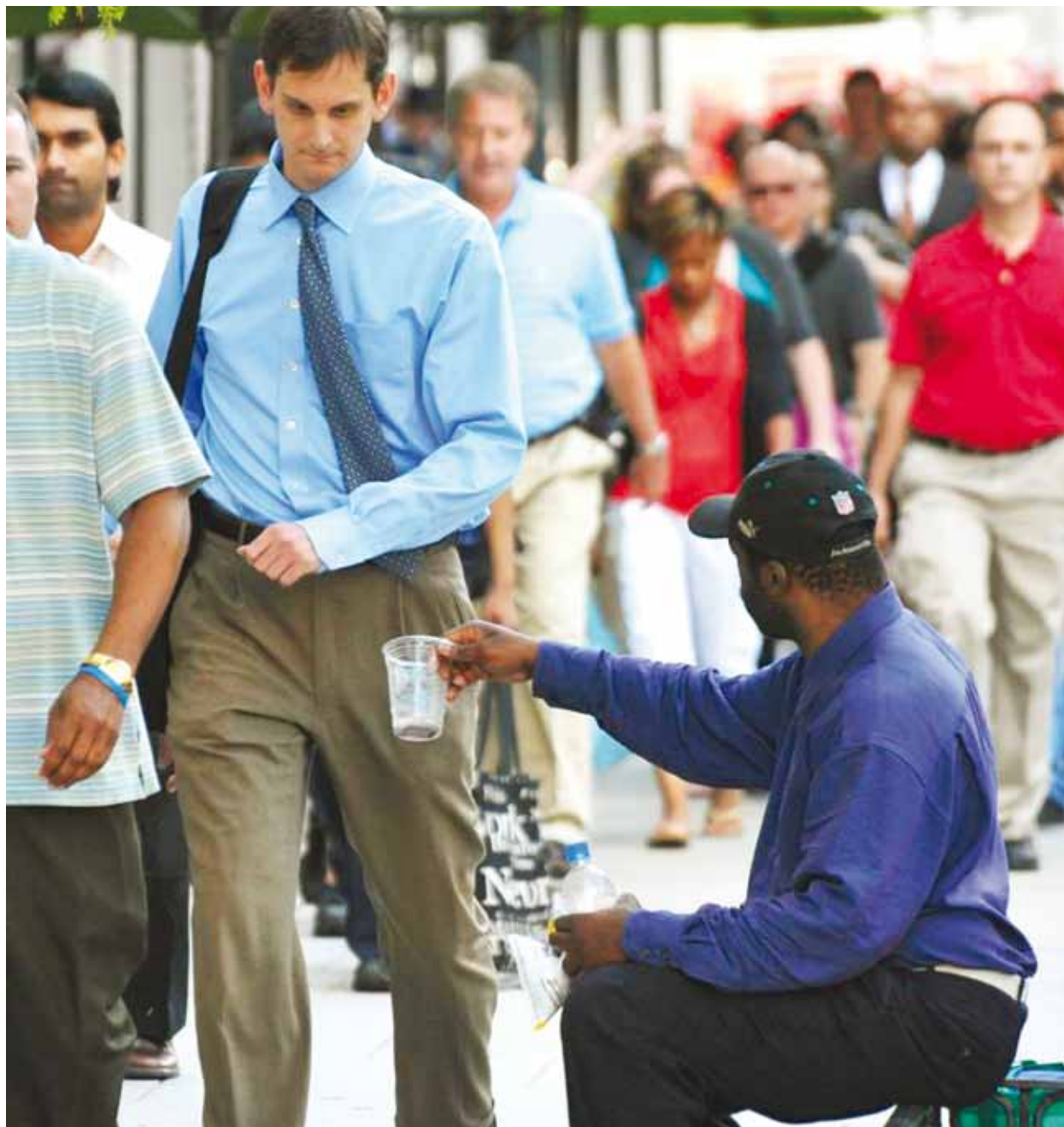

'İstihdam Nerede'

Temsilciler Meclisi Başkanı John Boehner'a göre Cumhuriyetçi Parti, farklı bir noktaya odaklanıyor: "Amerikan halkının 'istihdam nerede?' diye sorma hakkı var. Başkan Obama beş yılı aşkın süredir görevde. Ancak uyguladığı politikaların işe yaramadığını itiraf etmesinin zamanı artık geldi." 2016 başkanlık yarışı için adı geçen Cumhuriyetçi Florida Senatörü Marco Rubio'ya göre, gelir dağılımındaki açığı kapatma görevi eyaletlere düşüyor: "Washington, fazlasıyla bürokratik ve değişime direnir. Gelir dağılımındaki eşitsizlik gibi son derece karmaşık bir sorun, herkese uyacağını düşündükleri bir yaklaşımla çözülemez." (Amerikanın Sesi)

'Where is the Employment'

According to John Boehner, President of the House of Representatives, focuses the Republican Party on a different issue: "The Americans have the right to ask 'Where is the employment?'. President Obama is more than five years in charge. But is time by now for him to confess that the policies applied by him didn't work." And according to the Republican Senator of Florida, Marco Rubio, whose name is mentioned for the Presidency race in 2016, falls the task to closed the gap at the income distribution on the states: "Washington is exceedingly bureaucratic and resists against change. The inequality of the income distribution is an extreme complex problem, and cannot be solved with an approach they deem to fit everyone." (Voice of America)

The richest share of 1 percent of the American population got the highest portion of the last 80 years from the income per household of last year. The richest portion of 1 percent had got 19 percent of the countrywide income the last in 1928, meaning one year before the stock exchange great crisis which triggered the Great Depression. On the other side became the richest portion of the Americans of 10 percent got 48 percent, meaning nearly the half, of the income per household in 2012. This is the highest ratio achieved since 1917 when statistics were started to be recorded. These data is obtained from an independent source, which assesses the statistics of the Internal Revenue Service, shortly known as the IRS. One of the specialists, who have examined the data, is the economist Emmanuel Saez of California University in Berkeley. Saez says that the income of the richest Americans has further increase last year. The reason for this is the law, which entered into force last January and foresees the increase of the capital income taxes. Saez says that the investors preferred to sell their stock certificates in order to be not affected by the law. The data indicate that the income injustice increases since 30 years. The economist Emmanuel Saez shows that the most earning share of 1 percent of the American population got 95 percent of the country wide obtained income during 2009-2012, where the recovery had started after the economic crisis between 2008 and 2009. The income of the richest of 1 percent increased by 20 percent in 2012. And not even an increase of 1 percent recorded at the income of the remaining 99 percent.

The Income Inequality in the USA is a Serious Problem

The latest public opinion polls indicate that the income gap between the richest and the poorest progressively deepens. The Congress Budget Office declares that the income ratio of the richest portion of the population of 1 percent increased by 275 percent during the last 30 years. And the income level of the middle class, which constitutes the great majority of the American society has increased by less than 40 percent during the same duration. And President Obama during his State of the Union speech handled the income distribution inequality, which progressively deepens. The income inequality, which reaches from the mansions of the Billionaires in California to the poverty in the centre of Detroit is progressively increasing. Those, who work for minimum wage, have recently hit the streets in Atlanta with the request for higher wages. Fast-Food sector workers like Erica Gayles from Washington, requests the increase of the minimum wage: "I am tired of suffering. I just want to live comfortable."

Iowalı Politicians like the Democrat Senator Tom Harkin from Iowa vest the poor who are suffering: "To treat those, who are at the lowest step of the social ladder, those who have nothing their hands, bad doesn't fit a great country." President Obama during his State of the Union speech handled the income distribution inequality comprehensively: "Everyone, who is ready to work in order to reach the American Dream, should become the opportunities in his dreams, this target should unify the whole country, it should never divide it. Everyone, who is ready to work hard and ready to undertake responsibility, should be given the chance to achieve success in life."

According to John Fortier of the Bipartisan Policy Centre will the Democrat Party use in its election campaign this issue, too: "The main philosophy of the Democrat Party will not only a good economy, but that the economy sustains good for every portion of the society. Obama doesn't want an economy, which improves for the rich only."

TÜRK ÇELİK SEKTÖRÜ VE DÜNYA PAZARLARI: TÜRK ÇELİK SEKTÖRÜ GENEL GÖRÜNÜMÜ

THE TURKISH STEEL SECTOR AND THE WORLD MARKETS: OUTLOOK OF THE TURKISH STEEL SECTOR

Türkiye'nin lokomotif sektörleri arasında yer alan çelik sektörü 2013 yılı verilerine göre 34,7 milyon ton ham çelik üretimiyle, dünyada en büyük sekizinci ve Avrupa'nın da en büyük ikinci üreticisidir. Dünyanın 195 ülkesine gerçekleştirdiği çelik ihracatında ise 18,4 milyon ton ile dünya sekizincisi ve İnşaat demiri ihracatında da dünya lideridir.

The steel sector, which is among the locomotive sectors of Turkey, is according to the data for 2013 with a raw steel production of 34.7 Million tons the 8th greatest producer of the world and the 2nd greatest producer in Europe. And holds with a steel export of 18.4 Million tons to 195 countries of the world the 8th position in the world and is the world leader regarding the export of construction iron.

Türk çelik sektörü, ülkemiz ihracatının yarısından fazlasını gerçekleştiren, başta, inşaat malzemeleri olmak üzere; otomotiv, gemi, demiryolu, vagon gibi taşıtları ile tüm makine imalat, cihaz ve eşya üretimine girdi sağlayan, Türk ekonomisinin vazgeçilmez en büyük sektörlerinden biridir. Gerek üretim gerekse ihracat açısından Türkiye'nin lokomotif sektörleri arasında yer alan çelik sektörü 2013 yılı verilerine göre 34,7 milyon ton ham çelik üretimiyle, dünyada en büyük sekizinci ve Avrupa'nın da en büyük ikinci üreticisidir. Dünyanın 195 ülkesine gerçekleştirdiği çelik ihracatında ise 18,4 milyon ton ile dünya sekizincisi ve İnşaat demiri ihracatında da dünya lideridir. Türk çelik sektörü en yüksek kalitede ürünler üretmekte ve bu ürünleri gelişmiş lojistik altyapısıyla dünyanın dört bir yanına ulaştırmaktadır. Türk çelik sektörü dünya pazarlarına ulaşmak için oldukça avantajlı bir konumda bulunmaktadır; bu da Türk çeliğinin dünyada 195 ülkeye ihraç edilmesini sağlamaktadır.

Türk Çelik Sektörünün Artan Başarısının Nedenleri “Uluslararası standartlara tam anlamıyla uyumlu, yüksek kaliteli ürünlerin üretmesi, Adil ticaret ve rekabet kurallarına uyumlu, makul kâr marjlarıyla rekabetçi fiyatlar sunması, Teknolojik gelişmelere ayak uydurma ve üretimde en son teknolojiyi kullanarak yüksek verimlilik sağlaması, İşçilerden mühendislere kadar kalifiye, deneyimli ve kendini işine adanmış personel istihdam etmesi ve böylece her çalışandan yüksek üretkenlik elde etmesi, Yüksek düzeyde kişi başına üretim yapabilme kabiliyetine sahip olması, Yıllara dayanan deneyim ve müşterin güveniyle kazanılan güvenilirlik.”

Ayrıca, tüm Türk çelik şirketleri kâr amaçlı özel kuruluşlardır ve sektörün Avrupa Birliği ile imzalanan AÇKT Serbest Ticaret Anlaşması gereği özel bir devlet desteği almamaktadırlar. Türkiye'nin çelik sektörü 2013 yılı ihracatında; 2012 yılına göre yüzde 7,3 düşüş yaşamıştır. Her bakımdan dünya ile entegre olan Türk çelik sektörünün ihracat potansiyelini düşüren en önemli sorunların başında küresel pazarlarda yaşanan finansal dalgalanmalar, Avrupa Birliği ülkelerinde yaşanan ekonomik krizin uzun süre çözülmemesi, sektörün önemli pazarlarından olan Ortadoğu ülkelerinde Arap Baharı adı altında yaşanan siyasal sorunlar ve AB ile ABD'nin İran'a uyguladığı ambargo gelmektedir. Tüm dünya ekonomisini olumsuz etkileyen bu genel nedenlerin yanı sıra Türk çelik sektörünün ihracatını olumsuz etkileyen bir diğer önemli neden ise sektöre yönelik haksız yere açılan Anti-Damping Davaları, Korunma Önlemleri Soruşturmaları ve Tarife Dışı Engellerdir.

Türk Çelik Sektörüne Karşı Açılan Ticaret Politikası Savunma Önlemleri Soruşturmaları: 2010 yılından bugüne kadar “Ticaret Politikası Savunma Önlemleri” kapsamında Türk çelik sektörüne yönelik 15 dava açılmıştır. Bu davaların 6'sı önleimsiz olarak kapatılırken, 5'i halen devam etmektedir. 4'üne ilişkin ise vergi uygulanması kararı alınmıştır. Halen devam eden davalar arasında Fas'ın “Sıcak Yassı” ve Avustralya'nın “Filmaşın” ürünlerine yönelik başlattığı Anti-Damping, ABD'nin “inşaat Çeliği” ve “OCTG Boruları”na ilişkin başlattığı Anti-Damping ve Telafi Edici Vergi Soruşturması ile Tayland'ın “Yassı” ürünlerine yönelik başlattığı Korunma Önlemleri Soruşturması bulunmaktadır.

Talep düzeyi üretim düzeyinden fazla olan her ülke, ihtiyacı karşılamak amacıyla ithalata başvurmak zorundadır ve serbest ticaret kuralları doğrultusunda ithalatçılar dünya pazarında mevcut olan en iyi fiyatlarla en iyi kalitede malzeme seçmek hakkına sahiptir. Diğer yandan üretimde verimli olmayıp, ithalatla rekabet edemeyen ya da daha yüksek kâr için fiyatları yüksek tutmak isteyen bazı yerli üreticiler; anti-damping ve/veya ek gümrük vergisi gibi ticaret kurallarını ticari çözüm önlemleri halinde kendi çıkarları

The Turkish steel sector is one of the inevitable largest sectors of the Turkish economy, which realizes more than the half of the export of our country and provides input to, lead by construction materials, to vehicles like the automotive, ship building, railway, wagon industry and all machine manufacture, device and goods production. The steel sector, which is among the locomotive sectors of Turkey, is according to the data for 2013 with a raw steel production of 34.7 Million tons the 8th greatest producer of the world and the 2nd greatest producer of Europe. And holds with a steel export of 18.4 Million tons to 195 countries of the world the 8th position in the world and is the world leader regarding the export of construction iron. The Turkish steel sector manufactures products at top quality and supplies these products with its developed logistic infrastructure to all around the world. The Turkish steel sector has a rather advantageous location in order to access the world markets and this provides that Turkish steel is being exported to 195 countries in the world.

The reasons for the increasing success of the Turkish steel sector are that "it produces in full compliance

için kullanarak devlet koruması talep etmektedir.

Bir anti-damping ve/veya ek gümrük vergisi soruşturması başlatıldığında, soruşturma sonucunda damping veya devlet desteği marjları olmadığına karar verilse bile, ihracatçılar ve ithalatçılar üzerinde soruşturma boyunca bir rahatsızlık ve belirsizlik yaratacağından pazar bu durumdan olumsuz etkilenir. Bu tür bir müdahale, serbest ve adil ticaret koşullarına zarar verirken, yerli pazardaki fiyatları yapay bir şekilde yükselterek tüketicileri dezavantajlı bir konumda bırakır. Ayrıca bir ülkenin birden fazla ülkeye karşı aldığı önlem ve soruşturmaların artması tüketicilerinin seçeneklerini kısıtlayacaktır. Bunun yanında, çelik ticaretiyle ilişkili olan liman müdürlükleri, nakliye şirketleri ve çelik ürünleri tüketen diğer şirketler gibi başka sektörler üzerinde olumsuz bir etkisi olacaktır.

ABD'nin Türk Çelik Sektörüne Yönelik Başlattığı Anti-Damping ve Telafi Edici Vergi Soruşturmaları: Türk çelik sektörünün en önemli ihraç pazarlarından biri olan Amerika Birleşik Devletleri'nin (ABD'nin) iki ayrı üründe açtığı Anti-Damping ve Telafi Edici Vergi Soruşturma-

with the international standards and high quality products, provides with the fair trade and competition rules complying competitive prices with reasonable profit margins, ensures high efficiency by adapting technological developments and using the latest technology at the production, employs from the workers to the engineers qualified, experienced and itself for his work dedicated personnel and thus obtains high efficiency from each employee, has the ability to conduct a per capita production at a high level, the experience based on years and the reliability achieved by the reliance of the customer."

Beside this are all Turkish steel companies are profit oriented private institutions and don't receive any state support pursuant to the ECSC Free Trade Treaty undersigned by the sector with the European Union. The Turkish steel sector has experienced a decrease at the exports in 2013 by 7.3 percent compared to 2012. The most important problems, which decrease the export potential of the Turkish steel sector, which is integrated with the world in any term, are lead by the financial fluctuations in the global markets, that the economic crisis in the European Union countries couldn't be solved for a long term, the political problems in the Middle-Eastern countries, which is among the important markets of the sector, under the title "Arab Spring" and the embargo of the EU and the USA against Iran. Along with these general reasons, which influence the world economy negatively, are the other important reasons, which negatively affect the Turkish steel sector the unjustified Anti-Damping Cases, Protection Measure Investigations and Except Tariff Hindrances.

Trade Policy Protection Measures Investigation Initiated Against the Turkish Steel Sector: 15 proceedings are initiated against the Turkish steel sector since 2010 within the frame of the "Trade Policy Protection Measures". Whilst 6 of these proceedings are closed due to being without measure, 5 are still continuing. Tax application is decided regarding 4 of them. Among the still continuing proceedings are the Anti-Damping proceedings initiated by Morocco against the "Hot Flat" and by Australia against the "Wire Rod" products, the Anti-Damping and Compensatory Tax Investigation initiated by the USA against "Construction Steel" and "OCTG Pipes" and the Protection Measure Investigation initiated by Thailand against "Flat" products.

Every country with a higher demand level than the production level need to refer to import in order to meet the need and the importers have the right to choose the best quality material available in the world market for the best prices pursuant to the free trade rules. On the other side request some domestic manufacturers, who aren't efficient at the production and cannot compete with the import government protection by utilizing trade rules like anti-damping and/or additional customs tax as commercial trade measures for their own interest.

When an anti-damping and/or additional customs tax investigation is initiated will affect the market negatively since this will generate a discomfort and uncertainty on the exporters and importers during the investigation even if it should be decided by the end of the investigation that there are no damping or government support margins. Whilst such an intervention harm the free and fair trade conditions, it will artificially increase the prices in the domestic market and puts the consumers in a disadvantageous position. Beside this will the increase of the measures and investigations undertaken by a country against multiple countries limit the choice of the consumers. It will, along with these, have a negative effect on other sectors like steel trade related customs directors, transport companies and steel products consuming other companies.

Anti-Damping and Compensatory Tax Investigation Initiated by the USA Against the Turkish Steel Sector: The Anti-Damping and Compensatory Tax Investigation initiated by the United States of America (USA), one of the most important export markets of the Turkish steel sector, against two different products are not based on a rightful justification. The pre-

ları, haklı bir gerekçeye dayanmamaktadır. ABD tarafından Türkiye'ye daha önce uygulanan önlem, 1997'den 2008'e kadar 10 yılı aşkın süre yürürlükte kalmıştır. Sonrasında ITC (International Trade Commission) detaylı ve hassas bir inceleme sonucu Türkiye'den yapılacak ihracatın ABD yerli üreticilerine zarar vermeyeceğine hükmetmiş ve önlemi kaldırılmıştır.

Öte yandan hâlihazırda Letonya, Ukrayna, Moldova, Endonezya, Çin, Belarus, Kore ve Polonya'ya karşı bir önlem 2001'den beri yürürlükte ve dolayısıyla Türkiye'ye de bir önlem gelmesi durumunda, dünyanın en büyük inşaat çeliği ihracatçılarından ABD'ye girişi tamamen engellenmiş olacaktır. Ayrıca 1997'de başlayıp 10 yıl yürürlükte kalan anti-damping önleminin, 2008 yılında tüm üreticiler için kaldırılmasına rağmen, 2009-2011 döneminde ABD'nin Türkiye'den inşaat çeliği ithalatı 150-250 bin ton arasında seyretilmiştir. İlk defa 2012'de ABD'nin Türkiye'den gerçekleştirdiği ithalat 574 bin ton civarında gerçekleşmiştir ki, bu da 2006'da Türkiye'den gerçekleşen ithalatın yarısından bile azdır.

ABD'nin dünyadan inşaat çeliği ithalatında 2012-2013 yıllarını karşılaştırdığımızda %20,1'lik bir artış görülmektedir. Aynı dönem, aynı üründe Türkiye'den ithalatı ise sadece %8,8 artmıştır. ABD'nin dünyadan filmaşin ithalatı aynı dönem için %20,4 azalırken Türkiye'den ithalatı %80,7 azalmıştır. Tüm çelik ithalatının aynı dönem karşılaştırmasında ise ABD'nin dünyadan ithalatı %4 azalırken, Türkiye'den ithalatı %10,6 oranında azalmıştır. Bu istatistiki bilgiler göstermektedir ki, Türkiye serbest ticaret koşullarında ticaretini gerçekleştirmektedir.

ABD- Türkiye ticaretinde, ABD lehine bir durum uzun yıllardan beri süre gelmektedir. Örneğin; 2013 yılında yaklaşık 18,2 milyar dolarlık dış ticaret hacminde ABD'nin payı 12,6 milyar dolar iken, Türkiye'nin payı sadece 5,6 milyar dolardır. ABD'li üreticilerinin Türk üreticilere göre maliyet açısından daha avantajlı olduğundan bahsetmek gerekirse; ABD'li üreticiler, hurdada dikey yapılanma sayesinde daha temiz hur-

viously applied measure by the USA against Turkey remained from 1997 to 2008 more than 10 years in effect. Later has the ITC (International Trade Commission) decided as a result of a detailed and sensitive examination that the export from Turkey will not harm the domestic US producers and cancelled the measure.

On the other side is actually a measure against Latvia, Ukraine, Indonesia, China, Belarus, Korea and Poland since 2001 in effect and when there should be a measure introduced against Turkey, too, will the entrance of the largest construction steel manufacturers of the world fully prevented from entering the USA. Beside this, though the anti-damping measure, which started in 1997 and remained 10 years in effect, was cancelled for all producers in 2008, changed the construction steel export of Turkey to the USA during the period 2009-2011 between 150 to 250 thousand tons. The import of the USA realized from Turkey reached for the first time in 2012 574 thousand tons and this is even less than the import realized from Turkey in 2006.

An increase of 20.1% is to be seen when we compare the years 2012-2013 with regards to the construction steel import of the USA from the world. And the imports from Turkey for the same period and same product increase by only 8.8%. Whilst the wire rod imports of the USA from the world decreased by 20.4% for the same period, its imports from Turkey decreased by 80.7%. And whilst at the comparison of the whole steel imports, the imports of the USA from the USA decreased by 4%, its imports

dayı daha ucuza temin etmektedirler.

Türk üreticiler ise daha pahalı hurda için ayrıca nakliye ücreti ödemek zorunda kalmakta ve bu farkla ABD'li üreticiler 50\$/ton daha az bir maliyetle fabrika girişi elde etmektedirler. Üstelik Türkiye, çelik üretiminde tükettiği yaklaşık 32 milyon ton hurdanın 22 milyonunu dünyadan ithal etmekte ve bu ithalatın da neredeyse %30'unu ABD'den temin etmektedir. ABD'li yerli üreticiler için diğer bir avantaj ise elektrik birim fiyatında oluşmaktadır.

ABD'li üreticiler elektrik Türkiye üreticilerin aldığı elektriğin neredeyse yarısı fiyatına aldığından, 30 \$/tonluk avantaj elde etmektedirler. Buna ilaveten Türk üreticiler için mamulün ihrac edilmesi ve liman masrafları da eklendiğinde, ABD'li üreticilerin 45\$/tonluk artı avantaj elde ettiği anlaşılmaktadır.

Bu maliyet avantajları göz önünde bulundurulduğunda ABD'li yerli üreticiler ton başına 125\$'lık avantaja sahip olduğu görülmektedir. Yerli üreticilerin bu kadar avantajlı başladıkları bir üretimde, hala Türk üreticileri tehdit olarak görmeleri ancak ABD'li üreticilerin tesis yapılarından, verimsiz çalışmalarından veya çok yüksek kar marjları elde etmek istemelerinden kaynaklanıyor olabilir. ABD'li yerli üreticilerin bir avantajı da Buy-American Act programında ortaya çıkmaktadır. Bu program dahilinde kamu ya da kamu tarafından finanse edilen projelerde ABD üretimi malzeme kullanılmasını gerektirir. Bu alanda yerli üretici, yabancı üreticinin rekabetçi fiyatları ile karşılaşmaması sağlanmaktadır.

from Turkey decreased by 10.6%. These statistical data indicate that Turkey doesn't conduct its trade under free trade conditions.

A situation in favour of the USA is continuing since years with regards to the trade between the USA and Turkey. For example; whilst the share of the USA at the foreign trade volume of nearly 18.2 Billion Dollars was 12.6 Billion Dollars, the share of Turkey is only 5.6 Billion Dollars. When it should be necessary to talk about that the US producers are more advantageous than the Turkish producers in terms of the costs; the US producers procure clean scrap cheaper thanks to the vertical structuring in scrap.

And Turkish producers are forced to pay in addition transportation costs for more expensive scrap and the US producers a plant entrance with a lesser cost of 50 USD/ton by this difference. On the top of that, Turkey is importing 22 Million tons of the nearly 32 Million tons scrap it consumes at the steel production from the world and procures nearly 30% of this import from the USA. Another advantage for the domestic US producers is constituted by the electricity unit price. The US producers obtain an advantage of 30 USD/ton since they purchase the electricity nearly for the half price of the Turkish producers. In addition to this, it is understood that the US producers obtain a plus advantage of 45 USD/ton when you add the export and harbour costs of the Turkish producers.

Taking into consideration these cost advantages, it is to be seen that the domestic US producers have an advantage of 125 USD per ton. That the domestic producers, who begin their production such advantageous, deem the Turkish producers still as a threat may only be due to the facility structures, the inefficient operation or the aim to obtain a higher profit margin of the domestic US producers. Another advantage of the domestic US producers is the Buy-American Act program. It is provided that the domestic producer is not confronted by the competitive prices of the foreign producer in this field since it is a prerequisite to use US produced material at public or public funded projects within the scope of this program.

SUNİ KAZANÇ YERİNE, Hak Edilen, Kutsal Kazanç

Korumacı önlemler sıklıkla, adil olmayan bir biçimde ve serbest ticaret kurallarına karşı kullanıldığında yerli sanayiye zarar vermekte ve uzun vadede sektörün küresel pazarda rekabet etmesini önleyerek ticari ilişkilerin gelişmesini engellemektedir. Türk Çelik Sektörü, Dünya Ticaret Örgütü'nün (DTÖ) izin vermediği herhangi bir koruma önlemine başvurmamış ve DTÖ ilkelerini istis-

mar etmemiştir. Türk çelik sektörünün beklentisi, DTÖ kurallarına tam uyumlu bir ticaret ortamının oluşması ve suni kazanç yerine hak edilen kutsal kazancın elde edilmesi yönünde çaba sarf edilmesidir. Ancak bu şekilde istenilen adil, rekabetçi ve sınırları genişletilmiş uluslararası ticaret ortamı yakalanacak ve sanayilerimiz gelişmesi sağlanacaktır. (ÇİB)

Deserved, Holly Revenue INSTEAD OF ARTIFICIAL REVENUE

Protective measures frequently harm the domestic industry when these are used unfair and in contradiction to the free trade rules and prevents in the long term the competition of the sector in the global market and thus the development of commercial relations. The Turkish steel sector has not referred to any protection measure not allowed by the World Trade Organization (WTO) and didn't

misuse the WTO principles. The expectation of the Turkish steel sector is the establishment of a trade environment, which is fully compliant with the WTO rules and the struggle to procure a deserved, holly revenue instead of an artificial revenue. That's the only way to achieve a fair, competitive international trade environment with expanded limits and provided that our industries develop. (SEU)

RUSYASIZ MÜMKÜN MÜ? AVRUPA, RUSYA'YA ALTERNATİF ARIYOR

*IS IT POSSIBLE WITHOUT RUSSIA?
EUROPE IS SEEKING AN ALTERNATIVE FOR RUSSIA*

Klaus Deuse- Antje Passenheim-Kent Klein

ABD, doğalgaz konusunda 2020 yılına kadar Ortadoğu'nun enerji tedariki konusundaki birincilik unvanını elinden almaya gayretli. ABD'nin gelecekte ihtiyacından daha fazla doğalgaz ve petrol üretmesinin Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin'i sıkıştırmak açısından da bir fırsat oluşturacağı kanısı yaygın. Özellikle muhalefetteki Cumhuriyetçiler, Ukrayna krizinin de dayatmasıyla "Yeni Soğuk Savaş"ta akaryakıtın silâh olarak kullanılabileceği kanısını taşıyorlar.

The USA is assiduous to overtake the top position of the Middle-East in terms of the energy supply until 2020. The opinion that the production of more natural gas and oil by the USA than its needs in the future is also an opportunity to pressurize the Russian President Vladimir Putin is spread. Particularly the Republicans in the opposition think with the imposition of the crisis in Ukraine that fuel can be used as a weapon in the "New Cold War".

Ukrayna krizinin tehlikeli bir mecraya yönelmesi Avrupa'daki enerji tartışmasının yeniden alevlenmesine yol açtı. Almanya da geniş ölçüde Rus ham petrol ve doğalgazına bağımlı bir ülke. Enerji hammaddesi ithalat payının 2013 yılında yüzde 71'e yükselmesi Başbakan Angela Merkel'in ifadesiyle "Alman enerji politikasının tümüyle gözden geçirilmesini gerektiriyor." Almanya'nın enerji hammaddesi ihtiyacını karşıladığı ülkelerin başında Rusya Federasyonu geliyor. Almanya ham petrolünün yüzde 35'ini, doğalgazının yüzde 38'ini ve taş kömürünün de yüzde 25'ini Rusya'dan alıyor. Bu dev hacimli ithalatı ikame edecek alternatif ise bulunmuyor. Almanya, doğalgaz tüketiminin ancak yüzde 15'ini kendi kaynaklarından karşılayabiliyor. Doğalgazının büyük bölümünü ise Norveç ve Hollanda'dan alıyor. Uzmanlar, bu iki ülkenin Almanya'ya ihraç ettiği miktarı kısa vadede artırabileceğini ancak Norveç ve Hollanda'nın doğalgaz rezervlerinin tükenmeye yüz tuttuğunu belirtiyorlar.

Teorik alternatif olarak, Cezayir, Katar ve ABD'den tankerlerle soğutulup sıvılaştırılmış doğalgaz getirilmesi mümkün. Ancak ABD'deki sıvı doğalgaz yükleme limanları henüz inşaat aşamasında. Almanya'nın da sıvı gaz boşaltma tesisleri bulunmuyor. Öte yandan spot piyasada kısa vadede yüksek miktarda doğalgaz satın alma imkânı da yok. Fukushima felaketinden beri Japonya çok yüksek miktarda doğalgaz ithal ettiği için piyasadaki arz zaten oldukça sınırlı kalıyor. Rus doğalgazına olan bağımlılık son haftalarda kaya gazı seçeneğinin de tartışmaya açılması nedeniyle oldu. Yerin derinliklerindeki kayalık tabakadan basınçlı su ve kimyevi maddelerin yardımıyla kaya gazı çıkartılması çevrecilere göre son derece riskli bir işlem. Almanya'nın sadece Aşağı Saksonya eyaleti sıkı standartlara bağlı kalmak şartıyla kaya gazı üretimine izin vermeyi kararlaştırmıştı.

4 bin 400 metre derinliğe kadar 220 milyar metreküp doğalgaz barındırdığı tahmin edilen Kuzey Ren Vestfalya eyaletinin hükümeti kaya gazına izin vermiyor. Almanya'nın toplam konvansiyonel doğalgaz rezervi 150 milyar metreküpü buluyor. Yılda 12 milyar metreküp gaz çıkarıl-

That the Ukraine crisis directed toward a dangerous course, lead to a new exacerbation of the energy discussion in Europe. Germany is a widely on the Russian raw oil and natural gas dependant country, too. That the energy raw material import share increased to 71 percent in 2013 requires, with the words of the Chancellor Angela Merkel "a review of the whole German energy policy". The countries from where Germany meets its energy raw material needs are lead by the Russian Federation. Germany acquires 35 percent of the raw oil, 38 percent of its natural gas and 25 percent of its hard coal from Russia. And there is no alternative to substitute this huge volume import. Germany can only meet 15 percent of its natural gas needs from its own sources. And it meets the majority of its natural gas from Norway and the Netherlands. The specialists note that these two countries can increase the amount they export to Germany in the short term, but that the natural gas reserves of Norway and the Netherlands are about to be exhausted.

It is theoretically possible to bring cooled and liquidized natural gas with tankers from Algeria, Qatar and the USA. But the natural gas loading harbours in the USA are yet in construction stage. Germany has no liquid gas unloading facilities. On the other side, it is not possible to purchase short termed natural gas at high amounts in the spot market. The offer in the market already remains limited since Japan imports natural gas at very high volumes since the disaster in Fukushima. The dependency on the Russian natural gas lead to that the rock gas option was opened in the recent weeks for discussion, too. According to the environmentalists is drilling rock gas out of the depth from rock layers by the aid of pressurized water and chemical materials is an extreme risky process. Only Lower Saxony had decided to permit rock gas production with the provision to comply with the tight standards in Germany.

The government of North-Rhine Westphalia, where it is estimated that 220 Billion cubic metres rock gas is available at a depth of up to 4 thousand 400 metres, doesn't permit rock gas. The total conventional natural gas reserve of Germany reaches 150 Billion cubic metres. The natural gas reserves will be exhausted in 15 years when annually 12 Billion cubic metres gas

ması durumunda doğalgaz rezervi 15 yıl sonra tükenmiş olacak. Eyalette kaya gazı çıkarılması durumunda bu sürenin 30 yıla çıkarılması mümkün ama Sosyal Demokrat-Yeşiller hükümeti bu riskli işleme onay vermiyor. "Büyük Koalisyon" hükümetinin protokolünde de, zehirli kimyevi madde kullanıldığı süreçte kaya gazı çıkarılmasına izin verilmeyeceği de yazılı. Sonuç olarak, Almanya'nın 15 yıl sonra yüzde yüz oranında doğalgaz ithalatına bağımlı olacağı söylenebilir.

Şirketler üzerinden nüfuz

2018 yılında Almanya'daki son kömür madenleri de faaliyete son vereceği için Almanya ithal enerji bağımlılığından kurtulamayacak. Almanya, ithal ettiği taşkömürünün yüzde 25'ini Rusya'dan alıyor. Linyit madenleri bugünkü kapasiteyle işletildiği takdirde kömür rezervi 200 yıl daha dayanabilir. Almanya ile Rusya arasındaki "enerji keneetlenmesinde" ithal bağımlılığı kadar işletmeler arasındaki ilişkiler de rol oynuyor. Rus devlet tröstü Gazprom, kimyacılar devi BASF'in bir kuruluşu olan Wintershall ile önemli bir takas anlaşması yaptı. Buna göre Gazprom Sibiryadaki doğalgaz kaynaklarının hisseleri karşılığında Alman şirketinden Almanya'daki doğalgaz hazinesiyle işletmecilik yetkisini alacak. Gazprom aynı zamanda Almanya'nın 2 bin 300 kilometre uzunluğundaki nakil boru hattı şebekesine de ortak oldu. Böylece Rus şirketi dolaylı olarak Almanya'nın doğalgaz trafiği üzerinde söz söyleme hakkına kavuşuyor. Almanya Ekonomi Bakanlığı bu ortaklığın başlatılmasında sakınca görmemişti. Kaya gazı teknolojisinin önde gelen isimlerinden olup geçen yıl 521 milyon euro kâr eden Alman Dea şirketinin satışı da Berlin'in onayını bekliyor. Dea'nın sahibi olan Enerji tröstü RWE'nin 30 milyar euroyu bulan birikmiş borçlarını ödeyebilmesi için taze paraya ihtiyacı var. Lüksemburglu bir yatırım şirketi Dea'yı alabilmek için 5,1 milyar euroyu gözden çıkarmıştı. Letter One adlı yatırım şirketinin büyük hissedarı ise, Rusya'nın en zengin ikinci işadamı olan Michail Fridmann. Fridmann, Kremlin ve Rus devlet şirketi Rosneft'e olan yakınlığıyla ün yapmış bir isim.

is drilled. This duration can be increased to 30 years when rock gas is drilled in the state, but the Social Democrats-Greens government doesn't permit this risky process. And it is indicated in the protocol of the "Great Coalition" that rock gas drilling will not be permitted as long as toxic chemical materials will be used. As a result, it is possible to say that Germany will depend in 15 years fully on the import of natural gas. .

Influence via the companies

Germany will not relief from the dependence on imported energy since the last coal mines in Germany will end their activities in 2018. Germany acquires 25 percent of the hard coal it imports from Russia. The coal reserves can last further 200 years when the lignite mines are operated at the contemporary capacity. As much as the import dependence play also the relations between the companies a role at the "energy locking" between Germany and Russia. The Russian state trust Gazprom has subscribed an important swap agreement with Wintershall, an affiliate of the chemical giant BASF. According to this will Gazprom receive from the German company the operating authorization with its natural gas store in Germany against the shares of the natural gas sources in Siberia. Gazprom became at the same time an associate of the transport pipeline network of Germany with a length of 2,300 kilometres. Thus becomes the Russian company the right to say a word in the natural gas traffic of Germany. The German Ministry for Economy didn't see any inconvenience at the implementation of this partnership. Also the sale of the German company DEA, which is one of the leading names of the rock gas technology and recorded last year a profit of 521 Million Euro is awaiting the approval of Berlin, too. The energy trust RWE, the owner of DEA, needs fresh money in order to be able to pay its accumulated debts, which reach 30 Billion Euro. A Luxembourgish investment company was ready to pay 5.1 Billion Euro in order to acquire DEA. And the greatest shareholder of the investment company named Letter One is the second richest businessman of Russia, Michail Fridmann. Fridmann is also famous with his closeness to Kremlin and the Russian state company Rosneft. The Europeans – taking into consideration the crisis

Yeni Soğuk Savaş'ta akaryakıt silâhı

The fuel weapon in the New Cold War

ABD, doğalgaz konusunda 2020 yılına kadar Ortadoğu'nun enerji tedariki konusunda ki birincilik unvanını elinden almaya gayretli. ABD'nin gelecekte ihtiyacından daha fazla doğalgaz ve petrol üretmesinin Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin'i sıkıştırmak açısından da bir fırsat oluşturacağı kanısı yaygın. Özellikle muhalefetteki Cumhuriyetçiler, Ukrayna krizinin de dayatmasıyla “Yeni Soğuk Savaş”ta akaryakıtın silâh olarak kullanılabileceği kanısını taşıyorlar.

Kongre'nin Cumhuriyetçi milletvekili Robert Pittinger, ilk elde Avrupa'nın ve Ukrayna'nın enerji ihtiyacının karşılanmasını söz konusu olduğunu vurguluyor Pittinger ve diğer bazı Amerikalı milletvekilleri, ABD'den ve Ortadoğu'daki müttefik Kuveyt gibi ülkelerden yapılacak tedariklerle Doğu Avrupa'ya Rusya'nın doğalgaz sevkiyatlarına bağımlılıktan kurtarmak istediklerini belirtiyor. Aslında ABD henüz hiç doğalgaz ihrac etmiyor. Ancak ExxonMobil gibi firmalar artık nihayet ihracat terminallerinin kurulması için kendilerine hükümetin gerekli izinleri çıkartmasını talep ediyor. Bu taleplere gittikçe artan sayıda Amerikalı milletvekili de katılıyor. Cumhuriyetçi milletvekilleri Kırım'daki krizin Başkan Obama'nın bu doğrultudaki izinlere bir an önce yeşil ışık yakması için yeteri kadar argüman sağladığı görüşündeler. Ta ki bu izinler çıktıktan sonra sıvı gazın Doğu Avrupa'ya gönderilebileceğine dikkat çekiliyor.

‘Avrupa’ya gaz ihracatı mümkün olabilir’

Ne var ki Alman Bertelsmann Vakfı'nın Washington bürosundan Annette Heuser, Amerikan hükümeti bu izinleri hemen verse bile Avrupa'ya sıvı gaz sevkiyatının uygulamaya geçirilmesinin ancak ve ancak çok ileriki bir tarihte mümkün olabileceğini vurguluyor. Heuser, “Fillen ABD'de sadece bir liman bu sıvı gazı ihraç edecek durumda. Bunun ötesinde Amerikalılar imzaladıkları uzun vadeli sözleşmelerle bu sıvı gazı ilk elde Asya kıtasına ihraç etmekle yükümlüler. Güney Kore, Japonya ve Hindistan gibi ülkelere örneğin. Üçüncü husus ise Avrupalıların bu sıvı gazı alabilecek ve depolayabilecek neredeyse hiçbir kapasite-

The USA is assiduous to overtake the top position of the Middle-East in terms of the energy supply until 2020. The opinion that the production of more natural gas and oil by the USA than its needs in the future is also an opportunity to pressurize the Russian President Vladimir Putin is spread. Particularly the Republicans in the opposition think with the imposition of the crisis in Ukraine that fuel can be used as a weapon in the “New Cold War”.

The Republican representative of the Congress, Robert Pittinger, emphasizes on that it is about to meet the energy need of Europe and Ukraine at first hand. Pittinger and other American representatives note that they want to relief East Europe from the dependence on the natural gas deliveries of Russia by supplies to be performed from allied countries of the USA in the Middle-East like Kuwait. In fact, the USA isn't exporting any natural gas, yet. But companies like Exxon-Mobil request that the government issues them the necessary permits for establishing export terminals now. These requests are supported by an increasing number of American representatives, too. The Republican representatives think that the Crimea crisis provides sufficient arguments for the green light by President Obama in this direc-

lerinin olmamasıdır” diyor. Sıvı gazın ihracatı için izin verilmiş olan ihracat terminallerinin inşaatları ABD'de henüz başlangıçta.

Sadece Louisiana'daki inşaatın gelecek yıl tamamlanarak devreye girmesi bekleniyor. Diğer terminallerin 2017'den önce işletmeye girmeyeceği belirtiliyor. Atlantik'in öte yakasında da bu tür terminallere pek sık rastlanmıyor. Sadece Fransa, İspanya, Belçika ve Hollanda'da doğalgaz ithalleri için gerekli limanlar bulunuyor. Buna rağmen birkaç yıldan bu yana Washington'da enerji politikaları konusunda tartışmalar devam ediyor. Bertelsmann Vakfı'nın Washington bürosundan Annette Heuser, jeopolitik açıdan değişen dünyada yeni ticaret yolları konusunun tartışmaların odak noktasında olduğunu belirterek şunları ekliyor:

“Avrupalılar bu konuda ilk planları yapmış bulunuyor. Ancak şimdi Kırım krizinin baş göstermesiyle birlikte genel olarak ABD ile Avrupalı müttefiklerinin enerji politikaları açısından gelecekteki bağımsızlığı konusu gündemin ilk sırasına oturmuş durumda.” Gelecekte Avrupalıların, ilk sırada da Almanların doğalgaz ve petrol ihtiyaçlarını Rusya'dan mı, ABD'den mi karşılayacaklarına karar vermeleri ve ona göre proje geliştirmeleri gerektiğine vurgu yapılıyor.

tion. The attention is attracted on that liquid gas can be sent to East Europe after these permits are issued.

‘Gas export to Europe can be possible’

But Annette Heuser of the Washington Office of the Bertelsmann Foundation emphasizes that even if the American government should provide these permits instantly, the transition to the application of the gas shipment to Europe can only be possible at a very future time. Heuser says “Actually is only one harbour in the USA able to export this liquid gas. On the other hand are the American obliged to export this liquid gas to Asia at first hand due to the long termed agreements they have undersigned. For example to countries like South Korea, Japan and India. A third point is that the Europeans have nearly no capacities to receive and store this liquid gas.” The constructions of the export terminals permitted for liquid gas exports in the USA are yet at the beginning. It is expected that only the construction in Louisiana will be completed and started to be operated next year. It is noted that the other terminal will not be taken into operation before 2017. Such types of terminals are not met much on the other side of the Atlantic. Harbours necessary for natural gas imports are only available in France, Spain, Belgium and the Netherlands. Though that, discussions are continuing regarding energy policies since a couple of years in Washington. Annette Heuser of the Washington Office of the Bertelsmann Foundation notes that the issue regarding new trade ways in the geopolitically changed world is in focus of the discussions and adds: “The Europeans have established the initial plans regarding this issue. But now, with the emergence of the Crimea crisis has the independence of the USA and its allied in future with regards to their energy policies has placed itself to the top position of the agenda.” It is emphasized whether the Europeans, lead by Germany, need to decide whether they will meet their natural gas and oil need from Russia or the USA and develop strategies according to this.

Avrupalılar -kriz durumlarını da düşünerek enerji ihtiyacını ABD'den sağlamanın olanakları üzerinde duruyor. Ama uzmanlar bunun gerçekleştirilmenin şimdilik mümkün olmadığını belirtiyor. ABD'de yeni teknolojiler kullanılarak bir doğalgaz patlaması yaşanmasına ilişkin olarak Başkan Obama kıvançla şunları söylüyor: “Doğalgazın Suudi Arabistan'ına dönuştük, elimizde bundan çok miktarda, evet çok miktarda var!”

Amerika, Avrupa'nın Doğalgaz Kaynağı Olabilir mi?

Rusya Ukrayna'ya sattığı doğal gazın fiyatını arttırmaya devam ederken, Avrupa'nın Rusya'ya olan enerji bağımlılığını azaltacak çözümün Amerika'dan gelebileceği düşünülüyor. Peki bu mümkün mü? Kiyev yakınlarında yaşayan Svetlana Kulesova ile Yuri Kuleshov, Rus doğalgaz fiyatının giderek artmasından şikayetçi: “Bu durum bütçemizi doğrudan etkiliyor. Soğuktan donmak için doğalgaz kullanmaya mecburuz, o nedenle de diğer ihtiyaçlarımızdan vazgeçmemiz gerekiyor.”

Avrupa'da birçok aile aynı durumda. Ukrayna ile birlikte altı Avrupa ülkesi doğal gazı Rusya'dan alıyor. Rusya, batılı ülkelerin yaptırım tehditlerine aldırış etmiyor. Rusya Başbakan Yardımcısı Igor Shuvalov, Moskova'nın doğal gaz satabilecek başka müşteriler bulabileceğini, bu durumda da doğal gaz fiyatının daha da artacağını söylüyor: “Avrupalılar'ın Amerika'dan ya da başka ülkelere doğal gaz alabilmek için yeni altyapıya yatırım yapmaları gerekecek. Bu da fiyatları arttıracak ve tüketici daha fazla ödemek zorunda kalacak ama Rus doğal gazı başka ülkelerde kullanılmaya devam edecek.”

Maryland eyaletindekine benzer terminallerden geçen Amerikan doğal gazı, Avrupa için çözüm olabilir ama bunun için henüz erken. Terminalin doğal gazı likit petrol gazına çevirebilecek altyapıya sahip olması 2017 yılını bulacak. Şu anda yapımı devam eden terminallerin de 2017'den önce tamamlanması beklenmiyor Terminalden üretilen

situations, too – think about the possibilities to procure the energy needs from the USA. But specialists note that it is at the moment not possible to realize this. Resident Obama says proudly related to a natural gas break in the USA by the utilization new technologies: “We have converted into Saudi Arabia of natural gas, we have plenty of it, yes plenty of it.”

Can America Be the Natural Gas Source of Europe?

Whilst Russia continues to increase the price of the natural gas it sells to Ukraine, it is thought that the solution that will reduce the energy dependency of Europe on Russia might come from America. But, is that possible? Svetlana Kuleshova and Yuri Kuleshov, who live in the near of Kiev, complain against the progressive increase of the price for the Russian natural gas: “This situation directly affects our budget. We must use natural gas in order to not freeze in the cold, and therefore we need to waive from our other needs.”

Many families in Europe are in the same situation. Six European countries along with Ukraine acquire their natural gas from Russia. Russia doesn't care on the sanction threats of the western countries. First Deputy Prime Minister of Russia, Igor Shuvalov, says that Moscow can find other customers to sell natural gas, and that in this case the price for natural gas will further increase: “The Europeans will need to realize new infrastructure investments in order to be able to procure natural gas from America or other countries. And this will increase the prices and the consumer will be forced to pay more, but Russia natural gas will be continued to be used in other countries.”

The American natural gas, which pass through similar terminals in Maryland may be a solution for Europe, but it is too early for this. That the terminal has the infrastructure capable to convert natural gas into liquid oil gas will last until 2017. . And it is not expected that the terminals which are continued to be constructed will be completed before 2017. The produced natural gas from the terminal will be sold to India and Japan.

According to Paul Bledsoe, energy specialist of the

doğal gaz Hindistan ve Japonya'ya satılacak.

Alman Marshall Fonu enerji uzmanı Paul Bledsoe'ya göre Amerika, Avrupa'nın ilk yeni doğalgaz kaynağı olmayacak: “Öncelik sırasında Orta Asya, Kuzey Afrika ve kendi kaynakları olacak. Küresel doğal gaz kaynaklarını genişletmekten yani doğal gaz piyasasını küreselleştirmekten bahsediyoruz.” Bledsoe'ya göre, Avrupa ülkelerinin Washington'a yaptığı doğal gaz ithal başvurularının hızlandırılması ve Avrupa'ya kendi kaya gazını geliştirmesi için yardım edilmesi gerekiyor: “Amacımız doğalgaz alanında ortak bir Amerika – AB planı geliştirip, kaynakları çoğaltmak, uzun vadede fiyatları düşürmek, hava kirliliği emisyonlarını azaltıp, Rusya'ya olan bağımlılıktan kurtulmak. Elimizde çok büyük bir fırsat var.”

Enerji uzmanı Profesör Steve LeVine'e göre bu gerçekleştiğinde hem Avrupa hem de Amerika kazançlı çıkacak: “Doğal gaz ihracatı ve göndereceği mesaj Amerika'nın dünyadaki siyasi ve jeopolitik etkisini arttıracak derecede önemli.” Profesör Steve LeVine'e göre bu durumda Rusya Cumhurbaşkanı Vladimir Putin, düşük fiyatta ısrar edecek olan Çin'e doğal gaz satmak zorunda kalacak.

‘Ukrayna Krizi Kıbrıs'ta Çözüm İhtiyacını Kuvvetlendirdi’

Ukrayna krizinin KKTC ve Türkiye'ye de yansımaları var. KKTC Washington Temsilcisi Ahmet Erdengiz'e göre çözüm sürecinde bu kez yeni faktörler devrede. Erdengiz bunu şöyle anlattı: “Bölgedeki doğalgaz nedeniyle genel çerçeveye İsrail gibi ülkelerin dahil olması, ilk defa adanın su sorununu çözebilecek, Türkiye'den su getirilmesi gibi faktörler Kıbrıs'ta çözüm bulunması hareketliliğine hız kazandırıyor. Hatta yaşadığımız Ukrayna sorunu dahi özellikle Kıbrıs'ta bir çözüm bulunması ihtiyacını artırmış görünüyor. Özellikle Avrupa'nın Doğu Akdeniz'deki doğal gaz ve alternatif enerji yataklarına olan ihtiyacı Ukrayna kriziyle bir kez daha ortaya çıktı. Dolayısıyla ilk kez iç dinamiklerin yanı sıra dış dinamikler de resmin içerisine giriyor.” (duw-vaa)

German Marshall Fund, will America not be the first natural gas source of Europe: “Central Asia, North-Africa and its own sources will be in the priority ranking. We are talking about expanding the global natural gas resources, meaning the globalization of the natural gas market.” According to Bledsoe need the natural gas import applications of Europe to Washington to be accelerated and Europe needs to be helped at the development of its own rock gas: “Our target is to develop a joint America – EU plan in the field of natural gas and to enhance the sources, to decrease the prices in the long term, to decrease the air pollution emissions and to relief from the dependency on Russia. There is a very great opportunity in our hands.”

According to the energy specialist Professor Steve LeVine will bot Europe and America benefit when this is realized: “The natural gas export and the message given by this is such important that it will increase the political and geopolitical influence of America in the world.” According to Profesör Steve LeVine will in this case the Russian President Vladimir Putin be forced to sell natural gas to China which will insist on a low price.

‘The Ukraine Crisis Strengthened the Solution Need in Cyprus’

The Ukraine crisis has also reflections on TRNC and Turkey. According to the Washington Representative of the TRNC, Ahmet Erdengiz, have there new factors come to play at the solution process. Erdengiz says on this: “That countries like Israel are included into the general frame due to the natural gas in the region will be able to solve the water problem of the island for the first time, factors like the transportation of water from Turkey accelerates the mobility with regards to find a solution in Cyprus. Even the Ukraine problem we face particularly seems to have increased the need to find a solution in Cyprus. Specially the need of Europe for the natural gas and alternative energy sources in Eastern Mediterranean is once more revealed with the Ukraine crisis. Consequently, also external dynamic come into the picture along with the internal dynamics for the first time.” (duw-vaa)

Yoksulluk nedeniyle binlerce İngiliz karını doyuramıyor. Devletin el uzatmadığı fakirlere sivil kuruluşlar yardım ediyor. Büyük Britanya'da artan yoksulluk günlük yaşamda etkisini gösteriyor. Ülkede dışarıdan gelecek yardımlar çerçevesinde ücretsiz yemeğe ihtiyaç duyan insan sayısı geçen yıl artış gösterdi. İktidarda bulunan Muhafazakâr Parti'ye göre aç kalmak 'kişinin kendi problemi' olsa da bu durum ülke genelinde yaygınlaşıyor.

Londra'nın lüks muhiti Westminster'de pek çok sayıda limuzin ve 5 yıldızlı otel bulunuyor. Buckingham Gate Sokağı'nın hemen sonunda Buckingham Palace ve onların hemen yakınındaki İngiltere parlamentosunun bulunduğu bu bölgede yoksulluğun yaygın olabileceği düşünülmese de, durum öyle. Buckingham Gate sokağında her gün ellerindeki poşetlere yemek ihtiyaçlarını gidermek için gelecek yardımları doldurmayı amaçlayan çok sayıda insan görülen mümkün. Kilsenin hemen yanında kurulan tezgâhta, fakirlere yemek dağıtılıyor. Fakirlik artık İngiltere'de günlük hayatın bir parçası olmuş.

'Yaklaşık 30.000 Gönüllü Çalışıyor'

İngiltere genelinde "Foodbank" olarak bilinen fakirler için yemek toplama ve dağıtma işleriyle ilgilenen sivil toplum kuruluşlarından biri de Trusseln Trust ismini taşıyor. Trusseln Trust'un şefi Christine Bamigbola insanların istedikleri zaman kendilerine ulaşabileceklerini ve aynı zamanda ücretsiz yemeğe ihtiyaç duyacak kadar yoksul durumda yaşayan insanların Westminster semtinde de bulunduğunu bildiriyor. Westminster'da bulunan Foodbank da dâhil olmak üzere ülke genelinde 400'e yakın Foodbank standı bulunuyor. İstatistiklere göre ülkede her hafta iki tane yeni bir Foodbank standı açılıyor. Foodbank'larda çalışan 30,000 civarındaki gönüllü, yemeklerin dağıtımı ve yemek dağıtılan kişilerle diyalogdan sorumlu. Geçtiğimiz yıl sadece Trussell Trust, ülke genelinde 3500 tondan fazla yemek yardımında bulundu.

Ülkede her geçen gün yeni bir Foodbank açılıyor olması, devletin yürüttüğü sosyal politikalar ve ülkenin genel ekonomik durumuyla ilgili tartışmaları da şiddetlendirdi. Pek çok kişiye göre, İktidardaki Muhafazakâr Parti ortaya çıkan tablodan büyük ölçüde sorumlu. İktidar partisinin sosyal harcamalara fazla kaynak aktarmaması ve İngiltere'deki sosyal sistemin yapısal olarak bu tarz sorunlara engel olacak şekilde dizayn edilmemiş oluşu, bu kadar insanın ücretsiz yemeğe muhtaç hale gelmesinin başlıca nedenleri olarak görülüyor. Trussell Trust'un yayımladığı istatistikler de bu varsayımı doğrular nitelikte.

Devletin Ödediği Fakirlik Yardımı yetmiyor

Foodbank'lar ilk önce kendi çıkardıkları yemek kuponlarını, sosyal yardım kuruluşları, kiliseler ve diğer derneklere veriyorlar. Bu dernekler de bu kuponları yardım isteyen kişilere veriyor. Bu kuponların üzerinde ihtiyaç sahibinin hangi sebepten ötürü yardım almak zorunda olduğu belirtiliyor. 2013 yılının nisan ile aralık ayları arasında yardım alan kişilerden yüzde yirmisi devletin ödediği fakirlik yardımı yetmediğinden yardıma ihtiyacı olduğunu belirtti. Yardım başvurusunda bulunma sebeplerinden biri de gelirin yetersiz oluşu. "Biz insanlara sadece yemek yardımında bulunmuyoruz. Onlarla konuşuyoruz ve neden yemek yardımı aldıklarını öğrenmeye çalışıyoruz. Bu sayede sorunun asıl nedenini görmeyi amaçlıyoruz ki, doğru ve verimli çözümler geliştirebileyim." diyor Trusseln Trust'un şefi Christine Bamigbola.

Yardım Aniden Kesilebiliyor

Westminster'deki Foodbank'ta yemek arayan bir gencin aktardıkları ülkede yaşanan sorunu daha iyi anlamamıza yardımcı oluyor. Geçirdiği kaza sonrasında devletten sosyal yardım almak zorunda kalan genç, devletin ödemeye son vermesi yüzünden, öğrenime ara vermek zorunda kalmış. Devlet ona çalışamayacak durumda olduğu müddetçe işsizlik parası vermeyi taahhüt etmiş fakat işsizlik yardımı bir süre sonra kesilmiş. Bu sebepten ötürü şu anda hem çalışamayan hem de işsizlik maaşı alamayan bu genç sivil toplum kuruluşlarının yemek yardımına bağımlı hale gelmiş.

Christine Bamigbola'ya göre ise bu gibi örnekler ülke çapında sıkça rastlanıyor. Devlet yardımı aniden kesilebiliyor ve yardım yeniden bağlanana kadar pek çok belirsizlik yaşanıyor. "Mesela ısınma masrafları için para biriktirmeye başlıyorlar fakat devletin yaptığı kira yardımı kesilebiliyor. Böylece ellerindeki son kuruşu da kiraya ayırıyorlar ve yemek yiyecek paraları kalmıyor." Diyor Christine Bamigbola. Devletin yardımları aktarmasına hukuki yollardan itiraz etmenin sonuç getirmeyeceği düşünüldüğünden, bu yola başvurulması önerilmiyor. (Almanyamın Sesi Radyosu)

BÜYÜK BRİTANYA'DA İKTİDARDA BULUNAN MUHAFAZAKÂR PARTİ:

'AÇ KALMAK KİŞİNİN KENDİ PROBLEMİ'

THE CONSERVATIVE PARTY, WHICH IS RULING IN GREAT BRITAIN:
'STARVING IS THE OWN PROBLEM OF THE PERSON'

İngiltere'deki iktidar partisinin sosyal harcamalara fazla kaynak aktarmaması ve sosyal sistemin yapısal olarak bu tarz sorunlara engel olacak şekilde dizayn edilmemiş oluşu, bu kadar insanın ücretsiz yemeğe muhtaç hale gelmesinin başlıca nedenleri olarak görülüyor.

That the ruling party in England doesn't reserve much sources for social expenditures and that the social system is not designed such to prevent this type of problems are accepted to be the main reasons that the people became needy for charge-free meals.

Accordi Thousands of English cannot eat their fill due to poverty. Civil organizations are helping the poor, whom the government doesn't encroach. The increasing poverty in Great Britain shows its effect in daily living. The number of people in the country, who are needy for charge-free meal within the frame of the aids to come from abroad, has increased compared with the previous year. Even if starving is according to the ruling Conservative Party 'the own problem of the person', this situation is spreading across the country.

There are many limousines and 5 star hotels in London's luxury quarter Westminster. Even if it should be thought that in this region, where at the end of the Buckingham Gate Road is the Buckingham Palace and directly in the proximity the English Parliament, the poverty wouldn't be spread, it is the case. It is possible to see everyday many persons with bags in their hands in the Buckingham Gate Street, who intend to fill in these the aids to come in order to meet their needs. Meal is served out to the poor at the stand directly next to the church. Poverty has meanwhile become a part of the daily life in England.

'There are Nearly 30.000 Volunteers Working'

One of the civil social organizations, which are active in the food collection and distribution works for the poor known as "Foodbank" across England is named Trusseln Trust. Chief of Trusseln Trust, Christine Bamigbola, notes that people can reach them whenever they want to and that there are also poor people living in Westminster, who are needy for charge-free meal. There are nearly 400 Foodbank stands across the country, including the Foodbank in Westminster. According to the statistics are weekly two new Foodbank stands are opened in the country. Around 30,000 volunteers, working at the Foodbanks, are responsible for the serving of the meals and the dialogue with the persons, whom meals are served. Last year has Trussell Trust alone provided meal aid of more than 3,500 tons across the country.

That every passing day a new Foodbank is being opened has aggravated the discussions related to the social policies conducted by the government and the general economic status of the country. According to many people is the ruling Conservative Party majorly responsible for the developed picture. That the ruling party in England doesn't reserve much sources for social expenditures and that the social system is not designed such to prevent this type of problems are accepted to be the main reasons that the people became needy for charge-free meals. And the statistics published by Trussell Trust are such to prove this assumption.

The Poverty Aid Paid by The State isn't Enough

The Foodbank deliver the meal coupons they issue themselves to the social aid organizations, churches and other societies. And these societies give these coupons to the persons who request aid. It is indicated on these coupons why the needy person is forced to request aid. Between April and December 2013 have 20 percent of the aid receiving persons indicated that they need held due to that the poverty aid of the state isn't enough. Another reason for aid applications is the insufficiency of the income. Chief of Trusseln Trust, Christine Bamigbola, says "We don't provide only meal aid to the people. We talk to them and try to learn why they receive meal aid. We aim to learn the real reason of the problem in order to be able to develop correct and efficient solutions."

Yardım Aniden Kesilebiliyor

That, what the young person, who seeks meal at the Foodbank in Westminster, has transmitted helps us to understand the problem faced in the country better. The young person, who was forced to receive social aid from the state, was forced to suspend his education due to that the state had stopped to make payments. The state has committed him to provide him unemployment payment, but the unemployment aid was cut a short time later. That's why this young person, who both can't work and receive unemployment payment, has become dependent on the meal aid of non-governmental organizations.

And according to Christine Bamigbola are such samples met frequently across the country. The state aid can suddenly be cut and many uncertainties are confronted with until the aid is granted again. Christine Bamigbola says, "For example, they start to save money for the heating costs, but the rent aid of the state can suddenly be cut. Thus they spend the last penny they have for the rent and they have no more money in order to buy food." It is not suggested to refer to that way, since it is thought that an objection by legal means against the delay of the aids by the state wouldn't bring any result. (Radio Deutsche Welle)

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ ULUSLARARASI ARENADA

AKTS yaklaşım ve uygulamalarını; eğitim ve öğretim programlarının tamamında hayata geçiren İstanbul Aydın Üniversitesi bir dünya üniversitesi olma yolunda emin adımlarla ilerliyor.

On üç farklı dilde eğitim veren ve Türkiye'nin en güçlü akademik kadrosuna sahip olan İstanbul Aydın Üniversitesi uluslararası eğitim işbirlikleri ve etkinlikleriyle dünyanın kapılarını öğrencilerine açıyor. Fiziki mekânlarının kalitesi, burs imkanları, eğitim programlarının çeşitliliği ve teknolojik alt yapısıyla farklılık yaratan İstanbul Aydın Üniversitesi, lisans tamamlama, çift anadal, çift diploma, 1+1, 2+2 gibi lisans ve ön lisans tamamlama programları, yaz okulları, Fullbright programları, yüksek lisans ve doktora programlarıyla öğrencilere uluslararası alanda eğitim imkânı sağlıyor.

İAÜ Uluslararası Eğitimde Tek Adres

Çin'in en büyük uluslararası eğitim fuarlarından CIEET'e katılan İstanbul Aydın Üniversitesi, uluslararası eğitim arenasında ülkemizi başarıyla temsil etti. Fuar süresince uluslararası eğitim işbirlikleri de gerçekleştiren İstanbul Aydın Üniversitesi, dünya sıralamasında 481. sırada yer alan Tongji Üniversitesi, Shanghai International Studies University ve Shanghai Institute of Technology ile işbirliği anlaşması imzaladı. Özellikle klonlama üzerine yaptığı çalışmalarla öne çıkan Tongji Üniversitesi ve İstanbul Aydın Üniversitesi, genetik bölümünde ortak bilimsel proje yürütme kararı aldı. Akademisyenleri ve araştırmacıları aynı projede bir araya getirecek olan iki üniversite Tıp ve Uluslararası Hukuk alanlarında da birlikte çalışacak. İkinci önemli anlaşmayı, dil bilimleri konusunda dünyanın en iyi üniversitelerinden biri olan SİSU Üniversitesi (Shanghai International Studies University) ile gerçekleştiren İstanbul Aydın Üniversitesi Yaz okulu programlarını birlikte yürütecek.

Freiburg Üniversitesi'ne Eğitim Desteği

Freiburg Üniversitesi İslami Bilimler ve Oryantalizm öğrenci ve öğretim üyeleri, İAÜ tarafından hazırlanan Turkey Since 2000's ve Multiculturalism: A Key to Peace eğitimlerine katıldı. İki üniversite arasında imzalanan eğitim işbirliği kapsamında Teknoloji, Sağlık, Moda ve Tekstil Tasarımı konularında workshoplar düzenleyen İAÜ, Türk ve Alman öğrencileri bir araya getirdi. ERASMUS ve yurtdışı eğitim programları hakkında fikir paylaşımında bulunan öğrenciler ve öğretim üyeleri, ortak bilimsel çalışma ve etkinlik düzenleme kararı aldı.

Dünyanın En'leriyle Eğitim İşbirliği / Education Collaboration with the Bests of the World

İstanbul Aydın Üniversitesi, 1257 yılında kurulan ve Dünya'nın en prestijli üniversiteleri arasında yer alan Sorbonne Üniversitesi ile Sosyal Bilimler, İletişim ve Eğitim Fakültelerinde ortak diploma programları oluşturma kararı aldı. Sorbonne ve İstanbul Aydın Üniversitesi, Erasmus programı çerçevesinde karşılıklı öğretim görevlisi ve öğrenci değişimi gerçekleştirerek, konferans, sempozyum gibi bilimsel etkinlikler düzenleyecek. Sorbonne Üniversitesi'yle eş zamanlı olarak 1899 yılında Sosyolojinin babası olarak bilinen Emile Durkheim'in kurduğu CEDS Paris ile de işbirliği anlaşması imzaladı. Bir dizi ziyaret gerçekleştirerek önemli işbirliklerine imza atan heyet, İAÜ öğrencilerine CEDS Paris'den çift diploma alma olanağı sunarak, yüksek lisans ve "PhD. International Relations and Diplomacy" doktora programında eğitim görme fırsatı sağlayacak.

Polonya'dan Türkiye'ye Uluslararası Öğrenci Temini

Polonya'nın en önemli teknoloji üniversitesi olan Varşova Teknoloji Üniversitesi (Warsaw University of Technology) Rektörü ile İstanbul Aydın Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı Dr. Mustafa Aydın arasında imzalanan anlaşmaya göre öğrenci-personel değişimi ve ortak eğitim projeleri gerçekleştirilecek. 1826 yılında kurulan ve aralarında Türklerin bulunduğu 1425 uluslararası öğrencisi olan Varşova Teknoloji Üniversitesi, İstanbul Aydın Üniversitesi'nde bilimsel konferans ve seminerler düzenleyecek. İki Üniversite arasında Erasmus & Exchange programları kapsamında öğrenci ve personel değişikliği gerçekleştirilerek, Polonya'da bulunan üniversiteden Delightful İstanbul 2014 Yaz Okulu projesine öğrenciler katılacaktır.

Istanbul Aydın University, which has implemented the ECTS approach and applications in all of its education and training programs, progresses with confident steps on the path for becoming a world university.

Istanbul Aydın University, which provides education in 13 different languages and has the strongest academic cadre of Turkey, opens by its international education collaborations and events the doors of the world to its students. Istanbul Aydın University, which makes a difference with the quality of its physical locations, the fellowship possibilities, the diversity of its education branches and technological infrastructure, provides its students education possibilities in the international stage with double mother tongue, double diploma, graduate and undergraduate completion programs like 1+1, 2+2, summer schools, Fullbright programs, post-graduate and promotion programs.

IAU, the Sole Address in International Education

Istanbul Aydın University, which participated to the CIEET, one of the greatest international education exhibitions of China, has successfully represented our country in the international education arena. Istanbul Aydın University, which also realized international education collaborations during the exhibition, undersigned collaboration agreements with Tongji University, positioned 481st in the world ranking, the Shanghai International Studies University and Shanghai Institute of Technology. Tongji University, which particularly came to the foreground with studies on cloning, and Istanbul Aydın University took a decision on conducting a joint scientific project in the genetics department. The two universities, which will bring the academicians and researchers together at the same project, will also collaborate in the fields of medicine and international law. Istanbul Aydın University, which realized the second important agreement SİSU (Shanghai International Studies University), one of the best universities in the field of linguistic sciences, will conduct the Summer School programs jointly.

Education Support to Freiburg University

The students and academicians of the Islamic Sciences and Orientalism department of Freiburg University have participated to the Turkey Since 2000's and Multiculturalism: A Key to Peace educations prepared by the IAU. The IAU, which organizes workshops in the fields of Technology, Health, Fashion and Textile Design within the scope of the education collaboration agreement undersigned between the two universities, has brought Turkish and German students together. The students and academicians, who shared their opinions of ERASMUS and abroad education programs, took a decision on joint scientific works and organizing events.

Istanbul Aydın University took a decision to establish joint diploma programs at the Social Sciences, Communication and Education Faculties with Sorbonne University, which is established in 1257 and is among the most prestigious universities of the world. Sorbonne and Istanbul Aydın University will conduct mutual academician and student exchange within the frame of the Erasmus program and organize scientific events like conferences, symposiums. Simultaneously with Sorbonne University is a collaboration agreement undersigned with CEDS Paris, established in 1899 by Emile Durkheim, who known as the father of sociology, too. The delegation, which performed a series of visits and set its signature under important collaborations, will offer the students of the IAU the possibility to receive double diploma from CEDS Paris and provide them the opportunity to receive education in the postgraduate and the "PhD. International Relations and Diplomacy" promotion program.

International Student Procurement from Poland to Turkey

According to the agreement undersigned between the Warden of the Warsaw University of Technology, which is the most important technology school of Poland, and the Chairman of the Board of Trustees of Istanbul Aydın University, Dr. Mustafa Aydın, will the student-personnel exchange and joint education programs realized. The Warsaw University of Technology, established in 1826 and which has 1425 international students, including Turkish students among them, will organize scientific conferences and seminars at Istanbul Aydın University. Student and personnel exchange will be performed between the two universities within the scope of the Erasmus & Exchange programs and students from the university in Poland will participate to the Summer School program Delightful İstanbul 2014.

Lozan'a Uzanan Eğitim Yolculuğu

1537 yılında İsviçre'de kurulan Lozan Üniversitesi'yle Hukuk alanında ortak çalışma kararı alan İstanbul Aydın Üniversitesi, özellikle Uluslararası Hukuk ve Avrupa Ticaret Hukuku konularında Yaz Okulu ve Master programları hazırlayacak. Dünyanın her yerinden katılımcılara açık olan yaz okulu ve master programlarında ulusal ve uluslararası alanda konusunda uzman hukukçular bir araya gelecek.

Avrupa Birliği Ülkelerinde Tanınan Diploma

Diplomaların uluslararası değer kazanması ve Avrupa'nın tüm ülkelerinde tanınması konusunda önemli bir araç olarak görülen AKTS Etiketi (ECTS Label) ve Diploma Eki Etiketi (DS Label), eğitim ve öğretim kalitesi bakımından İstanbul Aydın Üniversitesi'nin, Avrupa'nın en iyi üniversiteleri arasında yer almasını sağlamıştır. Yoğun çalışmalar sonucunda elde edilen ödüller sayesinde İstanbul Aydın Üniversitesi öğrencileri, eğitim sürecinde ve sonrasında, uluslararası dolaşım esnasında her kapıyı aralayabilecek ve öğrenimlerine rahatlıkla yurtdışında devam edebileceklerdir. İstanbul Aydın Üniversitesi İngilizcenin yanı sıra 13 farklı dilde eğitim vererek öğrencilerinin uluslararası alanda dünya insanı olarak yer almasına katkı sağlamaktadır.

350'nin üzerinde dünya üniversitesiyle eğitim işbirliği bulunan İstanbul Aydın Üniversitesi, Avrupa'nın hukuk ve işletme alanlarında en önemli üniversitelerinden biri olan İngiltere BPP Üniversitesi ile diploma tamamlama, ücretsiz yoğunlaştırılmış İngilizce kursları, 6 ay Londra'da staj garantili programlar ve özellikle Hukuk Fakültesi mezunlarına "LLM Master Programı" için işbirliği yapma kararı aldı. BPP Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dekan Yardımcısı Andrew Chadwick, İstanbul Aydın Üniversitesi öğrencileri için özel programlar hazırlayacaklarını, konaklama ve ulaşım imkânları konusunda destek sağlayacaklarını belirtti.

The Education Journey which Reaches to Lausanne

Istanbul Aydın University, which took a decision regarding a collaboration with Lausanne University, established in 1537 in Switzerland, in the field of Law, will prepare Summer School and Master programs, particularly on International Law and European Trade Law. In their fields specialist jurists in the national and international stage will come together at the summer school and master programs, which are open for participants from all over the world.

In the European Union Countries Recognized Diploma

The ECTS Label and the DS Label, which are accepted to an important tool at the international appreciation of diplomas and their recognition in all European countries provided that the Istanbul Aydın University is ranked in terms of the quality of the education and training among the best universities of Europe. Thanks to the awards obtained as a result of intensive works will the students of Istanbul Aydın University be able to open every door during the international circulation, both during and after the education process, and sustain their training comfortably abroad. Istanbul Aydın University provides education in 13 different languages along with English and contributes to that its students take their place in the international stage as world people.

Istanbul Aydın University, which has education collaborations with more than 350 world universities, took a decision to collaborate with the English BPP University, one of Europe's most important universities in the fields of law and business, on diploma completion, charge-free intensified English courses, programs with 6 months apprenticeship guarantee in London and particularly on "LLM Master Program" for graduates of the Faculty of Law. Deputy Dean of the Faculty of Law of the BPP University, Andrew Chadwick, noted that they will prepare special programs for the students of Istanbul Aydın University, provide them support with regards to lodging and transportation possibilities.

İstanbul Aydın Üniversitesi Toplumsal Araştırmalar Uygulama Ve Araştırma Merkezi (İAÜ- TARMER) Müdürü Prof. Dr. Mustafa Saim YEPREM moderatörlüğünde TARMER Seminerleri- Araştırmacı Yazar, Filozof, Şair Üstat Hilmi Yavuz; Bilmek - Okumak (Niçin Okumayı Sevmeyen Bir Toplum Olduk) konulu konferansta İstanbul Aydın Üniversitesi öğrencileri ile bir araya geldi.

İstanbul Aydın Üniversitesinde gerçekleşen konferansa öğrencilerin yanı sıra birçok akademisyen de dinleyici olarak katıldı. Konferansta Hilmi Yavuz konuyla ilgili olarak dört kavrama değineceğini belirterek mektep, Okul, Talim, Terbiye konularında öğrencilerimizi bilgilendirdi. Öncelikli olarak kavram karışmasına değinerek geçmişte Mektep olarak bilinen bugün ise okul dediğimiz eğitim kurumunu mektep ile eş anlamlı kabul edilmesinin yanlış olduğunu belirterek. Mektebin Arapça kökenli olarak yazmak anlamını okulun ise okumak kökünden gelerek çok ayrı ifadeleri temsil ettiğini vurguladı.

“Milli Eğitim Bakanlığı Değil Milli Öğretim Bakanlığı Olmalıdır!”

Talim ve Terbiye konularına değinen Yavuz, Talim’ in kökü ilim Terbiyenin ise eğitim olduğunu belirterek geçmişte Maarif Nezareti bugün ise Milli Eğitim Bakanlığı olarak bilinen kurumun Milli Öğretim Bakanlığı olarak doğru ifadeyi karşılayabileceğini açıkladı.

“Okumayı Sevdirmenin Yolu Terbiyeden Geçer!”

Bilmek ve Okumak konularını “Okumayı nasıl sevdirebiliriz?” ve “Okuduğumuz nasıl anlarız?” soruları üzerine yoğunlaşarak aktaran Yavuz; okumayı sevdirmenin yolunun terbiyeden geçtiğini belirtti. “Çocuğun ruh ve estetik terbiyesi olmalı” diyen Yavuz, konferans boyunca estetiğin önemini vurguladı. Buradaki terbiyenin eğitim anlamında olduğunu açıklamasını yapan Hilmi Yavuz, eğitimin en çok aileden başladığı üzerinde durarak “Ben birçok terbiyeyi aile içinde edindim” diyerek samimi bir ifade kullandı.

“Kendi Çocuklarımda Deney Yaptım.”

Yazmanın okumaya göre önceliği olduğunu aktaran Hilmi Yavuz, psikolojik olarak da insa-

TARMER “BİLMEK-OKUMAK” KONULU KONFERANSINDA YAZAR, FİLOZOF HİLMİ YAVUZ’U AĞIRLADI

TARMER HOSTED AT ITS CONFERENCE ON “KNOWING-READING” THE WRITER, PHILOSOPHER HILMI YAVUZ

nın yazarken daha dikkatli olduğunu savundu. Bu nedenle Mektep ve Okul kelimelerinin farklı anlamları ifade ettiğini altını çizerek belirtti. Kendisinin her zaman okuduğundan kısa notlar tutarak ya da okuduğu metnin özetini yazarak tekrar ettiğini belirtirken kendi çocuklarında da bunu denediğini ve başarılı sonuç aldığını anlatan Yavuz, “Okumak dağıtıcı, yazmak toparlayıcı bir işlev görür” diyerek öğrencilere de aynı öğütte bulundu.

Gerek İstanbul Aydın Üniversitesi öğrencileri gerekse akademisyenler tarafından yoğun ilgi gören Hilmi Yavuz, kendisine sorulan soruları yanıtladı. Konferans, İstanbul Aydın Üniversitesi Toplumsal Araştırmalar Uygulama Ve Araştırma Merkezi (İAÜ- TARMER) Müdürü Prof. Dr. Mustafa Saim Yeprem ve İstanbul Aydın Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Ali Zaimoğlu’nun günün anısına Hilmi Yavuz’a plaket takdim etmesiyle son buldu.

Along with the students have many academicians attended the conference realized at Istanbul Istanbul Aydın among the audience. Hilmi Yavuz noted that he will handle four terms related to the issue during the conference, and informed our students on Ecole, School, Education and Morality. He primarily dealt with the confusion of notions, noted that it would be wrong to accept the formerly as ecole known and at present school calls institution is a synonym of the word ecole and emphasized that the word ecole is rooted in the Arabic word for writing and that school is rooted in the Turkish word for reading and thus represent very different expressions.

“There Should Be No National Education Ministry But a National Teaching Ministry!”

Yavuz, who handled the subjects Education and Morality, noted that the root of Education is science and

The TARMER seminars under the moderation by Prof. Dr. Mustafa Saim Yeprem, Director of the Social Studies Application and Research Centre of Istanbul Aydın University (IAU – TARMER) came together with the students of Istanbul Aydın University at the conference of Researcher Writer, Philosopher, Poet, Master Hilmi Yavuz with the theme Knowing-Reading (Why Did We Become A Society Which Dislikes Reading).

that the root of Morality is education, stated that the institution known as the former Education Ministry and the present National Education Ministry can meet the correct expression as the National Teaching Ministry.

“The Path to Make Persons Like Reading Passes Through Discipline!”

Yavuz, who transmitted the issues Knowing and Reading by concentrating on the questions “How do we make that persons like reading?” and “How do we understand what we read?”; noted that the path to make persons like reading passes through discipline. Yavuz, who said “The child should have a spiritual and aesthetic discipline”, emphasized during the conference the importance of aesthetics. Yavuz, who stated that the discipline indicated here means educations, focused on that educations begins primarily in the family and used a sincere expression by saying “I have received much of the discipline within the family.”

“I Have Conducted Experiments on My Own Children.”

Hilmi Yavuz, who notes that writing has a priority against reading, advocated that persons are psychologically more attentive during writing. Therefore he noted by underlining that the words Ecole and School express different meanings. Whilst he mentioned that he always repeated by making small notes of that what he read or by summarizing the text he read, added he tried this on his own children, too, and obtained successful results and suggested the same to the students by saying “reading fulfils a diffusing function and writing a concentrating function”..

Hilmi Yavuz, who received great interest from both the students and academicians of Istanbul Aydın University, answered the questions directed to him. The conference ended with the award of Hilmi Yavuz with a plaque by Prof. Dr. Mustafa Saim Yeprem, Director of the Social Studies Application and Research Centre of Istanbul Aydın University (IAU – TARMER), and Prof. Dr. Ali Zaimoğlu, Deputy Dean of Istanbul Aydın University for the remembrance of the day.

ÇEVŞÜR'den Doğaya SAYGI

İstanbul Aydın Üniversitesi Çevre ve Sürdürülebilir Kampüs Kulübü (ÇEVŞÜR) başlattığı “Doğaya Saygı” sosyal sorumluluk projesi kapsamında ilk ve orta dereceli okullarda eğitim çalışması yürütüyor. 2. 3. ve 4. sınıflara Erozyon, Geri Dönüşüm, Çevre Kirliliği, Suyun Toprağın ve Havanın Önemi konulu eğitimler veren kulüp üyeleri, erozyon konusunu uygulamalı olarak öğrencilere anlatıp deneyler yapıyor. Hazırlanan Geri Dönüşüm Kutularını, ziyaret edilen okullara armağan eden ÇEVŞÜR, çeşitli etkinlikler ve yarışmalarla öğrencilerin dikkatini erozyon konusuna çekmeyi amaçlıyor. ÇEVŞÜR üyeleri ayrıca Tohum - Fidan - Ağaç yarışmasıyla kazanan okullara fidan dikimi ve hatıra ormanı gerçekleştirecek projeyi tamamlayacak.

The Environment and Sustainable Campus Club (ÇEVŞÜR) of Istanbul Aydın University conducts education works at elementary and secondary schools within the scope of the social responsibility project “Respect to Nature”. The club members, which provide education on Erosion, Recycling, Environmental Pollution, The Importance of Water, Soil and Air to 2nd, 3rd and 4th classes, explain the erosion issue applied to the students and conduct experiments. ÇEVŞÜR, which donates the prepared Recycling Boxes to the visited schools, aims to attract with diverse activities and competitions the attention of the students on erosion. Beside this will the members of ÇEVŞÜR realize a seedling planting and memorial forest for the winner schools of the Seed - Seedling - Tree competition and complete the project.

RESPECT to NATURE BY ÇEVŞÜR

